

הוועדה לשימור אתרים – תמליל

מספר הוועדה : 13

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 1

תאריך הוועדה : ט' בחשוון תשפ"ה (10.11.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : מורן בן זיו

שעת תחילת הוועדה : 9:13

שעות סיום הוועדה : 14:28

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות
ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג R ים גולד וורק תמלול והקלטה

שרון דינור:

נראה לי שאתה יכול לפתוח את הישיבה, אנחנו מוקלטים.

יוחנן וייצמן:

פתחו את ההקלטה.

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

סגנית ציפי הגיעה מהפקקים.

יוחנן וייצמן:

בוקר טוב לכולם. תאריך ט' חשוון תשפ"ה, אנחנו מתחילים וועדת שימור מספר 13. נוכחים איתנו איציק שוויקי, לשעבר מנהל סניף ירושלים של מועצה לשימור אתרים,

איציק שוויקי:

לא, לא, אני נציג הציבור.

יוחנן וייצמן:

נציג הציבור.

ציפי רון:

ממלא לשעבר, מנהל את המועצה לשימור, אני,

יוחנן וייצמן:

יקירת ירושלים הגברת רון לשעבר מנהלת.

ציפי רון:

המציגה,

לורה ורטון:

המשקיפה.

יוחנן וייצמן:

כן. לא משקיפה, היא חברת וועדה.

לורה ורטון:

אוקי, סליחה. חברת הוועדה, סליחה,

יוחנן וייצמן:

דוקטור לורה ורטון חברת מועצה. מנהלת, הממונה על המחלקה אדריכלית שרון דינור, אני יוחנן וייצמן היושב ראש, יועץ משפטי דני ליבמן, מזכירת הוועדה אדריכלית,

מורן בן זיו:

אקדמאי.

שרון דינור:

לא, אקדמאי,

יוחנן וייצמן:

אקדמאי מורן זיו, ואנחנו מתחילים. אני רוצה רק דבר, חבל שלא כל חברי הוועדה, אבל אני אגיד לכם חשבתי משהו, אני קראתי את התמליל של הוועדה הקודמת, זה לא בהודעות היושב ראש. קראתי את התמליל של הוועדה הקודמת, היה לנו ויכוח על איזה תיק, דיון על תיק נחלאות, והיה החלטה לעשות, החלטה שאנחנו קיבלנו לעשות מרפסת אחת באמצע, מי שקורא את התמליל, ודרך אגב זו החלטה, אני זוכר שזה מה שהחלטנו, אין שום ויכוח, מי שקורא את התמליל, לא יכול להבין את זה מהתמליל. לכן, לא, אז לכן הבקשה שלי היא כזאת, ואני לא ב - , ההחלטה היא מרפסת אחת,

שרון דינור:

בגלל הרעש?

יוחנן וייצמן:

לא, בגלל שכל אחד נכנס לדברי השני, אנחנו, אני באמת יושב ראש וועדה גרוע, אבל זה עובר כל גבול מה, כשנראים התמלילים שלנו, מי שעובר אותם, זה פשוט בדיחה, לא מבינים על מה, על מה נאמר, ו - , אני ניסיתי לפענח, מתקשר אלי יזם, אומר לי - לא החלטתם ככה. כן החלטנו ככה,

שרון דינור:

אי-אפשר לשמוע.

יוחנן וייצמן:

הוצאנו את התמליל, אין בתמליל שום הוכחה שזו החלטת הוועדה.

איציק שוויקי:

אבל אתה כתבת אותה.

יוחנן וייצמן:

לא אני, זה החלטה, אני לא אומר,

שרון דינור:

כתבתי אותה.

יוחנן וייצמן:

ברור, זה החלטה והתקבלה פה פה אחד, אני לא, בכלל לא חולק על זה,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

רק אני אומר אי-אפשר להבין את זה מהתמליל, וזה אומר תעודת עניות לנו. ולכן אני חושב, בוא נעשה לעצמנו גדר, אין קריאות ביניים, מקסימום לכל תיק קריאת ביניים אחת לכל אחד, אז שכל אחד יחשבן אם הוא רוצה שאלות, קריאת ביניים אחת זה בסדר.

ציפי רון:

אני מתנצלת שב – 10 אני יוצאת לאיזה שהיא פגישה פה,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

מה? לא תהיה בתוכנית של חסבון?

ציפי רון:

של מה?

איציק שוויקי:

היא תהיה, ב – 10:00, זה לא ב – 10:00.

שרון דינור:

10:30, לא?

ציפי רון:

מה? מה ב – 10:30?

איציק שוויקי:

זה לא יגיע ל – 10:30.

שרון דינור:

התוכנית הכי,

לורה ורטון:

הכי חשובה.

שרון דינור:

טוב, בואו, בואו,

ציפי רון:

של חשבון אני מקווה לחזור, מקסימום תשלחו לי בווטסאפ, שעכשיו זה חשבון, אני עוזבת את הישיבה,

שרון דינור:

אוקי,

ציפי רון:

ואני באה לפה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

נתחיל את התיק,

יוחנן וייצמן:

התיק הראשון בשועפט.

שרון דינור:

אני רק אגיד כמה מילים, תראו, זה תיק שהתלבטנו בגלל שבאמת יש מדיניות לוועדה שהתגבשה במהלך (לא ברור). אני לא יודעת מה להגיד, בסוף הקדנציה הקודמת, תחילת הקדנציה הנוכחית, שלא להכביד בנושא השימור באזורים של השכונות הערביות, אבל השכונה האתי, היא בדיוק על ציר רכבת קלה שבה גם יהיה עתירת זכויות לפי רכבת קלה, אנחנו רואים שהמקטע שמדובר פה הוא מקטע שהוא נסקר, ונמצאו, כשעשו את העבודה לקראת תוכנית האב לשכונה, וסומנו פה מספר בנים שיש להם ערך היסטורי. אגב התוכנית תב"ע הזאתי שקודמה פה לפי מדיניות, כוללת את השימור של החזיתות בפירוק והרכבה אמנם, אבל אני חושבת שהם רצו פשוט להעביר את זה ל - , לחזית את ה - , את החזית שתהיה בחזית היא תהיה נצפה. ולכן הבניין הזה שהוא תיכף אני אראה לכם תמונה שלו, ותראו למה, למה אני התלבטתי. מצד אחד יש עליו שתי קומות,

איציק שוויקי:

אבל הוא לא מסומן.

שרון דינור:

הוא לא מסומן, נכון, אבל התוכנית מנחה אותנו לבדוק את זה בשלב ההגשה, זה השלב שבו אנחנו נמצאים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו בודקים.

שרון דינור:

בודקים. עכשיו, הוא על פניו, אתם אומרים, כאילו זה הבניין, מה הסיפור שלך איתו? אבל השתי קומות האלה בוודאי שהן לא היסטוריות, אבל עכשיו אני אתן לכם את הזווית, הבניין, הוא מאוד מאוד יפה, הוא נבנה בסוף 67, כאילו ממש על הגבול, מה שנקבע בתוכנית האב כחיפוש, אבל אם תראו בתמונות שהוספנו פה, הבניין המקורי שאנחנו רואים שהוא, היה מאוד יפה, נבנה, תראו את הסגנון שלו, הוא מכיל אלמנטים של בנייה איכותית ויפה, עם חלונות העגולים האלה, ומרפסת שקועה, הוא ואנחנו מאוד רצינו שנשלב אותו, כמו שעושים במלא מקומות אחרים שמקבלים זכויות לפי רק"ל ורק ביקשנו לשמור, לא אמרנו שאי-אפשר לעשות הריסה ובנייה, תעשה, אבל תשמור על שתי החזיתות האלה.

יוחנן וייצמן:

ואם הוא יעשה את זה פירוק והרכבה?

שרון דינור:

אז יכול להיות שזה יותר טוב מכלום, מבחינתי, אם הוא יכול לשלב אותם במקום אחר, זה בעייתי, זה הייתה הבדיקה. וקיבלנו מכתבים מאדריכלי שימור של, אבל אני חושבת שבסופו של דבר, האמת היא שיש לו את האופי של השכונה, שיש בה רצף של כמה מבנים כאלה, ולכן רצינו לנסות לשלב את זה,

יוחנן וייצמן:

רק הוועדה אם יכולה לעשות מסחר לקו אפס, או להוראות של התוכנית, תוכנית הרק"ל.

שרון דינור:

א' יש, כן, ו – ב', יש לו עוד אגף שלם שהוא לא בנוי פה. ו – ג', אם עושים פירוק והרכבה, אז אפשר לקבוע את זה בכל מיני מקומות,

איציק שוויקי:

כמה קומות הוא בונה?

יוחנן וייצמן:

11.

איציק שוויקי:

11?

יוחנן וייצמן:

10, כאילו,

שרון דינור:

אז מה זה שונה מכל, אתם מבינים? יש המון מבנים בעיר, שהם מקבלים התייחסות מאוד דומה לאורך ציר רק"ל, אז גם הוא, בקיצור, רואים אותו הוא נצפה מהרכבת, אפשר, אם עושים פירוק והרכבה, אני אפילו יכולה לראות, למרות, שאתם יודעים שאנחנו לא חסידים גדולים של זה, אבל אפשר לראות בזה יתרון, אפשר להעלות אותו, אתם רואים שיש לו קומה מתחת למפלס הרחוב, אפשר יהיה להעלות אותו קומה, כאילו אז בואו נעשה את הדבר הכי,

איציק שוויקי:

יוצא מצב שכל המבנים בירושלים הם (לא ברור), למה? כי הם לא מופיעים ברשימה, והם לא ברשימה, כי קבענו שהוא לא ברשימה. אז מכניסים,

שרון דינור:

יש מבנים שסומנו פה לשימור בשכונות האלה, שהוועדה פה החליט שלא לשמור עליהם, וזה בסדר.

יוחנן וייצמן:

בעקבות בקשה שלי ושל עו"ד חביליו, שבוע שעבר החליטה הוועדה המחוזית, החלטה מאוד מעניינת, במע"ר מזרח.

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

קיבלת אותה?

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

אני אשלח לך. היא אומרת ככה, הם מקבלים את העמדה לשנות, בטיוטה שהוגשה,

שרון דינור:

זה כבר היה בהחלטה להתנגדויות, הם החליטו לשנות את ה - ,

יוחנן וייצמן:

לא, בהחלטת התנגדות הם השאירו משהו לא ברור, אז הם כותבים, תופסים את החבל בשתי ראשים,

שרון דינור:

הם ביקשו,

יוחנן וייצמן:

הם אומרים השנה הגורפת היא 48, ולא 67,

איציק שוויקי:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

דין אחד למזרח ומערב. אבל היות ואנחנו מדברים בעיר ההיסטורית, וכל מבנה ממילא נבחן בשימור, בסדר, זה יגיע,

שרון דינור:

אבל זה מה שהיה, ההחלטה של מע"ר מזרח הייתה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

מה שבין 48 ל – 67, יעבור דאבל – צ'ק.

יוחנן וייצמן:

אני מכניס את זה,

שרון דינור:

עשיתי דאבל – צ'ק מבנה, מבנה.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

עכשיו על כל זה, חצי אמרתי שלא, כאילו, טוב.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

נכניס אותם?

יוחנן וייצמן:

כן, אז אני אציע להם את זה כפתיחה?

שרון דינור:

בבקשה.

יוחנן וייצמן:

רוצים להיכנס? חברים. שלום.

עמוס דר:

שלום, בוקר טוב. תפסו מקומות איפה שבא לכם.

שרון דינור:

אני רואה שנהייתם אורחים קבועים, לשמור לכם כיסא?

עמוס דר:

תשמרו לנו כיסא, זהו, איפה?

יוחנן וייצמן:

ליד שרון.

עו"ד דני ליבמן:

אני חושב שמזמן לא ראיתי,

עמוס דר:

טוב.

עו"ד דני ליבמן:

יחס כל כך עמוק למבנה (לא ברור). זאת הטענה.

עמוס דר:

בסדר, מהתחלה. יראו תיכף. היי, שלום, מה שלומך?

יוחנן וייצמן:

עוד אחד?

עמוס דר:

כן. תודה.

יוחנן וייצמן:

שאלה, היה לנו, התיק הוצג בדיון פנימי. השאלה היא כזאת, ככל שנבקש מימכם דרך לשמר את זה, בדרך של פירוק והרכבה, מאיזה קומה שיוחלט, אולי אפילו לא קומת קרקע, אולי בקומה אחת מעל הקרקע, בוא נגיד בקומת הקרקע מסחר, לקחת את שני החזיתות, בבניין חדש המודרני, שהקומה הראשונה שלו תהיה, עם האבנים הישנות, לשחזר את האלמנטים וכולה. זה יכול ללכת מבחינתכם? ככה אנחנו חוסכים את זמן אותו דיון, אבל שוב, תענו.

עמוס דר:

אני חושב שהתשובה היא כאילו, א', ברור שאם אתם תדרשו אז אנחנו נעשה את זה,

שרון דינור:

א' זה לא ברור,

יוחנן וייצמן:

כן,

עמוס דר:

לא, בסדר, ברור שתדרשו וזה יעבור במקומית והמחוזית אנחנו נעשה את זה, אבל זה נראה לנו קצת חסר טעם,

יוחנן וייצמן:

למה? תסביר לנו. בוא נצלול לתיק,

עמוס דר:

הבור,

יוחנן וייצמן:

לעשות מהר,

עמוס דר:

בגלל שיש, יש פה עוד דברים, בוא נעבור שנייה על המצגת, בסדר? זה ה - , בכל זאת. הבניין הזה כאן, זה דרך שועפט 112, בסדר? הוא נראה ככה, הוא נראה ככה. כאילו כמו שאתם ראיתם, אז הראו איזה שהיא תמונה של הבניין מלפני כמה עשרות שנים, של הבניין המקורי, שיש כמה פרטי אבן לדעתכם ראויים לשימור, אבל הבניין היום אין בו, שוב לעניות דעתי לא, הלא מקצועית, אבל גיורא יוכל להרחיב על זה אחר כך, בתור אדריכל שימור, שאין בו למעשה שום דבר לשימור, הוא גם לא נמצאת ברשימת השימור ולא מופיע לשימור ב - GIS, זה בניין שנעשו עליו כמה תוספות, והוא

בכל מקרה גם הבניין המקורי הוא נבנה כבית פרטי כנראה, או משהו כזה, בשנות ה – 60. כנראה בחצי השני של שנות ה – 60, לפי תיעוד היסטורי, שאין על זה עוררין.

שרון דינור:

אמת.

עמוס דר:

זה ככה זה, גם יש לו תוספות לחזית הקדמית לכיוון הרחוב, תוספות בכל הכיוונים, מה שאתם לא רוצים, כאילו זה נראה ככה, בסדר? התיעוד הראשון של ה - ,

שרון דינור:

יש כאן במקרה תמונה של החזית, מה הצורה של החזית, אבל לא מהגג, כאילו שנראה את החזית לרק"ל? החזית הצגתם במפות?

עמוס דר:

אני חושב שבמצגת אין, אבל בטח אפשר להיכנס ל - ,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שראיתי,

עמוס דר:

בתיק תיעוד יש,

שרון דינור:

אני חושבת שבגלל הצמחייה שם, זה אולי קשה.

עמוס דר:

לא, אני חושב שבכל מקרה קשה לראות שמה שום דבר, בגלל שגם בחזית לרק"ל, יש שמה חנייה,

שרון דינור:

אבל מה שלא ראינו אצלך בהצגה, סליחה, אבל היינו פה בדיון הפנימי שלנו, החזית הדרומית היא, כשלא עושים אותה בצילום מכאן, שהצילום מהסטריט – VIEW,

עמוס דר:

כן,

שרון דינור:

היא נראית לא נגועה, היא נראית טוב.

עמוס דר:

בסדר, את יודעת מה? יש הרבה בניינים, אני אגיד כזה דבר, יש הרבה בניינים בעיר שיש להם חזית שנראית טוב ואף אחד לא קבע אותם לשימור, אני רק,

שרון דינור:

נכון, גם הוא לא נקבע לשימור,

עמוס דר:

אני אציין שני בניינים, סליחה, הבניין הזה לא נקבע לשימור, נגיד שני בניינים ברחוב המגיד 12, 14, שאישרו להרוס אותם, שזה שיכונים היסטוריים של נדלר – נדלר ביקסון, ועוד אחד ברחוב קליין שעשו עליו איפור שנראה כמו מלכת דראג בתמ"א/1, שגם אותו זה. ובניינים עם ערך היסטורי, שיכונים משנות ה-60,

שרון דינור:

כן, כן,

עמוס דר:

כן,

יוחנן וייצמן:

מגיע לי (לא ברור).

עמוס דר:

מגיע, אז אני אומר כאילו, עכשיו אני יכול להתחיל, ואני לא,

שרון דינור:

זה לא טקטיקה.

עמוס דר:

אני אתחיל ואני לא אגמור, כי אנחנו נשב פה עכשיו 8 שעות,

שרון דינור:

בוא אני אקח אותך, תבוא תכנוניות נעשה סיור בכל העוולות התכנוניות, יש לנו פה הזדמנות,

עמוס דר:

לא, בסדר,

שרון דינור:

זה מישהו שאנחנו לא רוצים לפגוע בו,

עמוס דר:

לא, בסדר, ואז,

שרון דינור:

ושואלים שאלה נורא פשוטה שלא עניתם עליה, א', כי הראיתם תמונות לא מחמיאות שלו, שיש תמונות יותר מחמיאות שלו, ו – ב', להגיד, אוקי, קחו, אנחנו לא רוצים לגעת לכם בזכויות, רק תשקלו, אם אפשר לשלב אותו במקום אחר,

עמוס דר:

לא, לא, בסדר, לא, שנייה שרון, אנחנו פשוט, תראו, אני שוב, אז אני אשלח אתכם בבקשה לרחוב אוסישקין, אני לא זוכר, ממול לזיראר בכר, יש שמה בניין שהחליטו שיש שמה חזית לשימור, ויש שמה שער שפונה לקיר אטום. שוב אנחנו לא רוצים לעשות,

שרון דינור:

אתה לוקח אסטרטגיה לא טובה עבורך, להגיד לי, שאדריכל פח עשה עבודה פח, איך זה משרת אותך? אתה אדריכל טוב, וזה מה שאתה צריך להגיד.

עמוס דר:

בסדר,

שרון דינור:

אתה צריך להגיד שאני מספיק טוב, אם אתה, אם הלקוח שלי,

מורן עמיקם:

זה משרת בזה, שאנחנו,

שרון דינור:

אני יכול לעשות את זה,

מורן עמיקם:

אדריכלית לא רואים את הערך,

שרון דינור:

אז את זה, את זה,

עמוס דר:

אני, לא,

שרון דינור:

תתמקד, לא להגיד לי,

עמוס דר:

שרון, אנחנו אמרנו שנייה רק רגע, אני שנייה, אמרנו בהתחלה, אם אתם תראו, וזאת תהיה ההחלטה לשמר את הקירות של הבניין לפירוק והרכבה,

מורן עמיקם:

כן, נפתור את זה,

עמוס דר:

אנחנו נפתור את זה, בצורה הכי טובה, ואת יודעת שנפתור את זה בצורה הכי טובה שאנחנו יודעים.

שרון דינור:

אבל זה בדיוק מה שאני יודעת, בגלל זה אני אומרת,

עמוס דר:

אבל בהקשר הזה,

מורן עמיקם:

אנחנו לא רואים בזה ערך,

עמוס דר:

לא, לא, בסדר.

שרון דינור:

מה אתה,

מורן עמיקם:

בתוך ההסתכלות על הבניין,

שרון דינור:

אז בואו נדבר על הבניין, ולא על כל מיני דברים, גם הרסו את טליתא קומי, נכון? בוא נדבר על זה.

עמוס דר:

לא, בסדר, אז בואו שנייה נדבר על ה - ,

שרון דינור:

נפתח את הדיון הכי רחב.

עמוס דר:

לא, בסדר, אני, בוא נדבר שנייה על הבניין,

מורן עמיקם:

לא כל דבר הוא רוצה.

לורה ורטון:

בוא נשמע אותם.

דאוד חורי:

אני היזם.

שרון דינור:

כן, איד קוראים לך?

דאוד חורי:

דאוד חורי. לגבי ההצעה שהצעתם, אתם שמתם את זה ממולנו, ממש ממול הרחוב, הבניין ממש מולנו שועפט,

שרון דינור:

כן,

דאוד חורי:

110 לדעתי,

שרון דינור:

כן,

דאוד חורי:

זה לא יפה, זה לא יפה בכלל.

שרון דינור:

אבל לך יש אדריכלית,

דאוד חורי:

לא,

שרון דינור:

האדריכלים באים פה הרבה לוועדה,

דאוד חורי:

שנייה, אבל שנייה, זה לבנות בניין מודרני חדש, מעל קטע כזה. זה לא נראה טוב.

שרון דינור:

לא, תקשיב, אנחנו פה בעיר האג'נדה שלנו היא לשלב שימור עם פיתוח, אנחנו עושים את זה בכל העיר, ויש לי דוגמאות גם טובות, לא רק רעות, אם אתה רוצה, אז בוא נעשה לכם סיור של דוגמאות טובות, האם אתה יכול לעשות דוגמא טובה, למה לא? יש לך אדריכלים מצוינים, יש לנו הרבה דוגמאות טובות בעיר, לא יודעת אם ייפגעו לך הזכויות במילימטר, מה? מה הבעיה בכלל?

דאוד חורי:

בוא נלך צעד קדימה,

שרון דינור:

אתם צריכים,

דאוד חורי:

מה אתם מבקשים לשמר? רק את האבנים?

שרון דינור:

לא, את השתי חזיתות, בוא תיקח תעתיק אותם, אוקי,

דאוד חורי:

אבל אם את משמרת את שתי החזיתות אין לך מסחר, ואת הרסת את כל ה - ,

יוחנן וייצמן:

לא, תעשה את זה קומה אחת יותר למעלה.

דאוד חורי:

אבל,

שרון דינור:

את זה,

דאוד חורי:

אפשר למטה, אולי, אפשר למטה מהכביש של רחוב אל – אמל, אולי,

שרון דינור:

את זה דאוד,

דאוד חורי:

אבל מלמעלה אי-אפשר,

שרון דינור:

את זה,

דאוד חורי:

אי-אפשר.

שרון דינור:

דאוד, רגע שנייה, למה אתה לא מקשיב לי?

דאוד חורי:

סליחה, סליחה,

שרון דינור:

שרון דינור מנהלת המחלקה לשימור. יש אלף ואחד דרכים לפתור את זה, כולל להגדיל פתחים, לשנות, לעשות, לשוב. ברגע שאנחנו נחליט אם הוועדה פה תחליט על פירוק והרכבה, אנחנו בגמישות שיא, אפשר לעשות פה מיליון דברים, זה, זה,

דאוד חורי:

אפשר שאלה? מורן, אם אנחנו הופכים את החזית מלמעלה ללמטה, על דירת הגן, צד צפוני,

שרון דינור:

אבל זה צריך להיות לכיוון, אנחנו רוצים שבו חזית רק"ל יראו את זה, כאילו זה המטרה.

דאוד חורי:

חזית רק"ל זה חזית מסחרית,

שרון דינור:

אז,

דאוד חורי:

כבוד יושב ראש הציע,

שרון דינור:

אפשר לעשות כל מרכז העיר חזיתות,

דאוד חורי:

גם חזית מסחרית אולי,

שרון דינור:

אפשר לעשות חזית מסחרית גם בבתים היסטוריים, בטח בוא.

עמוס דר:

שוב, שרון, אני חוזר כאילו, אפשר לעשות את זה, בסדר? אפשר לעשות את זה, בסדר? אפשר לעשות את זה, כן? אתם, מישו ראה את הסרט המפלצת של פרנקשטיין, בסדר?

מורן עמיקם:

רק שנייה,

עמוס דר:

אז אני כאילו, אני בסך הכול אומר אפשר לעשות את זה, אם זאת הדרישה שלכם, אנחנו נעמוד בה,

שרון דינור:

אם אפשר לעשות את זה,

עמוס דר:

אפשר,

מורן עמיקם:

רגע, אני יכולה להעלות, אני חושבת שיהיה יותר נכון וראוי, ושוב מתוך כבוד ורצון לייצר כן או להשאיר כן את הרוח, את האווירה, יותר נכון לכוון לעיצוב שאולי יעבור דרכם ונשב עליו ביחד, ונראה איך הוא מזכיר ומאזכר,

שרון דינור:

לא, זה לא מה שביקשתי,

מורן עמיקם:

אני מבינה, לא, לא,

שרון דינור:

לא, לא,

מורן עמיקם:

הבנתי מה שאתם מבקשים,

שרון דינור:

אין עיצוב, זה לא, זה אדריכל העיר,

מורן עמיקם:

אבל לשמר שתי חזיתות שהן לא בפרופורציות, בשום צורה,

שרון דינור:

למה?

מורן עמיקם:

של מה שהולך להיבנות, כי הבניין היום,

שרון דינור:

א', א', הבניין שהולך להיבנות, אתם בתכנון, אתם יכולים לתכנן כל מיני דברים,

מורן עמיקם:

בסדר,

עמוס דר:

אבל שרון שנייה, אנחנו מדברים פה בסוף,

מורן עמיקם:

אמרת לפני שנייה שאת רוצה לא, שאת מנסה למצוא איזה שהוא פתרון, שלא פוגע בזכויות, אני אומרת אנחנו לוקחים משהו בגודל כזה, אומרים בוא נשלים אותו למשהו כזה,

עמוס דר:

אני רוצה,

שרון דינור:

יש את זה באלף מקומות בעיר, ולא בהכול זה נראה כאילו,

מורן עמיקם:

משהו בעיצוב, ברוח, אבל אני חושבת לעשות משהו בעיצוב,

עמוס דר:

לא, אבל שנייה, רק רגע, אנחנו אומרים כזה דבר, שרון, שוב,

ציפי רון:

תכתבו את זה בתכנון איך שנוח לכם,

עמוס דר:

שנייה, רק אין בעיה לשלב בתכנון מה שאתם רוצים, בסדר? אפשר גם לקחת תמונה של זה, ולהדביק אותה על הבניין.

שרון דינור:

סליחה, זה הפשרה שלהם.

עמוס דר:

סליחה, אבל לא, שנייה אחת,

שרון דינור:

נכון?

עמוס דר:

מה?

שרון דינור:

נכון? זה הצעה שלכם?

עמוס דר:

כן,

דאוד חורי:

כן,

שרון דינור:

אנחנו בתב"ע לא התחתנו עם ההצעה הזאתי, כעיקרון אנחנו עושים נפח,

עמוס דר:

נכון,

שרון דינור:

מה הזה, מה היה קורה אם הפינה,

עמוס דר:

שרון שוב, לא היה קורה שום דבר, בסדר?

שרון דינור:

הזאתי חלק ממנה, נראה אחרת,

עמוס דר:

שרון,

דאוד חורי:

אין לנו ברירה, כי זה אסתטי, וכי זה סימטרי, אדריכלי יפה,

שרון דינור:

אבל היום, א',

דאוד חורי:

תראי איזה יופי, תראי איזה יופי.

שרון דינור:

העיצוב הזה, הוא נחמד, הוא לא, אני מצטערת הוא לא איזה משהו בשבילו אני מוכנה להקריב
עכשיו איזה זה, זה לא איזה משהו ש - ,

עמוס דר:

שרון, הכול,

שרון דינור:

לא, אמרתי שאם היה, אם היה פה בניין שהייתי נכנסת אליו דרך פטיו, בגלל זה הייתי משתלבת
איתו,

עמוס דר:

אבל שרון,

שרון דינור:

והייתי עושה את זה קומה,

עמוס דר:

אבל שרון זה יש לי שאלה, יש לי שאלה, למה אי-אפשר, שנייה, אז אני אשאל שאלה,

שרון דינור:

בכל עולם,

עמוס דר:

שנייה רגע, אבל שנייה, יש כזה דבר, אני שוב סליחה, אתם מחלקת השימור, אתם קובעים את
הקריטריונים זאת הוועדה, אני רק אדריכל, אני אפילו לא אדריכל שימור, גיורא ידבר, אבל מה
שאני רוצה להגיד זה דבר כזה,

יוחנן וייצמן:

נשמע את גיורא.

עמוס דר:

בניין לשימור, בסדר? יש סיבות לשמר אותו. הסיבות לשמר אותו יכולות היסטוריות, תרבותיות. שבוע שעבר הנה היינו, בבניין בארזים 4, שאין לו שום ערך אדריכלי, לא משנה מה, והערך שלו זה שזה בניין שנבנה לפני 100 שנה, וזה ואנחנו אפילו,

שרון דינור:

(לא ברור) על ערך?

עמוס דר:

לא הוספנו עליו חצי סנטימטר מרובע, למרות שהוא בניין מכוער וזה, אבל יש לו ערך בזה שהוא בפרופורציות שלו, בגלל שזה בניין היסטורי וכן הלאה, היסטורי ברמה שהוא נבנה לפני 100 שנה, והוא מייצג איזה שהוא מרקם אורבאני שכבר לא קיים בשכונה. אבל פה, זה לא מרקם,

שרון דינור:

כל בניין על זה, וזה היה אתכם בוועדה שאמרתי לכם שכל החלקות האומללות אומללה בדרכה, ואמרו שהוראות,

עמוס דר:

שרון דינור: כן, כן,

אוקי, אז אני אומרת תקשיבו כל בניין זה סיפור אחר. הסיפור של החלקה הזאת, הסיפור של יהיה, היא לא בגלל שיש פה הוא אחרון במרחב שלו, להיפך, הסיפור פה הוא סיפור אחר. יש פה איזה מקטע שהוא רצף של בניינים, שהוא לא סומן בהם, אבל כל מי שמקיף אותו סומן בהם, והם מספרים לנו סיפור של תקופה, של בנייה ירדנית שהייתה פה, והיא בנייה איכותית, והיא שואבת את המקורות שלה מכל מיני תקופות שהיו פה, וזה דמויות אדריכלים, ואת הדבר הזה, חבל לנו למחוק אותו,

עמוס דר:

זה לא בנייה מסורתית.

שרון דינור:

בשביל בנייה,

ציפי רון:

האזור ההוא

שרון דינור:

שהיא גנרית, אנחנו רוצים שה - ,

עמוס דר:

לא, לא,

שרון דינור:

אם לא הייתם בציר רק"ל,

עמוס דר:

שנייה, אני מבין, אבל, אבל שרון, אבל אז כל בניין, שנייה כל בניין שהוא מייצג את רוח התקופה, ואז אסור להרוס שום דבר?

שרון דינור:

זה לא כל בניין, אבל סליחה,

עמוס דר:

הבניין הזה, לא, שנייה, הבניין הזה הוא לא בניין, הוא לא בנייה מסורתית, אין לזה שום ערך, אין לבניין הזה, שום ערך בטכנולוגיית בנייה, זה בניין שנבנה בבטון עם חיפוי אבן, בשנות ה - 60, בנו אלפים כאלה ברחבי העיר, בכל מיני מקומות, אני שוב, אני לא אתחיל עם דוגמאות, והבניין הזה, בסדר, אז יש בניין שעשו לו, שמשהו השקיע ושם אבן יפה, וכמה פתחים וזה. אבל זה בניין שאין לו ערך לא היסטורי, לא גר שמה אף אחד חשוב, אין לו ערך בבנייה, ערך אדריכלי, בהיבט שהבניין הזה, מבחינה טכנולוגית הוא מייצג איזה שהוא משהו מסורתי, זה בסך הכול אתם אומרים זה בניין שבאופן מסורתי בשנות ה - 60, כן, אפשר לפני 60 שנה, בנו שמה וילות, ועכשיו אנחנו לפי מדיניות רק"ל שאושרה לפני ב - 2019 והיא דרך סליחה, דורסת את תוכנית אב שועפט, שזה תוכנית אב, היא לא תוכנית מאושרת,

שרון דינור:

למה דורסת? היא אומרת,

עמוס דר:

לא, היא אומרת, שנייה, אנחנו נראה את זה,

שרון דינור:

להראות לנו את (לא ברור) שלך,

עמוס דר:

לא, אז דקה, תנו לנו להראות את המצגת, תנו לנו, סליחה, אנחנו הנציגים של היזם, שרון.

יוחנן וייצמן:

הכול בסדר.

עמוס דר:

אנחנו מכירים את המשחק, תנו לנו את ה - , לשחק את המשחק.

שרון דינור:

אבל מה שכן רציתי שתקצרו ולא, בגלל זה דיגלתי.

עמוס דר:

בסדר,

שרון דינור:

כאילו בואו,

עמוס דר:

בסדר, אז רק רגע, דילגנו נורא קדימה, בסדר, אז, לא, בסדר, אז שנייה, אז הבניין הזה יש תצ"אות ראשונות שלו ב - 67 שרואים את הבניין, זה התוכנית שלו מ - 82, תוכנית ראשונה שנמצאה, שהוסיפו קומה אחר כך היה עוד תוספות בשנות, בשנות ה - 90, וביקשתם חזיתות, אז זה החזיתות של הבניין, בעצם מהתוספת קומה, בסדר? משנות ה - 80, יש פה, תעבירי לי את ה - , ביקשתם חזית, אז בואו, למרות שאני מניח שראיתם את זה, אבל יש פה את החזית של הבניין,

שרון דינור:

זה מה שזה,

עמוס דר:

שזה מה שביקשתם,

דאוד חורי:

זה מה שאתם רוצים לשמר.

עמוס דר:

כן, זה מה שאתם רוצים לשמר, זה החזית לרחוב, לדרך שועפט.

שרון דינור:

חוץ מזה שהאבן מכוערת בעיני,

עמוס דר:

מה? לא, שנייה, אף אחד לא אמר שהבניין לא יפה.

מורן עמיקם:

זה לא ויכוח על יופי,

עמוס דר:

בסדר? אף אחד לא אומר שהבניין לא יפה, אנחנו לא מדברים פה על יופי, שוב אנחנו מדברים,

שרון דינור:

אני מדברת,

עמוס דר:

על ערך שימורי, זאת אומרת יש מיליון בניינים יפים, לא כל בניין שאני עושה, או מורן עושה, או כל מי, או כל אדריכל עושה,

שרון דינור:

חבל, אולי הם יהיו לשימור, עוד 60 שנה.

עמוס דר:

אוקי.

שרון דינור:

מי יודע?

עמוס דר:

מי יודע? אבל בכל מקרה, זה, זה ההיתר האחרון, זה הפנים של הבניין שברור שאין לו שום,

יוחנן וייצמן:

לא, הפנים ברור, אף אחד,

עמוס דר:

הוא לא מעניין, וגם אתכם הוא לא מעניין, יש פה נושא של עצים שזה מגרש קטן, וצפוף, אז אנחנו מבקשים לכרות את כל העצים,

דאוד חורי:

להעתיק.

עמוס דר:

ועוד שלושה עצים להעתיקה, וכל השאר לכריתה, סליחה, גם על זה הערתם,

יוחנן וייצמן:

מה?

עמוס דר:

מה?

יוחנן וייצמן:

מה הרמה של העצים?

שרון דינור:

יש פה,

עמוס דר:

יש פה עצים ברמה, ברמת כאילו ערכיות גבוה בינונית, זאת אומרת הם לא ברמות זה, למרות שה - ,

שרון דינור:

די גבוה.

עמוס דר:

כן,

ציפי רון:

יש שמה (לא ברור).

איציק שוויקי:

זאת אומרת ניסיתם לשמר, לשמור את מה שאפשר.

דאוד חורי:

אנחנו נעתיק,

עמוס דר:

אנחנו מעתיקים שלושה.

דאוד חורי:

אף עץ שום שיש לו ערכים גבוהים, לא ייכרת,

יוחנן וייצמן:

מה שחייבים בתוך המגרש,

שרון דינור:

יש לך פה כריתה עם ערכים, העץ הכי גבוה.

עמוס דר:

מה?

דאוד חורי:

אנחנו מעתיקים.

שרון דינור:

הוא אומר לנו את זה, אבל במקביל אנחנו אומרים שהעץ עם הערכיות הכי גבוה פה הוא לכריתה.

יוחנן וייצמן:

טוב.

דאוד חורי:

לא, הוא מחוץ למגרש, זה לא,

יוחנן וייצמן:

1 ו- 2 הוא ייכרת,

דאוד חורי:

הוא מחוץ למגרש. העצים לשמירה הם מחוץ למגרש.

שרון דינור:

זה לא בתוך,

עמוס דר:

לא, לא, שרון מדברת על העץ הזה שהיא עם הערכיות הכי גבוה, אז הוא לכריתה,

שרון דינור:

16,

לורה ורטון:

מספר את 2,

שרון דינור:

8,

לורה ורטון:

ואת 8,

שרון דינור:

2, 8,

דאוד חורי:

אם אנחנו נשמר את העצים האלה, לא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, אם זה במרכז,

שרון דינור:

כאן יש 12, 13,

יוחנן וייצמן:

המגרש,

דאוד חורי:

לא יהיה,

שרון דינור:

אין בעיה, רק צריך להציג את זה כמו שצריך, לא להגיד שאנחנו מעתיקים אותם.

עמוס דר:

אנחנו אמרנו, רק רגע שרון,

מורן עמיקם:

אנחנו אומרים (לא ברור),

עמוס דר:

אני אמרתי,

שרון דינור:

כן,

עמוס דר:

כורתים את כל העצים, ומעתיקים שלושה, בסדר? זה יכול להירשם לפרוטוקול, זה הבקשה שלנו. זה מגרש צפוף, הוא מגרש בשטח של דונם, כאילו זה בעיה עם החניון, ושוב, יש פה מדיניות רק"ל. אנחנו יושבים עם המדיניות רק"ל, וזה תוכנית אב של שועפט, החלק הזה הוראות לא מוצפן בתשריט, אבל אנחנו באמת כאן, באזור הזה של הרגישות. בתוכנית האב אנחנו נמצאים כאן. עכשיו שוב, אני רוצה להדגיש, בתוכנית במדיניות ציפוף לאורך רק"ל, ששרון חלק מהתהליך, סליחה, אז גם את אחראית לזה,

שרון דינור:

נכון, לא אמרנו שלא,

עמוס דר:

לא, לא, בסדר,

שרון דינור:

עכשיו,

עמוס דר:

אז יש אזורים שבהם תוכנית אב גוברת, בסדר? ויש אזורים שזה מדיניות רק"ל נפחית פלוס מגדלים באדום.

שרון דינור:

גם ברגע זה אני לא אמרתי שלא תקבלו את הזכויות,

עמוס דר:

לא, לא, בסדר,

שרון דינור:

להיפך, אני אומרת,

לורה ורטון:

אני חושבת שכדאי, באמת עצה, לדבר על עניין השימור, לגבי הזכויות אף אחד לא רוצה לפגוע,

עמוס דר:

לא, לא, אנחנו לא מדברים על הזכויות,

יוחנן וייצמן:

על העצים,

עמוס דר:

לא, אני שנייה, אני מדבר, אני מדבר,

לורה ורטון:

אנחנו רוצים שהבניין ייבנה,

עמוס דר:

לא, למה אני אומר את זה?

לורה ורטון:

ואת כל הקומות שביקשתם,

עמוס דר:

למה אני אומר?

לורה ורטון:

כל מה שדיברנו עליו, זה עניין של שימור,

עמוס דר:

לורה, למה אני אומר את זה?

לורה ורטון:

זה הכול.

עמוס דר:

למה אני אומר את זה? אני אומר את זה מסיבה מאוד פשוטה, כי תוכנית אב, אתם זאת אומרת באתם ואמרתם, יש פה עניין של רגישות, שזה אזור רגישות לפי תוכנית אב, ואנחנו הטענה שלנו שהאזור רגישות לפי תוכנית אב, הוא מבוטל, מכיוון שבמדיניות רק"ל אמרו שתוכנית האב היא לא כאן,

דאוד חורי:

המקרה הזה גובר.

עמוס דר:

במקרה הזה, שוב, זה, זאת הטענה שלנו,

לורה ורטון:

אמרנו שזה פה,

עמוס דר:

יש פה אזורים,

לורה ורטון:

של (לא ברור).

מורן עמיקם:

כפופה לטענה, לגבי תוכנית האב, כי כשנעשתה המדיניות בחננו את כל המקטעים, ובמקטע הזה הייתה החלטה שהמדיניות גוברת על תוכנית האב,

עמוס דר:

כן,

מורן עמיקם:

זה כל מה שאנחנו מנסים להגיד,

עמוס דר:

כן, וצפונית למתחם הזה, תוכנית האב גוברת, אז זה בסדר. אבל באזור הזה, שוב,

מורן עמיקם:

מבחינת הערכים,

עמוס דר:

זאת הטענה שלנו.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

עמוס דר:

בסדר, בכל מקרה זה מדיניות, וזה מדיניות, אז זה לא (לא ברור) שום דבר,

יוחנן וייצמן:

כן,

עמוס דר:

ואתם תחליטו מה שתחליטו.

מורן עמיקם:

אנחנו רק מציפים וממזכירים לכם,

יוחנן וייצמן:

בוא נצלול לזה, גיורא, אתה רוצה,

עמוס דר:

בסדר, זה,

יוחנן וייצמן:

מסכים להעביר את השרביט דקה, לפה.

עמוס דר:

אין בעיה, סבבה.

גיורא סולר:

טוב.

עמוס דר:

אוקי,

גיורא סולר:

כמי שהכין את תיק תיעוד בבית הזה, ולעוד מבנים בשועפט בית חנינה וכדומא, א', א', כשאני ראיתי את הבית, והסתכלתי סתם ככה, לא הבנתי, הוא נכנס לשימור, זה צריך להיות הדיון, למה,

איציק שוויקי:

לא נכנס השימור, לא נכנס,

גיורא סולר:

נכון, נכון,

איציק שוויקי:

למה אתה אומר שהוא נכנס לשימור?

גיורא סולר:

שהוא הגיע לוועדת שימור, איציק,

איציק שוויקי:

מה שלהריסה, מגיע לוועדת שימור,

גיורא סולר:

תן לי, איציק, תן לי לדבר, טוב, עד עכשיו שתקתי, תן לי בבקשה לדבר. הבית הזה,

יוחנן וייצמן:

בהסכם שלנו כל אחד יש לו זכות לקריאת ביניים אחת, אז תרשום לך, שאיציק אין לך זכות לך יותר.

איציק שוויקי:

טוב,

גיורא סולר:

לא, אני קראתי את החוות דעת של המחלקה וזה, פעם נצטרך לדבר לחוד, על איך לכתוב בזה מקצועית, לכתוב שיש לו ערכים שימוריים, אין בכלל מונח כזה, ערכים שימוריים. יש ערכים תרבותיים, שבגללם משמרים, ולכתוב יש לו ערכים שימוריים וניחא, נגיד שזה נכון, ולא לכתוב למה, מה בדיוק הערכים השימוריים שלו. עכשיו יש קריטריונים בשימור, ואני מנסה להוביל, שלא נדבר מהבטן, אלא נדבר מהראש. יש קריטריונים, קריטריון אדריכלי, אחד יגיד שהוא יפה, אחד יגיד שהוא לא יפה, יפה ולא יפה, הוא לא קריטריון לשימור, בשום מקום, גם לא במורשת עולמית, הוא לא קריטריון לשימור. הערך ההיסטורי, הערך ההיסטורי יכול לבוא או מאדריכל מאוד חשוב, או אירוע מאוד חשוב, שני אלו לא היו פה. ויש את הערך ההיסטורי עירוני, שזה ההתפתחות העירונית, וזה הדבר היחיד שנאמר פה. עכשיו בואו נראה מישהו פה במחלקה, במקום אחר, לוקח בית מהתקופה הזאת, אמצע שנות ה-60, בבית הכרם או, או בתלפיות ואומר - הבית הזה יש ערכים היסטוריים, אמצע שנות ה-60 באמת, השכונה, קודם כל שועפט ההיסטורית, גם אם נסתכל בתמונות במפות נמצאת צפונית אזור הזה. זה החלק שמחבר את שועפט ההיסטורית עם ירושלים, וזה מה שהתחיל לקרות באמצע שנות ה-60, שהתחילו לבנות בתים לאורך הכביש. גם אגב לא בתכנון ערים, ולא באדריכלות, אין מונח כזה שנקרא תכנון סרט, שנקרא (לא ברור), אין דבר כזה, זה בניית בתים שיחררו השלטונות, פשוט שחררו שם מגרשים לאורך הכביש ומשפחות אמידות יחסית אמידות בנו את הוילות שלהם, הלוואי עלי וילה כזאת. אבל הגיד שיש לזה איזה שהוא ערך שימורי, בסדר, אז מחליפים את הבתים אלה, ונשאר הרחוב, זה לא איזה שהם בתים אופייניים. אגב החלון העגול כאילו יפה שהורסים.

שרון דינור:

כן,

גיורא סולר:

הוא כבר לא קיים, כבר איננו,

דאוד חורי:

זה דרישת שחזור בעצם, זה לא דרישת שימור,

גיורא סולר:

בסדר, מה שכאילו עשה את החזית הזאת, אפשר כמובן לפרק ולהעתיק נכון, אז אנחנו כותבים קצת מחדש את תורת השימור, ואת האתיקה, ופילוסופיה של השימור, שהעתקה, אגב מי שיושב בוועדה לפי, גם האמנות הבינלאומיות, להזיז לפרק ולהעתיק בניין, נחשב לשימור רק אם זה מסיבה של

פרויקט ציבורי, כלומר אם מרחיבים את הכביש, אבל יש ערך למבנה, אז לפרק ולהזיז אותו מקובל, זה התחיל מסכר הסואן, כי זה מקדשים.

לורה ורטון:

זה הטמפל, הסמל.

גיורא סולר:

אמרו אין ברירה, צריך, אבל הסכר הוא מספיק חשוב, אין פה כלום, זה לא עומד בשום דבר. אפילו האבן של הבניין, היא לא מאיזה (לא ברור) או קעקולה, שזה אבן רכה יחסית סופגת מים, ולכן הוא שחור, אבל זה כבר, בזה אפשר לטפל. אני פשוט לא מוצא, אותי מטריד שבאים בנימוקים של שימור, אילו היינו כותבים את עשרת הדברות בשימור, והיינו כותבים, לא תישא את שם השימור לשווא, אז פה היינו עוברים על הדיבר הזה, של לשאת את שם השימור לשווא. אין בו כלום, בעצם הדבר הראשון שצריך לעשות זה לנמק למה רוצים לשמר אותו. מה הסיבה לשמר אותו. אחר כך באים עם הפתרונות, ויש כל מיני, אינסוף פתרונות. תודה.

שרון דינור:

אני רציתי להגיד, להשלים, אני אוהבת להשתמש בדוגמא של בת ים, שעשתה תוכנית שימור, לאחרונה אוקי, והתוכנית שימור שלה בבת ים, אני לא יודעת, אישרה 10, 20, 30 בתים לשימור, שהם כולם משנות ה-60, כי זה מה שיש להם. לירושלים יש היסטוריה הרבה יותר עמוקה ורחבה, אבל אם זה אומר ש- , בתים משנות ה-60 הם דין, גזר דין מוות, כאילו אם לשכונה הזאתי שפה, היא לא בית הכרם, וזה הסיפור שלה, של ההתפתחות שלה, אותו אני יכולה, את המרקם העירוני הזה, כאילו יש פה החלטה ערכית, אם אני נפרדת ממנו לנצח, וזהו, כאילו יש לי פה מקטע קטן של כמה בתים כאלה, אם אני נפרדת ממנו, אני מסכימה איתך, אבל אם אנחנו רוצים לשמור משהו מהסיפור שלו, כי זה מה שיש לו, זה מה שיש לו. אז אנחנו אומרים, אנחנו גם לא, ואני עוד הפעם אומרת תראו, הדבר השני שאני מאוד מסכימה איתך, אבל אני חיה את העולם, את הסיטואציה התכנונית שלנו, ובגלל זה הקודים של מקומות אחרים, כבר אני לא יודעת כמה הם חלים עלי. אם אני אגיד עכשיו החלטה, שהוועדה הזאתי לא צריכה להתעסק בכלל בפירוק והרכבה, אז על ההתעסקות הזאתי, והגאוותנות שלה לעמוד בכללים שנכתבו במקומות שלא עומדים באותם לחצים שאנחנו עומדים בהם ירושלים, אומרים שאני, זורקת משהו לפח, האם כל המקומות שעברו פירוק והרכבה הם מתחת לכל ביקורת בעיר הזאתי? אנחנו יודעים שלא,

יוחנן וייצמן:

ממש לא, לא,

שרון דינור:

אז בגלל זה אני אומרת שבמקרה הזה, בו מקרה,

גיורא סולר:

וזה לא מספיק חשוב,

שרון דינור:

זה לא סכר הסואן, אבל אני חושבת שאם אנחנו רוצים שיזם פה יצא מרוצה, ויקבל את מה שהוא,

יוחנן וייצמן:

מה שגיורא אמר,

שרון דינור:

רוצה,

יוחנן וייצמן:

שזה לא סכר הסואן, אבל גם זה לא ממילא, זה לא טליתא קומי, שאתם (לא ברור), אבל, זה גם לא,

שרון דינור:

נכון, בגלל זה האמת נמצאת איפה שהוא, בגלל זה גם אני צריכה לעשות צעד קדימה לכאן, ואתם צריכים לעשות צעד לכאן, ולצאת שם כולנו מרוצים, זה לדעתי הייתה יכולה להיות פשרה ממש טובה.

גיורא סולר:

אני מציע תסתכלו, תסתכלו על התצ"א הזאת שמראה, איפה,

שרון דינור:

ולא כי זה איזה רוקפלר או משהו שהוא זה, אלא כי הוא חלק, רחוב שיש בו כמה מבנים כאלה, שגם הוועדה מחוזית בתוכנית סמוכה כבר עשתה את אותו פתרון, זאת אומרת אני לא המצאתי פה איזה שהוא משהו. ולכן חשבתי שזה ראוי שננסה למצוא דרך בדיוק כמו שאנחנו עושים במקומות אחרים בעיר, שיש להם ציר רק"ל.

עמוס דר:

אבל שרון, את מדברת,

שרון דינור:

של שימור,

עמוס דר:

על זה, שנייה, את מדברת על זה שהוא מצב,

דאוד חורי:

ממול.

עמוס דר:

א', אם אנחנו מסתכלים עליו באמת כאילו הוא נראה אותו דבר, כמו שהוא נראה ב – 1967, כן? אולי עוד הוסיפו לו קומה, תסתכלי פה, כן, עכשיו זה ב – 2020, וזה הפתרון שאתם מציעים, וזה היום. כן? עכשיו בוא נראה איפה הבניין הזה,

שרון דינור:

בוא לא נעשה כאלה,

עמוס דר:

לא, אז מה שאני אומר, אז בדיוק, אני מסכים איתך, ואני אומר שרון סליחה, את יודעת שאנחנו, אם היינו חושבים שהבניין הזה ראוי לשימור, אז אנחנו היינו עושים מאמץ בשביל שהוא יהיה לשימור, ויראו אותו כמו שצריך,

דאוד חורי:

אם הוא היה יפה, אני הייתי עומד על זה שלא ייהרס,

עמוס דר:

ובגלל זה,

דאוד חורי:

אני הייתי עומד על זה,

שרון דינור:

אסור להגיד יפה.

עמוס דר:

כאילו אנחנו לא, אנחנו לא, אני לא חושב שאנחנו, זאת אומרת באמת שבוע שעבר היינו צריכים בניין שהיינו יכולים לבקש להוסיף עליו שתי קומות, ואנחנו מתעקשים לא להוסיף עליו כלום, ולנסות לפתור את זה בדרכים אחרות, בגלל שיש בו איזה שהוא ערך, גם אפילו אם הוא לא ערך אדריכלי, ולא, פשוט גם גיורא חושב, וגם אנחנו,

ציפי רון:

רגע, רגע,

עמוס דר:

כן,

ציפי רון:

בואו שנייה, אני רוצה,

שרון דינור:

רגע אתם סיימתם?

ציפי רון:

שרון, שנייה, שרון, שנייה, אני רוצה רגע להגיד משהו, תראו, יכול להיות שהבית הוא לא פאר היציאה,

עמוס דר:

הוא כן, הוא יפה, הוא בית,

ציפי רון:

לא משנה, אבל הוא,

עמוס דר:

מסכימים.

ציפי רון:

אבל הוא אופייני, לא, את יכולה, אל תרגיעי אותו, זה בסדר. הוא אופייני, הכול בסדר. הוא לא מלך היופי, איך אומרים? יש לו תואר, אין לו תואר וועדה. לנו יש עניין ובגלל זה גם הוכנה תוכנית השימור שקבעה בתים, עם הנקודות האדומות, דווקא לנו יש עניין, אולי אנחנו לא הכי חכמים בעולם, אבל לשמר, לאזכר את האופי של המקום, זה היה האופי של המקום, היום הוא עובר שינוי מהותי.

דאוד חורי:

באותה שפה.

ציפי רון:

זהו, שזה,

דאוד חורי:

אדריכל באותה שפה.

ציפי רון:

זהו, יכול להיות שאדריכלות היא אותה שפה, או דומה,

דאוד חורי:

לא, את אותם,

ציפי רון:

אנחנו לא נתווכח על השפה. אבל לנו יש,

דאוד חורי:

אפשר לשאול?

ציפי רון:

איזה שהוא עניין, איזה שהוא עניין איכשהו לא לאבד לגמרי את מה שהיה שם. אז אנחנו לא אומרים לכם, מה שאומרים לכם פה, לא פוגעים בזכויות בנייה, להיפך, שום דבר, רוצים לאזכר, לאזכר את מה שהיה שם.

דאוד חורי:

שפה,

עמוס דר:

לא, בסדר,

ציפי רון:

והאזכור,

עמוס דר:

שנייה אבל אפשר בשפה,

ציפי רון:

והאזכור,

יוחנן וייצמן:

קריית יובל בהנטקה, את גם רוצה לבקש את זה?

ציפי רון:

מה?

יוחנן וייצמן:

בהנטקה גם תבקשי את זה?

ציפי רון:

איפה?

יוחנן וייצמן:

בהנטקה.

ציפי רון:

בהנטקה,

שרון דינור:

למה? עשינו את זה בבית גיורא, מה זה דוגמא? בית גיורא הוא לשימור, בוא,

יוחנן וייצמן:

זה עשינו,

שרון דינור:

כן, עשינו את זה,

יוחנן וייצמן:

אני אחפש בבית גיורא,

ציפי רון:

גם על הבתים של שנות ה-60 על השיכונים, האדם היחיד פה, שמבקש אזכור וציון ותייעוד,

עמוס דר:

אנחנו דאגנו שהוא יהיה לשימור,

לורה ורטון:

אז אי-אפשר להגיד שהוא לא,

ציפי רון:

אף אחד לא (לא ברור) את זה אף פעם.

לורה ורטון:

עקבית, אז בגלל זה,

ציפי רון:

אני דיברתי, רגע, אז אני מבקשת את זה בעקביות הרבה שנים, זה לא משהו חדש, זה הרבה שנים.

דאוד חורי:

אנחנו לא נבנה בשפה מדויקת.

לורה ורטון:

רגע, רגע,

ציפי רון:

לא, אז מה שאני, זה לא, התוכנית שלכם היא בסדר, היא יפה, אף אחד לא פוגע, הכול בסדר ולא נוגעים, לנו, מה ששרון, מה שהמחלקה מנסה להגיד פה, וזאת וועדת שימור, אנחנו מנסים לאזכר איכשהו את מה שהיה פה. עכשיו אנחנו לא אומרים לכם איפה תשלבו את זה, בואו תציעו איזה שהיא דרך, תציעו איזה שהיא דרך לשלב לאזכר את הקירות האלה, את מה שהיה, אנחנו מבקשים את זה לא רק מכם, אנחנו מבקשים את זה לאורך, אתם לא התוכנית היחידה, שאנחנו מבקשים את אותה בקשה, כי יש לנו עניין, יש לנו עניין,

דאוד חורי:

השפה,

ציפי רון:

אנחנו לא רוצים שכל פעם להעיר מחדש, שכל פעם זה יהיה חדשה, שכל פעם יבואו, הופ, הנה זה נבנה בשנות, בשנות ה – 20 של, של 2000. בעוד 40 שנה יבואו לשנות עוד פעם, בואו, בואו ננסה לחשוב איך לציבור.

עמוס דר:

אבל שנייה, אבל יש לי שאלה, באמת סליחה שאני אומר,

יוחנן וייצמן:

תן לי 10 שניות. יש לי שאלה אליך, בוא, אני רוצה לנסוע ברכבת הקלה עוד 15 שנה, בדרך חברון ולהסתכל, בדרך רמאללה סליחה, אנחנו מסתכלים החוצה, ואנחנו רואים שבקומה שנייה, כל הבתים יש להם איזה לאטה חום ישן, שמזכיר את הבנייה שהייתה מ – 1960, היציאה מהחומות של הירדנים, איך שאת רוצה לקרוא לזה,

ציפי רון:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה שווה משהו? זה יביא משהו? זה תואם משהו לירושלים?

לורה ורטון:

אני חושבת ש - ,

יוחנן וייצמן:

זה מה שאני שואל את עצמי,

עמוס דר:

אני, יש לי, יש לי שאלה,

ציפי רון:

למשל החומה על אבו – באסל, החומה על יד אבו – באסל, תביא את זה כדוגמא, מול שערי צדק הישן,

יוחנן וייצמן:

היא תורמת.

ציפי רון:

לא, היא תורמת.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

אבל היא גם לא הייתה במקור, היא הייתה דרישה שלי פה בוועדה,

יוחנן וייצמן:

נכון, זה השאלה אם את משווה את זה לחומה של אבו – באסל,

ציפי רון:

כן, כי עכשיו בונים שמה מאחורה מגדל ליד, וכן הלאה, גם מגדלים, ואנחנו גם מבקשים בקשות רבות. וגם אומרים לנו, זה לא, זה כן, זה לא,

יוחנן וייצמן:

אבל אין פה חומה, אין פה חצר, יש פה מבנה,

ציפי רון:

נכון, אבל,

יוחנן וייצמן:

השאלה בסוף,

עמוס דר:

אפשר, אפשר להציע הצעה קונסטרוקטיבית, שהיא באמת, אני חושב, שוב לדעתי אני,

ציפי רון:

יכול להיות שאנחנו,

עמוס דר:

קטונתי, אבל,

ציפי רון:

לא (לא ברור), אבל אנחנו מאמינים בזה.

עמוס דר:

לא, אני, כאילו במקום הכתמים החומים או השחורים בקומה השנייה, או השלישית או העשירים של הבניינים,

ציפי רון:

הקעקולה,

עמוס דר:

אז מה שאני, אני שואל באמת למה אי-אפשר לעשות כזה דבר, הנה זה בניין עם חזית מסחרית, או אולי תהיה פה איזה שהיא הפרשה לצורכי ציבור, לא יודע מה, יהיה חלון ראויה אחד, עם תיעוד, כן, שגורא עשה של ה - , הבניין המקורי, ובכל בניין יהיה תיעוד שככה זה נראה ככה, עם איזה שהוא,

שרון דינור:

אנחנו לא (לא ברור), אנחנו עיר, לא,

עמוס דר:

מה? ייעודית,

שרון דינור:

אם זה פתרון,

עמוס דר:

מה?

שרון דינור:

אני אומרת בפתרון, אני לא רוצה, אני לא רוצה לשלט את העיר במקום להשאיר,

עמוס דר:

לא בחוץ, בפנים.

מורן עמיקם:

אבל יש,

עמוס דר:

בלובי.

מורן עמיקם:

ככה בכל זאת שאלה נוספת, ואני חוזרת רגע למה שגם אמרת קודם, אני שואלת מה הערך, אני באמת שואלת, באמת כאילו מתלבטת יחד אתכם, אם אני עכשיו צריכה לקחת את האבנים המקוריות לפרק אותם להרכיב מחדש בתוך הבניין, יש לי אילוצים עיצוביים, שאני לא יודעת, היום

להגיד לכם מה המשמעותיות שלהם, אנחנו צריכים לבדוק כמה בכלל אבנים יש לנו, איפה זה נפרס, לא יותר נכון, להחליט שאנחנו נעשה עיצוב, או נתייחס עיצובית,

שרון דינור:

זה תעשי עם אדריכל העיר,

מורן עמיקם:

לאווירה, לרוח הדברים,

שרון דינור:

אין,

מורן עמיקם:

כאשר השימוש באבנים שזה איזה שהוא,

דאוד חורי:

גם אבנים שלא עומדים בשום תקן,

מורן עמיקם:

זה לא פשוט, זה לא פשוט בפועל,

דאוד חורי:

אין להם אחיזות,

מורן עמיקם:

בביצוע,

דאוד חורי:

אין להם חוזק, אין להם כלום, הם לא יחזיקו.

מורן עמיקם:

באמת,

עמוס דר:

אנחנו שוב,

מורן עמיקם:

אתם כופים עלינו איזה שהוא אילוץ,

יוחנן וייצמן:

בסדר, סיימנו.

מורן עמיקם:

לייצר רק זה,

עמוס דר:

הבנתם את ה - , נראה לי,

גיורא סולר:

לא סתם הבניין הזה, הוא בלי נקודה אדומה.

ציפי רון:

אני רק יכולה להוסיף,

גיורא סולר:

הבניין הספציפי הזה,

ציפי רון:

להפנות אתכם, אני יכולה לתת לכם רעיון, תלכו למלון ממילא,

איציק שוויקי:

לך לממילא,

דאוד חורי:

לא, ממילא זה ממילא, זה לא שועפט 112,

ציפי רון:

רק רגע, רק רגע,

דאוד חורי:

עם כל הכבוד.

ציפי רון:

רגע, תן לגמור משפט. אתה לא יודע מה אני הולכת להגיד, נכון? אז למה אתה ישר צועק? תלכו למלון ממילא, תיכנסו ללובי, ותראו את הקיר שם ששומר של הבניין, שהיה בממילא, בתוך הלובי של הבניין,

איציק שוויקי:

כל החדרים גם.

ציפי רון:

יש קיר ששומר,

דאוד חורי:

זה פרויקט של מיליארד שקל.

ציפי רון:

של המודול של ממילא, של ממילא 5 עד 7 בזמנו.

יוחנן וייצמן:

את מציעה את זה פה,

עמוס דר:

אז שנייה,

יוחנן וייצמן:

שהם יעשו את זה בתוך הלובי?

ציפי רון:

שימור, אני נותנת, אני אומרת,

עמוס דר:

בתוך, בתוך הבניין חתמנו על זה וסגרנו. מצידו שיהיה בתוך המסחר.

דאוד חורי:

אני אחפה את הלובי באבנים הישנים. אין בעיה.

עמוס דר:

בתוך המסחר, או בתוך איזה שהוא שטח ציבורי,

ציפי רון:

פרשנות,

עמוס דר:

זה בוודאי,

ציפי רון:

אתם האדריכלים תבואו,

עמוס דר:

זה אין לנו בעיה עם זה, זה גם אז לא יהיה פתוח, פגעי מזג האוויר, בגלל שהאבן הזאת,

יוחנן וייצמן:

אז הולכים על הקרקע.

עמוס דר:

מה שגירא אמר, היא בעצם משחירה.

יוחנן וייצמן:

יש הסכמה,

עמוס דר:

אם זה בפנים, זה בפנים.

יוחנן וייצמן:

לא?

ציפי רון:

תעשו את זה,

עמוס דר:

זה משהו אחר,

שרון דינור:

הצעה (לא ברור).

ציפי רון:

אף אחד לא יפסיד מזה.

יוחנן וייצמן:

מה?

עמוס דר:

אנחנו לשים את זה,

יוחנן וייצמן:

היא אמרה לשמר את הקיר הזה בתוך הבניין,

דאוד חורי:

כבוד היושב ראש, האבנים בפנים בתוך הלובי יהיו מהבניין הישן.

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

אנחנו דווקא,

דאוד חורי:

ובאותה שפה עיצובית,

שרון דינור:

אנחנו חשבנו,

ציפי רון:

אבנים תשלבן,

דאוד חורי:

נעשה, ונעשה עליהם תאורה,

ציפי רון:

שנייה,

דאוד חורי:

כמו ממילא,

ציפי רון:

חזית,

עמוס דר:

בתוך הבניין?

ציפי רון:

חזית עם החלון העגול,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול למכור דירות אפילו יותר ביוקר.

ציפי רון:

מה היה שם, זה בסדר. מה? וזה, מבחינתי זה בסדר. מבחינתי זה בסדר.

שרון דינור:

לפרק ולהרכיב מחדש.

עמוס דר:

כן, בסדר, אבל לפרק ולהרכיב מחדש בפנים, לפרק מחדש, יש היגיון בזה, לפרק ולהרכיב,

יוחנן וייצמן:

רק על איזה חזית אנחנו מבקשים, רק בוא נהיה ברורים, אני רוצה,

דאוד חורי:

מזרחי.

מורן עמיקם:

איך יסגור את זה?

עמוס דר:

אני לא רוצה להגיד, שזה יותר קל טכנית,

יוחנן וייצמן:

תראה לי את התמונה של הצפוני, את יכולה להעלות את התמונה של הצפוני?

עמוס דר:

היום בגלל שהבניין אם היה עדיין שלם, ובפנים יהיה האזכור של הישן. מבחינתנו, מורן, נכון?

מורן עמיקם:

כן, כן, אני, על החזית.

עמוס דר:

בפנים אנחנו כותבים את זה לדחוף.

לורה ורטון:

אני רק,

ציפי רון:

בסדר.

מורן עמיקם:

זה יראה מוזר.

עמוס דר:

זה יהיה כאילו רעיון שהוא לחלוטין מקובל,

ציפי רון:

כל דבר, תשמעו,

לורה ורטון:

כל אזכור.

מורן עמיקם:

אנחנו מנסים אבל שהניסוח של ההחלטה יהיה כזה, שאנחנו עדיין נוכל לעשות אדריכלות טובה,

שרון דינור:

זה של הזה.

יוחנן וייצמן:

לא, ההצעה של גברת רון, תגידו לי אם אתם זורמים, שהלובי יראה ככה, נכנס הלובי בצד ימין שלי, או שמאל שלי, מה שאני אראה זה בערך הצורה הזאת.

שרון דינור:

רק מה שיש לי,

עמוס דר:

כן, כן.

דאוד חורי:

הרע במיעוט.

מורן עמיקם:

כן,

לורה ורטון:

אני רק אזכיר, אציין חזרתי לא מזמן מפראג, ויש הרבה מקומות שיש קומת, קומה מסחרית והיא חדשה, והכול, ושומרים איזה קומה אחת, של, של מה שהיה קודם, וזה מאוד יפה ומרשים, אז מצד אחד יש את כל החדש,

שרון דינור:

ויש גם מסחר, נכון?

לורה ורטון:

ויש מסחר,

ציפי רון:

כן,

לורה ורטון:

בקומה ראשונה, ופשוט העלינו קומות,

עמוס דר:

בפראג בדרך כלל,

לורה ורטון:

וזה יפה.

עמוס דר:

בפראג בדרך כלל קומה מסחרית שאת רואה זה גם חלק מהקומה שהייתה קודם, אני חושב שזה היה ההבדל, ופה זה בית פרטי, שהוא,

מורן עמיקם:

הקונטור,

עמוס דר:

אין לנו, אם זה היה בניין עכשיו, שהיה לו,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שסיימנו,

עמוס דר:

למטה שאפשר להשתמש בה למסחר, היינו, היינו אומרים,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

אבל אני חושבת, גם (לא ברור), גם כי אפשר, וגם כי, גם בערים האחרות פחות, לא יודעת, הם פחות היסטוריה של ירושלים,

עמוס דר:

לורה, זה קשור לעובדה,

לורה ורטון:

עומסים איזה מאמץ לשמור את המרחב,

עמוס דר:

אבל לורה, זה קשור לעובדה שה - , זה קשור לעובדה שהמרקם בעירוני בפראג הוא מרקם מהמאה
ה - 19, שרוב המרקם היה עם חזית מסחרית בקומת הקרקע, ופה אנחנו מדברים על שנות ה - 60,
שזה,

לורה ורטון:

בסדר,

עמוס דר:

זה בנייה,

לורה ורטון:

יש ניסיונות,

דאוד חורי:

של עיר גנים,

לורה ורטון:

גם דברים,

ציפי רון:

על ההתפתחות של ירושלים.

לורה ורטון:

לא הכי יפים וזה, אלא לשמור על ה - , על ה - ,

מורן עמיקם:

הנקודה היא שהשינוי הוא כל כך מהותי בקונטור,

לורה ורטון:

על החלקים ההיסטוריים של,

מורן עמיקם:

המאולצת הזו יכולה להיות נורא נורא בעייתית, אנחנו באמת אומרים.

דאוד חורי:

נבנה בית למסחר, זה הבעיה.

עמוס דר:

לא, לורה, אנחנו שוב, אנחנו לא מתווכחים, שרון אמרה, אנחנו עשינו את התביעה לשימור של בית גיורא, שזה בניין משנות ה-70.

מורן עמיקם:

התעקשנו.

עמוס דר:

אנחנו לא אומרים לא לשמר, אנחנו אומרים במקרה הזה, נגיד, ההצעה של לשמר בפנים, היא יותר הגיונית מאשר לשמר את זה בחוץ ו - ,

מורן עמיקם:

ובקומות, זה משהו שיותר יכול,

עמוס דר:

אבל זה לא,

ציפי רון:

בסדר, זה רק, זה גם יותר קרוב למקום, יותר (לא ברור).

עמוס דר:

המקורי,

ציפי רון:

בסדר,

עמוס דר:

בסדר, נכון,

ציפי רון:

תסבירו את העניין בסדר.

עמוס דר:

תודה רבה, תודה.

יוחנן וייצמן:

שלום, בהצלחה. טוב, בסדר, אני באמת רוצה לומר את דעתי, אני הייתי זורם עם ההצעה של הגברת רון, לקחת את החזית המזרחית לשלב אותה באחד מהחנויות או בלובי,

שרון דינור:

המזרחית?

יוחנן וייצמן:

החזית הזאתי, עם ה - ,

שרון דינור:

אנחנו רואים, תסתכלו רגע, שתי הקומות האלה, שהם מאוד יפות.

יוחנן וייצמן:

הקומה הזאתי היא פחות,

שרון דינור:

כן, היא מאוד יפה, על זה ביקשתי.

יוחנן וייצמן:

אני רואה את התמונה שנמצאת פה, וגם יש בתיק תיעוד,

שרון דינור:

אין לך, אתה לא רואה תמונה, כי לא רואים, אני מצטערת, פשוט גם אין בתיק תיעוד.

יוחנן וייצמן:

בתמונה שאתם סיפקתם,

שרון דינור:

אז זה מה שצירפנו, זה מה שהיה, אני לא יודעת מה נשאר, וזה, אני מקווה שנשאר הכול. והיא מקסימה,

ציפי רון:

אני ההצעה שלי בסדר, לא?

יוחנן וייצמן:

אפשר לבקשה שהחזית המזרחית, שאחד מהקירות של הלובי, יראה כמו החזית הזאת?

שרון דינור:

אני ביקשתי שהקיר של הלובי בהצעה שלנו שכתובה פה, הקיר הזה נשאר כחלק מחזית שפונה לאיזה שהוא פטיו, לא, לא רציתי להכתיב להם איך, איך לעשות את זה,

יוחנן וייצמן:

מצידי שיעשו את זה בפירוק והרכבה, לא אכפת לי איפה, מה,

שרון דינור:

החזית השנייה, צריך לפחות שתיים, בשביל לייצר, שתיים, זה הסיפור.

יוחנן וייצמן:

אבל מטבע הדברים, אנחנו יודעים שחזית זה, אם אנחנו עושים את זה בחנות, או בלובי, אז זה לא יהיה זווית ככה, זה הפוך, זה פנימה.

ציפי רון:

חזק.

יוחנן וייצמן:

זה לא יכול לעבוד.

לורה ורטון:

היא לא מדברת על משהו בפנים, כמו שציפי אמרה, היא מדברת על,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, כעת אנחנו מדברים על ההצעה איך זה כן יהיה בפנים.

שרון דינור:

אני רוצה לשאול אתכם, אנחנו מסתכלים פה על חזית מזרחית לדרך שועפט, אוקי, עשינו העתקה וזה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

הטאבולה ראסה אפשר לעשות מה שרוצים זה החזית, את ה – 3 חלונות האלה פותחים לחזית מסחרית, כאן עושים את הפתיחה של החזית המסחרית פה, עם שלוש מדרגות פה פותחים שוב, עשינו חזית שהוא כבר קרה, קירבנו את זה לרחוב, מה הבעיה לעשות את זה כאילו?

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שהבעיה, הבן אדם רוצה בניין מודרני, בן אדם רוצה בניין חדש,

שרון דינור:

לא רציתי, לא רציתי להגיד מולם, אבל מה, בשביל התוצאה של,

יוחנן וייצמן:

עכשיו אני שואל את עצמי באמת,

שרון דינור:

בשביל שייבנה כאילו,

יוחנן וייצמן:

מי שייסע בעוד 40 שנה בדרך רמאללה,

שרון דינור:

זה, אבל זה יהיה מצחיק.

יוחנן וייצמן:

יראה את ההצעה שלנו, מה הוא יחשוב על זה.

שרון דינור:

מה הוא יחשוב? הוא אמר איזה קטע, כמו שאני מסתובבת בפראג, אני רואה פה כמה שכבות, איזה יופי. ירושלים היא לא נבנתה ישר, כאילו בשטנצ של ראשון סליחה, אלא יש לה איזה שהוא סיפור יותר מעניין, עכשיו,

יוחנן וייצמן:

יש מקומות חשובים, ויש מקומות לא, להגיד שדרך רמאללה באזור הזה,

שרון דינור:

האמת היא, שבאמת,

יוחנן וייצמן:

זה לא גרעין כפר, זה לא שום דבר, זה בניין מ – 1965 או 7,

שרון דינור:

אבל הוא בתוך מרחב כזה, אז מה אם הוא מ – 67?

יוחנן וייצמן:

הוא לא, אבל הוא לא איזה, גיורא הציג את זה נורא נכון, הבניין הזה הוא כלום, בואי. בוא נהיה ריאליים,

שרון דינור:

הוא חלק ממשחו, סליחה.

יוחנן וייצמן:

בכל מקום בעיר, הוא לא היה לשימור.

שרון דינור:

אני ממש חושבת, סליחה שאני אומרת, אם הוא היה בכל מקום אחר בעיר, הוא היה, הייתי אומרת אותו דבר. מאה אחוז, לא, אני, אתם הוועדה הייתם אומרים, זה היה תלוי איפה הוא ממוקם ונראה בעיר, כן? אבל אם זה היה במרכז העיר,

יוחנן וייצמן:

אני מציע, אני מציע לשלב את זה בלובי. אתם רוצים להצביע על זה, בוא נצביע, אני לא יודע מה להגיד,

איציק שוויקי:

כל מי שהיה רשום אצלי, נמחק.

שרון דינור:

אם זה לשלב אותו בלובי, זה בדיוק כמו הדוגמא המקבילה הזאתי שהם הראו לנו, סליחה,

יוחנן וייצמן:

את אומרת גם זה, ואז גם זה לא.

שרון דינור:

אם כולו, תראו, תסתכלו, מה המשמעות של זה, איפה? הנה פה שילבו.

יוחנן וייצמן:

שבן אדם ייכנס לתוך הווילה.

שרון דינור:

השילוב הכי גרוע שיכול להיות.

יוחנן וייצמן:

אם, ההצעה של הגברת רון, שיש בה טיפת טעם, טוב, אני יודע לחיות גם בלעדיה, מצידי לקחת את הבניין הזה לבנות, במקומו בניין מודרני, טוב ויפה, על דרך רמאללה, זה טוב, זה בריא,

שרון דינור:

תחליטו, אני, אני,

יוחנן וייצמן:

זה ראוי לירושלים.

שרון דינור:

אני אומרת לכם, אני רציתי שיהיה מולכם את ה – , את כל התמונה. להגיד שזה, שאי-אפשר לעשות את זה, אין כזה דבר, זה כן משתלב עם זכויות בנייה חדשות, ואין סיבה, כאילו לא פגענו בו בשום. התכנון שלו הוא לא איזה וואו בניין מודרני יפה, חייבים כאילו לשמור עליו כי הוא כזה,

לורה ורטון:

אי-אפשר לשנות שום דבר,

שרון דינור:

זה בסדר, היה יכול להיות יותר מעניין אם, אם באמת בנייה כזאתי רחבה, היה אפילו יכול להוסיף לעניין שלהם, יש לזה איזה שהוא פלסטיות, אבל זה עניין אדריכלי.

יוחנן וייצמן:

יש פה שאלה נורא אידיאולוגית, האם באמת אנחנו רוצים לראות פה, בקומה שנייה או העשירית, דרך אגב זה לא, לא מופרך כתם חום, עם אבנים שסופגות מים, עם, אנחנו רוצים את זה, או לא רוצים את זה. זה מה שאני שואל את עצמי.

שרון דינור:

אז אני עונה לעצמי, וגם לכם. שבכל העולם עושים שילוב, וגם אנחנו בתוך ירושלים עצמה עושים את השילוב הזה.

יוחנן וייצמן:

בפראג לקחו בניין ב – 1965 וזה עשו ממנו שימור?

שרון דינור:

יש כל מיני מקומות כאלה, בטח מבנים תעשייתיים וכו', אני אראה לך, אם אתה רוצה רק מצגת, הם (לא ברור) עושים פרויקטים, על,

יוחנן וייצמן:

גברת ורטון, הבתים שראית בפראג, מאיזה שנה הם? הקומת קרקע.

לורה ורטון:

כל מיני, אבל,

יוחנן וייצמן:

הבניין הכי מרוחק,

שרון דינור:

מה זה משנה מה היא ראתה?

יוחנן וייצמן:

אף אחד מהם אפילו לא מה – 1900,

ציפי רון:

זה תלוי,

יוחנן וייצמן:

לא 1967,

ציפי רון:

תלוייה בבית,

שרון דינור:

סליחה, אני למדתי שימור בהארוורד, זה היה קורס אחרון לפני ש - , שחזרתי לארץ. ושמה אמרו לי, את המשפט, reservation is getting younger everyday כאילו ההכרה בערכים מתקופות של שנות ה - 60, 50, 70 גם בארצות הברית כבר עושים להם שימור.

יוחנן וייצמן:

גם ערכים של 2025 לדעתי הם צריכים לשימור.

שרון דינור:

יש מקומות שכן, זה מה שאני אומרת,

יוחנן וייצמן:

נהיו ערכים.

איציק שוויקי:

לא, אתה יודע שהיה, אני זוכר בזמנו,

שרון דינור:

נכון,

יוחנן וייצמן:

בית חדש,

שרון דינור:

תתמקד בשאלה שמה, ולא במה ציפי ראתה.

יוחנן וייצמן:

לא, היא התחילה, פראג, בוא אנחנו, אנחנו יודעים מה שימרו בפראג. כן, בוא, לא מ - 1960, וגם לא מ - 1920.

שרון דינור:

יש אגב גם,

לורה ורטון:

לא, יש גם,

שרון דינור:

זה בנייה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

אבל הרעיון הוא ש - , לא, הרעיון הוא,

שרון דינור:

קודם כל אני מציעה שהוועדה הזאת תצא לפראג, קח את זה בקשה.

איציק שוויקי:

יוחנן, יוחנן, בית המשפט העליון, אחרי שגמרו לבנות אותו, הוכרז לשימור.

יוחנן וייצמן:

אני מסכים, גם הכנסת הכרזנו לשימור, זה בסדר גמור.

שרון דינור:

עכשיו בתל – אביב בניין משנות ה – 2000.

יוחנן וייצמן:

אני מסכים עם זאת, לדעתי גם בלעז ראוי לשימור, זאת אומרת,

איציק שוויקי:

בלעז בטוח לשימור,

יוחנן וייצמן:

המונומנט שלהם. זאת אומרת לא,

איציק שוויקי:

בלעז, בלעז בטח לשימור, מי יהרוס אותו?

שרון דינור:

טוב, יללה החלטה. תגידו מה שתגידו, אני,

יוחנן וייצמן:

אם את אומרת שאין מה לשמר בלובי, אז בוא נכתוב את זה בלשון שיעשה מאמץ. ואם את אומרת שיש מה לעשות בלובי, אז בוא נכתוב את זה בצורה מחייבת.

שרון דינור:

לא הבנתי, סליחה.

יוחנן וייצמן:

אני אומר,

שרון דינור:

אני,

יוחנן וייצמן:

לא לשמר, ההצעה שלנו, ההצעה שלי היא לא לשמר.

איציק שוויקי:

ההצעה שלהם היה לחייב, למה זה טוב?

יוחנן וייצמן:

לא, ההצעה שלהם לחייב, אני אומר לא לשמר בכלל. אלא אם אנחנו,

איציק שוויקי:

אתם החלטתם משהו, והם הסכימו, זה,

יוחנן וייצמן:

לא, דקה.

איציק שוויקי:

מה שאתה אומר,

יוחנן וייצמן:

אם ה –

עו"ד דני ליבמן:

הם מסכימים לכל מה שתגידו,

איציק שוויקי:

אם אתה אומר, אתה אומר אין שימור פה בכלל,

יוחנן וייצמן:

אין,

איציק שוויקי:

והחלון שמרו, זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

אני אומר את זה גם אידיאולוגית,

איציק שוויקי:

אבל מאחר ותראה את זה, ציפי הצעה שאני לא, אני לא הצעתי אותה. והיא הציעה להרכיב את האבנים בתוך הלובי,

יוחנן וייצמן:

הצעה חמודה, אני אוהב את ההצעה שלה.

איציק שוויקי:

אנשים נכנסים לבניין, הם רואים את האבנים ההיסטוריות,

יוחנן וייצמן:

אני בעד,

איציק שוויקי:

והם מבינים, אני אומר גם לא רק בלובי, אלא,

שרון דינור:

אני חושבת,

איציק שוויקי:

בכניסה.

שרון דינור:

בציר רק"ל זה לא ראוי, ואני חושבת, שמה שראינו,

איציק שוויקי:

אבל אמרנו את זה,

שרון דינור:

ממול ביזיון, ובממילא יש המון שימור, המון שהוא פונה לרחוב, לא היה צריך, אז אי-אפשר להשוות את זה. הסיפור פה, אם יש משהו מי שנוסע ברכבת יכולה להרגיש או לא, לדעתי בשביל לשמור כזה בניין בפנים הבניין,

איציק שוויקי:

גם התכסית גם,

שרון דינור:

זה לא מספיק מעניין, אתם יודעים שיש מקומות, אני חושבת שאתם צריכים לנמק, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

ברור.

איציק שוויקי:

התכסית,

שרון דינור:

רק תגיד אם אתה מאשר פה את ההריסה המלאה, אז אנחנו לא עושים שלט, כי הוא לא ראוי לשימור, סליחה, אם מחליטים,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

רק צריך להסביר למה לא, אוקי,

איציק שוויקי:

לא, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

ראתה את התמונות של הבניין, שמעה את אדריכל גיורא סולר.

איציק שוויקי:

צריך לרשום את זה מסודר בצורה כזאת, צריך לדעתי לרשום את זה בצורה כזאת, הבית הוא בית לא לשימור, הוא לא ברשימת השימור, ולמרות זאת בהתאם לדרישת נציגת שימור, ציפי רון, לשלב,

יוחנן וייצמן:

לא אנחנו החלטנו לא לקבל את ההצעה של רון,

איציק שוויקי:

לא לשלב את האבנים?

יוחנן וייצמן:

זה היה,

איציק שוויקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

היא אומרת אדריכלית שאין בה טעם.

שרון דינור:

אין לזה ערך, הוא לא מספיק,

עו"ד דני ליבמן:

זה סתם יכביד עליהם אם שרון לא מוצאת בזה,

איציק שוויקי:

למה יכביד עליהם?

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני אומר, אני אומר שאם שרון לא רואה בזה ערך,

שרון דינור:

קשקוש בלבוש, זה למה, הוא לא, אני מסכימה שהוא לא מספיק ערכי, ברמה כזאתי שאני אתאבל עליו, שבתוך הבניין, נלך ללובי,

איציק שוויקי:

תראי, תראי,

שרון דינור:

יראה משהו, אבל אני אומרת אם לראות משהו זה הציבור שעובר בחוץ,

איציק שוויקי:

אני,

שרון דינור:

זה הסיפור, חלק ממרקס.

איציק שוויקי:

לא, אני מסתכל, אני מסתכל על בעוד 100 שנה, בסדר? לא היום, בסדר? הבית הזה יעמוד 100 שנה, ואני נכנס ללובי, אני רואה אבנים שנבנו לפני 120 שנה, אני הייתי משלב עושה את שער הכניסה, עם האבנים האלו, את השער, ואת הלובי, ומי שנכנס שם רואה אבנים היסטוריות, אז יגיד וואלה לפני,

שרון דינור:

אבל הסיפור של האבנים פה, זה לא אבנים של 100 שנים הוא לא מספיק מיוחד, אני מסכימה עם זה, אז או שאומרים הורסים, אין לו ערך, להתראות. או שאומרים - יש לו ערך כחלק ממרקס,

איציק שוויקי:

המסחר הבאת אותם לפה,

שרון דינור:

ואז צריך לשים אותם,

איציק שוויקי:

מאחר והבאת את כל הצוות הזה לפה, עם האדריכל שימור וכולם, והם באו לכאן, והם שמעו את זה, והם הסכימו למה שציפי ביקשה, אז אני לא רואה מניעה להגיד לא,

שרון דינור:

בעיני זה ממש ממש,

איציק שוויקי:

אבל זה לא שימור, אמרנו זה לא שימור, זה רק,

שרון דינור:

אפילו מתביישת, מתביישת שהוועדה לשימור,

איציק שוויקי:

אז אני לא אומר שום דבר, בסדר? אני לא אמרתי כלום, זה התשובה, אני חושב שמאחר והם הסכימו אז לתת להם.

שרון דינור:

וייצמן, בוא תכתוב,

יוחנן וייצמן:

מה? אני אנסה לכתוב, מה?

שרון דינור:

תכתוב לי בבקשה.

יוחנן וייצמן:

הוועדה מאשרת את הריסת המבנה, מדובר בבניין,

לורה ורטון:

למרות הסתייגות,

איציק שוויקי:

תרשום שבניין לשימור,

יוחנן וייצמן:

לא, למרות הסתייגות זה בפרוטוקול,

איציק שוויקי:

לא, תכתוב שהבניין לא הוגדר לשימור, של,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

ולא מסומן בנקודה אדומה, שלא יבינו שאנחנו הרסנו בית.

יוחנן וייצמן:

שיהיה ברור. מדובר על בניין,

שרון דינור:

מה זאת אומרת?

איציק שוויקי:

שהרסנו בית לשימור,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

כי אנחנו וועדת שימור ואז יגידו הרסתם בניין לשימור,

יוחנן וייצמן:

מדובר במבנה,

איציק שוויקי:

שלא מוגדר, הוא לא מוגדר, אין לו נקודה אדומה.

יוחנן וייצמן:

משנות ה-60 המאוחרות,

איציק שוויקי:

לך תוכיח שיש לך (לא ברור).

לורה ורטון:

אבל זה לא כאילו איזה, הבית הראשון לשימור שהרסת אותו.

איציק שוויקי:

לא, אני לא רוצה שיהרסו בתים לשימור, זה הבעיה, אני לא רוצה. זה הבעיה, אנחנו רוצים,

יוחנן וייצמן:

שלא סומן לשימור, דרך אגב, אני גם לא צריך לא סומן לשימור, היום מסומן לשימור יכול לאפיין,

איציק שוויקי:

לא, אתה צריך להגיד שהוא לא מסומן לשימור, ואז יהיה יותר קל לפרוטוקול בעוד 100 שנה, וייצמן תקרא לי מה בוועדת שימור מספר זה אמרו, היה כתוב, זה לא היה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אבל מה יהיה מחר שכן יהיה?

איציק שוויקי:

אם הוא היה,

שרון דינור:

תצטרך לנמק את זה, מה זה זה?

יוחנן וייצמן:

אני אומר, אז לכן היום אני, אני צריך להכניס את זה לנימוקים שלי, זה מה שאמרתי לשוויקי.

איציק שוויקי:

לא, אתה מכניס את זה שאתה הורס אותו.

יוחנן וייצמן:

נכון, נכון, מדובר במבנה משנת 1965, הוועדה בחנה את תיק התייעוד, את התמונות של המבנה, זה לא, הוועדה סבורה שאין לו ערכים לשימור. הוא לא שומעים את דברי אדריכל סולר,

איציק שוויקי:

ולא קיבלה את דעתה של ציפי.

שרון דינור:

הוועדה מאשרת, כתבתי הוועדה מאשרת את הריסת המבנה, המבנה אינו מסומן לשימור, בשלב, אם אתה רוצה אני אוריד את זה, בשלב הבחינה המעמיקה של תיק התייעוד נמצא כי מדובר בבנייה משנות ה-60, הוועדה סבורה שאין בו ערכים לשימור. להוריד משהו או להשאיר את זה ככה?

יוחנן וייצמן:

שיהיה ברור שאין בו כל ערכים לשימור, כן. אם ייפול לי עוד איזה רעיון, אני אוסיף אותו.

איציק שוויקי:

איזה רעיון? נגמר הדיון.

שרון דינור:

חבל.

יוחנן וייצמן:

את יכולה גם לכתוב שמדובר באבנים ישנים ששימורם בחזית, אותו חזית מודרנית הוא יכול רק לגרום נזק.

לורה ורטון:

לא תזיק, אפשר להגיד,

שרון דינור:

אני מציעה לא להגיד את זה, כי יש המון מקומות אחרים שאנחנו כן מבקשים את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, האבנים פה דפוקות האבנים האלה של (לא ברור), של ה - ,

לורה ורטון:

הן לא מזיקות, אפשר היה לסבך את זה טיפה בזה, במקרה הכי,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

קיצוני, לא נראה לי שהוא נכון.

יוחנן וייצמן:

לא, הוא אמר לי שלא, לעשות משהו.

שרון דינור:

אני כתבתי ככה, זה נראה לי, בסדר?

לורה ורטון:

כן, לי זה נראה טוב.

שרון דינור:

זה נראה לי שזה הכוונה, האבנים אינן בעלות איכות, אבל ראוייה לשילוב בבנייה החדשה,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז. מעולה.

שרון דינור:

טוב, הלאה. טוב, פה אני עוברת לדיון הבא, באלחריזי 16 נדמה לי, כן? מדובר בבקשה להיתר ברחביה.

איציק שוויקי:

בניין לשימור.

שרון דינור:

בניין לשימור, הכולל אפשרות תוספת בנייה. עכשיו אני אסביר לכם ואני אנסה להראות,

יוחנן וייצמן:

יש פה חילוקי דעות? רק שנבין.

שרון דינור:

אני חושבת שלא, אבל אני בכל זאת רוצה להציג לכם את זה רגע,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו פה, כי אנחנו ברחביה,

שרון דינור:

כן, אבל מה הסיפור פה? הם, יש פה קומה עליונה, שהקומה העליונה היא, רגע, הרמוניקה,

יוחנן וייצמן:

ישראל, שלום.

שרון דינור:

הקומה העליונה, בניין לשימור והוא באמת תסתכלו רגע, פתחתי את התיק תיעוד, הוא מאוד מאוד יפה,

איציק שוויקי:

הוא מוגדר לשימור,

שרון דינור:

סופר, סופר איכותית, מה ש - , מאוד בנייה טיפוסית של רחביה, הנה זה מה שרציתי, הם רוצים, הבנייה הקומה האחרונה,

יוחנן וייצמן:

שלישית.

שרון דינור:

הם בעצם רוצים נגישות, הם את הנגישות שלהם, זה לא נגישות מלאה, כי יש להם עוד עלייה מעל הרחוב של כמה מדרגות, את הנגישות הם רוצים לשים בסמוך לחלון העגול הזה, שזה מה שבסופו של דבר גם מצאנו דרך להסיט את המעלית, תראו איזה יופי של חדר מדרגות, החלון הזה,

לורה ורטון:

ממש יפה,

איציק שוויקי:

חדר,

שרון דינור:

זה רחביה טיפוסית קלאסית. הנה תראו את ה - , כניסה לבית, אחת מהן,

לורה ורטון:

איזה יופי.

שרון דינור:

עכשיו מה שאני רציתי להגיד לכם רגע, בוא נראה אם יש לי, אני אפתח את ההיתר שנייה, איציק

שוויקי:

מותר לבנות עד 4 קומות, נכון? הוא לא אומר שלא בונה את הקומה הרביעית.

שרון דינור:

איך קוראים לה? קארין היא שמה לי את שתי ההרמוניקות, היא רצתה ש - , תראו את ההבדל, אבל אני אפתח את האחרונה, ואני אסביר לכם משהו,

איציק שוויקי:

אני שאלתי שאלה ואת לא ענית.

שרון דינור:

לא שמעתי.

איציק שוויקי:

הם לא רוצים לבנות קומה רביעית, ומוסיפים רק קומה שלישית.

שרון דינור:

לא, הם רוצים הנגשה לקומה,

איציק שוויקי:

קומה שלישית,

שרון דינור:

קומה שלישית,

איציק שוויקי:

למרות שמותר להם לבנות עד 4 קומות.

שרון דינור:

יכול להיות שלא, כי זה לא רק עניין של קומות, זה גם עניין של זכויות, אז,

איציק שוויקי:

לא, לא, ברחביה,

שרון דינור:

כן, כן, ברחביה,

איציק שוויקי:

4 קומות,

שרון דינור:

ברחביה אם אתה עברת, גמרת את כל הזכויות שלך בשתי קומות, אז אי-אפשר להגיע עוד פעם, זה גם עניין של אחוזי בנייה, אז בגלל זה אני אומרת, אני לא יודעת מה בדיוק, לא בחנו את הנושא הזה, לא רק אנחנו, היה פה בקשה של נגישות,

איציק שוויקי:

המעלית שקופה?

שרון דינור:

המעלית היא,

איציק שוויקי:

שקופה.

שרון דינור:

לדעתי היא,

יוחנן וייצמן:

אתה בטוח ששקופה זה טוב?

שרון דינור:

אני לא זוכרת את האמת.

איציק שוויקי:

לא, אני חושב שהיא, זה יותר, זה יותר תופס, זה יותר,

יוחנן וייצמן:

כשזה נהיה מלוכלך זה נראה זוועה.

שרון דינור:

רגע, חכו שנייה שזה יעלה.

יוחנן וייצמן:

אני רואה את המעליות, שנייה אחת רועי, לפעמים אני רואה את המעליות השקופות האלה, אתה הולך ברחוב, זה מגעיל.

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

היה עדיף שהיה עושה,

איציק שוויקי:

אם היית ברחוב הנביאים, ברחוב הנביאים, את הבית של,

יוחנן וייצמן:

בסדר, הוא שומר יפה.

איציק שוויקי:

אתה יודע מה קרה? זה היה צריך להיות זכוכית, ואני אמרתי הורסים לו את הבית, לך תיקח את האבנים, תבנה אותם, ותצפה את זה, וזה מה שהוא עשה. ואז הוא, האבנים הם אבנים היסטוריות מהבית ממול, איפה ש - , אחרי אלדן עשו שם את כל המבנים ההיסטוריים.

שרון דינור:

כן, אני רציתי להגיד לך תראו רגע, אני רק את המיקום פה, אני מראה לכם ב - GIS, את רחוב אלחריזי, מה שאני אם אתם רואים את הסמן שלי, אז המעלית היא מוצעת כרגע בצד,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

עכשיו הכי אידיאלי, אם היינו מצליחים לשים את ה - , אתם רואים שיש פה מעבר ציבורי, גם כן עם מדרגות, אם היינו מצליחים למקם,

איציק שוויקי:

המעבר הציבורי הזה, זה לטובת הסוכנות היהודית לדעת, נכון?

שרון דינור:

המעבר הוא ציבורי, ציבורי,

איציק שוויקי:

לטובת הסוכנות.

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

ציבורי קובעת לחלקות אחרות? כאילו הרחוב,

שרון דינור:

זה? יש פה מעבר ציבורי,

איציק שוויקי:

כן, כן, הם קרובים לסוכנות.

שרון דינור:

אני רק,

עו"ד דני ליבמן:

הם קרובים לסוכנות.

איציק שוויקי:

לסוכנות.

שרון דינור:

כן, כן,

איציק שוויקי:

תראי לו את התצ"א, אני אראה לך. תראה, תראה,

יוחנן וייצמן:

מה פתאום,

איציק שוויקי:

זה הסוכנות היהודית, לא, לא, הסוכנות היהודית,

יוחנן וייצמן:

האחורי,

עו"ד דני ליבמן:

לא מגרש.

איציק שוויקי:

הנה, הנה, זה אתה רואה את הסוכנות?

יוחנן וייצמן:

כן, רואה, רואה,

איציק שוויקי:

זה הסוכנות, אתה רואה,

יוחנן וייצמן:

בעיגול, כן.

איציק שוויקי:

זה הסוכנות, זה קק"ל, וזה, קרן היסוד.

ישראל קלרמן:

אלחריזי זה הפנימי שיורדים למטה, מה אתה רוצה?

איציק שוויקי:

לא, אבל זה הבעיה.

עו"ד דני ליבמן:

היום יום קצר.

ישראל קלרמן:

משהו כזה,

איציק שוויקי:

מה? בתוך הבית? זה הבית, לא?

ציפי רון:

לא יפה.

איציק שוויקי:

שרון זה הבית, נכון?

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

הנה אתה רואה,

שרון דינור:

הנה המעבר, המעבר הוא להולכי רגל בלבד, כן? פה. אוקי, אז מה שאנחנו חשבנו ש - ,

יוחנן וייצמן:

ואיך הוא מבחינת בעלויות המעבר הזה?

שרון דינור:

ציבורי של העירייה, אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

הוא גדול?

שרון דינור:

לא, הוא,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור)?

איציק שוויקי:

הוא ריק, הוא ריק,

שרון דינור:

הוא רק שביל, שביל.

איציק שוויקי:

הוא ריק,

יוחנן וייצמן:

חלקה נפרדת בכלל.

איציק שוויקי:

כן, הוא לא בחלקה, הוא לא בחלקה.

שרון דינור:

אתם פשוט לא נתתם לי, הנה, אתם רואים,

איציק שוויקי:

הוא ריק,

שרון דינור:

לא נתתם לי להשלים את המשפט, כי מה,

איציק שוויקי:

לא הבנתי,

שרון דינור:

מה שאני רציתי להגיד זה ש - , מבחינה אידיאלית, מבחינה עיצובית ואדריכלית ושימורית, היה הכי טוב למקם את המעלית, לא בצד כמו שמוצעת ליד מבנה, ליד, אתם רואים כאן זה החלון העגול, אלא מאחורה, אוקי, בחלק,

לורה ורטון:

שנייה, איפה את? תראי שוב איפה,

יוחנן וייצמן:

איפה מאחורה?

שרון דינור:

זה הרחוב, אוקי, זה הרחוב,

לורה ורטון:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

חצר אחורית.

שרון דינור:

היום הוא עולה את המדרגות האלה ברגל, ואז מייצר, עושה פה גישה לעצמו, למעלית, כשהחלון העגול היפה הוא פה, וזה, וזה התוצאה הטובה, אוקי, כי הבקשה הראשונה שקיבלנו הרגה את החלון הזה, שזה אלמנט נורא ייחודי בבניין הזה. אז כאן יש לו איזה מרחק, בוא נגיד אני אומרת את זה בממדד ההפיכות, זה סבבה, כי אם יום מחר מחליטים להוריד את זה, כי לא יודעת מה, אפשר לעשות את זה, הבניין לשימור, אבל קצת חבל, כי בכל זאת זה החזית הראשית, הזווית הזאתי אם מישהו היה עובר פה, היא כבר היא נמנעת, כבר אי-אפשר לראות אותו, הכי הכי טוב, היה, הייתי יכולה לקחת את המעלית הזאתי, רגע, אני אראה לכם מה כאן.

לורה ורטון:

כאן עצים,

איציק שוויקי:

אם את יכולה לשים אותו, רק בשביל לראות אותו.

שרון דינור:

אני רוצה,

לורה ורטון:

עצים גדולים ב – ,

שרון דינור:

הייתי רוצה לשים אותה למעלה, ולייצר גישה ליחידה אחת שם, הבעיה פה היא לא בעיה אדריכלית,

יוחנן וייצמן:

הקומות האחרות,

שרון דינור:

היא בעיה של ריב, אתם יודעים של שכנים, יש פה שטח משותף בקומת הקרקע, והבן אדם לא מוכן לשיתוף פעולה, כי הוא לא רוצה, למרות שזה שטח משותף, הבן אדם שגר פה, אם זה מה ששמעתי, אני לא מעידה פה בבית משפט, אמרו לי שהוא השתלט על הגינה, הוא לא נותן פה להם להיכנס, ובגלל זה מי שמפסיד זה אנחנו בתור עיר, כאילו בגלל שההוא השתלט על הגינה, אי-אפשר לבקש את המעלית בחלק האחורי, שזה דבר הכי נכון אדריכלית לעשות שימורית, וזה הכי טוב, והבנו שכן לא יהיה את זה, אז ניסנו לעשות,

יוחנן וייצמן:

יהיה להם תב"ע, השאלה אם יהיה להם את הרוב החוסם את הרוב ש - ,

שרון דינור:

עכשיו לזה,

יוחנן וייצמן:

אם נחייב אותם במעלית על חשבוננו, לא, לא,

ציפי רון:

הם יעברו (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אני שואל אם אנחנו,

שרון דינור:

משרת יחידה אחת,

ציפי רון:

שרון, יעבירו בתוך החלונות, מתוך הבית, כדי להגיע למעלית.

איציק שוויקי:

יוחנן, מי שהקים את הגינה שמה, גר את מה שנקרא תפס,

יוחנן וייצמן:

השתלט.

איציק שוויקי:

השתלט,

ציפי רון:

לא, גם יעברו לו (לא ברור) מול החלונות למעלית, וכל זה, כאילו יפגעו לו בפרטיות שלו.

איציק שוויקי:

ייכנסו אליו לבית, ייכנסו לחצר.

שרון דינור:

נכון, צודק.

ציפי רון:

יפגעו לו מאוד בפרטיות שלו לטובת מעלית שתשרת מישהו אחר, אז יש פה גם צדק חברתי,

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר? הוא יותר טוב,

איציק שוויקי:

אני, אני אבל גם חושב,

ישראל קלרמן:

הסכמות, מה ששרון אומרת.

ציפי רון:

שרון, את יכולה,

שרון דינור:

תסתכלי מעלית מזכוכית, מי ששאל לגבי החומר, זה זכוכית.

איציק שוויקי:

רגע, אני חושב תשמעי, אם בונים מעלית, אז קומה שתיים גם אפשר להשתמש בה, בשביל זה צריך להיות,

שרון דינור:

הם לא רוצים,

איציק שוויקי:

אז לא שואלים אותם אבל, כי,

שרון דינור:

אני לא אכריח מעלית למישהו שלא רוצה מעלית כמובן,

ציפי רון:

את יכולה להראות לנו את החזית הזאת יש לך צילום של זה?

איציק שוויקי:

עיר העתיקה להשאיר אותו איפה ש – , איפה שהחדר מדרגות, כמו שאת אומרת, ההצעה שלכם היא,

שרון דינור:

כן, כן,

איציק שוויקי:

היא נראית, נראית זה, ולחייב אותם,

יוחנן וייצמן:

דקה בערך,

איציק שוויקי:

יהיה אבן,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

הכול בסדר,

איציק שוויקי:

אני הייתי מחייב אותם בציפוי אבן, ופה האבן.

שרון דינור:

להיפך, אנחנו רצינו שלא יהיה מאבן,

יוחנן וייצמן:

נקבל על זה החלטה עקרונית,

שרון דינור:

לא צריך לקבל החלטה עקרונית, כי צריך לבחון כל בניין והסיפור שלו.

איציק שוויקי:

כן, אבל אני מציע, אני אומר אם את בונה את המעלית איפה שהצעתם, אני מבקש המעלית תהיה בציפוי אבן, ולא רואים אותה בכלל, כי זה,

שרון דינור:

אז אנחנו מתנגדים להצעה הזאת,

איציק שוויקי:

למה?

שרון דינור:

כי היא מאוד מסיבית, ואז היא האבן, היה לנו בהתחלה גם כן בחנו אותה, זה לא שבחנו, גם התלבטנו.

איציק שוויקי:

אבן כל הציפוי שלה, זה 5 סנטימים.

שרון דינור:

אני מסבירה שבחנו את הבקשה, אנחנו במחלקה עושים את העבודה של הבחינה, בחנו את החלופה הזאת, והיא הייתה גם גסה, וגם בגלל שהאבן היא עוד עיבוי לחיפוי, התקרבה יותר טוב לחלון על הזה, וזה היה לא טוב, אז אני, אז בגלל זה אנחנו פשוט.

איציק שוויקי:

אולי רק בחזית את האבן,

יוחנן וייצמן:

אז אני כן חושב שהדיון צריך להיות גורף, אבל בסדר.

איציק שוויקי:

לא, היא אמרה חזית, אז איך זה חלון,

יוחנן וייצמן:

צריך לקבל החלטה עקרונית אם רוצים לראות את הזכוכית, או לא רוצים לראות את הזכוכית.

איציק שוויקי:

זכוכית,

שרון דינור:

אני יכולה להראות לך דוגמאות מזכוכית, נכון, מדרגות מזכוכית נעות,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

בגלל זה אני אומרת,

יוחנן וייצמן:

דוגמא זה יותר טובה, אחרי 8 שנים, הזכוכית,

שרון דינור:

אבל יש דוגמאות,

יוחנן וייצמן:

אז יש אנשים שהם עושים תחזוק טוב, ויש אנשים שלא, אני רוצה לחשוב על אנשים שלא עשו תחזוקה טובה.

שרון דינור:

אבל פה באזורים שהכי יקרים, ואנשים יעשו,

יוחנן וייצמן:

אני מדבר על רחביה, אל תלכי במרקוס יש איזה מעלית מגעילה,

שרון דינור:

אז בוא נוציא להם צו לנקות.

יוחנן וייצמן:

מה אני יכול לעשות, באיזה צו?

שרון דינור:

שיתחזקו את זה, שיפוץ חזית, ניקוי חזיתות, למה? אתה יודע שיש לנו כמה הצלחות.

יוחנן וייצמן:

יש חוק עזר בזה, נו,

שרון דינור:

יש לנו חוק עזר והשתמשנו בו איזה, נכון? דני, הצלחנו להגיע להישגים?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

כן, פשוט צריך להשתמש בו,

איציק שוויקי:

כן, אבל,

שרון דינור:

ואם אתה רוצה מקום כזה, בוא נעשה את זה,

איציק שוויקי:

החוק עזר דורש, זה היה.

שרון דינור:

אם אתה, אתה רוצה להגיד לי איפה במרכוס נבדוק את זה.

יוחנן וייצמן:

רגע, הרעיון שלי, אם את שמה מעלית בחזית, מה הבעיה?

שרון דינור:

זה לא יהיה אותו דבר, כמו האבן המקורית, וזה גס ולא שייך. והוא לא, הוא מנסה, הוא מגדיל את הפרופורציות שלו, את הבניין שלו, לא בפרופורציות האלה, בגלל זה,

איציק שוויקי:

אני הייתי בכל מחיר מחייב אותם לעשות חדרי מדרגות גם לעשות פתח לקומה שנייה,

לורה ורטון:

אבל הם לא רוצים,

איציק שוויקי:

כי המעלית היא גם,

שרון דינור:

הם גם לא רוצים וזה גם עוד יותר פוגע בבניין הזה, אז אני פשוט אני לא מצליחה להבין זה,

איציק שוויקי:

מה את לא מצליחה? מחרתיים,

ציפי רון:

את חושבת שזה,

שרון דינור:

כשהוא יבוא, אז אני אעשה לו אותו דבר, מה הבעיה?

ציפי רון:

רגע, את חושבת שזה פוגע בבניין הזה?

שרון דינור:

תן צו, לא נאשר לו בחיים.

ציפי רון:

שרון, זה פוגע יותר בבניין?

שרון דינור:

ממה?

ציפי רון:

מה ההצעה שנראית לך פוגעת בבניין?

שרון דינור:

אני אומרת שלהגיד עכשיו שלעשות פה עוד גשר, שיהיה כניסה לחדר הזה, שלא בדקנו, איפה הגישה שלו, והוא בנוי אותו דבר, ולא, אין את הצורך הזה,

ציפי רון:

אז,

שרון דינור:

בשלב הבא, מה שהוועדה הזאת צריכה להגיד, ואני חושבת שגם זה מיותר להגיד, זה שבמקרה ועוד מישהו ירצה נגישות, הם ישתמשו באותה מעלית, זה ברור, אבל זה כל כך ברור הרי, אנחנו לא עושים בבניינים מעלית לכל בן אדם,

לורה ורטון:

זה לא שאלנו אותנו גם.

שרון דינור:

אבל מראש להגיד את זה, לא יודעת, אתה בחנת,

יוחנן וייצמן:

יש דבר, צריך (לא ברור) את שניהם,

ציפי רון:

אם מבקשים מהיזם של המעלית, לבוא להביא את ההסכמה של השכנים,

שרון דינור:

הנה, מה שאתה רוצה איציק, זה שייכנס למעלית לחדר שינה, זה נראה לך הגיוני כאילו?

איציק שוויקי:

אבל חדר מדרגות אנחנו מדברים, חדר מדרגות, כל האזור הזה בחדר המדרגות,

שרון דינור:

הכניסה, הכניסה,

יוחנן וייצמן:

הכניסה היא הרי בחצי קומות,

שרון דינור:

היא לא, לא, היא לא קשורה,

איציק שוויקי:

לא, זה חדר מדרגות.

יוחנן וייצמן:

לא, למה הם עושים את הרמפה?

איציק שוויקי:

זה חדר מדרגות, זה לא חדר,

שרון דינור:

לא, זה חדר מדרגות, ואני אנסה,

איציק שוויקי:

נו, זהו.

שרון דינור:

אני מנסה לשמור על החלון,

איציק שוויקי:

החלון נשאר המעלית נשארת במקומה.

יוחנן וייצמן:

תראי, אנחנו כן, אני כן חושב שלפחות בעינינו רוחנו אנחנו רוצים לראות תוכנית צל לכניסה,

שרון דינור:

אבל זה ברור ש - ,

יוחנן וייצמן:

ותוכנית הצל היא ברורה לנו,

שרון דינור:

בגלל זה,

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה?

שרון דינור:

להגיד תוכנית צל, תשמעו זה להגיד את המובן מאליו,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

אבל לא אכפת לי להגיד את זה, כי לא נוכל לחייב אותו, כי יש פה מישהו שלא רוצה, אבל להגיד שהמעלית הזאת,

איציק שוויקי:

שתכנן את זה,

שרון דינור:

ככל הנדרש תשרת את כולם באותו פתרון, זה ברור, אנחנו רוצים את הפשרה.

יוחנן וייצמן:

מה בראש שלך? איציק.

איציק שוויקי:

אני רק אומר כל כך, אני אומר ככה, שאם בונים מעלית לבניין, צריך לחייב את כל השכנים, עכשיו השכן מתנגד, תשמע, אנחנו בונים מעלית לכל הבניין, אמנם אתה היום יכול לעלות מדרגות, מחרתיים אתה לא תוכל, אם הוא יהיה בן 80.

שרון דינור:

אבל למה צריך בבקשה הזאת, הוא לא רוצה עכשיו לשלם על זה, זה, הוא לא רוצה לפגוע בשכן שלו, והוא לא רוצה לשלם על מעלית, והוא לא צריך, אז איזה?

איציק שוויקי:

אז אני חייב עוד יותר, אני בונה, אם אני בונה, אני בונה.

שרון דינור:

אתה לא בונה, מישהו אחר בונה, מישהו שמה.

עו"ד דני ליבמן:

תשאיר את זה למפקח על בתים משותפים.

איציק שוויקי:

תעשו, מה שאתם רוצים,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מבין, שהדייר הזה לא מתנגד. אין פה בעיה של מפקח.

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני אומר, מי ישלם, לאיפה זה ייכנס.

שרון דינור:

תראו את הסעיף 2, אמרנו שאם היא תושלם קומת הגג, אז ייבחן האפשרות,

יוחנן וייצמן:

למה זה נפל בוועדת ערר?

שרון דינור:

איפה אתה רואה את זה?

יוחנן וייצמן:

מה שאתם כתבתם בהיתרים קודמים.

שרון דינור:

אני לא זוכרת. היתרים קודמים,

עו"ד דני ליבמן:

לא, זה בנייה חדשה,

לורה ורטון:

לפעמים מגישים,

שרון דינור:

בוא, בוא נשאל אותם, אני לא זוכרת.

עו"ד דני ליבמן:

היא לא נפלה בוועדת ערר, היא נדונה.

שרון דינור:

לא, כתוב שהיא נגנזה.

עו"ד דני ליבמן:

נגנזה.

יוחנן וייצמן:

בסדר. נכניס אותם?

שרון דינור:

והנה, והעיצוב המעלית אגב, הוא בהתאם ל - הנחיות מרחביות לבניינים היסטוריים של קונסטרוקציה פלדה, וזכוכית.

ציפי רון:

אני חושבת ילך לשכן.

שמואל יוסביץ:

שמואל.

איציק שוויקי:

רגע, אז אישרתם את זה, נכון? רגע, זה אושר נכון, מה שאת זה? שרון.

שרון דינור:

כן,

איציק שוויקי:

אושר?

שרון דינור:

מה אושר?

איציק שוויקי:

המעלית,

עו"ד דני ליבמן:

הנה אנחנו מדברים עליו עכשיו.

שרון דינור:

תחליט,

עו"ד דני ליבמן:

עכשיו נדון.

איציק שוויקי:

עוד לא דנתם?

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו בעצמנו החלטנו,

שרון דינור:

אפשר רגע את ה - ,

יוחנן וייצמן:

אנשים יבואו ויסבירו.

עו"ד דני ליבמן:

הנה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו אתכם.

עו"ד דני ליבמן:

זה הכול בסדר. תצטרף אני אתייחס.

איציק שוויקי:

הם ייכנס עכשיו.

מורן בן זיו:

את העכבר?

שרון דינור:

קודם כל אם יש לך הערות להמלצה, אם יש משהו ש - ,

שמואל יוסביץ:

לא, המלצה מעולה, אין לי שום הערות, הכול בסדר.

שרון דינור:

ממעולה.

שמואל יוסביץ:

הגענו בעבר מעלית די באותו מיקום, אבל שינינו אותו בהתייעצות אתכם, כרגע מדובר ב - ,

לורה ורטון:

לא לחסום, כן.

שמואל יוסביץ:

במעלית זכוכית, עם, כדי לא לפגוע בערכי הבניין, הבניין הוא עצמו לא לשימור, אבל יש בו ערכים לשימור.

איציק שוויקי:

הבניין הוא לשימור,

שמואל יוסביץ:

הוא לא לשימור,

שרון דינור:

כן,

איציק שוויקי:

הוא שימור מלא, כן, הוא מופיע ברשימת השימור, גם בתוכנית של רחביה, וגם לפני זה.

שמואל יוסביץ:

אז הוא לשימור, אבל אפשר לעשות עליו תוספות בנייה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שמואל יוסביץ:

כן,

שרון דינור:

נכון,

שמואל יוסביץ:

בשביל לא לפגוע ב - , יש שמה איזה שהוא חלון מעניין עגול, בשביל לא לפגוע, עשינו את המעלית מינימאלית, בקיר שבעצם לא פוגע, (לא ברור) בחלון פה, הכניסה תהיה מבחוץ, אפשר לראות את זה בחזית. זה החזית הקדמית, הנה, אתם רואים פה את ה - , יש פה את החלונות העגולים האלה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שמואל יוסביץ:

שלא יפגעו עשינו איזה שהוא גשרון כניסה, לא נגענו בחלק הזה, בעצם נכנסים, די חיצוני. מבחינת הפתרונות של כיבוי אש, אז ברגע שיש את הדלת הזאת, אז יש פתח מילוט, אז אני חושב שלא תהיה עם זה בעיה. זה הגשה, ישבתי עם קארין.

שרון דינור:

לא, בסדר, אם ההמלצה,

שמואל יוסביץ:

בסדר?

שרון דינור:

מקובלת עליכם.

יוחנן וייצמן:

המלצה מקובלת עליכם?

שמואל יוסביץ:

כן,

שרון דינור:

תודה רבה, אפשר את העכבר?

שמואל יוסביץ:

תודה רבה.

שרון דינור:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

לא ראיתי אנשים בחוץ.

שרון דינור:

לדעתי יש הסכמה, הם לא באים. אם זה הריסה של בניין שהסכמנו להרוס זה, רק, לגבי המלצה, יש לכם הערות? אתם רוצים?

יוחנן וייצמן:

לא, ככל שיש הסכמות, זהו.

שרון דינור:

טוב.

ציפי רון:

אני רוצה להגיד לכם משהו על בית צפפה.

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

אני לא יודעת מה קורה לגבי תוכניות בוועדה שימור וכן הלאה, אבל הייתי לפני שבועיים בחלקה, של החלמוניות של בית צפפה,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

יש שם חלקה ייחודית בירושלים, שיש שם פרחי חלמונית, מישהו לא יודע מה זה,

יוחנן וייצמן:

זה סמוך לשיבה.

ציפי רון:

לא יודעים, מאחורי איטרי,

שרון דינור:

לא ידעתי שיש שם.

ציפי רון:

חלקה היסטורית שאני שומרת עליה עשרות שנים, והיה לנו פעם שיתוף פעולה עם המינהל הקהילתי, לשמור, כשהייתי בחברה להגנת הטבע, שנה שעברה החלקה הייתה קיימת, היום היא איננה,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

הפכו אותה למגרש חנייה לאוטובוסים ומשאיות, ובצמוד אליה חפרו, בונים בניין יש שמה,

יוחנן וייצמן:

אבל זה לא היה באתרי טבע עירוניים?

ציפי רון:

מה?

יוחנן וייצמן:

זה לא היה בתב"ע?

ציפי רון:

אני לא יודעת, חפרו שמה,

עו"ד דני ליבמן:

גם אם זה היה.

ציפי רון:

חפרו שמה בור של איזה של איזה,

יוחנן וייצמן:

החלמוניות לא היו שם.

לורה ורטון:

אווי ווי, ווי,

ציפי רון:

זה פשוט הייתה חלקה אחת ויחידה בירושלים, של חלמוניות, שהיינו עולים אליה לרגל שנים, השנה היא חוסלה.

שרון דינור:

טוב, לעניינינו, אפשר להסתכל אחר כך,

יוחנן וייצמן:

אני כן הייתי, אני דווקא בנושא שהגברת רון העלתה, אני הייתי רוצה,

שרון דינור:

אז אני אומרת בוא נסתכל על זה אחר כך, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

תנסי לבדוק היסטוריה מי הוציא היתר, למה זה לא נמצא באתרי הטבע זה השאלה הראשונה,

שרון דינור:

לא בטוח שזה לא נמצא, בוא נראה,

ציפי רון:

יש שם אורן גלעין אחד, צמוד לזה, אורן בן המון שנים, גזע שאנחנו לא יכולים לחבק אותו, והוא עוד עומד, השפך של האתר שעשו לחניית אוטובוסים ומשאיות מגיע כמעט עד (לא ברור).

שרון דינור:

טוב, נשברתי, את רוצה להגיד לי איפה זה? אני אסתכל על זה עכשיו?

ציפי רון:

כן, זה מאחורי איטרי, אם את מאתרת את ישיבת איטרי.

שרון דינור:

אני לא יודעת, אני לא יודעת איפה זה,

ציפי רון:

את לוקחת את הכביש שעוקף,

איציק שוויקי:

הנה, זה זה הישיבה.

ציפי רון:

את הכביש שעוקף מקטמונים, מקטמונים לתלפיות.

שרון דינור:

אני לא, אני לא,

יוחנן וייצמן:

אנחנו עברנו, רק לפרוטוקול, עברנו כעת נושא לבקשת הגברת רון, גם תנהלי את זה פרוטוקול, בסדר?

שרון דינור:

תעזור לי בזה.

יוחנן וייצמן:

התיק הזה.

דוד היימן:

חלקה 58 גם.

ציפי רון:

קטמונים דרך בית צפפה,

יוחנן וייצמן:

את דיברת על בית צפפה?

ציפי רון:

דרך בית צפפה, הכביש בין הקטמונים בית צפפה לכיוון תלפיות. לכיוון הכניסה לירושלים תלפיות.

שרון דינור:

הכביש מבית צפפה,

ציפי רון:

לא, מקטמונים,

שרון דינור:

כביש, אבל זה משה ברעם, לא?

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

איפה ישיבת איטרי? בואי,

עו"ד דני ליבמן:

משה ברעם זה ליד ישיבת איטרי.

שרון דינור:

אוקי, זה ישיבת איטרי,

דוד היימן:

יש ליד,

שרון דינור:

אז מה אמרת לי פה? איפה זה נמצא?

ציפי רון:

הנה כאן,

שרון דינור:

רק, אני רק רוצה לראות אם זה, באתרים של הטבע עירוני,

ציפי רון:

הנה כתוב כאן, כתוב כאן,

שרון דינור:

הנה מתחם החלמוניות בבית צפפה,

ציפי רון:

הנה כתוב, אתר פתיחה,

שרון דינור:

אז קודם כל,

ציפי רון:

הנה זה, האורן הגדול שדיברתי עליו, אורן ענק, ענק

שרון דינור:

מה אישרנו שם?

יוחנן וייצמן:

היא אומרת שיש שמה חנייה היום, איך חלמוניות?

ציפי רון:

את זה כל הפכו לחניון לאוטובוסים,

יוחנן וייצמן:

לא עשו העתקה לגיאופיטים, מה שהם עשו.

שרון דינור:

זה תמונה מעכשיו.

ציפי רון:

אני קיבלתי וזה מה שקרה.

דוד היימן:

לא, מלפני שנה,

ציפי רון:

אתר,

שרון דינור:

לא, לא,

דוד היימן:

עוד פעם צילום.

שרון דינור:

לא, זה צילום שעשו עכשיו לפני ממש לאחרונה, הנה ביוני,

עו"ד דני ליבמן:

הנה אז רואים כאן אוטובוסים,

לורה ורטון:

ביוני, אז אנחנו בנובמבר.

דוד היימן:

שבת חול המועד.

יוחנן וייצמן:

לטעמי הם לא עושים שמה תחנות אוטובוס,

ציפי רון:

עכשיו כאן, אני לא יודעת מתי אושר הדבר הזה, עשו פה חפירה לא נורמאלית, מה זה התוכניות האלה שאושרו פה, זה היה אגם בריכה.

יוחנן וייצמן:

מה המספרים?

ציפי רון:

זה אגם הבריכה. פה אגם הבריכה, לא כאן,

יוחנן וייצמן:

כן, כתוב זה, כל החלקה.

לורה ורטון:

זה כאילו מתוך כל הצהוב.

יוחנן וייצמן:

זה שני תוכניות האלה הן משהו כלל עירוניות, אני חושב,

שרון דינור:

יש פה איזה גבול של דרך, אולי הרחבת דרך לדעתי.

לורה ורטון:

מה? הכחול?

שרון דינור:

הנה תראו, אני,

ציפי רון:

הקו ה - , עץ האורן הזה,

שרון דינור:

יש פה דרך לחלקה.

ציפי רון:

אבל בקושי רב, הגיעו עם השפך עפר כמעט עד אליו,

שרון דינור:

טוב, תקשיבו, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

זה לא בתוך וועדה, אבל נצטרך לעשות בדיקה.

שרון דינור:

אנחנו, יש לנו עוד תיק אחד קצר לדעתי, לפני התיק המשמעותי. התיק שאנחנו מדברים עליו הוא,

לורה ורטון:

בית צפפה.

שרון דינור:

כן, רגע, אני לא יודעת למה עכשיו הוא. אוקי, מה שאני רציתי להראות לכם פה, אנחנו מדברים על בניין שהוא בניין היסטורי. אבל אנחנו בחנו אותו, מבחינה הערכים שלו זה מבנה כפרי מאוד פשוט, אישרנו את ההריסה שלו, ומה שאנחנו אמרנו זה כזה דבר, בגלל שיש פה, אבנים איכותיות, אוקי, לא כמו בדוגמא שראינו מקודם, ולשלב אותם בפיתוח בין אם זה יהיה בחומת אבן, או בגלל שהבניין החדש הוא לוקח מרחק מהבנייה בקו אפס שהייתה פה, אמרנו אולי שווה את הבניין הזה

שהוא נשאר קיר של השכן חשוף לחלוטין לחפות אותו אולי באבן, אז זה שני הדברים שבעצם ביקשנו פה, את ההריסה אישרנו, אם יש לכם, אתם רואים את הבניין, לא חושבת שיש לנו,

לורה ורטון:

לא הבנתי,

יוחנן וייצמן:

למה הקיר של השכן יישאר חשוף?

שרון דינור:

לא הוגש תיק תיעוד.

איציק שוויקי:

זה בית צפפה.

שרון דינור:

כי אם הוא היה בונה, סליחה רגע, אם הוא היה בונה פה קומה מעל, בתוואי ההיסטורי, אז, זה הקיר של השכן, אז הוא היה נבלע בתוך הבינוי, ולא היה לנו את הבעיה הזאת. בגלל שהוא עושה הריסה ובנייה מחדש, לוקח מרחקים כמו שנהוג, שלושה מטרים, אז הקיר הזה נשאר קיר אטום על קו אפס,

יוחנן וייצמן:

למה (לא ברור) מרחקים, כל הבנייה שמה היא אפס.

שרון דינור:

זה מה שקבענו מול תכנון עיר, והתלבטנו אם,

יוחנן וייצמן:

למה?

שרון דינור:

אני באמת התלבטנו אם לתת המלצה פה,

יוחנן וייצמן:

זה נראה רכבת, זה נראה.

שרון דינור:

אני אנסה לענות. אבל אתם כולכם מאוד מאוד בתוך הסיפור, גם אנחנו חשבנו גם כן רגע,

יוחנן וייצמן:

למה? כל זה פעם ראשונה.

שרון דינור:

רגע, איפה זה? למה זה לא פה? זה לא, הנה. הוא עושה את הבנייה עם מרחק, אני חושבת,

איציק שוויקי:

מהבניין,

שרון דינור:

כמו שהנחו אותו, כי הוא מגיע לגובה כבר שיותר גבוה, שזה של 4 קומות, בכל מקרה החניון פה הוא בתכנית מלאה, וכן על קו אפס, ואני חושבת שאם הוועדה פה רוצה להגיד שהוא יהיה פה מחובר אליו, זה ממש ממש בסדר, פשוט התלבטנו, אמרנו,

יוחנן וייצמן:

לא יודע אם להנחות אותו, זה עסק של אמי ארבל.

שרון דינור:

אז מה שאתה אמרת, שאני וחיה התלבטנו לפני דיון, אמרתי לה זה כבר לא בשימור, שהם החליטו בתכנון עיר.

איציק שוויקי:

אני יודע מה, הוא חופר,

שרון דינור:

אבל בהחלט אני חושבת שאפשר לשקול פה,

איציק שוויקי:

ואת יודעת שהוא חופר בקו אפס, הוא דופק את הבית של השכן בכל מקרה.

שרון דינור:

אבל בשביל זה יש, עושים זה, בשביל זה יש מהנדס העיר. אבל באמת אפשר לשקול פה, אנחנו יכולים להוסיף הערה, או לפרוטוקול או ש - , שאין מניעה לשקול פה קו אפס, לאור אופי הבינוי בשכונה,

איציק שוויקי:

עוד דבר שצריך לרשום שם,

שרון דינור:

בסדר, אפילו (לא ברור) זה לא נכון.

איציק שוויקי:

שיהיה לגיטונ, שיהיה הגיטונ עושה סימון, לפחות שיהיה גן יותר.

יוחנן וייצמן:

מה? מה יצא לנו? חוץ ממה, מה הוא עשה שמה מרפסת סוכה?

איציק שוויקי:

לא, יש פה גיטון, למה? יעשה על – האש. מה אתה רוצה?

שרון דינור:

בקיצור, אם אתם רוצים אני מוסיפה את זה על ההערה,

יוחנן וייצמן:

כן, שאמי יבדוק את זה שוב.

שרון דינור:

בוא נכתוב,

איציק שוויקי:

לגבי הגינה ועצים חדשים שיינטע, אז יש לו, שיעשה לפחות, מעל מטר אדמת גינה. אתה שם לב לזה? שמת לב לזה? או לא?

שרון דינור:

שמה?

איציק שוויקי:

מעל החניון יש גינה, שלא יעשה כאילו,

ציפי רון:

אדמה גננית.

יוחנן וייצמן:

זה יעבור רק בשיפועים של ה - ,

שרון דינור:

אני רוצה להגיד עוד משהו, כל ההערות האלה, אם הוא היה בתוך השימור, הייתי נכנסת אליהם, אבל אני רציתי רק להגיד שאני מאשרת הריסה של מבנה היסטורי, כאילו הריסה של מבנה היסטורי, כאילו כל השאר זה צריך להיות לדעתי,

איציק שוויקי:

כן, אבל,

שרון דינור:

הטיפול הרגיל של האדריכלים, אבל של תכנון עיר.

איציק שוויקי:

אבל אם את ראת את זה, ואת הורסת את זה, אז לפחות תתני שיהיה ירוק.

שרון דינור:

אין בעיה, נוסף.

איציק שוויקי:

יש שם, יש שם, הוא תכנן שם גינה, ויוכל להגיד הוא ישם שם דשא סינטטי,

שרון דינור:

אין בעיה אני, אני אגיד, אני אוסיף את ההערה הזאת.

לורה ורטון:

בלי הדשא הסינטטי.

איציק שוויקי:

מה?

לורה ורטון:

בלי הדשא הסינטטי,

איציק שוויקי:

לא, ישים דשא סינטטי, במקום (לא ברור) גינה, כי לא יהיה מלא אדמה. עוד עצים שיהיו שם, עוד עצים, אתה יודע איך שומרים עצי (לא ברור).

ציפי רון:

זה מרשים 56 קומות,

איציק שוויקי:

אף אחד לא מאשר את זה, זה היה, 24 גג.

ציפי רון:

הוא רוצה שם 56.

איציק שוויקי:

הוא רוצה, אז בסדר, אני רוצה עד להגיע לאלוהים באמת, נו.

ציפי רון:

זה היה ציון של ירושלים, בן הבורג,

איציק שוויקי:

לא, זה,

לורה ורטון:

ללא תצהיר בורג.

איציק שוויקי:

זה בתוך לוי (לא ברור).

ציפי רון:

לא משנה,

איציק שוויקי:

המרחק החומה, המרחק מהחומה הוא פחות מ – 2 קילומטר.

שרון דינור:

כן, אני הכנסתי את ההערה שלך, למרות שאני בטוחה במיליון אחוז שבתכנון עיר, וייצמן יושב בוועדה, אתם מכניסים את ההערה הזאת קבוע.

יוחנן וייצמן:

איזה?

לורה ורטון:

יש, כן,

שרון דינור:

קרקע גננית,

יוחנן וייצמן:

צריכים לבדוק אם זה לא דופק לו את החניות,

איציק שוויקי:

יש בעיה, אנחנו עכשיו,

יוחנן וייצמן:

מה?

מורן בו זיו:

אפשר להכניס אותם?

שרון דינור:

אני חושבת שאפשר, כן, למרות שכתבתי כבר,

לורה ורטון:

למרות שמה?

שרון דינור:

עשיתי הפעם, לא, חשבתי שאין מישהו, אני חשבתי שאין מישהו כבר כתבתי את ההחלטה.

יוחנן וייצמן:

אז בוא נגיד לו מה אנחנו,

איציק שוויקי:

עכשיו אנחנו ב – GPS, עיריית ירושלים,

ציפי רון:

.GPS

איציק שוויקי:

מופיעה שדה התעופה.

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

שרון דינור:

כעיקרון, היי, איך קוראים לך?

מייקל יונס:

מייקל.

יוחנן וייצמן:

שב פה.

שרון דינור:

מייקל, תקשיב ראית את ההחלטה היא סך הכול (לא ברור) את ה – ההצעה של ההריסה. אז יש לך הערות ל - , יש לך הערות להמלצה?

מייקל יונס:

יש לי עוד דבר אחד, אני רוצה לקבוע איפה שמים את האבן, שאנחנו (לא ברור) את האבן, בהמלצה כתוב,

שרון דינור:

כן,

מייקל יונס:

לבנות את הקיר מחדש,

שרון דינור:

כתבנו לבחון, לא כתבנו לקבוע.

מייקל יונס:

כן, לבחון, זה לא לכאורה,

שרון דינור:

לא כתבנו איפה, וזה יהיה בשלב היתר בנייה, אז אני לא רואה שיש פה משהו שצריך לתכנן. מה שכן, אנחנו אמרנו, אמרנו שני דברים שהם, אני חושבת, נחמדים, ש - , למרות שהם פחות בתחום שלנו.

מייקל יונס:

כן,

שרון דינור:

אחד, שאין מניעה לעשות פה מבחינתנו קו אפס עם השכן,

יוחנן וייצמן:

למה באמת העירייה, אמי ארבל לא אישר לך את זה?

מייקל יונס:

למה?

שרון דינור:

אולי הוא לא ביקש את זה,

יוחנן וייצמן:

מתכנן עיר למה לא ביקשת על הקו אפס?

שרון דינור:

לשכן שיפריע.

מייקל יונס:

לשכן, הם לא מסתדרים אחד עם השני, משפחה אחת, אבל לא מסתדרים, הם רוצים כל אחד שיהיה,

שרון דינור:

אוקי, אבל אם יהיה,

לורה ורטון:

אוויר לכל אחד.

שרון דינור:

אמרנו שאפשר מבחינתנו לקבוע גם קו בניין של אפס פה. אבל הדבר השני שאמרנו שכדי לעשות גינה כמו שמוצע, חייבים קרקע גננית של מטר וחצי מעל הגג של החניון, זה ה – , זהו, זה אם אתה רוצה לראות, בגלל שזה כאילו, אין שום בעיה שתראה. בסדר?

לורה ורטון:

טוב ביי, ההערה היחידה.

שרון דינור:

תודה רבה.

מייקל יונס:

נעשה את זה. כל טוב.

יוחנן וייצמן:

אולי באמת תהיה יותר ברורה בנושא הזה, של המיקום בשלב היתר, שיעשה את זה,

שרון דינור:

נכון אם בכלל לעשות את זה, אז בואו כאילו,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

לורה ורטון:

זה החלק הקל.

שרון דינור:

אוקי, אני חושבת שאת התיק הבא, שהוא התיק המשמעותי, ואני מניחה שגם כבר בחוץ, נכון?

מורן בן זיו:

לא ראיתי.

שרון דינור:

כן, בחוץ. אני חושבת שטוב בגלל שאנחנו דיברנו עליו לפני זה, שהם יציגו אותו, מהתחלה,

איציק שוויקי:

רגע, השאלה שלי אם יש מדיניות של עיריית ירושלים, וייצמן, לגבי הבנייה בגובה קיים מדיניות, עכשיו זה משתנה. השאלה,

שרון דינור:

אני אסביר רגע משהו פה,

איציק שוויקי:

זה (לא ברור) עם מהנדס העיר.

שרון דינור:

הוא התייחס, הוא התייחס אל הפרויקט הזה, לא בתור, לא בתור בינוי רק"ל, 30, אלא בתור בינוי בינוי. אוקי, זה הסיבה.

איציק שוויקי:

גם בפינוי בינוי לא מדובר על גובה כזה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

אני לא נותנת לו תירוצים,

יוחנן וייצמן:

אבל שוויקי מה שכן אתה איחרת, אז עשינו מקודם בהתחלת הוועדה, דיברנו, היה לנו בוועדה הקודמת תיק, שהיה לנו ויכוח עם היוזם היה החלטה, ואנחנו זוכרים הייתה החלטה, בתמליל נראה אבל שהוא צודק, למה? כי כל אחד נכנס לתוך דברי חברו, ונהיה פה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

על פז גז אתה מדבר?

יוחנן וייצמן:

לא על פז גז,

שרון דינור:

נראה לי כן,

יוחנן וייצמן:

הוועדה הקודמת אני לא זוכר, זה תיק.

איציק שוויקי:

הייתי בדיון, שמעתי אותך.

יוחנן וייצמן:

נכון, קיבלנו החלטה ש - , לצמצם, הוא טוען שלא קיבלנו את ההחלטה הזאתי, ומהתמליל הוא צודק, למה?

איציק שוויקי:

אבל, אבל זה לא קשור.

לורה ורטון:

כי כולנו קטעים את כולם,

יוחנן וייצמן:

אילנית:

אנחנו מדברים אחד בתוך השני, מה שביקשנו היום, אתה באת מאוחר פשוט,

איציק שוויקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

כל אחד יש לו זכות לקריאת ביניים אחד.

לורה ורטון:

לסיים את המשפט.

עו"ד דני ליבמן:

אבל יוחנן, הבעיה היא לא רק קריאת ביניים.

לורה ורטון:

מדיניות,

איציק שוויקי:

יוחנן,

עו"ד דני ליבמן:

הבעיה היא שממשיכים לדבר אותם שניים ושלושה שבאותו זמן. עכשיו מה שאני אמרתי עכשיו בתמליל ייקלט, כי רק אני מדבר, אבל תיכף איציק יגיד משהו, ואני אמשיך לדבר, ואז זה לא ייקלט.

איציק שוויקי:

אני רק רוצה להגיד משהו אחד לגבי מה שדיברת, אחד שזה נכון, אבל אני הייתי, מה שאמרת, הייתי (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, בסדר.

איציק שוויקי:

ישבתי והשתתפתי בדיון. עכשיו לגבי הבנייה לגובה, יש בנייה, יש פה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, נדבר על זה, הוא יסביר למה הוא רוצה.

איציק שוויקי:

חריגה סופר, כי דיברו על 24 קומות בזמנו,

יוחנן וייצמן:

הוא יסביר מה הוא רוצה.

איציק שוויקי:

אחר כך העלו את זה ל-30 קומות, אז יש גבול, כי העלו את זה ל-30.

יוחנן וייצמן:

אני בטוח שאם זה היה להוסיף קומה, ומע"ר צפון,

איציק שוויקי:

אני מסביר לך,

יוחנן וייצמן:

הייתה מגיעה פה,

איציק שוויקי:

שתחשבו,

יוחנן וייצמן:

לא לאשר.

איציק שוויקי:

אני אסביר לך, בחסבון הוא קיבל, היה לו 24 קומות ליזם הקודם, והוא קיבל עוד 6 קומות, ואז,

יוחנן וייצמן:

הקלה חסבון, זה הקלה על כחלון,

איציק שוויקי:

לא, מה פתאום, בגלל שהוא ביקש עוד 6, אי-אפשר היה, זה 24 קומות, זה היה סטייה ניכרת,

יוחנן וייצמן:

כחלון.

איציק שוויקי:

לא, אבל הייתה סטייה ניכרת,

יוחנן וייצמן:

אני הייתי בדיון, זה היה כחלון.

איציק שוויקי:

אבל היה סטייה ניכרת, אתה לא יכול להוסיף.

יוחנן וייצמן:

כחלון זה גבר על סטייה ניכרת.

איציק שוויקי:

גובר על סטייה ניכרת?

יוחנן וייצמן:

בטח.

איציק שוויקי:

אבל למה הוא קיבל 6?

יוחנן וייצמן:

כחלון פתח את הכול, ברגע שהוספת את ה – 20% כחלון,

איציק שוויקי:

נכון,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

אין יותר כחלון.

יוחנן וייצמן:

אין כחלון, מת. אבל מה שנשאר זה שבי"ס.

אביגיל בן שמחון:

אז זה היה 30 קומות.

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא מדברים באז,

אביגיל בן שמחון:

לא,

יוחנן וייצמן:

הוא דיבר על המגדל ברבי עקיבא.

איציק שוויקי:

לא, אבל הוא קיבל אז, ואז הוא רצה את ה - , הרי כל הסיפור הזה, למה, למה אנחנו פה? כי אני ביקשתי שלמכור את השטח, הוא לא רצה, בסוף הוא מכר את השטח, היה נכון.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, בסדר.

איציק שוויקי:

ונחום אמר שכל הבתים האלו הוא רוצה לתת אותם לדורות הבאים שחזרו, הוא אמר את זה, לא אני אמרתי.

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שהדירות מקבלים, יקבלו את זה, אבל כל מיני כאלה שיש להם כסף.

מורן בן זיו:

נכניס אותם?

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

איציק שוויקי:

לא, הוא הציל את הבתים האלה, נחום,

אביגיל בן שמחון:

ללא תוספות.

יוחנן וייצמן:

מסומן לשימור בתב"ע קודמת, אני הייתי מוציא את זה מהקו הכחול.

איציק שוויקי:

מהנדס העיר (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא משנה פה כלום, לא נתת לי כלום, אל תבלבל את המוח.

איציק שוויקי:

כן, ומהנדס העיר (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

בוא נדבר על, מספר סיפורים.

איציק שוויקי:

אתה לבד?

דובר לא מזוהה:

לא.

שרון דינור:

למי שמציג, רק אני אביא את ה - , לקחתי את ה - , אם שלחת לי אז.

ניסים אללו:

לא, אם לא שלחנו אז,

שרון דינור:

אז לא, אבל אם אתם רוצים לשלוח עכשיו, עד שהוא גומר, אז. תשלח למורן. בוא תיכף נבקש מכולם להזדהות בשם ותפקידם. איפה אנחנו?

דוברת לא מזוהה:

הוא שלח נציגים מטעמו.

שרון דינור:

הייתי בטוחה שהוא הולך לבוא, ויסביר לנו, וזה. תסבירו בסדר.

דוברת לא מזוהה:

תיאמנו איתך שנה וחצי.

שעיה רוט:

בוקר טוב לכולם.

יוחנן וייצמן:

תציגו לנו בגדול את התוכנית עוד לפני ההקלטה בבוקר. אתה מציג?

שעיה רוט:

האמת ש - , אולי ניסים יש פה את המסמכים, אתה יכול להציג אותם על גבי המצגת שלי.

שרון דינור:

אולי גם תספר משהו על התהליך, כי זה מעניין.

ניסים אללו:

אני אבקש שישלחו לה,

שרון דינור:

מה שאתם רוצים.

שעיה רוט:

אז אני רק אתחיל מבחינת תיאור הסביבה שאנחנו מדברים עליה. הקו הכחול כאן זה הקו הכחול של התוכנית, תוכנית שנקראת התחדשות עירונית במתחם חסבון, מתחם חסבון זה בעצם חצר היסטורית עם ארבעה מבנים כאן בלב הבלוק הזה, שתחום ע"י הרחובות קינג ג'ורג', הלל, שחם ומבוא המתמיד. הפרויקט כולל את כל הבלוק הזה, וגם, גן הירש שרמן שזה חלק המערבי העליון של גן העצמאות. אנחנו מחכים למצגת התכנונית, אבל בינתיים אפשר להסתכל על התשריט.

שרון דינור:

זה של המצב המוצע,

שעיה רוט:

זה של המצב המוצע,

שרון דינור:

אני חשבתי אולי תזכירו לוועדה, אם אתם לא רוצים אז אני אנסה, כאילו בוא נתחיל ממה שהיה, כאילו המצב,

שעיה רוט:

אוקי,

שרון דינור:

ולמה, ולמה זה עבר את השימור.

שעיה רוט:

זה על התוכנית המאושרת,

לורה ורטון:

אפשר להביא עוד כיסאות?

ניסים אללו:

שרון, אמורים לשלוח לך, אז את רואה שמה,

שרון דינור:

אלי או למורן?

מורן בן זיו:

לא משנה.

שרון דינור:

למי זה?

יוחנן וייצמן:

כל כך, לפרוטוקול שנייה אחת, לפרוטוקול הצטרף אלינו חבר הוועדה גורא, וחבר הוועדה רועי לביא.

משה גורא:

שעה וחצי.

יוחנן וייצמן:

הוא נמצא פה לפני שעה וחצי, ואני לא אמרתי לפרוטוקול, אז אני מתנצל.

ניסים אללו:

אז אולי בינתיים תשים את ה - , תצ"א ונסביר על תצ"א.

שעיה רוט:

אוקי.

ניסים אללו:

אתם רואים כאן בעצם את המצב הקיים, עם הקו הכחול של התוכנית הנוכחית, בעצם מה שהתכוונתי, זה להציג את המצב המאושר פז – גז,

שרון דינור:

כן, נתחיל איתו, כי אני חושבת שעבר פה המתחם הזה כמה גלולים, זה מאוד מעניין.

ניסים אללו:

נכון, אז קודם כל רק להתמצאות, המלך ג'ורג', רחוב הלל מעלינו, מבוא המתמיד, ומאיר שחם פה, וגן מאיר שרמן זה מדרום, הבניין זה, אתם יודעים מכירים אותו כבר בנוי זהב על הפארק, הוא בכלל בתוך הקו הכחול שלנו, למרות שאנחנו ממש לא (לא ברור) שמה יותר מיד. רק כדי פשוט לתפוס את כל המתחם. פה באמצע, הבניין שאתם רואים כאן זה בניין פז – גז, מה שנקרא, ופה אושרה תוכנית, היא כבר מאושרת, בניין של מגדל של 30 קומות, מה שקוראים לו המשושה קראו לו, בגללה הצורה של משושה, ממש כאן המרכז, במקום הבניין הזה, מגרש של 30 קומות, פלוס המבנה פה מקדימה, וזה גם המלך ג'ורג' 31, שבנה תוכנית מאושרת, סוכס להרוס את המבנה לשמר רק איזה שהוא אלמנט של שער של דלת על רחוב המלך ג'ורג', ולבנות במקומו מבנה חדש של 10 קומות מבנה משרדים חדש 10 קומות, זה המצב המאושר, שאיתו אנחנו מתחילים. אתה רוצה רגע, המצב המוצע. במצב מוצע בעצם אנחנו מבטלים את המגדל של המשושה של ה – 30 קומות שהיה פה באמצע הבלוק, מכיוון שה – , איך זה היה נראה שם, המגדל הזה בעצם סותם את כל מרכז הבלוק האורבאני, זה חונק שם את כל הסביבה, זה בינוי מאוד גבוה, ומכיוון שבכל מקרה, הקו הכחול הוא גם כדי להכניס לפינוי בינוי את כל המבנים שנמצאים במתחם הזה, ונדרשו פה מבנים נוספים, כלומר מגדלים נוספים, אז נוצר פה איזה שהיא צפיפות של בנייה גבוהה. ולכן ההחלטה שהתקבלה יחד עם גורמי התכנון בעיריית ירושלים, הייתה בעצם להעתיק להעביר את המגדל פז – גז של 30 קומות, אל האזור שבו היום נמצאת מסעדת טורונטו.

שרון דינור:

אני חושבת סליחה שאני אומרת, ניסים אתה לא מציג את זה מבחינת השימור, דבר שמעניין אותנו, למשל שהמטלה, המטלה לשימור הבניין, הבניינים של הלב, יש לנו הרי כמה רמות של שימור, אז המטרה הייתה,

לורה ורטון:

רגע, תני לו לסיים בבקשה.

איציק שוויקי:

כל חסבון,

ציפי רון:

רגע, רגע,

לורה ורטון:

סליחה, תן לו בבקשה.

יוחנן וייצמן:

איציק, זה קריאה ראשונה.

לורה ורטון:

כן.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) אסור לך.

שרון דינור:

אם לא, אולי שעה יכול להגיד כמה מילים, אנחנו בוועדת שימור,

שעה רוט:

רק חשוב לי שניסים יוריד מעלי את הצורך להסביר בגדול על הפרויקט, ועל הבינוי המוצע, ואז נדבר על המשמעויות למבנים הקיימים.

שרון דינור:

זה לא המשמעויות של המבנים הקיימים, סליחה שאני מחדדת אתכם. הסיפור שמעניין אותנו אני חושבת מבחינת וועדת שימור, היא קודם כל מה היה המצב של המבנים לשימור מבחינה סטטוטורית ואחריות, מבחינת הפרויקט הקודם,

ניסים אללו:

המצב הקודם,

שרון דינור:

איך המצב, איך המצב, השתנה בעקבות, העברת אחריות ליזם החדש. למה התוכנית החדשה יותר טובה, כאילו, אני אנסה למסגר לכם את זה, אוקי, ואיך אתם, מה איפה ה – WIN, ואיפה ה – LOSE, ומה, כאילו אנחנו באיזה שהוא,

ניסים אללו:

בתשריט, אני, אני, בדיוק רציתי להגיע לשמה, נתתי רקע כללי על התוכנית, בגדול התוכנית הקודמת, הרסה לחלוטין את המבנה הזה, ושעה תיכף ייגע בכל אחד מהמבנים, אני אעשה את זה

ממש בקצרה, התוכנית כרגע לא, לא מציעה להרוס לחלוטין את כל המבנה, אלא לשמר את החזית שלו לרחוב, זה דבר ראשון, רווח מבחינת יחס לתוכנית קודמת. דבר שני, כל,

יוחנן וייצמן:

על איזה בניין דיברת כעת, על המלך ג'ורג'?

איציק שוויקי:

קינג ג'ורג'.

שרון דינור:

איפה שיש את השער המיוחד הזה, שכולל,

ניסים אללו:

אז התוכנית שלנו,

איציק שוויקי:

זה לא שער, זה לא,

ניסים אללו:

התוכנית משפרת,

שרון דינור:

שער, שער,

ניסים אללו:

בזה שהיא בעצם משמרת את כל החזית, ולא הורסת את כל החזית ההיסטורית,

שרון דינור:

זה המעבר, הוא מדבר על המעבר יוצא מגבולות החלקה,

ניסים אללו:

כן. דבר שני, זה המתחם חסבון ההיסטורי, זה ארבעת המבנים ההיסטוריים שנמצאים פה, שהיום הם בקרקע שייעודם מגורים, והם פרויקט מגורים, על התוכנית שלנו, כמו שאתם רואים שלושת, שלושה מהמבנים בתוכם הופך את המבנים חומים, מבני ציבור, והמבנה הרביעי שנמצא פה, מיועד למסחר, מלונאות, תעסוקה, ולא למגורים. אז קודם כל,

ציפי רון:

זה המבנה של הבית ספר?

שעיה רוט:

כן,

ניסים אללו:

כן, אז זה ביחס ל - , לתוכנית הקודמת, שרון, זה בגדול, ואם שעיה הוא רוצה להיכנס יותר.

איציק שוויקי:

אני רוצה להגיד משהו היסטורית, הפרויקט הראשוני שהיה שם, זה פרויקט מגדל ירושלים קראו לו, והיו שם שני שותפים, הבתים לשימור מסביב, כל זכויות של הבתים הועלו למגדל, כי התוכנית מתאר של ירושלים אז בזמנו של האזור הזה, היה ניתן לבנות עד 8 קומות ואז נתנו את כל הזכויות של הבתים לשימור למגדל, והמגדל קיבל 24 קומות. לאחר מכן היזמים פשטו את הרגל, לא פשטו, מכרו את הנכס למישהו שלישי, השלישי לקח וביקש תוספת של עוד 6 קומות הוא קיבל אותם, וביקש עוד תוספת על הבתים לשימור, למרות שהם היו לשימור, למרות שהם היו מוגדרים ללא זכויות, ביקש תוספת של 8 קומות עליהם,

שעיה רוט:

אוקי, בגלל שמדובר על,

איציק שוויקי:

רק רגע, ואז אנחנו פה התעברנו, וגם מהנדס העיר וגם הוועדה המחוזית, ובזמנו והיום הגיע אלי למשרד, אני אמרתי לו, לא משנה מה, אמרתי לו אנחנו רוצים שהשימור יהיה שימור מלא, הזכויות כבר ניתנו, קיבלת גם עוד 6 קומות ואתה, אנחנו לא ניתן לך בשום מקרה, ואז הוא הגיע למהנדס העיר, והיא סיפורים, ואז בא אלי מהנדס העיר ואמר לי - תשמע, אני מאשר לו עוד שתי קומות בבניין אחד בתוך כל ה - , עשה סיור פה עם כל הצוות, אמרתי לו גם על זה אני לא אתן, ואני באתי ליזם ואמרתי לו - תמכור את השטח. יש לי מישהו שימכור את השטח, ובאמת הוא אמר לי - אני לא אמכור, ובסוף הוא מכר את השטח. הוא מכר את זה לנחום, ונחום זה היזם שפה. אמר לי - איציק, אני את הבתים האלו לשימור, אני השימור בלב שלי, הבתים האלו לא יוסיפו להם מילימטר. ואני שומר אותם, ורוצה אותם לדורות הבאים לשימור, וחשבון יהיה לשימור, וזה הוא אמר, חבל שהוא לא פה, ורציתי לדבר איתי גם פה על זה, בכל מקרה. עכשיו ואז דובר על הבנייה של בנייה של 30 קומות, כל הסיפור. זה עד כאן מה שאני מספר זה סיפור אמיתי, שהשטח נמכר, מה שנקרא בגלל גחמות שלנו, אמרנו תשמע בתים לשימור ונחום,

לורה ורטון:

גחמות על מדיניות.

איציק שוויקי:

לא, לא,

שעיה רוט:

אז כמו שאיציק,

איציק שוויקי:

המהנדס, המהנדס העיר נתן לו.

שעיה רוט:

כמו שאיציק,

איציק שוויקי:

מהנדס העיר נתן לו להוסיף שתי קומות על ה - ,

לורה ורטון:

כן,

איציק שוויקי:

על בתים לשימור, למרות שהזכויות עברו למגדל, זאת אומרת אנחנו מדברים על זכויות, שלא קיימות, זאת אומרת הבתים האלה הם לשימור מהתחלה. אנחנו מתחילים לשימור,

יוחנן וייצמן:

הוא לא התווכח על זה,

שעיה רוט:

כן, כן,

איציק שוויקי:

לא, את הסיפור למה הבתים האלו לשימור,

עו"ד דני ליבמן:

הוא מקדים ויכוח למסגרת ההיסטורית.

שעיה רוט:

אוקי, בהמשך ישיר למה שאתה אומר, אני רוצה לחלק את ההתייחסות שלושה אזורית, באמת מבחינה היסטורית וגם מבחינה של, של הפעולות שנעשות כאן, יש כאן שלושה התייחסויות שונות. חצר חסבון שזה, האזור כאן באדום, על זה דיבר איציק, ואכן האזור הזה הוא לשימור מלא, מחמיר, ללא שום התערבות, וכולל תיכף נראה בהמשך החייאה של דרך היסטורית שעוברת דרך החצר הזאת. אזור שני זה הבלוק המנדטורי, הבלוק שתוחם באמת על גבולות הרחובות מסביב, זה בעצם מרקם שהתפתח בתקופת המנדט, ההמשך התפתחות שלו, הייתה בתקופה של שנות ה-50, וה-60, וההתייחסות של הפרויקט היא אחרת למרקם הזה. ויש את גן מאיר שרמן, שכמו שניסים אמר, הפעולה המשמעותית היא הצרכה של שטח ירוק מלב הבלוק לכאן, כדי לבנות כאן בפינה הזאת איפה שאהרון (לא ברור) מגדל חדש שיחיה את האזור, לדופן הרחוב קינג ג'ורג', ויהיה מוקד פעילות מסחרית ציבורית, (לא ברור).

לורה ורטון:

זאת אומרת זה יהיה בתוך הפארק זאת אומרת? גוזלים מהשטח הציבורי, הירוק.

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, רק לפרוטוקול עו"ד דני ליבמן, החליפה עו"ד לינוי כהן בדיחי,

אורנה אנג'ל:

זה השטח במרחב,

איציק שוויקי:

זהו הולך?

לורה ורטון:

מה?

אורנה אנג'ל:

זה שטח מרחב, ואנחנו מחזירים (לא ברור),

שעיה רוט:

אני נדבר,

לורה ורטון:

אבל אתם לוקחים, זאת אומרת ששוברים את הריצוף.

אורנה אנג'ל:

לוקחים בטונים,

שעיה רוט:

נגיע לזה, ואז זה באמת יהיה, אני רק רוצה לעבור את ההסבר ההיסטורי לבניינים, אחר כך נגיע שוב פעם הבא. אז חצר חסבון כאן במפה מ – 1939, אנחנו רואים שהיום הגבולות של החצר, הן יותר קטנות בגלל שרחוב מאיר שרמן בעצם מאיר שחם חתך את החצר, היום זה הסיטואציה,

איציק שוויקי:

הוא רחוב חדש יחסית.

דוברת לא מזוהה:

נכון,

שעיה רוט:

וכאן אנחנו רואים ממש נקודת מעבר בין סביבה כפרית עות'מאנית, לבין תכנון עיר מודרני, מנדטורי, רחוב קינג ג'ורג' נסלל בשנות ה – 20, התחלת הבינוי המרקמי של הבלוק, וכל יתר הבינוי כאן, אחוזות של משפחות ערביות נוצרות, כולל האחוזת שלנו של משפחת חסבון, כאן ברמת היום ממש רואים את זה כאיזה שהוא שריד של תקופה בתוך הבינוי שמתפתח כאן,

שרון דינור:

סוג של סוד כמוס כזה, זה באמת מתחם,

שעיה רוט:

כן, וקוראים לזה חצר, כי זאת באמת חצר, יש לה השלשה הכניסה מאבן, היא מוקפת חומה, המקום הזה היותר מסך המרכיבים שלו זה לא פשוט ארבעה מבנים סמוכים, אלא ארבעה מבנים שיוצרים דרך ציר, שזה בעצם הציר של מבוא המתמיד שהוא מתחיל ברחוב הלל. ובנייה משני הצדדים שהיא הבנייה כאן היא סוג של בנייה, כמעט רחוב בעצם שאותו אדם פרטי יצר בעצמו, פתחים שבונים מהרחוב ומתפקדים כ - , כמקום שיש בו תנועה. למרות שהוא היה מאז ומתמיד פרטי. כאן באיזה שהיא סכמה, אפשר לראות את אותו ציר, שהתפתח כאן בתקופה, העות'מאנית. כאן על הציר הזה, אחר כך נבנה הפסאז' הזה שקיים, רחוב בהלל 6 עד 10, פסאז' שעובר תחת קומת הקרקע של המבנה. מגיע על הקצה של החצר של חסבון, ותיאורטית, ברור שהכוונה הייתה בראש של אותם מתכננים או אותם בעלי בתים מהמאה ה – 19 שהציר הזה ימשיך, אבל הוא פוגש את, גן העצמאות שאז היה בית הקברות המוסלמי.

איציק שוויקי:

ממלוקית.

לורה ורטון:

שעדיין,

שעיה רוט:

מה זה?

לורה ורטון:

ממלוקי.

איציק שוויקי:

ממלוקי.

שעיה רוט:

אוקי, כאן,

לורה ורטון:

ואת המבנה,

שעיה רוט:

סכמה שבנינו, תיעוד אני מקווה ש - , בתיק תיעוד יש הרבה יותר מידי, אני לא הולך להיכנס לכל המידע שיש שמה, אבל אתם מוזמנים לקרוא גם לשאול, זה השלב בעצם האחרון בהתפתחות המתחם, בשנות ה - 40, עוד נעשו פה כמה שינויים קלים, וככה זה המצב האחרון שערב קום המדינה, עם החצר בגודל המלא שלו, שלה. כאן במבט מדרום לצפון אנחנו רואים את בתי חסבון כאן, זה בניין B, זה הבניין, ציפי, שאלת עליו של הבית ספר, בית ספר מעלה שפעם כאן, המבנה המוארך הזה נהרס כבר לפני עשרות שנים, ויש לנו את בניין A כאן עם גג הרעפים ומאחורי B יש את C ו - D ועוד שני מבנים קטנים. אז למרות השינויים שהמקום הזה עבר, עדיין הוא שומר על, על המאפיינים שלו כחצר, חצר שקורה בו איזה שהוא תופעה אדריכלית שהיא שונה מהסביבה. אוקי, אז זה לגבי המרקם, המרקם האחד שהוא חצר חסבון שכאמור הכוונה של התוכנית כאן היא לשמר אותו במלואה.

רועי לביא:

רגע לסמן לנו פה איזה מהבתים קיימים?

איציק שוויקי:

כולם.

שעיה רוט:

כאן בסביבה הרחבה גם?

איציק שוויקי:

ארבעה, ארבעה בתים.

ציפי רון:

ארבעה.

איציק שוויקי:

ארבעה בתים.

שעיה רוט:

יש לנו, החלק הזה יש פה מבנה מוארך. החלק הצפוני שלו קיים, זה מה שנקרא בניין A, כל הבניין, הבינוי הזה נהרס,

רועי לביא:

כל השלושה.

שעיה רוט:

הוא כבר הרוס, כן, לא קיים. זה בניין B, זה בעצם הבניין הקדום ביותר כאן, לא דיברתי על נושא בורות המים שיש מתחם למבנים.

ציפי רון:

תראה, איפה אתה רואה?

שרון דינור:

תעשו גוגל בורות המים בירושלים, תראו אותי ואת שעיה מככבים פה באיזה סרטון.

שעיה רוט:

כן, המקום פה, בתת-הקרקע שלו נורא מעניינת.

ציפי רון:

שם יש בור מים ענק.

שעיה רוט:

כן,

ציפי רון:

שרון לבנין הזה שעפרת היה גר בו, יש בור מים גדול מאוד.

שעיה רוט:

נכון, נכון גם כאן יש בור מים, וגם ביניהם יש עוד בור מים. אנחנו יודעים על ארבעה, לפחות ארבע בורות המים שקיימים.

איציק שוויקי:

היה שם בית ספר מעלה, ואחר כך זה היה,

ציפי רון:

נראה לי של עפרת.

שעיה רוט:

רואים שלושת אלה,

שרון דינור:

הצופים היה פה, לא?

איציק שוויקי:

אחר כך, לא, הצופים (לא ברור) אחר כך היו,

שעיה רוט:

B, C ו D קיימים, ההמשך הדרומי הזה לא קיים. כאן בכתום, אלה הבניינים של המעטפת של הבלוק המודרני, שאנחנו,

איציק שוויקי:

בשביל זה מחקו אותם, זה לא מבנים זה צריפים.

ציפי רון:

כן,

שעיה רוט:

זה היה נכון, זה לא היה בינוי,

איציק שוויקי:

זה לא היה בינוי, אין בהם לא כלום, היה, היה, עם פח.

שעיה רוט:

בסדר.

איציק שוויקי:

אני למדתי שם,

ציפי רון:

זה היה בית חרושת לסיגרות של חסבון.

שעיה רוט:

נכון,

שרון דינור:

זה מה שאיציק עשה, הוא גלגל סיגריות.

ציפי רון:

זה היה בית חרושת לסיגריות.

איציק שוויקי:

בכלל לא מעשן.

ציפי רון:

מפעל לסיגריות של חסבון.

שעיה רוט:

נכון. אוקי אז כאן אני מפרט את הבניינים שכלולים בתוך הקו הכחול, ושעוברים שינוי. ניסים דיבר על המגדל הזה, שהוא אמנם בקו הכחול, אבל הוא לא, עובר שום שינוי בתוכנית. יש לנו את קינג ג'ורג' 27, זה הבניין הפינתי הזה, הוא מעוגל. אולי תגיד את המקומות,

ניסים אללו:

הוא לשימור, הוא היום בן 7 קומות, יש לו היתר בנייה, העובדים שמה, גם אצלנו בתוכנית הוא לשימור, לשימור מלא, אנחנו הצענו אפשרות להוסיף עליו בנסיגה, עוד שתי קומות, אבל המבנה עצמו לשימור כמו שהוא היום.

שעיה רוט:

אוקי,

ציפי רון:

דקה אחת.

שעיה רוט:

קינג ג'ורג' 29, בניין של אדריכל בנימין חייקן, גם מתחילת שנות ה – 30, אצלנו הוא מוגדר לשימור, עם תוספת מאחורה, אבל הבניין עצמו לשימור, כולל הפנים שלו.

ניסים אללו:

אנחנו בעצם נתנו קו בניין אחורי לתוספת, לצורך מעלית חדשה בנוסף לזאת שקיימת שם היום.

שעיה רוט:

ממ"דים כבר,

ניסים אללו:

ממ"דים, ממ"קים. חדר מדרגות, כדי להפוך את הבניין לבטיחותי,

שעיה רוט:

וקינג ג'ורג' 31, זה אותו בניין שאושר להריסה בתב"ע הקודמת עם איזה שהוא פירוק והרכבה של השער,

ציפי רון:

תראה לה במרקר, תראה לה במרקר.

שעיה רוט:

אני עליו,

ציפי רון:

אני לא רואה,

שעיה רוט:

הנה כאן,

ציפי רון:

כן,

שעיה רוט:

אוקי, אז בתוכנית הנוכחית, החזית הראשית היא לשימור, יצירה של פסאז' מדרום, אבל לא לאשר בתחום החלקה שלו, ובינוי של בעצם בניין חדש מאחורי החזיתות, בגובה של, בגובה של 6 קומות. אלה שלושת המבנים המנדטוריים שיש לנו בבלוק. אחר כך אנחנו עוברים למבנים שהם מתקופת, תקופה ישראלית, שלושתם נבנו ע"י אותו אדריכל אותו הופמן, וע"י אותו יזם החברה, חברת הכשרת היישוב שקנתה את רוב הבלוק הזה עוד בשנות ה-40 לפני קום המדינה. אז זה הבניין הראשון שנבנה ב-54, קינג ג'ורג' 33, 37 בניין פינתי. הלל 4 שנבנה בשנת 56, והלל 6 עד 10 בשנת 66. לא, 56. זה עם הפסאז'?

אביגיל בן שמחון:

לא, הלל 4,

שעיה רוט:

זה עם הפסאז'.

אביגיל בן שמחון:

שצמוד להלל 2, ל- ,

שעיה רוט:

זה הלל 2 זה בעצם זה קינג ג'ורג' 27,

אביגיל בן שמחון:

נכון, זה הלל 4.

שעיה רוט:

הלל 4 משנת 56.

אביגיל בן שמחון:

כן? עם המרפסות המעוגלות?

שעיה רוט:

כן. אז כמו שאת מעירה, כאילו זה נראה,

אביגיל בן שמחון:

תיק תיעוד,

שעיה רוט:

רואים, עדיין לא הגשתי תיעוד, אבל באמת יש פה, נראה אותם הבניינים הם, אפילו קצת שונים, אמנם זה באותו שוונג של בנייה ואותו אדריכל, אבל ברמת הארטיקולציה אדריכלית, וההתייחסות לסביבה השונה מבניין לבניין, לכן באמת בהלל 4 גם הוגדרו חזיתות לשימור, כולל הפסאז' הזה שקיים שם, היא, הבניין הפינתי הזה, והבניין הזה מיועדים להריסה.

לורה ורטון:

איזה? סליחה, תחזור שוב, עוד מה, מה הורסים?

שעיה רוט: את הבניין הפינתי הזה, בגלל,

לורה ורטון:

כל בניין,

שעיה רוט:

זה בניין אחד, כן,

יוחנן וייצמן:

ד"ר ורטון, זה לא נורא, זה לא בית חנינה, אפשר להרוס את זה,

שרון דינור:

גם הורסים, וגם בגלל שמסיטים את הכביש, אז, בעצם הבינוי הוא לא,

לורה ורטון:

אני עקבית, סליחה, אני עקבית זה מעצבן.

יוחנן וייצמן:

אני מסכים,

איציק שוויקי:

מבנה לא מנדטורי, נכון?

שעיה רוט:

הם לא מנדטורי, הם משנות ה-50, זה משנת כתוב פה,

איציק שוויקי:

50.

שעיה רוט:

משנת 54.

איציק שוויקי:

זה מנדטורי,

שעיה רוט:

זה משנת 66, הבניין הזה שהוא משנת 56, יש לו התייחסות יותר מעניינת באמת לרחוב, יש ארקאדת העמודים.

איציק שוויקי:

המנדטורית,

שעיה רוט:

חזית,

יוחנן וייצמן:

שלושת העליונים,

שעיה רוט:

1, 2, 3, ואלה המבנים המנדטוריים.

איציק שוויקי:

מכיר את זה,

שעיה רוט:

מבחינת כמה מילים על התכנון האורבאני של הבלוק, אז באמת הבינוי המנדטורי, וההתייחסות לבלוק כחזית רציפה לאורך הרחוב, עם שטח פתוח מבפנים, זה תכנון אורבאני שהביא לאזור הזה

ריכרד קאופמן בשנת 22, שתכנן את גן אנטימוס שהפך להיות בן יהודה והמשולש הירושלמי, זאת ההתייחסות זאת התפיסה התכנונית שהיא אחר כך התפשטה לעוד בלוקים בסביבה. זה באמת האזור, אפשר להגיד היחיד בירושלים שיש לנו את הבינוי האירופאי, המודרני הזה. רק מה שקרה זה שהלב של כל בלוק שהיה אמור להיות בתכנון המקורי, אזור ירוק, עם מעברים פתוחים לציבור, הפכו להיות חצרות אחוריות,

איציק שוויקי:

חנייה,

שעיה רוט:

לא נגישות לחלוטין, סגורות ב - ,

איציק שוויקי:

מגרשי חנייה,

שעיה רוט:

או חנייה, או פשוט חוסמים ע"י מחסנים מאולתרים, או, לא, אף אחד לא רוצה להיכנס לזה.

שרון דינור:

(לא ברור).

רועי לביא:

כן,

שעיה רוט:

כאן אנחנו רואים את אותו בלוק מנדטורי, ברוחו של קאופמן מתפתח בשנות ה - 30, אלה הבניינים שלנו, קינג ג'ורג' 31 ו - 29 שכאמור 29 מוגדר לשימור בתוכנית 31, זה חזית לשימור, אנחנו רואים כאן אמנם את אותה תפיסה אורבאנית, של, של אינטנסיביות על הרחוב, אבל עדיין החזיתות האלה, החזית הזאת עברה שינויים, כי כמו שאנחנו רואים במקור הייתה ללא מסחר, חזיתות של חלונות פרטיים, בשני הבניינים האלה. החזית הזאת הוסבה למסחר, כלומר הפתחים האלה, והפתחים התחתונים האלה אוחדו, כבר לפני הרבה שנים. אגב התוכנית מבקשת לעשות פעולה דומה כאן בקינג ג'ורג' 29, להנמיך את אותם פתחים שאתם רואים כאן, שהם עדיין בתצורה הזאת, כדי לאפשר מסחר גם ב - 29, כמו שהתאפשר ב - 31.

איציק שוויקי:

פתחו אותם.

שעיה רוט:

לגבי התכנון האורבאני של אותו הופמן ושלושת המבנים שאנחנו מתעסקים איתם, שנבנו בשנות 50, זה – 60, אנחנו רואים כאן תוכנית על של הבלוק, גם פעולות שנעשו, וגם כאלה שלא נעשו, כאן בפינה התחתונה של קינג ג'ורג' 33, 37 אותו בניין פינתי שמבוקש להריסה. כאן אנחנו רואים בינוי מתוכנן לאורך אותו ציר היסטורי של מבוא המתמיד שמתחם חסבון יצר, אבל ע"י מחיקה של הבניינים ההיסטוריים, מעניין פשוט שבשנות ה – 50, לא העלו על דעתם לשמר את המבנים האלו, והיה יותר חשוב להם להשלים את הבלוק, לחלק את הבלוק שקיים היום, שהוא יותר גדול לשניים ע"י דופן שעוברת במרכז. וזה לא, לא ביצעו. כאן אנחנו רואים סתם נקודה מעניינת, שבנקודה הזאת, בתפר בין קינג ג'ורג' 33, 37 לבין בניין B,

יוחנן וייצמן:

חשבנו שאתה לא בארץ.

שעיה רוט:

יש היום נקודת מפגש שהיא, שהיא לכל הדעות לא מוצלחת, היא מוזרה, היא נוצרה כנקודת מפגש זמנית, בתכנון המקורי של שנות ה – 50 היה, היה תכנון להמשיך את זה, לבינוי רציף, ע"י הריסת המבנה הזה.

שרון דינור:

אל תפריעו. תגיד, אנחנו יודעים למה החלק האחורי שלו עם הדבר המעוגל הזה ?

שעיה רוט:

לא, המעוגל נמצא פה, בהלל 4,

שרון דינור:

לא, לא, בחלק הפנימי שלא טוב, אם אתה יושב פה,

שעיה רוט:

יש לזה מבואת כניסה,

שרון דינור:

לדבר,

שעיה רוט:

אני חושב שפשוט במבנה הזה, 33, 37, גם אפשר לקרוא לזה בתיק תיעוד, יש איזה ניסיון ליצור שני אגפים שונים, במקום של מבנה אחד רציף, הוא נתן,

שרון דינור:

זה גם שונה, זה ממש, כאילו יש איזה דירה כאילו, אולי נדבר על זה,

אביגיל בן שמחון:

הכניסה האחורית מהחצר, שהיא הרבה יותר מושקעת מהחזיתות,

שרון דינור:

כאילו עכשיו יש אולי שם איזה סיפור או של דמות, או של תפקוד, או של פונקציה, או משהו, משהו כאילו,

שעיה רוט:

זה אנחנו מדברים על הבניין הזה, אגב החזית הקדמית, אני רק מסביר לכולם,

איציק שוויקי:

דרך אגב יש עוד מעבר, בתוך הבניין, מאחד הבניינים בקינג ג'ורג' יש מעבר שיוצא החוצה.

שעיה רוט:

זה זה, רחוב (לא ברור).

איציק שוויקי:

עכשיו לא סיפרת על זה היסטורית, השקם, השקם של ירושלים, השקם,

נחום:

השקם היה בפנים יותר,

איציק שוויקי:

לא, אתה לא,

נחום:

היה שקם איפה הלל 4.

יוחנן וייצמן:

היה שקם מפח,

ציפי רון:

רחוב הלל,

נחום:

נכון.

איציק שוויקי:

היה שקם שאני בתור ילד בגיל 3, היו החיילים,

שעיה רוט:

זה נמצא כאן בתחום הבלוק, כאן.

יוחנן וייצמן:

שוויקי, אתה סופר את המספר פעמים?

איציק שוויקי:

מה? שקם?

יוחנן וייצמן:

לא, שנכנסת לאמצע.

שרון דינור:

אחרי שהוא ביקש,

איציק שוויקי:

לא איתך, איתו. זה פעם ראשונה זה היה איתה,

יוחנן וייצמן:

איתו אחד, איתה אחד, נחום אחד, הלאה. את המנקב כרטיסיות.

שעיה רוט:

רק מילה אחרונה לגבי השאלה של אביגיל ושרון, המבנה הזה הפינתי 33 ו – 37, מצד אחד, הוא יש פה, אפשר לזהות פה איזה שהוא תפיסה של ליצור שני אגפים, עם (לא ברור) שונים אגב, הדברים, זה קצת שיפוטי, אני אגיד אבל, המבנה הזה הוא מבחינת המקצב והגיאומטריה זה לא עשוי עד

הסוף, אני חושב שלכן גם בעיני כולם, זה מבנה שאדריכלית הוא לא, משאיר חותם. אוקי, זהו לגבי הבלוק המנדטורי, והשינויים המבוקשים בו. אזור,

רועי לביא:

שנייה, אתה יכול קצת לפרט על ה - , מה אתם משאירים מהבלוק במסגרת הבינוי החדש?

שעיה רוט:

כן, אני אדבר על זה שוב, כן, שלושת המבנים.

רועי לביא:

לא, לא, אני לא שואל איזה מבנים, של איזה, לא, ברמת התפיסה דווקא במבנים שאתם הורסים, האם יש אלמנטים מתפיסת הבלוק שנשמרים.

שעיה רוט:

אז אני חושב שאולי ניסים כדאי שתענה על זה, איך המגדלים שמתוכננים כאן,

ניסים אללו:

המצגת השנייה אפשר?

שעיה רוט:

לחזור לתשריט?

ניסים אללו:

הצגת השנייה אפשר להציג אותה, אז,

שעיה רוט:

אפשר להציג את המצגת של ניסים?

ניסים אללו:

שרון,

שרון דינור:

כן, העכבר אני צריכה אותו, סליחה, זה כזה. רגע.

ניסים אללו:

אז אני רק אתחיל ואומר, התחלתי ישר לדבר, ולא הצגתי, שאנחנו קוראים לי ניסים אללו, אני ממשרד מלצר אפריל אדריכלים מרקס,

נחום:

הבן של פפה, כן.

איציק שוויקי:

הבן של פפה.

ניסים אללו:

אנחנו בעצם מהמשרד הישראלי של, משרד אדריכלים בינלאומי שבעצם מתכנן את המתחם התכנון פה מה שאתם רואים הוא לא תכנון שלנו, משרד הולנדי ידוע מאוד בעולם, שהוא לא יכול לבוא לפה, ולהציג, היה יכול להיות נחמד אם היו יכולים. אז אני לא אחזור על דברים שכבר, כבר דיברנו עליהם. להראות את המצב הקיים, הרעיון היה בעצם, זה מתחם, המתחם ההיסטורי, הרעיון היה בעצם של התוכנית זה לקחת את ה - , את המרכז של הבלוק האורבאני הזה שאתם בוודאי מכירים את מצבו, ויודעים את,

שרון דינור:

מאיפה רואים פה, כאילו מסתכלים מחסבון, לכיוון הלל.

ציפי רון:

ממזרח,

איציק שוויקי:

זה ה - ,

ציפי רון:

ממזרח.

ניסים אללו:

זה אותו מעבר לרחוב הלל, זאת אומרת ככה, ככה נראים בעצם ככה מטופלים היום המעברים, אל המרכז של הבלוק הזה, וככה נראה הבלוק הזה, הוא בעצם משמש לחנייה,

איציק שוויקי:

זה הלל 6.

ציפי רון:

זאת הכניסה,

איציק שוויקי:

זה הלל 6,

ניסים אללו:

שכבר יש כניסה היא נראית ככה, ורוב האנשים לדעתי לפחות, גם את,

ציפי רון:

היה שקם של איציק,

איציק שוויקי:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

איציק בלי מורשת קרב, די, לא ילך, בוא נתרכז בדיון.

ניסים אללו:

הבניין שאתם רואים פה מצד שמאל שלנו זה אותו מבנה פז – גז שכבר אושר פה להקים בניין של מגדל של 30 קומות, זאת אומרת בתוך החצר הזאתי היה אמור לקום מגדל שבעצם היה סותם פה יותר החצר, וגם מה שהיינו רואים פה, המעט, לא היה והתקיים, ופה אתם רואים בעצם אם זה המגדל המשושה הזה שנמצא במרכז הבלוק, וזאת תוכנית שם שלא אושרה, ולא התקדמה, שביקשה בעצם לקחת, אתם רואים כאן זה בעצם פינה,

רועי לביא:

היא כן אושרה.

ניסים אללו:

מה? לא, היה לו שער, מה שרואים פה זה הצעה, הצעה שלו, כל ההצעה הזאת, אתם רואים זה רחוב המלך ג'ורג', רחוב הלל, אתם רואים פה את המבנים לשימור, שדיברנו עליהם לפני רגע, זה המבנה, זה המגדל שאמור לקום במרכז עמוק של 60 קומות, זאת התוספת הזאת, שבעצם מה שאמרתי סתמה את ה - ,

ציפי רון:

רק רגע, רק רגע, איפה קינג ג'ורג'? אני לא מתמצאת.

ניסים אללו:

זה הרחוב, זה רחוב מלך ג'ורג', אוקי,

יוחנן וייצמן:

את רואה את הבניין העגול.

ציפי רון:

איפה זה? העגול,

ניסים אללו:

זה המבנה העגול,

ציפי רון:

עגול,

ניסים אללו:

בסדר? אלה המבקשים שלידו, המבנה הזה פה, שאני מצביע עליו עכשיו, יחד עם המגדל כאן, זאת תוכנית מאושרת אמרתי בעצם ביקשה להרוס לחלוטין את המבנה שנמצא כאן היום, לבנות במקומו בניין של 10 קומות, מאחור מגדל של 3 קומות שבעצם תפס את כל החצר, וההצעה שאתם רואים פה, שהיא לא אושרה זה בעצם לקחת את שני המבנים הפינתיים, ולהרים בהם בעצם שני מגדלים לפינוי בינוי, וההצעה הזו מה שאמרנו, בעצם לא קודמה, וקודמה איזה שהיא תוכנית שאנחנו מציגים לכם כרגע, לקחת את המגדל הפינתי, הפנימי של פז – גז, ובעצם להעביר אות לאזור (לא ברור), שאתם לא רואים אותו בבנייה הזאתי, ולשמר את המבנה הזה.

לורה ורטון:

כן,

ניסים אללו:

שבמקרה הזה לא היה מיועד לשימור.

לורה ורטון:

אנחנו רואים כאן,

ניסים אללו:

רגע,

לורה ורטון:

אין 30 קומות באזור הזה יהיה בלתי פרופורציונאלי לחלוטין, כן.

ניסים אללו:

ואני לא אלאה אתכם, אבל זאתי בעצם תוכנית הפיתוח שאנחנו מציגים, בעצם אתם רואים שבעצם המגדל יצא מכאן במקומו יש פה מבנה נמוך קטן,

שעיה רוט:

זה השקם שלך איציק,

ניסים אללו:

כן,

שעיה רוט:

איפה שהמבנה הנמוך הקטן, זה היה השקם המנדטורי,

ניסים אללו:

זה פה,

איציק שוויקי:

כן,

ניסים אללו:

אתם רואים פה בעצם יש פה מגדל, את מגדל אחד, מגדל שני, והמגדל השלישי שיצא מפה, ועבר לאזור הרונדו, שאנחנו לא, לא נרחיב פה יותר מידי על המגדלים, כי זה לא נראה לי שזה המקום, הרעיון הוא בעצם לשפר את ההליכתיות בתוך ה - ,

שרון דינור:

רגע, אני כן חושבת סליחה שאני קוטעת אותך, חשוב מאוד לציין שיש פה, אם תוכל להעביר שקף אחד אחורה, אחד אחורה, כאילו שרואים שיש פה איזה שהיא אמירה שאנחנו גורעים שטח מסוים מגן העצמאות ומחזירים אותות בתוך המתחם, כאילו סך הכול השטחים הם נמצאים עדיין באיזון באופן אחר, אבל הם לא נגרעים, כאילו זה משהו שהייתי,

יוחנן וייצמן:

לא נגרעים, ונגיד עושים כיף לאלה שיגורו בבניינים, על חשבון כל תושבי ירושלים.

ניסים אללו:

אז עוד רגע, בתשריט ממש בצבעים. הרעיון בעצם המרכזי היה פה, שבעצם שטח שלקח מוחזר, ומוחזרים, ומוחזרים אפילו יותר מזה, גם בשטחים ציבוריים בנויים, וגם בשטחים שטחי קרקע חומים, תיכף אני אגיע להערה של הצבעים של ה - ,

ציפי רון:

לא נשאר כלום מהגן,

ניסים אללו:

כאילו זה מה ש - ,

ציפי רון:

לא, לא, לא נשאר כלום מהגן.

ניסים אללו:

הנה, אז פה אתם בעצם רואים, זה המצב המאושר היום, בסדר? אתם רואים כאן את מתחם חסבון ההיסטורי, הוא בכחול מסומן למגורים. אתם רואים פה את המשושה הזו, זה מגדל פז – גז,

ציפי רון:

רגע, רגע, כשאתה מראה את התמונה, את המפה, את התשריט ההיסטורי,

ניסים אללו:

כן,

ציפי רון:

אין עליון ציון של המבנים לשימור,

ניסים אללו:

הנה הם, הם פה.

יוחנן וייצמן:

בתכלת.

ציפי רון:

אבל אין להם פה, אבל אין עליהם את העיגול האדום, אין עליהם ציור.

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה?

ציפי רון:

זה מאוד משנה,

יוחנן וייצמן:

זה מה (לא ברור) כבר.

ציפי רון:

זה מאוד משנה,

ניסים אללו:

זה מצב קיים,

ציפי רון:

יש לנו כללים, סליחה, יש לנו כללים כשמבנים מוגדרים כמבנים לשימור,

יוחנן וייצמן:

ב – GIS,

ניסים אללו:

רגע,

יוחנן וייצמן:

רק ב – GIS,

ניסים אללו:

זאת התב"ע המאושרת, שכבר אושרה.

שעיה רוט:

זה מאושר,

ניסים אללו:

זה מצב קיים, סליחה, אם לא הייתי ברור, זה המצב הקיים היום,

דובר לא מזוהה:

הוא מאושר.

ניסים אללו:

ואומר, המאושר, סליחה, המאושר, זה, מיועדים למגורים, והאפורים זה ה - , הבנייה המנדטורית, אני רק הדגשתי פה שמגדל פז – גז, אז רואים אותו פה את קווי הבניין שלו, איך בעצם הוא היה אמור להיבנות במרכז כל המתחם, וכש - , ועכשיו אתם רואים את המצב המאושר מצד שמאל, והמצד המוצע מצד ימין, אתם רואים פה בעצם שמבחינת כמות השטחים הירוקים, בעצם יש פה איזה שהוא מאזן, אפילו עם עודף למצב מוצע, בתצורה אחרת זה ברור, אבל מבחינת כמות שטח הירוק שחוזר, חוזר, אפילו יותר. ובנוסף לזה, המתחם ההיסטורי, שהופך להיות בעצם מבני ציבור.

ציפי רון:

כדי לבנות איזה מגדל,

לורה ורטון:

כן, לא, זה,

ציפי רון:

זה חורג מהתחום של קפה רונדו היום.

שעיה רוט:

כן,

ניסים אללו:

זה עדיין חורג,

שרון דינור:

זה מגדל.

ציפי רון:

בהרבה, זה חורג בהרבה. אתה חושב ש - , סתם אני שואלת, בוא תגמור.

ניסים אללו:

אני רוצה לסיים, אני רק רוצה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא נוכל (לא ברור).

רועי לביא:

זה דיוק מוקלט, בוא נשמע הכול,

ציפי רון:

לא, בסדר, בסדר,

רועי לביא:

את הדיון ברור.

ציפי רון:

אתה צודק, אתה צודק,

יוחנן וייצמן:

מה את חושבת.

ניסים אללו:

אני רק מציג שימושי הקרקע, ומה שדיברנו על ההחייאה הזאת של המעברים, והחייאה של המרכז הבלוק, אז מסומן כשצ"פ כלומר זה באמת יהיה, ויש פה ביטולי דרכים, זאת אומרת הדרך הזאת מבוטלת, יש פה גם שינוי ברחוב הדרומי של מאיר שחם, על מנת להרחיב קצת יותר. הרחוב היום הולך בצורה כזאת, כמו שאתם רואים פה, ובעצם ממש ממש נצמד למבנה לשימור, אנחנו מתרחקים מה שקצת יותר תואם למצב ההיסטורי שהיה פה, איזה שהיא מין חצר קדמית כזאת לפני, החצר הקדמית לפני הבניין, אנחנו לא יכולים לשחזר את כולה, כי חלקה נמצא פה בגן העצמאות, אבל אנחנו בהחלט מרחיבים אותה, כדי לתת לו את ה - , את הכבוד, את הפרספקטיבה של להסתכל עליו ולחוות אותו, ולשבת פה למטה.

שעיה רוט:

מרככים את השיפועים, כדי לאפשר מעבר ל - ,

ניסים אללו:

כן,

שעיה רוט:

להוסיף מצפון לדרום,

ניסים אללו:

זה עוד דבר שרון, שרואים את תוכנית הפיתוח שבעצם הניסיון הוא בעצם לאפשר ע"י שימוש בקווי הגובה הקיימים, לאפשר באופן טבעי את המעברים האלה, כהולכי רגל, זאת אומרת שבאמת תהיה אפשרות ללכת מהגן בשבילים ולחצות את כל המתחם, כולל המתחם ההיסטורי פה,

שרון דינור:

כולל הכביש?

ניסים אללו:

וכולל, וכולל הכביש שבכוונתנו שהוא יהיה לא ככביש, אנחנו רואים אותו כאיזה שהיא דרך שעוברת ממש בתחום הפארק, מבחינתנו החצר הפנימית הופכת להיות איזה שהוא הארכה של הפארק.

רועי לביא:

שנייה שאלה, לפני שאתה מתקדם לתכנון, הסקירה ההיסטורית ששעיה עשית קודם, אמרת שיש שלושה אלמנטים, (לא ברור) רק שתיים מתוכם.

שעיה רוט:

עשינו הפסקה.

ניסים אללו:

אז זהו, אני, אם אתה רוצה שעיה, לחזור ל - ,

שעיה רוט:

כן,

ניסים אללו:

לחלק שלך, כי מה היה חשוב לי זה באמת להראות את התשריטים, להסביר לכם,

שעיה רוט:

אפשר את העכבר? ואז,

ניסים אללו:

כן, שפה את רואה שאת המבנים, המבנים לשימור סימנו כמבנים לשימור בתוכנית החדשה, מסומנים פה, אתה רואה,

רועי לביא:

כן,

ניסים אללו:

הטקסטים פה קצת מסתירים אבל הם מסומנים כמבנים לשימור.

יוחנן וייצמן:

אדריכל רועי לביא, שאלה למה מיועדים המבנים שאנחנו אמורים לקבל?

רועי לביא:

מה השימושים שהולכים להיות בהם?

יוחנן וייצמן:

כן.

רועי לביא:

יש כמה, רעיונות פרוגרמאטיים שעלו. לדעתי ברמה הסטטוטורית זה גמיש, זאת אומרת לא הגדרנו, לא נעלה, התב"ע לא נועלת כרגע את רשימת,

יוחנן וייצמן:

לא, אולי מישו חשב בתכנון עיר מה הוא רוצה, בתכנון,

שרון דינור:

זה יהיה גם מסחרי, וגם תרבותי, וגם תיירותי, וכאילו,

יוחנן וייצמן:

רק כעת אני אנסה לשאול את עצמי, רק כעת 2 מטר משמה, בק"ל אנחנו וויתרנו על שטח, אמרנו אנחנו לא צריכים אותו, לא יודעים לעשות לו תרבות, בא אמי ארבל בשם מהנדס העיר, אמר אני אוותר עליו, קחו את ק"ל בחזרה. פתאום אנחנו שוב רוצים שטחים?

רועי לביא:

הסיפור, להזכיר בק"ל, הקושי היה גם הגודל של המבנה, גם הנגישות אליו, ופה יש לך גם את החניונים התת-קרקעיים, וגם הגודל של המבנים הוא הוא משמעותית יותר גדול. ואני אגיד בצורה הכי זה, גם אנחנו בתוך הרשות יש לנו שתי קולות, בסדר? מצד אחד, וזה דילמה ערכית, בסדר? שיש בה צד לכאן או לכאן. מצד אחד הפיכת מבנים שהם מבנים היסטוריים לציבוריים בעצם הופכת

אותם לגמישים יותר לציבור, חושף את ההיסטוריה החוצה, יש לו יתרון מובהק. מצד שני, אנחנו יודעים שהיכולת ניהול והשמשה שלהם,

יוחנן וייצמן:

לתחזוק,

רועי לביא:

יותר קשה. אני רוצה להגיד שהאתגר הוא לא בתחזוק כמו ב - , השמשה והניהול, בעיני לפחות השמשה הראשונית שבה יש פערים מאוד גדולים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מוגנים בהשמשה.

רועי לביא:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו יש לנו.

רועי לביא:

בדיוק, בדיוק, זה מה שאני רוצה להגיד, ואם אתה מייצר פרויקט שבו, סתם ניקח לדוגמא את שנלר כדוגמא לסיטואציה אחרת.

יוחנן וייצמן:

דוגמא רעה.

רועי לביא:

בדיוק, שבה, ההשמשה והזה, הוא כל כך גדול, ההשמשה עצמה, וזה, זה כשבדקנו יחסי העלויות של אחזקה, אחרי שהבניין הגיע למצב יציב, אז כבר הפערים נהיים הרבה יותר קטנים. זה, אז מבחינת העלויות אני פחות מוטרד, מה שכן, אין ספק שיש שימושים שיותר קשה, כי אם אתה צריך גן ילדים ויש לו תקנים מאוד מסוימים וזה,

יוחנן וייצמן:

ואז (לא ברור).

רועי לביא:

אז זה יותר קשה במבנים לשימור, אבל אנחנו כן גורסים שאם המבנה לשימור ממוקם נכון, ההנגשה אליו נכונה,

שרון דינור:

מנוהל,

רועי לביא:

מנוהל,

שרון דינור:

בתוך מרחב שמנוהל,

רועי לביא:

ואנחנו מקבלים אותו,

שרון דינור:

צריך להבין את זה,

רועי לביא:

ואנחנו מקבלים אותו כבר אחרי שההשקעה שהיא המסה הגדולה והפיכתו למבנה ציבורי נגיש ויעיל, אז זה כן ערך ששווה לרשות שיהיה.

שרון דינור:

כאילו שנלך היה נשק וסע, כאילו לא עשינו משהו שחררנו. פה יש מישהו שממשיך להיות מעורב בכל הפרויקט הזה במשך עשרות שנים הבאות, אז זה אני חושבת שהסיטואציה היא תורמת לשימור, ואני אגיד את זה חד-משמעית שאני חושבת המחלקה לשימור, האינסנטיב שלה, של תמיכה בפרויקט כזה מתחיל קודם כל מהשימור וזה, שזה לא יהיה מבנה מגורים פרטיים כמו שהיה, בתוכניות המאושרות, שאז אף אחד לא ידע, ולא היה על זה שום ערך ציבורי, אגב אם אתם הולכים מתחת למבוא המתמיד, יש שמה כמה מבנים לשימור, איפה שהיה ספגטי ההיסטוריה, בתים שהם פרטיים לחלוטין, אף אחד לא יודע, הציבור לא מרוויח מזה, פה יש אירוע בקנה מידה עירוני אחר לחלוטין,

ציפי רון:

אני אומרת לך שזה עלה אז לדיון, והייתה על זה מלחמה, ולא צלחה,

שרון דינור:

הפסדנו.

ציפי רון:

נכון, והפסדנו זה, והיינו בסיור בשטח,

שרון דינור:

רגע,

ציפי רון:

עם כל הוועדות לסוגיהן.

יוחנן וייצמן:

הוועדה המקומית כבר דנה בנושא, ואת היית בדיון, והחליטה שהיא לא רוצה, בזמנו שרצו לקבל שתי קומות, את היית באותו דיון, עברתי כעת,

שרון דינור:

נכון, נכון,

יוחנן וייצמן:

בתמליל והוועדה המקומית החליטה שהיא לא רוצה שיוסיפו קומות, אבל זה איציק (לא ברור).

נחום:

כן,

שרון דינור:

נכון, פה הוא לא מוסיף קומות לא,

יוחנן וייצמן:

זה לא נקרא שתי קומות בדיון הראשון,

ציפי רון:

אין סיבה, אין סיבה,

יוחנן וייצמן:

אם זה אושר, כן, הוגש 18/ז ולא התקדמו, חביליו הגיש,

שרון דינור:

באמת מהבחינה הזאתי לא שינינו מילימטר,

ציפי רון:

רגע אני אגיד משפט,

שרון דינור:

שימור אז איז.

ציפי רון:

שרון, שרון, רגע, אני מבקשת להקליט משפט לפרוטוקול, משפט לפרוטוקול, הנושא הזה מטופל, החצר הזאת, חצר חסבון מטופלת עשרות שנים,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

עשרות שנים, אני חושבת משנות ה-80, היו אינספור סיורים, אינספור דיונים כולל וועדה מחוזית שלמה שכולם באו לסייר שם, החלטה הייתה שמשמרים את הבתים האלה, ושלא בונים על הבניינים לשימור, אני לא יודעת איפה זה התהפך ואיך זה השתנה.

יוחנן וייצמן:

הם לא בונים,

ציפי רון:

אז לא, אז הבניינים לשימור,

איציק שוויקי:

שימור,

ציפי רון:

הם בניינים,

יוחנן וייצמן:

לא בונים, אין בעיות.

ציפי רון:

שמיעדים לצורכי ציבור,

יוחנן וייצמן:

שימרו את מה שאת רוצה, חבל שאת חוזרת.

ציפי רון:

לא,

יוחנן וייצמן:

גברת רון, אבל למה? קיבלת.

שעיה רוט:

המרחב הציבורי,

ציפי רון:

עם גישה לציבור,

שעיה רוט:

(לא ברור), הופך אותם להרבה יותר נגישה.

רועי לביא:

חבר'ה, הקונפליקטים והמורכבויות בפרויקט הזה הם לא דווקא לא שם, בסדר,

לורה ורטון:

לוקחים מהגן, חצר (לא ברור) מי שגר שם.

רועי לביא:

אנחנו נגיע אליהם,

לורה ורטון:

לא,

רועי לביא:

בוא נמקד את הדיון למקומות שבהם אני חושב, שבהם אני חושב שיש שאלות שימוריות, ששווה לדון בהם פה. אוקי, בנושא הזה נראה לי כולם ברור להם החשיבות של המתחם, השימור שלו,

והיתרון של הפרויקט הזה מהבחינה הזאתי. הנושא של הגן, הנושא של הבלוק המנדטורי, אלה שתי הסוגיות שבהם, אני חושב הדיון הוא יותר מורכב, בוא נתמקד בו, במקום מקומות שכולנו,

לורה ורטון:

שמובן מאליו,

ציפי רון:

יש לי שאלה, מה המשמעות של הגדרה למגורים?

רועי לביא:

זה לא מוגר למגורים, זה מה שהם אומרים,

מרים לנדי:

זה חוזר לעירייה.

יוחנן וייצמן:

כרגע זה למה שעושים.

רועי לביא:

השינוי המבוקש כעת,

מרים לנדי:

זה שטח חום, ציפי.

ציפי רון:

לבטל, להפוך את זה לשטח חום,

מרים לנדי:

כן,

ציפי רון:

במקום זה,

מרים, אם אתם תרצו, תבנו אתם, זה יהיה שלכם של העירייה,

שרון דינור:

זה לא רק חוס, הוא יהיה,

רועי לביא:

הוא גם מסחר ו - ,

שרון דינור:

יהיה בו שילוב, הוא יהיה שילוב בריא, באמת חסר לנו עוד מה ששעיה רצה להשלים.

שעיה רוט:

רק תנו 5 דקות, ואז באמת ניכנס לדיון, אתם תיכנסו לדיון הפנימי על התוכנית עצמה. אני רוצה את הרקע ההיסטורי שהוא גן שרמן, גם חשוב, שזה המרחב השלישי מתוך השלוש. כאן, על גבי סכמה מנדטורית של קיבלנו פרשת המים, והטופוגרפיה בירושלים, אני רוצה להתחיל את הדיון על גן שרמן, אני חושב שהגן הסיטואציה הזאת של קינג ג'ורג' והגן שממזרח לו, הנקודה מאוד, להתחיל את ההבנה של המקום, שזה שמדובר במקום שהוא כמעט על קו פרשת המים, משקיף מזרחה. תוצאה אחת של קו, של הסיטואציה הטופוגרפית הזאת,

שרון דינור:

וכנ"ל סטריט,

שעיה רוט:

סליחה, גם סימנתי פה באדום את המתחם שלנו, ובכחול את האלמנט הגדול השני שיש בסביבה, זה בריכת ממילא, והגן הזה, האזור הקרקע הזאת, היה באמת שטח של ניקוז מים בתוך בריכת ממילא לאורך ההיסטוריה, עד כדי כך שבשנות ה - 40, עדיין היה על פני הקרקע תעלת ניקוז. והקו של תעלת הניקוז הזאת שסימנתי כאן על הצילום בכחול, הוא הקו של גבול חצר חסבון, זה ככה נהיה הגבול שלו במשך השנים. ושרידים של אותו קו קיימים עד היום בגבולות החלקה, ואפילו בצמחייה שהתפתחה, למשל העץ הזה שהוא על הגבול, עדיין לא מה שקיים אותו עץ שיש לנו כאן, וגם שורת העצים האלה, זה כוונה, אני לא חושב שפיזית נשאר משהו מאותה תעלה, אבל הזיכרון שלה תעלה, קיים פה, קיים כאן בשטח ברצועה (לא ברור).

לורה ורטון:

יש בהמשך, לא?

איציק שוויקי:

עץ מיש החדש, זה היה בתקופת המנדט, לא היה עצים.

שעיה רוט:

בוודאי שהיו,

איציק שוויקי:

מיש לא היו.

שעיה רוט:

בוודאי שהיו. בשנת,

ציפי רון:

למה? בהר בית יש עצי מיש.

שעיה רוט:

בשנת 1940 שטח,

ציפי רון:

בוודאי שהיו.

שעיה רוט:

שהיה עד אז חלק מבית הקברות המוסלמי, נהפך ע"י העירייה מנדטורית לגן ציבורי. אם אני לא טועה זה הגן הציבורי הגדול ביותר שתוכנן בתקופת המנדט.

ציפי רון:

נכון,

שעיה רוט:

מי שתכנן אותו היה, אלימלך אדמוני שניהל את מחלקת הגננות בעיריית ירושלים, גם בתקופה הבריטית, וגם בתקופה הישראלית, כן,

ציפי רון:

נכון, נכון.

איציק שוויקי:

השם היה הוא יורה בהם מהחומות, ומכאן עד החומות שטח פתוח.

שעיה רוט:

בדיוק, זה קשור לנושא של קו פרשת המים.

איציק שוויקי:

כמו מסתור, ופה זה עמדת צלח זה היה לצלפים.

שעיה רוט:

בגלל שזה באמת נקודה גבוהה, וזה פתוח עד,

איציק שוויקי:

עד העיר העתיקה.

שעיה רוט:

עד העיר העתיקה, היה צורך באמת בחומת מגן, כאן רואים את זה בשנות ה-50, אותה חומה שהייתה פה, כל אותם 19 שנים.

שרון דינור:

תחזיר, תחזיר רגע אחד אחורה כי פה רואים, גם את הגינות, עם גשרים עליהם, ובריכות כאלה, אתם רואים,

שעיה רוט:

זהו.

שרון דינור:

בריכות,

שעיה רוט:

כאן הייתה בריכת מים, אני אקדים ואומר, לא נשאר כמעט דבר מהתכנון הזה היום בשנות ה-70 תוכניות, נגיע לזה, הגן שונה לחלוטין, אבל זה התכנון של אדמוני, וזה מאוד מאוד דומה לתכנון של גן השושנים בטלביה, זה אותו מגדל העמק יד, אותה תפיסה של גן האנגלי של מישורים, של מדשאות, ושילוב של הגן האנגלי עם המזרח התיכון, טרסות של אבן פראית, עצי זית שהיו כאן, והוא שילב אותם בתוך הפיתוח, אז אותו, אותו שילוב קיים גם כאן וגם שם. פה אצלנו הוא לא השתמר. גם נקודה מעניינת, שימו לב למדרגה הזאת, זה לא רק הקיר מגן, כל הגן היה נמוך ממפלס הרחוב. בשנת 72 הגן עבר מייק – אובר ע"י מילר ובלום, אדריכלי נוף, אחת הפעולות העיקריות שנעשו במייק – אובר, זה היה להרים את מפלס הגן בחלק המערבי שלו, כמעט עד מפלס רחוב קינג ג'ורג', כדי להנגיש אותו. יש את אותו פסל מפורסם, פורסם שהוא ז'אן ארפ, שהוא הותקן באותם שנים, במסגרת המייק – אובר, וגם הגיאומטריה של הגן עברה ממשוהו שהוא, יותר מעוגל וזורם לקווים אורתוגונאליים. זה הגן שאנחנו מכירים היום, הגן הזה, משנת 72.

ציפי רון:

הוא עבר עוד שינוי, הוא עבר עוד שינוי, ויש שמה היום פינת משחקים גדולה.

שעיה רוט:

נכון,

ציפי רון:

אז הוא עבר עוד שינוי, לפני כ - ,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל התוכנית לא פוגעת בה.

ציפי רון:

השונים, לא, יש שם פינת משחקים,

שרון דינור:

התוכנית למעשה, כן,

ציפי רון:

עם נדנדות,

שרון דינור:

מייצר סיבוב נוסף כבר.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

הוא הורס לחלוטין את הגן משחקים, ובונה מחדש.

ציפי רון:

זה צריך להראות, הוא כבר עוד פעם שינוי,

שעיה רוט:

וגם במסגרת אותו מייקר – אובר, במסגרת או במקביל, הוגשה תב"ע מספר 1917 שזה הולדתו של אותו רונדו, זה קרה בשנת 72, היה כנראה צורך במוקד מסחרי, ציבורי איזה שהוא עוגן בתפר בין רחוב קינג ג'ורג' לבין הגן, כאן הוא קיבל ביטוי לראשונה. במקור כמבנה שהוא שקוע ממפלס הרחוב אחר כך בשנת 97, מנדי רוזנפלד תכנן כאן את המבנה העל – קרקעי שהוא הופך אותו לנצפה מהרחוב.

שרון דינור:

המבנה של הרונדו, כאילו היה נדמה שראיתי, אתה יכול לקחת אחד אחורה? ראינו את זה, אז. ראיתי באיזה שהם תוכניות ישנות, אני אפילו לא זוכרת איזה, שהיה תמיד שם מישהו, אני חושבת לא היה על זה,

שעיה רוט:

אביגיל העירה על זה שהיה רפת,

שרון דינור:

תמיד חשבתי שזה מועדון קצינים או משהו כזה,

ציפי רון:

היה שמה מבנה, היה שמה מבנה יותר קטן, לפני שתכננו את בצורה הזאת.

שעיה רוט:

כלומר בשנת 40 הוא (לא ברור).

שרון דינור:

כי מתאר 662 הוא כבר מסומן לדעת,

ציפי רון:

זה לא, הוא היה קיים.

שרון דינור:

אפור,

ציפי רון:

הוא היה קיים.

שרון דינור:

כאילו יש לו איזה דיפרנציאציה לעומת הגן, שזה מוזר. הוא היה שמה,

שעיה רוט:

את הנראות.

שרון דינור:

כן,

שעיה רוט:

יכול להיות שהייעוד הזה נשאר, אבל המבנה עצמו,

ציפי רון:

היה שם מבנה לפני שתכננו את המבנה,

יוחנן וייצמן:

הזה,

ציפי רון:

היה שם מבנה.

איציק שוויקי:

זה היה שטח של הרוסים, וייצמן, זה שטח של הרוסים.

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

שעיה רוט:

הצילומים משנות ה-40, המבנה הזה לא קיים,

ציפי רון:

שטח של הרוסים.

שעיה רוט:

אדמוני תכנן את הגן לא נשארו מבנים כאן מהגן, אחר כך על אותו אתר בנו את (לא ברור), וזהו. זה ההיסטוריה ככה בקצרה של גן מאיר שרמן, ועם המצגת הייתה פה.

ציפי רון:

היה כאן מבנה הרבה יותר קטן לפני המבנה הזה,

מרים לנדי:

לך אחד אחורה, שיראו את הרונדו עוד קצת, את הייעוד.

שעיה רוט:

אני לא חושב שיש מחלוקת כך שהמבנה הזה הוא לא,

שרון דינור:

משהו לשימור,

שעיה רוט:

העל קרקעי שלו הוא לא מתפקד בצורה, גם אסתטית, אני לא בטוח שאפילו לזה התכוון (לא ברור), אפשר לראות גם שההיתר שונה מהביצוע.

ציפי רון:

יש שם חנייה, יש שם חנייה ליד זה.

שעיה רוט:

זהו, אולי רק באמת מילה אחרונה על הגן, אז רובו עבר מייק – אובר בשנות ה – 70, יש, יש אזורים מסוימים בגן, שנשארו אלמנטים של אדוני, חלק מקירות הפיתוח, הטרסות האלה, יש אפילו מקומות שיש בהם אלמנט זה שיש בגן השושנים, אבן שחקוק עליה מנורה, מי שמכיר, אז כנראה איזה שהוא טביעת אצבע של אדומי שקיים, שקיימת גם כאן וגם שם, במקומות מאוד מסוימים, אבל ככלל הגן עבר שינויים די מפליגים במהלך המחצית השנייה של המאה ה – 20.

ציפי רון:

אבל תוכל להראות לנו גם את החלקת משחקים שצמודה שמה לרונדו? פשוט לקחו חלק מהגן,

שעיה רוט:

מה? של המתקנים?

ציפי רון:

חלק מהגן והפכו אותו לאזור של מתקנים לילדים.

שעיה רוט:

האמת שלא התמקדתי במתקנים, כי הם נורא מוכרים, אבל בסדר, את צודקת,

ציפי רון:

אבל הוא חלק מהגן היום, וברגע שבאים להגיש תכנון חדש, זה אזור שמשרת את כל הסביבה הזאת,

מרים לנדי:

לא, אבל יש מענה לזה במסגרת התוכנית,

ציפי רון:

אז קודם כל צריך להציג את העובדה שזה ישנו שם, כי זה קיים, זה משהו שהעירייה השקיעה בו הון עתק, ועשתה אותו בשנים לא,

לורה ורטון:

מתקנים,

ציפי רון:

לא כל כך מזמן, וממה שאני שמת לב זה בשימוש עצום, זאת אומרת יש שם אוכלוסייה גדולה מאוד שמגיעה למקום הזה, מכל השכונות מסביב, אז זה צריך להיות בהצגה של החומר.

מרים לנדי:

פשוט, זה לא חלק מהשימור, אבל במסגרת,

ציפי רון:

סליחה,

לורה ורטון:

אבל זה קיים שם.

ציפי רון:

ברגע שמציגים את הגן, ואת האזור הזה, זה צמוד אליו, זה חלק ממנו.

מרים לנדי:

כן,

ציפי רון:

אז בבקשה להציג את זה, שיידעו שמקבלי החלטות יידעו שמדברים על האזור הזה, יש כאן עוד קטע מאוד חשוב, עם שימוש עירוני חשוב מעין כמוהו,

שעיה רוט:

אז רק אני אסיים.

מרים לנדי:

בעצם,

ציפי רון:

אני לא אומרת שאם אני אוהב את זה, או לא, אני לא אומרת, אם זה יפה או לא יפה, אם זה, אם אני אוהבת את זה או לא, אני רק אומרת שזה קיים, שזה מאוד חשוב, מבחינת השימוש של אוכלוסייה גדולה.

לורה ורטון:

גם השקיפות.

ציפי רון:

אז חייבים להציג את זה, זה חייב להיות חלק ממערך, גם זה צריך להילקח בחשבון, וצריך לתת מענה גם בכיוון הזה, זאת אומרת אם באים עם תוכנית על כל האזור הזה, בכל אופן להשמיט את זה, זה לא נכון.

מרים לנדי:

אוקי, אנחנו מבקשים להגיד שיש שם,

שעיה רוט:

זה לא עניין של השמטה, פשוט התייחסתי לאלמנטים ההיסטוריים.

מרים לנדי:

רק חשוב לי להגיד את זה, יש שם גם התייחסות לחלק של ילדים באמת שמפתחים אותו ומרחיבים אותו, ויש שם גם התייחסות למתקני כושר, לאנשים בוגרים, וגם לפינות, לאנשים שרוצים להיות, אז בתוכנית הפיתוח, אפשר לראות התייחסות, לכל אחד מהמקטעים האלה בפארק, ואיך נותנים מענה בעצם לכל הצרכים האלה שאמרתי.

ציפי רון:

הכול נכון, והכול בסדר, אבל אם אני לא הייתי מעלה את השאלה שלי, איפה, לאן זה, אי-אפשר הזה יהיה, אז לא דנים על זה. עכשיו מאחר שזה חלק אינטגרלי, היום מהגן זה לא התכנון המקורי של הגן, זה משהו שהוכנס לפני לא כל כך הרבה זמן, אבל הוא קיים. שברגע שמדברים על החלקה הזאת של הגן, שהיא קינג ג'ורג' לכיוון מזרח, צריך להגיד שיש שם כזה דבר, יש שם כזה מתקן שהוא לא קטן, ושהוא מאוד חשוב, והוא בשימוש, אני חושבת, שימוש עצום,

מרים לנדי:

כן,

ציפי רון:

אוכלוסייה גדולה מאוד באה לשם. תבואו לשם אחרי הצהריים,

מרים לנדי:

אני גרה על הרחוב, אני לוקחת את הילדים שלי לשם, אז אנחנו, זה חשוב לנו מאוד.

ציפי רון:

יש שם תורים ליד המתקנים, לכו תראו.

מרים לנדי:

נכון, בסדר. זה הכול.

שעיה רוט:

אז זהו, רק לסיום אני משאיר כאן את ההדמיה הזאת של אותו ציר צפון דרום ש - , היסטורית כבר בתקופת בתוך חסבון הוותה, וכאן בתוכנית הוא מקבל, הציר הזה מקבל החייאה, ודגש מאוד משמעותי, אנחנו מסתכלים מדרום מכיוון גן העצמאות לכיוון רחוב הלל דרך מתחם חסבון, זהו.

שרון דינור:

אני רוצה, שיהיה שאלות, לפני שאלות, אני בטוחה, כאילו נראה לי שאולי לכם, רציתי להגיד שאנחנו החוות דעת שהופצה היא חוות דעת, היא התייחסה לתוכנית שהיא האחרונה שהוגשה, כי התייחסה לתוכנית שעמדה בתנאי סף, ואחרי זה עוד עברו עדכונים, אז אחרי, אני אעדכן כמה נושאים, מכיוון שאחרי ה - , שהפצנו את חוות הדעת ישבו איתנו, והראו לנו שחלק מההוראות שלנו כבר הוטמעו בתכנון, ולכן הם לא רלוונטי. בסדר.

שעיה רוט:

תודה.

שרון דינור:

שעיה, יש לך את הדף.

שעיה רוט:

שאלות אם יש לכם, כן, אם יש לי שאלות לכם. בכיף.

רועי לביא:

יש למישהו מה - , שאלות, הבהרות?

שרון דינור:

לא,

לורה ורטון:

רק שאני אבין מה הרוחב של הפס הזה שהשארתם? לגישה, לגישה לתוך האזור שכא נותנים בתמורת מה שאתם לוקחים,

מרים לנדי:

יש כמה מעברים בעצם את מדברת על המעבר בין השער ההיסטורי?

לורה ורטון:

אני מדברת על אם, בין הורוד,

שעיה רוט:

כאן במעבר הזה?

לורה ורטון:

לא, לא, אני אומרת מהגן, אם מישהו בגן.

רועי לביא:

אני מציע שתסגרו שנייה את כל הכניסות, ואת (לא ברור) על הרוחב.

לורה ורטון:

שכנראה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה גם תתייחס לסוגיית הגובה, כאילו בדיון הפנימי לפני שנכנסתם,

שעיה רוט:

סוגיית הגובה, ניסים ידבר על התכנוני, מה להגיד על סוגיית הגובה,

לורה ורטון:

אני רק רוצה להבין, כאילו הטענה היא שאתם מחזירים לציבור מה שאתם לקחתם, אז היו, הייתי רוצה להבין, איך מגיעים לשם,

שעיה רוט:

אוקי,

לורה ורטון:

כי לדעתי,

שעיה רוט:

על הצרכת השטחים אני חושב שניסים או מרים יתייחסו בצורה יותר אפקטיבית ממני. בגדול הרעיון הוא שכאן האזור הזה לב הבלוק הוא ההצרכה, הוא השטח החליפי.

לורה ורטון:

אבל הגישה.

שעיה רוט:

מבחינת נגישות,

לורה ורטון:

כן,

שעיה רוט:

אז כאן בדיוק במיקום של הפסאז' שעובר דרך הבניין היום, בהלל 6, מתוכנן מעבר מלא, כלומר לא, לא, בלי בינוי מעל.

לורה ורטון:

מה הרוחב שם?

שעיה רוט:

הרוחב הוא אותו רוחב של ה - ,

ניסים אללו:

8 מטר,

מרים לגדי:

כן, מרחיבים.

איציק שוויקי:

אין ייכנסו הרכבים?

שעיה רוט:

ביחס ל - ,

ניסים אללו:

לא ייכנסו רכבים,

מרים לגדי:

אין רכבים, בתוך המתחם,

איציק שוויקי:

לא, לא, מהחניון?

ניסים אללו:

לא ייכנסו,

מרים לגדי:

זה תת-קרקעי,

שעיה רוט:

גם בבילוק אין רכבים, זה שצ"פ.

מרים לגדי:

המטרה היא שזה יהיה שצ"פ,

ניסים אללו:

נעשו מאמצים גדולים מאוד להוציא את הרכבים משם, וברור שאין שום כוונה שרכב ייכנס לשם.

איציק שוויקי:

לא, לא לשם.

שעיה רוט:

כאן יש כניסה,

איציק שוויקי:

אתה בונה מתחם ענק.

ניסים אללו:

כל המתחם הזה מבוסס על חניון אחד עם כניסה אחת בלבד, מרחוב מבוא המתמיד. כמובן לא מקינג ג'ורג' ולא מהלל, לא, מרחוב המבוא מתמיד מצד ימין.

שרון דינור:

מבוא המתמיד למטה יותר, כן, ימינה איפה שכתוב רחוב המתמיד,

ניסים אללו:

זה למבנה (לא ברור),

שעיה רוט:

כאן, זה הציר, אגב הציר הזה, כאילו, הפנייה הזאתי היא פנייה שקיימת היום. זה רחוב מבוא המתמיד בפועל היום, הוא נשאר באותם גבולות.

איציק שוויקי:

לא,

שעיה רוט:

אבל לא כרחוב.

ניסים אללו:

לא כרחוב, כמעבר ציבורי להולכי רגל,

לורה ורטון:

ומקינג ג'ורג', המעבר שם.

שעיה רוט:

קינג ג'ורג' כאן, זה המעבר החדש.

ניסים אללו:

כאן יש מעבר של 5 מטרים רוחב,

לורה ורטון:

5?

מרים לנדי:

לא מקורה.

ניסים אללו:

גם כן לא מקורה,

שעיה רוט:

מדרום לקינג ג'ורג' 31,

ניסים אללו:

להולכי רגל,

שעיה רוט:

להולכי רגל,

ניסים אללו:

כל המעברים שאנחנו מציינים, הם להולכי רגל בלבד, שעיה, אתה רוצה רגע לתת לי את העכבר, אולי.

איציק שוויקי:

אני יודע מה זה אי-אפשר הזה (לא ברור), זה רחוב חדש.

ניסים אללו:

נראה לי אני אבוא לשם רק את זה.

ציפי רון:

יש לי שאלה, יש לי שאלה,

ניסים אללו:

רגע, כל הרעיון הוא שבעצם הכניסה היום למגדל הזה בעצם נעשית דרך הרחוב, מתוך החניון,

שעיה רוט:

לא קיים.

ניסים אללו:

הרעיון הוא, שרון, כניסה אחת לחניון תהיה באזור הזה, וכל שאר המרחב כאן הוא לא כבישים, אין כניסת מכוניות, גם לא בכביש הקיים פה, הוא לא כביש, הוא בעצם שצ"פ, הוא כאילו הוא כחלק מהמרחב הציבורי, לא פה כניסת רכבים, רכבי חירום דברים כאלה. אז אנחנו מדברים פה על 8 מטר, כאן יש הרבה יותר משהו כמו 15, כאן 5 מטרים מעבר, ופה זה, פה מין משפך כזה שבין 5 ליותר, שכאן המגדל הזה בחלקו בקומות העליונות קצת בעצם מקרה אותו, אבל לא לחלוטין, אלא בעצם המגדל כאילו בוהה מעליו, פה בפינה הזאת. אבל המעבר האלה שהם פתוחים, והמעבר ההיסטורי, כי רוחבו היום,

אביגיל בן שמחון:

רגע חשוב לי לציין משהו שלא, לא מופיע, לא בהדמיה ולא פה, שיש הפרשי מפלסים, זה לא מה ש - , לא בדיוק כמו שאתם מציגים, הכול יש פה מפלס נמוך יותר, שגם בהדמיה משום מה נעלם,

ניסים אללו:

את רואה פה את ה - , את ה - , המדרגות, המדרגות,

אביגיל בן שמחון:

אז יש מעבר בין המגדל,

ניסים אללו:

המעבר הזה, והמעבר הזה הם לא באותו מפלס.

אביגיל בן שמחון:

לא, אין מעבר. הוא בצד,

מרים לנדי:

יש,

ניסים אללו:

המעבר הזה,

ציפי רון:

וייצמן,

ניסים אללו:

ההיסטורי,

ציפי רון:

אני מבקשת רשות דיבור,

יוחנן וייצמן:

אחרי שהם יוצאים,

ציפי רון:

לא, לא,

שרון דינור:

כן,

אביגיל בן שמחון:

אז איך?

ניסים אללו:

כן,

אביגיל בן שמחון:

אבל הם לא באותו מפלס, הרבה יותר נמוך מהרחוב.

ניסים אללו:

לא, לא, יש מפלס, יש מעבר היום.

דובר לא מזוהה:

גם הרחוב (לא ברור).

ניסים אללו:

כיוון שהמבנה הזה היה בבנייה הרבה מאוד זמן, הם סגרו פה, הוא לא היה פתוח, והיום כל האזור הזה לדעתי הוא, הוא עדיין לא בטיחותי, הוא לא פתוח לציבור, אבל יש מעבר, שהוא באותו מפלס עד לנקודה הזאת, מאיר שחם הוא רחוב שהוא רוב משופע,

אביגיל בן שמחון:

אז זה לא ישנה. כי כל מתחם חסבון הוא נמצא נמוך יותר,

מרים לנדי:

כן,

אביגיל בן שמחון:

מכל שאר המגדלים.

ניסים אללו:

רק האזור הזה עם החצר, אולי לשעיה יש תמונה טובה. רק המבנה הזה, את צודקת שהמבנה הזה הוא יש לו, יש לו כניסה מפה, והכניסה מפה היא בקומה אחת מתחת, זה את צודקת, אבל זה היה ככה היסטורית,

שעיה רוט:

זה פה 50 פתחו את הגדרות, יכול להיות שצריך איזה שהוא הנמכה של הרחוב, הוא לא כזה,

שרון דינור:

אתה יכול להראות לי רגע?

לורה ורטון:

לא, אני רק רוצה להבין, איך,

ציפי רון:

יש לי שאלה,

לורה ורטון:

מה הגישה,

ציפי רון:

שאלה חשובה, שהיא גם חשובה.

לורה ורטון:

יש גישה,

יוחנן וייצמן:

בואי, אחרי ורטון את, בסדר?

לורה ורטון:

עד ל - ,

ניסים אללו:

אני רק אומר זה בעצם אנחנו שני מפלסים שונים, מפלס אחד, הרי הרחוב, הרחוב הוא מאוד משופע
כבר היום,

יוחנן וייצמן:

ירידה חדה.

ניסים אללו:

מפלס, כן. אז זאת אומרת המעבר הזה הוא במפלס אחד, והמעבר השני הוא מפלס אחר, אבל
שכולם יהיו נגישים.

אורנה אנג'ל:

ניסים לא רק זה, שיש מעבר, אלא זה שמתקן היום בגן, הפארק עצמו מקומות שאי-אפשר לעבור
בהם בלי לעשות סיבובים על סיבובים.

מרים לנדי:

בעצם יש קירות תמך,

אורנה אנג'ל:

יש קירות תמך עצומים, וזה מתקן את זה, יש כאן אדריכל נוף אני אהיה צנועה ואגיד, שהוא (לא
ברור) ישראלי, ברור

ציפי רון:

מי זה?

אורנה אנג'ל:

ליאור לוינגר, והוא בנוף שעושה פה עבודה הכי מדויקת שראיתי אי – פעם, באמת.

ציפי רון:

אני אשמח אם זה יוצג.

אורנה אנג'ל:

בשמחה רבה, כי הוא באמת,

ציפי רון:

זה חשוב, שרון זה חשוב מאוד.

שרון דינור:

לא, לא, אני חושבת,

אורנה אנג'ל:

וועד משהו שחשוב לי להגיד, שאנחנו גם יש פה מחשבה שלמה על להקל על סך הכול יש את קינג ג'ורג', כמו שאתם יודעים תחנה של רכבת קלה, ולא עושים את זה סתם ליופי. אנחנו את כל המעבר לבית ספר הניסוי, שבלי קשר לוועדה הזאת, אתם תשמעו גם בוועדה הכללית שאנחנו,

איציק שוויקי:

יימחק.

אורנה אנג'ל:

מאפשרים להם דברים שייתנו עוד 12 כיתות בבית ספר הניסוי,

איציק שוויקי:

הוא יימחק הוא מתוכנן להריסה.

אורנה אנג'ל:

לא, לא, כרגע זה מה ששמעתי, זה לא יימחק כל כך מהר, אני לא רוצה שתמשוך אותי. בכל מקרה כל המעברים לבית ספר הניסוי, זה משהו שאנחנו חושבים עליו בשביל להקל, בשביל שמקסימום אנשים יוכלו להגיע ברכבת הקלה, והורים לא יעמדו בספקים אינסופיים, אז הגן הזה מבחינת המפלסים מתוכנן ממש בצורה מדוקדקת עם המון המון חשיבה סביבתית,

ציפי רון:

את מדברת על גן שרמן?

שרון דינור:

על המפגש בין, בין ההסטה של הכביש, הכביש החדש,

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

המרחב הזה. רגע, אני רציתי, אני רציתי משהו,

ציפי רון:

נרשמתי קודם לשאלה, שרון, אני נרשמתי לשאלה קודם.

שרון דינור:

טוב. תמיד, תמיד זה קודם.

ציפי רון:

לא, לא, סתם, את יכולה,

שרון דינור:

השאלה היא שאלה טכנית לחלוטין, אוקי, כי פשוט העכבר אצלך, ואני לא בודקת, הייתי בודקת אחרת. אתם היה לכם נורא, אנחנו קודם נדבר על זה שהוא רוצה להוציא היתר בנייה, מכוח התוכנית, אני לא יודעת איך הוא יעשה, כאילו לא מכוח, כאילו שהנספח יהיה כבר ההיתר בנייה,

ציפי רון:

למה היתר בנייה?

שרון דינור:

לכאן, לכל הפרויקט.

רועי לביא:

לפרויקט.

יוחנן וייצמן:

היתרי חפירה הוא בוודאי יכול מכוח התוכנית שבתוקף.

שרון דינור:

שנייה רגע,

יוחנן וייצמן:

לא עוד לא,

מרים לנדי:

לא, התוכנית הזאת מבטלת את,

שרון דינור:

אני רוצה לשאול האם בהוראות התוכנית, כתוב שהנספח הוא נספח מחייב.

מרים לנדי:

כן,

שרון דינור:

ואני שואלת את זה בגלל שאני חושבת שהוא עדיין, כשהכנו אותו לוועדה, הרגשנו שהוא לא מספיק קוהרנטי וברור, וגם הנושאים של המפלסים למשל, וזה משהו שאני אומרת אולי עדיף דווקא עדיף שיהיה נחיה שהיא אומרת שנושא ההתחברות והמפלסים במקום שהוא יהיה מחייב, וזה יתקע אוננו בשלב ההיתר, עם משהו שאנחנו לא אף אחד לא רוצה להתחתן איתו זה ה - ,

מרים לנדי:

כן,

ציפי רון:

טוב, אני רשמתי לשאלה.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

רגע, מה מותר בהוראות? לא ענו לי.

יוחנן וייצמן:

כעת הגברת רון,

ניסים אללו:

לא מחייב. לכתוב הוראות,

אורנה אנג'ל:

רק שנייה, ניסים, ניסים, רק שנייה, שרון את צודקת,

מרים לנדי:

כן,

אורנה אנג'ל:

התשובה היא – כן.

שרון דינור:

מה כן? הוא כן יהיה מחייב או?

אורנה אנג'ל:

הוא, אנחנו בשביל זה כתבנו ובכל מקום,

שרון דינור:

כן,

אורנה אנג'ל:

שענינו לחוות הדעת שלכם כתבנו, שאנחנו נתאם אתכם כל דבר, באופן שאף אחד,

שרון דינור:

בשלב של התב"ע?

אורנה אנג'ל:

כולל עם מחר,

שרון דינור:

אבל בתב"ע או בהיתר?

אורנה אנג'ל:

בתב"ע,

ניסים אללו:

בתב"ע,

אורנה אנג'ל:

ובהיתר,

שרון דינור:

בתב"ע?

אורנה אנג'ל:

כן,

שרון דינור:

אז יד עוד המון עבודה,

אורנה אנג'ל:

נכון,

שרון דינור:

בדיוק בנושאים האלה.

אורנה אנג'ל:

ואז ההיתר יהיה הרבה יותר קל.

ניסים אללו:

אני חושב שעדיף עדיף לקבוע עקרונות ולא לחייב את הנספח, אבל,

שרון דינור:

בסדר.

ניסים אללו:

אבל נדון בזה, מה שאני אומר, שבהחלט אנחנו מוכנים שהעקרונות שאנחנו מציעים או שמציגים, ייכתבו בהוראות התוכנית, כמחייבים.

שרון דינור:

אוקי,

ניסים אללו:

גם הנספח יהיה ריק, או מנחה, העקרונות יהיו מחייבים.

שרון דינור:

אוקי,

ניסים אללו:

המעברים ברוחבם,

שרון דינור:

אני אגיד עוד משהו על משהו שחשוב להגיד, הוא הפתיע אותי, ואני חושבת שהוא לא נחוץ, זה הפסאז' הזה שיש פה, באמצע בניין שהוא בניין היסטורי, שומרים את החזיתות שלו, וגם את הארקאדה שלו, אני אומרת מבחינת ה - , המתחם כולו, אין שום סיבה לעבור באזור הזה, גם החזית האחורית שמה, שהיום כבר נמצאת בבנייה, הבנתי שאתם חושבים להוציא אותם מחוץ לקו הכחול, היא לא חזית כזאתי שמצריכה איזה מעבר ציבורי, ואם רוצים מעבר ציבורי, שמה נוסף, אז בואו תעשו אותו בחלק החדש, ולא בחלק הזה, אוקי, זה ממש חשוב לי להגיד.

מרים לנדי:

קודם כל,

שרון דינור:

עוד משהו שעלה לדיון.

מרים לנדי:

המעבר הזה, אני חלק מההתייחסות שלנו, זה עובר דרך חנות קיימת שיש שם, וההגדרה היא לא להרוס את הארקאדה, ולא להרוס שום דבר (לא ברור) היתרים, זה אחד.

ניסים אללו:

עם מעבר דרך המבנה.

מרים לנדי:

שניים, אנחנו מוכנים לשקול, זה משהו.

שרון דינור:

זה פשוט לא משהו שהכרתי לפני זה, ואני אומרת שמבחינתי, גם לאור מה שאת אומרת, אני חושבת עדיין שיש לזה,

אורנה אנג'ל:

רגע,

שרון דינור:

היגיון הרבה יותר גדול, שזה יישאר,

אורנה אנג'ל:

שרון, אבל כתבנו, בשביל זה יש את גל, אחד האדריכלים החשובים בעולם, בכל הנושא הזה, דווקא של קומת הקרקע,

שרון דינור:

כן,

אורנה אנג'ל:

אמרנו פנינו אליו, שלחנו לו את השאלה הזאת, למדנו אותה.

שרון דינור:

כן,

אורנה אנג'ל:

גמרנו אותה.

שרון דינור:

אנחנו בוועדה עכשיו אז יש,

אורנה אנג'ל:

בסדר,

שרון דינור:

אז אני אומרת אנחנו פותרים את זה, אמרת את זה.

יוחנן וייצמן:

טוב כעת הגברת רון, אני רוצה, היה לך שאלה.

ציפי רון:

כף אני רוצה לשאול שאלה, לגבי האזור של גן שרמן. עכשיו אם אנחנו דנים בזה עכשיו, וזה מתקדם באישור, מקבלים עסקת חבילה, כחלק מהמתחם? או שזה יגיע לדיון נוסף, העניין של גן שרמן.

רועי לביא:

שנייה אני אענה על זה, אנחנו כרגע דנים בתוכנית, התוכנית כוללת, אוקי, את הבינוי של המבנה הנוסף בגן שרמן, אוקי. אופי הפיתוח של גן שרמן, האם ההצעה שלהם תהיה הצעה מחייבת או לא מחייבת, זה, זה לדעתי עוד לא, לא התקבל ה - , לא יודע, אפשר לדון בזה כאן, מה יהיה העמדה שלכם ביחס לזה, אבל אני לא חושב שהתוכנית בהכרח תחייב את הדבר הזה, אבל הדיון המשמעותי הוא הבינוי, והבינוי משפיע גם על הגן עצמו, כי ברגע שיש לך בינוי, יש אופי שמשתנה בגן, הגן לא יכול להישאר אז איזו ברגע שאתה שם פה, טביעת,

ציפי רון:

אז יש לי כמה הערות, שאלות, הערות בעניין המסוים הזה. אז קודם כל אחת השאלות, שאלה ראשונה, למה כזה גובה? אין גובה כזה בירושלים, מספר קומות שאתם מבקשים זה, משהו לא נורמאלי. אני רוצה להדגיש, מה?

אורנה אנג'ל:

יש לנו דיור להשכרה,

שרון דינור:

התשובה הנכונה, אורנה, היא לא מה שאמרת,

ציפי רון:

ונראה עוד 50 קומות,

שרון דינור:

התשובה הנכונה היא שזה פועל יוצר לפי הבדיקות ה - ,

ציפי רון:

עדיין, עדיין מעל 50 קומות, על הציר הזה, זה דבר ששווה דיון בפני עצמו. אני חושבת שזה, אם מחייב דיון עומק, בעניין הזה של המסה. ושל הנראות, ושל הנצפות וכן הלאה. עכשיו רחוב קינג ג'ורג' זה כמו שנאמר כאן זה קו פרשת המים, רואים אותו מהר הזיתים, רואים אותו מכל מקום באגן העיר העתיקה, אני חושבת שצריכות להיות הדמיות,

אורנה אנג'ל:

יהיו,

ציפי רון:

שצריך לראות איך זה משתלב בעיר בכלל.

אורנה אנג'ל:

יהיו, יהיו.

ציפי רון:

אבל זה מגיע אלינו עכשיו לדיון, אני לא יודעת באיזה שלב,

רועי לביא:

אמירה שהדבר הזה הוא חלק מהאמירה של וועדת שימור,

ציפי רון:

אני שנייה, זה וועדת שימור, עכשיו באים מבקשים עכשיו הסכמה עקרונית למה, אז אני אומרת שיש לי בעיה עם זה, כי כדי שתהיה הסכמה עקרונית לזה, אני רוצה לראות את קו הרקיע, איך זה מסתדר עם ירושלים, הגובה, המסה וכן הלאה. והעיצוב של הבניין, כל מיני דברים שממש מטרידים אותי.

יוחנן וייצמן:

זה מגיע לוועדה המקומית השבוע,

ציפי רון:

שנייה, אוקי,

יוחנן וייצמן:

אני מבקש שיציגו את זה בוועדה מקומית,

ציפי רון:

מסה אחת, אולי לשבור אותה, אולי להנמיך אותה, אני לא יודעת, זה נראה לי ממש חומה, ואני רוצה להגיד לכם בכלל באמירה, ואני אומרת את זה כאמירה, הורסים את רחוב קינג ג'ורג', משום שרחוב קינג ג'ורג' זה אותו מקום שהיה תצפית אל העיר העתיקה, ולאגן העיר העתיקה, מימיו הראשונים, ולא שומרים על זה, אז צריך לשמור על זה, צריך לחשוב,

יוחנן וייצמן:

את רואה היום את העיר העתיקה משם?

ציפי רון:

כן, היום, על יד פלאזה היו רואים,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

ולאט לאט זה נסתם. אז אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

ואני יורד שמה ב - ,

ציפי רון:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

אני יורד למגרש חנייה, ביישור,

שרון דינור:

לא רואים,

ציפי רון:

וייצמן, היו לנו כללים שלא מדברים ביחד, נכון? היו כללים,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

שלא מדברים ביחד.

יוחנן וייצמן:

סליחה,

ציפי רון:

הערה ליו"ר. אז אני מבקשת, שתהיה התייחסות, שתהיה התייחסות כללית לעניין של קינג ג'ורג', איך מעצבים את הגדה המזרחית של רחוב קינג ג'ורג', האם שומרים על תצפיות, לפי דעתי התצפיות

האלה, זה, זה ערך עצום בירושלים. בייחוד שבאים לאזורים כמו טרסנטה, כמו רחוב אגרון, קו פרשת המים, כמו היכל שלמה, ועוד, וישורון וכן הלאה. המון, בניין המוסדות זה הלב של ירושלים. אני אחכה שתשקו, שתפסיקו את הדיון בבקשה, לא, אז אני מבקשת תתייחסו,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

ציפי רון:

לעניין,

יוחנן וייצמן:

אבל לא הם צריכים להתייחס, האדריכל,

ציפי רון:

כן, הם כן צריכים להתייחס,

יוחנן וייצמן:

בדיון הפנימי תדברי אלינו.

ציפי רון:

לא, אני אומרת, אז אני מבקשת התייחסות לעניין של עיצוב רחוב המלך ג'ורג', זה דבר אחד. כולל תצפיות, כולל גובה, כולל נגישות, כולל ירוק, פתוח סגור, פתוח סגור, השיר של המיכל, לא יודעת, מה שאתם רוצים, נראה לי שזה חסר לי, אם באים לאשר פה, אם אנחנו דנים על 59 קומות, אני המומה, עכשיו 56,

איציק שוויקי:

לא רואים בהדמיות.

ציפי רון:

דבר נוסף שאני רוצה להגיד, דבר נוסף, אני לא רואה, אני לא יודעת, מתי להתייחס לזה, גישה לחנייה, גישה לחנייה. אני למשל לא רוצה איך, איך נכנסים לחנייה למגדל הזה, הרונדו, איפה? מאיפה? ומה?

שרון דינור:

זה,

ציפי רון:

אני לא רוצה למשל, שנייה, שרון, אני לא רוצה שתהיה פגיעה במתחם של יד קרן, למשל,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

שהוא חלק אינטגרלי מגן העצמאות, עם הזיתים העתיקים,

שרון דינור:

ציפי, פאוס כי אני איתך אני רוצה להשלים, החוות דעת של, ההמלצה שלנו אמרה שאנחנו מבקשים, באמת אנחנו יודעים ש - , שזה סופר מסובך. למצוא פתרון שלא משמיד את כל הגינה הזאת, זה גינה היסטורית עם בוסתן, עם עצים היסטוריים מהממת, באמת נדירה, הכי היסטורית בתוך.

ציפי רון:

אני שואלת מה זה, מה זה רגע, מה זה,

שרון דינור:

זה נכנסים פה לגישה,

ציפי רון:

אוקי,

שרון בדיוק כמו שאת אמרת, אז מה שאני רציתי להגיד, תגידו, אנחנו, אני לא זוכרת אם הוועדה הזאתי ראינו בוועדה אחרת ש - , ראינו תכנון של ירון קופרשטוק, שמתחת ל - ,

שעיה רוט:

בסן סימון.

שרון דינור:

בסן סימון, והוא נכנס שמה, וירד,

איציק שוויקי:

לא,

שרון דינור:

הוא נגס חלק, אבל הוא ירד ישר לאיזה שהוא סוג של עומק, הוא כל העצים שהוא זה, הוא אמר שהוא בדק, והוא יכול לשמור עליהם, אוקי, כשהוא ירד, אם זה משהו שאתם יכולים לעשות, ובואו, מבחינתי פרויקט שאני יכולה לבקש הכול, זה, אז אני רוצה לדעת את התחום. נגיד הוא, הוא באמת הסתכלו על הפרויקט הזה, הוא מאוד מהר ירד עמוק, וזה הציל את הגינה של סן סימון שזה, עכשיו גם פה, צריך לעשות אותו דבר,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

לא כביש חשוף, לא זה, אוקי, אנחנו לא דנו את הדברים האלה מה - , כאילו,

רועי לביא:

אי-אפשר להבין,

ציפי רון:

אז אני מעלה, אז אני מעלה עוד, עוד נושא בהקשר הזה, זה להפוך את רחוב אבידה, שהוא רחוב מאוד צר, שכבר על הגדה הדרומית שלו, בנו שמה את המלון העצום, הענק, שגם נגסו מהכביש, נגסו מהאופי, ונגסו מהנוף וכן הלאה. ויש ממול בניין לשימור, ואז את הכניסה לקרן, שזה בניין לשימור, וכניסה מאוד, מאוד צרה, ומאוד תלולה,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

ממש לא יכולות לעבור כמעט שתי מכוניות אחת מול השנייה, איך, איך בונים מגדל של 50 חנייה ל – 56 קומות, שאני לא יודעת איזה נפח זה, וכמה מכוניות, וכמה צריך על הדבר הזה, על הסמטה הזאת שהיא חשובה מאוד, שהיא לדעתי סמטה שבעיקרון צריך לקבוע אותה לשימור, עם כל הזיתים, עם כל הסביבה שלה, והיא חלק מגן העצמאות, פשוט חלק מגן העצמאות. יש שם המון הולכי רגל, המון הולכי רגל מרחוב קינג ג'ורג' מרחביה, למרכז העיר, עוברים בה, עוברים בסמטה הזאת.

רועי לביא:

ציפי, רק שימי לב, אם לא שמתם לב, במצב מוצע המטע זיתים הזה, צבוע כחלק מהדרך, במצב הקיים, סליחה, המאושר, הוא מוגדר היום, היום יש שמה חנייה שם,

שעיה רוט:

נכון?

מרים לנדי:

כן,

רועי לביא:

חנייה של כרם זה שם,

דובר לא מזוהה:

כן,

רועי לביא:

סטטוטורית, אני רק משקף מה שרואים פה, סטטוטורית זה היום חלק מהדרך כחנייה, הם הופכים את זה, לשצ"פ בחלקו, בחלקו בהצעה שלהם, שצ"פ פלוס שהוא גם דרך, שהם צריכים באמת להסביר, איך בדיוק זה עובד, וזה תואם את השאלה שלך.

ציפי רון:

אני, אני,

רועי לביא:

שנייה, יש פה משמעות, רגע אני חשוב לי, אני פשוט, אתם לא, זה לא הוצג, חשוב שתבינו. חלק מהתוכנית הזאת באה ואומרת, היום החניון שיש שם בין העצים, ייעלם לא יודע בדיוק לאן הוא ילך, בסדר? ואולי הוא ילך לי מתחת למגדל, או משהו כזה, ובעצם ברמה האורבנית של, גם שימורית וגם זה, זה אחד מהרווחים של הפרויקט הזה, כי בעצם יוצר את החיבור, בין החלק העליון, לחלק התחתון של גן העצמאות, שהיום הוא מאוד מאוד קשה, בגלל החניון הזה, אוקי, בפועל.

ציפי רון:

יש שם הרבה הולכי רגל,

רועי לביא:

מה?

ציפי רון:

יש הם הרבה הולכי רגל, גם שמה, וגם ברחוב (לא ברור).

רועי לביא:

בפועל ברגע שלא יהיו שם את המכוניות,

ציפי רון:

וגם ברחוב אבידה.

רועי לביא:

ברגע שלא יהיו שם את המכוניות, זה אחד מהדברים שהפרויקט עושה.

אורנה אנג'ל:

וזה חניון,

מרים לנדי:

יש שם גם,

ציפי רון:

אני לא יודעת, חברים, אני לא יודעת מה?

שרון דינור:

אתם יכולים להראות איזה חתך?

ציפי רון:

אני רק מבקשת, שרון, אני רק מבקשת, התייחסות, תשובה, תשובה מה קורה לאזור הזה.

איציק שוויקי:

אני רוצה לראות את הבניין, לא רואה.

ציפי רון:

מה קורה לאזור הזה של החיבור בין גן העצמאות לבין גן שרמן, ולבין המגדל העצום, אני לא יודעת מה נפח הבנייה של המגדל הזה, כמה חניות יידרשו, אין לנו שום מושג, אנחנו לא יודעים מה זה יעזור.

אורנה אנג'ל:

אנחנו מבקשים,

ציפי רון:

מה זה יעזור לנו.

אורנה אנג'ל:

את יכולה לעזור לנו? אנחנו לא רוצים חנייה בכלל.

רועי לביא:

אבל יש פה בקשה של,

ציפי רון:

אני לא יודעת,

יוחנן וייצמן:

אתם לא רוצים חניות?

ציפי רון:

בונים מגדל בלי חנייה, נראה אתכם בונים שם מגדל של 56 קומות בלי חנייה,

לורה ורטון:

שלושה מגדלים.

ציפי רון:

שלושה מגדלים.

לורה ורטון:

שלושה מגדלים.

יוחנן וייצמן:

בכלל בלי חנייה,

ציפי רון:

אני לא יודעת, אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

במדינת ישראל, למעט ירושלים, אפשר את זה, מה?

מרים לנדי:

ביקשנו הפחתה של התקן,

אורנה אנג'ל:

ביקשנו הפחתה של התקן.

מרים לנדי:

קיבלנו מהוועדה התייחסות,

אורנה אנג'ל:

תעזור לנו.

רועי לביא:

גם פה אפשר, הבעיה, הבעיה שגם אם לא יהיה חנייה, אתה תצטרך פתרונות,

ציפי רון:

בינוי פינוי,

יוחנן וייצמן:

ברור.

רועי לביא:

הגישה והחירום,

יוחנן וייצמן:

נכים, וכל זה בוודאי.

ציפי רון:

להביא דברים, להוציא דברים.

יוחנן וייצמן:

אבל מ – 1000 ל – 100 חניות יש הפרש.

ציפי רון:

החלק, החלק,

איציק שוויקי:

וייצמן,

ציפי רון:

רגע,

איציק שוויקי:

אני רוצה לראות את ההדמיה.

ציפי רון:

החלק שפונה לרחוב, יהיה בה את החנויות ומסחר, אז יצטרכו לעשות שם,

איציק שוויקי:

פתחים,

ציפי רון:

רק רגע אחד איציק, טעינה, ופנייה, ואני לא יודעת מה, זאת אומרת זה יהיה אזור מסחרי, אתם צריכים לתת תשובות, זה על חשבון גן, וזה באחד המקומות הכי אסטרטגיים בירושלים. אני, אני רואה את התוכנית הזאת, אני אומרת לך בכנות, בחרדה גדולה, ואני לא רואה שם פתרונות, ואני לא, טוב אין לכם עוד מענה מהשאלות שאני שואלת, אני הייתי רוצה לדעת, כי חשוב לי מאוד,

אורנה אנג'ל:

דווקא ניסים, יש לנו מענה,

ציפי רון:

חשוב לי מאוד.

אורנה אנג'ל:

לשאלות שנשאלו,

ציפי רון:

חשוב לי מאוד לשמור,

ניסים אללו:

יש מענה, יש מענה,

אורנה אנג'ל:

רוב השאלות שאת שואלת.

ניסים אללו:

יש מענה, קודם כל לעניין הזה, באמת מסומן פה מגרש חנייה של אותו מכון, והמציאות היום שיש לנו בעצם אספלט עם חניות בין העצים, נכון, אנשים עוברים שם ברגל, אבל זה מתוכנן כחניון. בהצעה שלנו זה בעצם,

ציפי רון:

זה מאוד מינורי, מאוד מינורי, כן.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

ניסים אללו:

יש שמה כ – 20 מקומות חנייה, 24, 25 מקומות חנייה, רובם,

ציפי רון:

הוא חי בשלום עם הסביבה,

ניסים אללו:

פחות או יותר, אבל בתוכנית שלנו באמת הרעיון היה דווקא לחזק את המעבר הרגלי, לא של הרכבים, כמו שאת רואה לבטל את החניון הזה, לצבוע אותו בירוק, זאת אומרת ממכון קרן איזה שהוא מעבר רחב, לא מעבר, ממש חלק מהפארק, רחב ככל הניתן, ולהשאיר רק איזה שהוא מעבר המינימאלי האפשרי לרכבים, עד שיגיעו למרגלות הבניין החדש.

אורנה אנג'ל:

מה שעוד שכחנו להגיד כאן, בשטח של הגן שותלים עוד 150 עצים, ובשטח של חסבון אנחנו שותלים עוד כ – 100 עצים.

ניסים אללו:

ומקודם מה ששרון שאלה, אנחנו בהחלט בוחנים את האפשרות של להתחיל לרדת כמה שיותר מוקדם,

איציק שוויקי:

אני רוצה,

ניסים אללו:

מתחת לקרקע,

איציק שוויקי:

כ, לא ראיתי הדמיות של הגובה, הבניין איך זה נראה לפני.

יוחנן וייצמן:

מופיעים בוועדה המקומית, אין כאן.

איציק שוויקי:

לא, לא, אני רוצה לראות,

ציפי רון:

לא, לא,

איציק שוויקי:

מה זה?

ציפי רון:

צריך לבוא לוועדת השימור,

יוחנן וייצמן:

זה לא יעזור לכם.

ציפי רון:

הדמיה מכיוון הר הזיתים, שנייה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לראות, מה זה לא יעזור?

ציפי רון:

הדמיה מכיוון הר הזיתים,

יוחנן וייצמן:

יש להם, כן,

ציפי רון:

וייצמן, וייצמן,

איציק שוויקי:

למה אתה מתנגד?

יוחנן וייצמן:

לא, חלילה, אני לא מתנגד.

ציפי רון:

הדמיה מכיוון הר הזיתים.

איציק שוויקי:

שנראה,

ציפי רון:

זה לא יכול להיות.

איציק שוויקי:

אני רוצה לראות איך זה נראה.

יוחנן וייצמן:

אני עומד בעלון בגוש עציון, מה אני רואה?

רועי לביא:

אני לא יודע אם מכל מקום יש להם,

איציק שוויקי:

אתה תראה את ה - , אותם (לא ברור) אתה תראה.

אורנה אנג'ל:

ביום רביעי בוועדה,

איציק שוויקי:

כמו שאני רואה מהבית שלי את גוש עציון, אתה תראה את גוש עציון משם.

ציפי רון:

אני מבקשת,

יוחנן וייצמן:

התחלתם ביום רביעי את התיק?

אורנה אנג'ל:

לא, עוד לא,

איציק שוויקי:

יש, איפה ההדמיה?

יוחנן וייצמן:

יש לכם טיוטה של זה, משהו שאפשר לראות?

אביגיל בן שמחון:

יש לי פה הדמיות.

איציק שוויקי:

הדמיות לגובה.

מרים לנדי:

במסמכי התוכנית,

אביגיל בן שמחון:

שעיה ההדמיות.

איציק שוויקי:

איפה החתכים?

יוחנן וייצמן:

בנספחים של בוועדה המחוזית, אולי במסמכי,

אביגיל בן שמחון:

הם פה, הם,

שעיה רוט:

הם לא אצלי.

איציק שוויקי:

אפשר לפתוח אותם, לראות אותם?

אביגיל בן שמחון:

להעלות את זה?

איציק שוויקי:

כן, אני רוצה לראות,

מורן בן זיו:

כן,

אביגיל בן שמחון:

יש בזה,

מורן בן זיו:

בתיקייה?

אביגיל בן שמחון:

כן,

מורן בן זיו:

איפה העכבר?

ניסים אללו:

העכבר פה.

לורה ורטון:

אני רק אגיד ברגעים שלה שקט, באמת, הפיל שבחדר זה גובה, כי כל העניין של הגן ולקחת מהגן הציבורי ולשים בתוך המתחם הדי סגור של, שלושה מגדלים של, 50 זה 56, 49, 46 קומות, זה מאוד, זה לא יהיה לציבור מחר. זה יהיה מתחם סגור למי שגר שם. וגם ככה יציפו אותו.

ציפי רון:

56 קומות,

לורה ורטון:

אז זה משנה לגמרי את ה - , גם התכנון, וגם,

רועי לביא:

למה הגובה מגדיר אם זה יהיה לציבור או לא יהיה לציבור?

לורה ורטון:

כי אני אומרת ש - ,

שעיה רוט:

היא אומרת ש - ,

לורה ורטון:

כשיש בזה,

שעיה רוט:

מעבר,

לורה ורטון:

עומס, של אוכלוסייה שיבואו לשם,

אביגיל בן שמחון:

זה הדמיות,

לורה ורטון:

זה מאוד, זה ישנה את זה לגמרי, זה יהיה,

אורנה אנג'ל:

עומס זה הדבר הכי חשוב בהתחדשות העירונית, אם אנחנו כבר מדברים,

איציק שוויקי:

כן,

לורה ורטון:

על גן העצמאות המסכן,

איציק שוויקי:

אורנה, אורנה,

לורה ורטון:

אתה גוזר ממנו ושם אותו,

איציק שוויקי:

בשנה האחרונה שלך,

לורה ורטון:

בתוך המתחם.

אורנה אנג'ל:

אין שום,

איציק שוויקי:

אורנה, אני בשנה האחרונה, שלחתי למהנדס העיר, נסעתי לערים היסטוריים, ושלחתי לו תמונות של הבנייה לגובה בערים היסטוריות. לאתונה שיש שם אוכלוסייה פי 3 מירושלים, אין מגדל, אין באתונה,

אורנה אנג'ל:

בבקשה תעשו.

איציק שוויקי:

אני, אני הלכתי, הלכתי השבוע,

שרון דינור:

1.2,

איציק שוויקי:

פעם הייתי,

לורה ורטון:

גם פריז,

ציפי רון:

גם בפריז, וגם,

לורה ורטון:

נותנים 8 קומות,

ציפי רון:

(לא ברור) אין מגדלים.

אורנה אנג'ל:

אתם מבקשים דברים, מבקשים, תעשו מדיניות תודיעו שזה לא,

איציק שוויקי:

אני אומר לך,

ציפי רון:

יש תוכנית מתאר לעיר, אז אפשר לבוא עם כל דבר שרוצים.

איציק שוויקי:

אני גם שלחתי לו, הייתי גם ב - ,

אורנה אנג'ל:

שלכם, לא (לא ברור) בכלל.

איציק שוויקי:

לפני שלושה שבועות שלחתי לו את גרזיה מלמעלה,

אורנה אנג'ל:

זה לא בר השוואה.

איציק שוויקי:

הלכתי לוורשה, ושלחתי לו מוורשה.

אורנה אנג'ל:

זה לא בר השוואה, מכיוון שבאתונה לא מבקשים דיור להשכרה מהיזם.

איציק שוויקי:

אנחנו העיר, העיר ירושלים.

אורנה אנג'ל:

ורוצים שימור, שימור עולה כסף, באתונה העירייה מכניסה כסף לשימור, תכניסו כסף לשימור,

יוחנן וייצמן:

מה זה קשור שימור פה בתוכנית? תספרי לי.

אורנה אנג'ל:

אתם מקבלים,

יוחנן וייצמן:

חוץ מלשנות את הקיר ההוא בהמלך ג'ורג',

מרים לגדי:

מה?

אורנה אנג'ל:

אתם מקבלים, העירייה מקבלת את שלושת הבניינים הכי חשובים של חסבון אליכם,

יוחנן וייצמן:

בוא נגיד שאנחנו מוותרים על זה,

ציפי רון:

אבל בחסבון קיבלו, אבל קיבלו שמה תוספת, מקבלים פנטסטית,

אורנה אנג'ל:

מה זאת אומרת? עם מפתח,

ציפי רון:

קיבלו שם, תוספת בניות,

יוחנן וייצמן:

אז (לא ברור) ברוטו דירה, מה אפשר שוב, כמה מטרים אתם עושים? אתם בונים פה עשרות אלפי מטרים, ונתתם כמה? 400 מטר לעירייה? אני בטוח שנתן (לא ברור) יבקש עוד הרבה.

אורנה אנג'ל:

(לא ברור),

מרים לנדי:

יש פה,

אורנה אנג'ל:

אני מבקשת לדבר,

מרים לנדי:

שטחי ציבור חומים שעוברים ל - ,

אורנה אנג'ל:

6000 מטר,

שרון דינור:

לא כולל (לא ברור).

מרים לנדי:

יש פה דיור להשכרה לצמיתות, של מעל כ - 11,000 מטר רבוע,

יוחנן וייצמן:

חוץ מהדיור להשכרה, יש פה 6000 מטר זה וכמה אתם בונים?

מרים לנדי:

6000 מטר סך הכול, מתוך 100 ומשהו, 100,

יוחנן וייצמן:

6% זה לא הרבה, סליחה,

מרים לנדי:

אבל יש פה בנוסף, שטח שצ"פ שהעירייה חוזרת, דיור להשכרה לציבור. זה תועלות ציבוריות.

יוחנן וייצמן:

פיתוח שלכם.

מרים לנדי:

לא, יש פה פיתוח של הפארק שנעשה לשפר את המתקנים שאנחנו עושים שם, אני אולי, יוחנן

וייצמן:

על כמה נדנדות את מדברת איתי?

אורנה אנג'ל:

לא, לא,

מרים לנדי:

זה לא רק כמה נדנדות, אולי נציג את התוכנית,

אורנה אנג'ל:

מדבר על זה שירושלים לא מספיק להישבע לה לנצח, צריך גם מתקן עם תאורה שנעים ללכת בו, ושהמתקנים הם לא בצד, שאף אחד לא יכול להשתמש בזה, זה גם לא לרמתו של ירושלים. ויש פה תוכנית של גן של 50 מיליון שקל.

מרים לנדי:

יש לנו את ה - ,

אביגיל בן שמחון:

תוכנית?

איציק שוויקי:

אני, אני חושב ש - , יש פה,

שרון דינור:

אתם רוצים, אתם רוצים שנפתח משהו?

איציק שוויקי:

תחום התוכנית,

ניסים אללו:

רוצים לראות את הנספח בינוי,

אביגיל בן שמחון:

הנה זה הנספח, אתם רוצים?

איציק שוויקי:

זה מדיניות,

יוחנן וייצמן:

לא,

איציק שוויקי:

אין מדיניות,

יוחנן וייצמן:

המדיניות הוא עד 30 קומות על קו הרכבת.

שרון דינור:

מה לפתוח?

מרים לנדי:

אתם רוצים לראות את התכנון של הנוף? כי שאלו מה,

שרון דינור:

זה? סליחה, זה זה?

אביגיל בן שמחון:

לא,

ניסים אללו:

לא, זה לא זה.

מרים לנדי:

זה נספח בינוי,

יוחנן וייצמן:

אתם עושים בין הבניינים שלכם יפה, זה בסדר, גם אם אני, אם אני אעשה ליד הבית שלי יפה,

מרים לנדי:

לא, רק שנייה,

יוחנן וייצמן:

אני כעת באמצע לעשות תב"ע,

אורנה, למה לצחוק?

יוחנן וייצמן:

שיעשה לי, הוא יעשה מאוד יפה לי, שהוא ימכור את הדירה שלי יותר ביוקר.

מרים לנדי:

אנחנו לא עושים יפה, רק בניינים שלנו.

שרון דינור:

את רוצה לדבר על זה?

יוחנן וייצמן:

איזה שצ"פ? השצ"פ בין המבנים שלכם?

מרים לנדי:

לא. יש פה התייחסות פרטנית מאוד.

ניסים אללו:

ההתייחסות,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא שואל על זה, אני שואל כללי מה הציבור יקבל.

מרים לנדי:

מה הציבור יקבל, שנייה, בוא נענה על זה,

ניסים אללו:

פתרון לציבור,

יוחנן וייצמן:

אני חולק, אני מותר לי לחלוק על ה - , העמדה של המחלקה בנושא הזה? אני לא מדבר כללי.

מרים לנדי:

באיזה נושא?

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה לדון על זה, אני לא רוצה שהיום יהיה דיון על זה, בכלל אם העירייה רוצה מבנים לשימור או לא,

שרון דינור:

אבל פה, תקשיבו רגע,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא רוצה לדבר על זה היום.

שרון דינור:

גם לא על הפרק בגלל,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים, אני מסכים איתך שזה לא המקום לדיון.

שרון דינור:

לא שאמרתי שזה לא לדיון, שכרגע,

יוחנן וייצמן:

צריך יום עיון עם ראש העיר ומהנדס העיר.

שרון דינור:

אז הם עושים את כל מה שאתה אומר,

יוחנן וייצמן:

הכי גרוע עם הגזבר,

שרון דינור:

וייצמן.

יוחנן וייצמן:

ונחלט מה אנחנו רוצים,

שרון דינור:

הם לא מבקשים את זה בכלל,

איציק שוויקי:

העיר היסטורית, אז מה? מחרתיים יהיה משהו אחר,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

שרון דינור:

אבל התוכנית לא מציעה את זה,

לורה ורטון:

טוב.

שרון דינור:

התוכנית לא מציעה את זה, היא אומרת שבתוך יהיה פיג'מה כזאת,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אוקי, זה מה שהיא אומרת,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

היא לא אומרת כל, זה לא שנלך, זה מה שאני מנסה להסביר לכם,

יוחנן וייצמן:

לא, התוכנית מציעה, מציעה הפרשות לצורכי ציבור.

שרון דינור:

אבל עכשיו אתה שאלת לגבי הזה, אם היא דיברה על הפרשות לצורכי ציבור בחדש, עזוב רגע את ההיסטורי,

יוחנן וייצמן:

בחדש, אז היא נותנת את מה שהיא צריכה לתת לצורך הבנייה שלה,

שרון דינור:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

יש שמה ילדים שיצטרכו גני ילדים,

שרון דינור:

אבל לא,

יוחנן וייצמן:

יצטרכו בתי כנסת, ילכו לבתי ספר,

איציק שוויקי:

בתי ספר קיימים.

יוחנן וייצמן:

אבל הם צריכים, הבאת פה, 5000 ילדים אני צריך לדאוג להם? הוא צריך לדאוג להם, לא אני צריך לדאוג להם.

איציק שוויקי:

לא יהיו ילדים, כי זה בתים של עשירים, לא יהיו ילדים. תפסיקו נו באמת, מה? אתה מספר לי סיפורים? במגדל לא גרים ילדים.

יוחנן וייצמן:

מחר תגיד לי שבגוש 50 אין ילדים.

אורנה אנג'ל:

לא, זה לא נכון.

איציק שוויקי:

אין כמעט ילדים.

אורנה אנג'ל:

איציק, זה לא נכון,

איציק שוויקי:

בשנלר יש ילדים,

אורנה אנג'ל:

במגדלים יש בתי,

איציק שוויקי:

בשנלר יש ילדים,

אורנה אנג'ל:

לילדים,

איציק שוויקי:

מה?

אורנה אנג'ל:

זה לא נכון מה שאתה אומר, במגדלים יש גם בתי כנסת, וגם גני ילדים, אנחנו מתייחסים לזה,

איציק שוויקי:

כן, אבל אני אקח אותך,

אורנה אנג'ל:

רשות עירונית קהילתית,

יוחנן וייצמן:

דוגמא,

אורנה אנג'ל:

לעשות מגדלים, כמו שעושים אותם בירושלים ובארץ, בלי שום חשיבה על הקהילה, זה דבר קטסטרופאלי.

איציק שוויקי:

זה מה שקורה.

אורנה אנג'ל:

לא, זה לא במגדל הזה. א', הבניין הזה הולך להיות הבניין הראשון בירושלים, של בנייה ירוקה, עם כל ההיבטים החברתיים שיש בתוכו, בתוכו יהיו גני ילדים, לא רק בתל – אביב אפשר לעשות גן ילדים בקומה 12, זה ירושלים, זה כולה 50 דקות מתל – אביב, הגן שלכם, סליחה, אני כבר לא ירושלמית, כן? אבל הגן שלכם, שאתם עכשיו ככל שומרים עליו,

יוחנן וייצמן:

אנחנו איתך,

אורנה אנג'ל:

שאתם כל כך שומרים עליו, הוא גן בלי תאורה, הוא גן לא נעים, הוא גן ששנים לא טיפלו בו כמו שצריך לטפל בו, והיזם הזה הולך להשקיע 50 מיליון שקל בגן הזה. גן שאנחנו יודעים שאין לעיריית ירושלים כסף לטפל בזה.

איציק שוויקי:

אבל השקיעו בזה, מה יהיה בעוד 30 שנה?

לורה ורטון:

להוסיף תאורה,

איציק שוויקי:

הדבר הזה ילך, מה יהיה בעוד 30 שנה?

אורנה אנג'ל:

(לא ברור).

איציק שוויקי:

הגן הזה יישאר אותו גן.

אורנה אנג'ל:

אליכם (לא ברור).

איציק שוויקי:

גם לא יהיה תאורה,

אורנה אנג'ל:

כאילו מה? אנחנו רק אוהבים לנסוע לכל מיני מקומות בעולם ולראות איך עושים מגדלים קהילתיים? זה מגדל קהילתי,

איציק שוויקי:

אבל לא במרכז העיר.

אורנה אנג'ל:

תרצו להקדיש לזה זמן,

איציק שוויקי:

לא במרכז העיר,

אורנה אנג'ל:

אנחנו נסביר לכם כמה המגדלים האלה הם מגדלים קהילתיים. אני אספר לכם עוד משהו על משרד האדריכלים הזה, משרד האדריכלים הזה הוא מרוטרדם הוא לא מאמסטרדם, רוטרדם היא עיר במצב סוציו – אקונומי,

יוחנן וייצמן:

הרגעת אותנו,

אורנה אנג'ל:

רגע, רגע,

איציק שוויקי:

אני אשלח לך,

אורנה אנג'ל:

רגע, רגע,

איציק שוויקי:

את ההולנדי שהיא דיברה אתמול,

אורנה אנג'ל:

רוטרדם היא עיר,

איציק שוויקי:

כמה עבירות ירדה (לא ברור).

אורנה אנג'ל:

רוטרדם היא עיר שבשנים האחרונות בדיוק כמו ירושלים.

איציק שוויקי:

התכוונתי המנזרים,

אורנה אנג'ל:

הייתה במצב סוציו – אקונומי קטסטרופאלי, מאז שמשרד האדריכלים הזה התחיל לטפל בו, בצורה כמו ברקמה עדינה, רוטרדם ממש נושפת בעורקה של אמסטרדם. ירושלים היא לא עיר עשירה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אורנה אנג'ל:

עושים פה התחדשות עירונית וצריך לדעת איך לעשות התחדשות עירונית, וחלק מהמחיר זה הגובה, אנחנו לא חיים בללה לנד.

איציק שוויקי:

חלק, הכי חשוב שהיית צריכה להגיד, שירושלים תוכנית המתאר היא מ – 62, שנעשתה ב – 59, ואנחנו ב – 59,

אורנה אנג'ל:

תטפלו,

איציק שוויקי:

כבר 70 שנה, והוא כמעט.

אורנה אנג'ל:

אנחנו עושים כמיטב יכולתנו שזה יהיה הפרויקט הכי איכותי מגדלים הכי איכותיים,

איציק שוויקי:

אני לא נכנס לזה.

אורנה אנג'ל:

כולל שתוך כל מגדל יהיה דיור להשכרה לצמיתות, כי הבעיה הזאת היא לא תעוף ברגע.

איציק שוויקי:

אני אגיד לכם יש מגדל על לידו שם, נדפוק על הדלתות, אין ילד אחד, או שני ילדים.

אורנה אנג'ל:

אני יודעת למה,

איציק שוויקי:

אני אלך למגדל אני ואת, יש מגדל,

אורנה אנג'ל:

אני יודעת שאם תרצו לקבל,

איציק שוויקי:

נראה כמה ילדים יש שם,

אורנה אנג'ל:

אתה תראה, יש גני ילדים, יש הרבה בתי,

איציק שוויקי:

לא שלכם, המגדל החדש שבנה.

אורנה אנג'ל:

אבל זה שלכם,

מרים לנדי:

הפרשה לצורכי ציבור,

אורנה אנג'ל:

אני יכולה לעזור לכם במגדלים, מאשרים אותם בגוונים, אני יודעת לעשות את המגדלים,

אביגיל בן שמחון:

אין שם גם ישראלים,

איציק שוויקי:

נכון, אין אפילו ילדים, זה וייצמן מדבר על ילדים, איזה ילדים? בוא נלך עכשיו למגדל החדש.

אורנה אנג'ל:

איפה שיש דיור להשכרה,

יוחנן וייצמן:

מישהו עוד רצה לשאול שאלות? או אפשר לסגור את הדיון?

איציק שוויקי:

אני לא, אני לא נכנס, אני נכנס לבעיה תכנונית, ירושלים אין תכנון בירושלים, ואני עכשיו לגובה, הייתה החלטה, ועכשיו פורצים אותה, השאלה, השאלה איפה עומדים,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

איציק שוויקי:

אם את שואלת אותי גובה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מקבלים בתמורה,

שרון דינור:

אז אני רוצה, אני רוצה להגיד לכם מה אני אמרתי לנחום, אני אמרתי לנחום, רגע שנייה, אורנה, אורנה, וועדת שימור שואלת שאלה, שאני רוצה לענות בהקשר שלה, אוקי, אנחנו פחות הכסף שעובר מיד ויד שמאל מסתובב ל - , בתוך עיריית ירושלים, אני מדברת רגע על תוך השימור, אני אגיד לכם, שאני באופן אופי לא אוהבת את הכניסה של מגדלים במרחבים ההיסטוריים. אבל אני חושבת שמכיוון שמאשרים פה מגדלים, מדיניות ציר רק"ל, ההבדל, אני לא רוצה להגיד איפה, אבל אני חושבת שבעין ההבדל בין 30 ל - 34 ל - 50 קומות, אני לא יודעת איפה הוא עומד, לא, באמת אני אומרת את זה,

לורה ורטון:

בין 30 ל - 56,

שרון דינור:

לא, אני אומרת שיש פה, אני לא יודעת אם הפרויקט בסוף, אפשר רגע, אני אנסה לסיים פה משפט, אני אומרת לכם באמת, תגידו שעדכנו את המדיניות בין 24 ל – 30, מישהו פה אמר - וואי, איזה דרמה. זה לא דרמטי,

איציק שוויקי:

זה אני,

שרון דינור:

בשביל זה,

שרון דינור:

אדברא, סליחה, תנו לי לסיים את הרעיון שאני מנסה להגיד לכם פה, שאני חושבת שמה הכי חשוב בפרויקט הזה, זה המרחב הציבורי, בשני המקומות, גם ב - , כאילו בשני מתחמים, גם במתחם של, של גן העצמאות, וגם במתחם חסבון ההיסטורי, עליהם צריך לא להתפשר, ובניגוד למקומות אחרים, בעיר שבהם יש לנו איזה הפרשה, וזה, וכן העירייה תדאג לזה, או העירייה לא תדאג לזה וכו'. זה מקומות שפה אנחנו לא נפרדים מהיזם, הוא לא מוכר והולך, וזה ההזדמנות שלנו, ובאמת אני לא רואה שום סיכוי שאפשר לתמוך בזה לולא זה, מבחינת השימור, שלב הזה של המתחם הזה הוא לא יהיה סגור,

לורה ורטון:

(לא ברור).

שרון דינור:

רק למי שיש לו את הממון, אלא להיפך, ייפתח לכל הציבור בירושלים, שיבוא פה, ובגלל זה, זה הדבר מבחינתי אני שמה עליו את המשקל, שמעתי אתכם מקודם, אומרים שהמגדלים זה דבר, שזה הכי משמעותי פה, בעיני כאילו אם, אם מה שיאפשר את הפתיחה של זה, לציבור, זה עוד, אני לא רוצה להגיד כמה קומות, אבל סטייה מתוכנית הזה, אז זה, זה לא כל כך דרמטי, אוקי, זה אולי, אני מנסה להגיד זה לא, אני אוהבת לעמוד במדיניות, אבל במקרה הזה, שיש איזה שהוא מתחם שהוא, הבניפיט העירוני פה הוא מאוד מאוד משמעותי מבחינת השימור, זה מה שצריך להקביל עליו.

אורנה אנג'ל:

לא רק זה, עוד משהו שאולי לא, שבתוך המגדלים האלה יש דירות קטנות של 45 מטר, של 60 מטר, שמה לא גרים עשירים, שמה בטח מאוד מאוד פשוט.

רועי לביא:

כן, אבל יש פה ממוצע דירות של 150 מטר.

אביגיל בן שמחון:

שרון, אני חייבת לציין ש - , חייבת תיירות, זה יכול לקרות.

שרון דינור:

נכון, אבל בגלל זה הערנו הערה.

איציק שוויקי:

אנגיל הפתרון, את יודעת מה הפתרון, לוקחים שני דירות מחברים אותם, מה? את לא יודעת את זה?
זה חדש לך? באמת.

יוחנן וייצמן:

תשאל את רבי עקיבא, את הבניין.

אורנה אנג'ל:

אין לנו, אנחנו עומדים,

יוחנן וייצמן:

אתה מרגיש פה את כל המערכת.

איציק שוויקי:

בסדר, אבל זכותי, זכותי לקנות שני דירות, ולחבר אותה אחת, לא תגידי לי - לא.

אורנה אנג'ל:

תעשו מדיניות לחיבור דירות.

איציק שוויקי:

לא,

לורה ורטון:

יש מדיניות,

אורנה אנג'ל:

אם יש מדיניות, אז,

איציק שוויקי:

אף אחד לא נכנס, אף אחד. אני לא ראיתי פקח אחד,

יוחנן וייצמן:

להגיד משפט חמור? בתוך הפרויקט הזה איחדו דירות בניגוד לחוק.

אורנה אנג'ל:

איזה פרויקט?

שרון דינור:

איזה פרויקט?

יוחנן וייצמן:

במגדל העיר, בבניין שקיבלו ב – 9464, הוועדה המקומית עשתה שקר מעצמה, ואישרה פה איחוד דירות.

עו"ד דני ליבמן:

אבל בוא, בוא,

יוחנן וייצמן:

לא, בלי קשר אחד לשני.

עו"ד דני ליבמן:

בוא נדייק,

איציק שוויקי:

בתוך, לא, זה בתוך הקו הכחול של הפרויקט, בתוך הפרויקט.

יוחנן וייצמן:

בתוך הפרויקט, קשור לקו הכחול.

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן, בוא נדייק.

איציק שוויקי:

בתוך הקו הכחול של הפרויקט. בסדר.

עו"ד דני ליבמן:

יועץ המשפטי בעירייה בדעת רוב, אמר שזה בסדר.

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

בדעת רוב.

עו"ד דני ליבמן:

אני הייתי המיעוט.

אורנה אנג'ל:

זה לא (לא ברור).

מרים לנדי:

יש לנו התחייבות,

יוחנן וייצמן:

אם אתם שואלים אותי, זה על גבול,

לורה ורטון:

אני חושבת שאפשר לעבור,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני הייתי המיעוט.

לורה ורטון:

אפשר לעבור לדיון הפנימי,

רועי לביא:

אז יש לכם עוד שאלות מהצוות? או לא?

יוחנן וייצמן:

לא,

ניסים אללו:

אני רק רוצה לסכם, מבחינתנו רק להזכיר לכם, אני רק רוצה כאילו לסכם ולהגיד, צריך גם לשקול את החלופה שאנחנו מציעים אל מול המצב המאושר, לא סתם הצגנו את זה פה, בואו, אל תשכחו שמאושר פה גם כל מגדל של 30 קומות שסותם פה את כל החלקות, את כל האזור, את כל מרכז הבלוק הזה. המתחם ההיסטורי היום משמש למגורים, ובינינו כמו שאת אמרת, לא באמת נגיש, אני חייב להגיד לכם, אני ירושלמי כמעט 50 שנה, מעולם לא הייתי פה בפנים, לא היה לי מה לחפש פה, פחדתי להיכנס פה בתור ילד, ואפילו לא ידעתי שיש פה מתחם היסטורי, והסתובבתי פה לא מעט, ברחוב, חרשתי את רחוב הלל הלך חזור,

איציק שוויקי:

אני זה היסטוריה, זה הגן שלי.

ניסים אללו:

רגע, יכול להיות, אתה יותר מבוגר ממני.

שרון דינור:

נפתח לו גן.

ניסים אללו:

עכשיו לדמיין,

לורה ורטון:

בואו ניתן לבן אדם לדבר.

ניסים אללו:

רגע, בהנחה ובתוך המתחם הזה עכשיו, ייבנה מגדל של 30 קומות שיסתור אותו לחלוטין, זה באמת לאף אחד לא ייכנס לשם, חוץ מהדיירים, זה הייתה נקודת המוצא שלנו. אפשר לכל אחד יש דעה על מספר הקומות, אגב זה לא בדיוק 50, זה 49, יש קומות טכניות, אפשר, אפשר להתווכח על כל דבר, יש פה 11,250 מטר דיור להשכרה לצמיתות, יש פה כמה אלפי מטרים לשימושים ציבוריים, בתוך המבנים החדשים, יש פה כל מיני רעיונות חדשניים של האדריכלים,

אורנה אנג'ל:

יש פה גן בסמוך גם.

ניסים אללו:

מאמסטרדם של, מרפסות, קומות מפולשות במגדלים שבעצם מייצרות לדיירים קומות עם פונקציות ציבוריות, מיני ציבוריות כאלה עם חצרות כאלה בקומות, יש פה כל מיני רעיונות נוספים, וזה לא מגדלים הכי סטנדרטיים שראיתם, אנחנו מודעים לזה, אבל צריך לדעת לשקול את זה אל מול החלופה אל מול המצב המאושר היום, ומול זה שעושים פה פינוי בינוי, זה העניין.

איציק שוויקי:

בכל מיני הבתים האלה מפונים,

יוחנן וייצמן:

כמה בניינים מוסיפים,

אורנה אנג'ל:

בניינים סטנדרטיים.

איציק שוויקי:

זה לא פינוי בינוי, מפנים אותם ומביאים אותם חדשות, נכון?

ניסים אללו:

מה?

איציק שוויקי:

את הדיירים, את הדיירים,

ניסים אללו:

כן,

איציק שוויקי:

שמפנים, בקינג ג'ורג' גם,

ניסים אללו:

גם את הדיירים,

איציק שוויקי:

ומה הם מקבלים עוד חדר? מה הם מקבלים?

מרים לגדי:

הם מקבלים,

איציק שוויקי:

אתה יודע,

מרים לנדי:

בין 25 ל – 30 מטר רבוע, חנייה ומחסן,

יוחנן וייצמן:

כמה דיירים מפנים שם?

מרים לנדי:

יש פה,

יוחנן וייצמן:

חוץ מפז – גז.

מרים לנדי:

כן, אני לא מתייחסת כרגע לפז – גז.

איציק שוויקי:

פז – גז לא גרים שם.

מרים לנדי:

יש פה יחידות דיור, אם אני מנכה מסחר, הקדשים, וכל מיני שימושים שהם לא סטנדרטיים כ – 100 יחידות דיור,

יוחנן וייצמן:

כולל הבניין העגול או בלי הבניין העגול?

מרים לנדי:

בלי הבניין העגול, אני לא סופרת אותו, כי אנחנו לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

איציק שוויקי:

כל זה, אתה רואה את כל היחידות דורך,

מרים לנדי:

כל היחידות דורך, ויש פה עוד הרבה שטחים של מסחר קומת קרקע, כי יש פה חזית מסחרית רציפה גם היום ואליה,

איציק שוויקי:

עכשיו לא גרים שם.

מרים לנדי:

אני לא מדברת על פז – גז.

איציק שוויקי:

מסחרי,

מרים לנדי:

אני לא מדברת על פז – גז.

אורנה אנג'ל:

לא (לא ברור).

ניסים אללו:

גם את המסחר אנחנו מגדילים,

מרים לנדי:

אם אנחנו סופרים,

איציק שוויקי:

כן, לא, לא,

מרים לנדי:

של פז – גז,

יוחנן וייצמן:

מה המכפיל? אולי בוא נדבר על המונחים של קריית יובל, מה המכפיל?

מרים לנדי:

השאלה היא, אם את סופרת את היחידות של פז – גז שמאושרות, יש פה 252 יחידות דיור מאושרות כיום, פלוס היחידות הקיימות שזה כ- 110, אני שוב, זה מספר,

יוחנן וייצמן:

מה זה?

לורה ורטון:

כמה יחידות דיור יש במתחם הזה היום, וכמה יהיו אחרי שתבנו את כל המגדלים?

ניסים אללו:

אז יש פה למעלה מ- 300 יחידות דיור מאושרות,

לורה ורטון:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא מאושרות, כמה בפועל?

מרים לנדי:

יש (לא ברור).

לורה ורטון:

היום, כמה?

ניסים אללו:

יש היום 100, בין 100 ל- 110 יחידות,

לורה ורטון:

יש 110 היום, וכמה יחידות דיור יהיו?

מרים לנדי:

רגע, אבל אתם מוציאים את פז – גז,

יוחנן וייצמן:

בוא נשאיר את פז, בוא נשים את פז – גז, דקה.

מרים לנדי:

בלי המגדל של פז – גז,

ניסים אללו:

אישורנו כבר (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

בלי המבנה של פז - גז בואו,

איציק שוויקי:

כמה סך הכול?

ניסים אללו:

יש פה מגדל שמאושרים בו 251 יחידות דיור בנוסף,

איציק שוויקי:

רגע,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל זה אתה לא הופך לפינוי בינוי.

איציק שוויקי:

זה כבר 500.

ניסים אללו:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

מה?

ניסים אללו:

אם היום יוציאו היתר בנייה, אז ייבנו פה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, הכול בסדר.

ניסים אללו:

50 יחידות, 60 יחידות.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

לורה ורטון:

לפי התוכנית שאתם מציגים.

ניסים אללו:

900 יחידות.

מרים לנדי:

זה 900 יחידות דיור,

לורה ורטון:

900.

מרים לנדי:

כולל את פז – גז,

לורה ורטון:

אתם מוסיפים 800 יחידות דיור,

אורנה אנג'ל:

לא,

ניסים אללו:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

אורנה אנג'ל:

למה את אומרת את זה?

רועי לביא:

לא, הם מוסיפים 600.

מרים לנדי:

לא, יש פה מאושרות,

יוחנן וייצמן:

מוסיפים 600 על 100.

רועי לביא:

מאושרות עוד 250.

איציק שוויקי:

לא המאושרות, בפועל יש כרגע 100 דירות.

רועי לביא:

ומוסיפים המאושרות.

אורנה אנג'ל:

יש מאושר,

רועי לביא:

תקשיבו שנייה, רגע,

אורנה אנג'ל:

310, או 300.

רועי לביא:

לנושא המכפיל,

לורה ורטון:

כן,

רועי לביא:

בוא נעשה סדר,

יוחנן וייצמן:

המכפיל הוא חשוב.

לורה ורטון:

רגע, בוא נשמע, בוא נשמע את רועי.

אורנה אנג'ל:

כשנח לכם אתם (לא ברור).

רועי לביא:

שנייה, אני אסביר,

איציק שוויקי:

לא,

לורה ורטון:

בוא נשמע,

ציפי רון:

רועי, רועי יסביר רגע,

לורה ורטון:

בוא נשמע את רועי.

איציק שוויקי:

אנחנו מדברים על ה - ,

ציפי רון:

שנייה רועי עושה סדר.

רועי לביא:

בנושא המכפיל צריך לקחת את מספר יחידות הדיור בפועל, ולהבין כמה יחידות דיור יוצאות בפועל.

לורה ורטון:

כו,

רועי לביא:

את ה – 250 המאושרות צריך להוסיף, נגיד אם המכפיל היה 4,

יוחנן וייצמן:

נכון, בדיוק.

רועי לביא:

הכפילי ב – 4,

לורה ורטון:

כו,

רועי לביא:

400, הוספתי עוד 250 מאושרות, כי אותם אני צריך לתת בחזרה בכל מקרה, אז יוצא 650. עכשיו מה המכפיל פה? וזה שאלה מאוד מאוד מורכבת, אנחנו עובדים פה עם תקן 21, אבל התקן 21 פה, הוא מאוד מאוד מורכב, ואנחנו עמלים בעצמנו להבין ולדייק, ואני אסביר למה, הם בתוך הפרויקט הזה, בסופו של דבר תקן 21 אמור לייצר כלכליות מוגדר ליזם, בסדר?

לורה ורטון:

כו, כו,

רועי לביא:

כשאנחנו מכניסים לתוך תקן 21 את הפרמטרים, שיש בפרויקט הזה, יש פה מאוד, הרבה אנומאליות, אוקי, למשל אם אתה מייצר דירות להשכרה, דירות להשכרה בתוך התקן 21 הם לא שוות כמעט או בכלל כלום.

יוחנן וייצמן:

יכול להיות אפילו שליש,

רועי לביא:

בסדר, לא משנה, לשם הדיון, אומרת, אומר היזם, אומרת אורנה פה, תקשיבו אם אתם מוותרים על דיור להשכרה, מבחינת התקן והמכפילים, אין לזה משמעות. תורידו, תעלו זה, זה אפס.

יוחנן וייצמן:

בוא נעשה משחק.

רועי לביא:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

משחק לצורך השיחה הזאתי.

רועי לביא:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

בוא נוריד את הדירות האלה.

לורה ורטון:

יוחנן, בוא,

רועי לביא:

אותו דבר לגבי (לא ברור).

איציק שוויקי:

כמה דירות להשכרה יש?

לורה ורטון:

רגע,

יוחנן וייצמן:

סימולציה, אני רוצה לעשות, לא, לא באמת. אני לא רוצה להוריד דירות להשכרה, אל תבין אותי לא טוב,

איציק שוויקי:

כמה דירות להשכרה יש?

יוחנן וייצמן:

מי שיקרא את הפרוטוקול, 2000 שנה לא יחשוב את זה עלי כאלה דירות.

איציק שוויקי:

כמה דירות להשכרה יש?

יוחנן וייצמן:

לצורך השיחה הזאת,

לורה ורטון:

סליחה, בוא ניתן לרועי לדבר, סליחה, רועי.

איציק שוויקי:

עובדים על אנשים.

לורה ורטון:

רגע, בוא ניתן לו לדבר. בוא, הוא הנציג הבכיר פה.

רועי לביא:

לגבי,

לורה ורטון:

אפשר, אפשר לשמוע, לתת לרועי לסיים את דבריו?

רועי לביא:

אנחנו כרגע, אחרי זה לצד הדירות להשכרה, יש פה גם באמת רעש גדול מאוד של מסחר, אוקי, יש מסחר, ותעסוקה, ויש עוד,

אורנה אנג'ל:

זה התחדשות עירונית,

רועי לביא:

שנייה, שנייה, רגע, ויש עוד מספר מאוד גדול של מטרים שהם מטרים ייחודיים לאופי הבינוי הזה, שכולל שטחים ציבוריים לדיירים, בסדר? ללא מגורים, זה בעצם המבנים האלה הם מבנים של ממ"קים ולא של ממ"דים, אז זה אומר שבעצם יש המון שטח בכל בניין, שהוא לכאורה שטח שהוא לא במגורים, אלא הוא לטובת הדיירים.

יוחנן וייצמן:

למה זה טוב בכלל?

רועי לביא:

אני לא אומר אם זה טוב או לא, שנייה,

אורנה אנג'ל:

אנחנו, חכה שנייה,

רועי לביא:

אנחנו נסביר, תני לי.

אורנה אנג'ל:

אמרנו שזה (לא ברור).

לורה ורטון:

לא, סליחה,

רועי לביא:

עוד רגע,

לורה ורטון:

אפשר לתת לרועי לדבר?

רועי לביא:

אני אסביר שנייה, קודם אני מסביר את המכפיל, כי באמת אומרים, איך הגעתם למספרים האלה?
אז אני אומר מעבר לזה שאנחנו לקחנו שמאי ואנחנו בודקים גם אם זה באמת נכון ומדויק, כן, אבל
זה דיוקים שאני לא יודע להתייחס אליהם, השמאי בודק אותם. אבל בבסיס ברמת העקרונות,
האלמנט הזה שיש שם, מאות אלפי מטרים כרגע של בינוי שהוא בתוך בנייני המגורים, בנספח של
הבניין אבל לא משמש לדירות, ברמת המכפיל והזה עולה כסף לבנות אותו, הוא נכנס בחישוב
הכלכלי, והוא לא יוצא מבחינת היחידות, וזה אחת הסיבות שהמספר המכפילים פה ברמה השמאית
מגיע הרבה יותר ממה שאנחנו רגילים. המטלות של הגן, ככל ואנחנו נגדיל שגן שרמן, אני לא מדבר
על הגינה בפנים.

יוחנן וייצמן:

לי לא נותנים.

רועי לביא:

העלות של גן שרמן מושטת על הפרויקט, אוקי, שזה אינטרס עירונית, אתה צריך להחליט, כן? אבל לכל דבר כזה יש משמעות ביחידות דיור במכור.

יוחנן וייצמן:

ברור, במאה אחוז.

רועי לביא:

ולכן אני אומר בסופו של דבר אנחנו בודקים כמובן שהשמאי שלהם עשה עבודה ראויה, גם אנחנו, וגם השמאי המחוזי בודק את זה, אבל ברמת העיקרונות הסיבה שכמות המטריז' פה היא כל כך הרבה גדולה, יותר גדולה ועדיין עומדת בתקן 21 היא מהסיבות שאמרתי, יש עוד כמה אלמנטים שהשמאי כרגע בודק, הריביות שהם שמו, אם הן ריביות מדויקות, אבל זה כל דבר כזה יש לו משמעות, אבל בעקרונות אני חושב שזה הדברים החשובים. המטלות הציבוריות שהן לא בהכרח קשורות לפרויקט באופן ישיר, מבחינת עלויות כמו גן שרמן, התוספת של הדיור להשכרה מגורים מיוחד, הפרשה מבונה של כ – 5000 מטר,

יוחנן וייצמן:

זה בכל פרויקט.

רועי לביא:

האלמנטים,

יוחנן וייצמן:

עכשיו בוא, הדבר היחיד שאמרת פה בגדול,

רועי לביא:

זה נכון בכל פרויקט,

יוחנן וייצמן:

בגדול זה המטלה של גן שרמן.

רועי לביא:

שנייה, זה לא מדויק.

יוחנן וייצמן:

זה מטלה, שאר הדברים זה יש את זה בכל פרויקט.

רועי לביא:

וייצמן,

מרים לנדי:

דיוור להשכרה.

יוחנן וייצמן:

דירות להשכרה, לא, אני רוצה כזה בשביל החשבון.

רועי לביא:

וייצמן, רק אני אגיד,

לורה ורטון:

רגע בואו,

רועי לביא:

שבפרויקט כזה,

יוחנן וייצמן:

לקזז את הדיוור להשכרה,

רועי לביא:

אנחנו אומרים להם, גם מקלים בהפרשות המבונות, כדי לא להוסיף,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל, אבל לוקחים,

רועי לביא:

אבל,

יוחנן וייצמן:

לוקחים בפרט במקומות שזה לא קריית יובל, כמו פה מרכז העיר או בית הכרם, שהערכי קרקע הם בשמיים, לא מתחילים למכור פה, פר מטר, נכון?

רועי לביא:

אני שם בצד,

יוחנן וייצמן:

הוא יהיה במקום 70.

רועי לביא:

ואני שם בצד את ה- 250 יחידות דיור של פז – גז, שהם אחרי כל החישובים חוזרים,

יוחנן וייצמן:

הן לא מעניינות אותי, לא רוצה, לא רוצה להתייחס אליו,

לורה ורטון:

אוקי,

רועי לביא:

רק כדי להסביר.

יוחנן וייצמן:

רועי, כמה יחידות דיור יש פה בלי דירות להשכרה? עדיין לא דיברת עדיין על גודל דירה.

רועי לביא:

הסיפור הזה, אני אבקש שנייה שהם יתייחסו, כי גם לנו מבחינת, מבחינת התקנון,

יוחנן וייצמן:

אני פותח את טבלה 5, דקה, בסדר, אני גם יודע לעשות את זה.

מרים לנדי:

אנחנו, אני רוצה להתייחס לנקודה של דיור להשכרה, רועי.

רועי לביא:

גם של דיור להשכרה, וגם של מספר יחידות הדיור, כי האם זה 900 ומה גודל ממוצע של יחידת דיור, תתייחסו שנייה גם לשני הנקודות האלה.

מרים לנדי:

אז לעניין דיור להשכרה, אנחנו מתחייבים כרגע על המטרז', שזה כ- 11,200 אלף מטר רבוע עיקרי, אני לא מדברת כרגע על שטחי שירות, ומרפסות,

רועי לביא:

סדר גודל של 100, 150 יחידות דיור,

מרים לנדי:

תלוי, אז שוב זה תלוי, השאלה אם רוצים לתכנן שם דירות שהן קטנות, גדולות יותר, זה משהו שאנחנו לא ידענו בעניין הזה של התמהיל, מה אנחנו רוצים שיהיה בדיור להשכרה, וזה גם משהו שאנחנו רוצים לשמוע את דעתכם בעניין הזה, כי השאלה היא מה הצורך במרכז העיר לכוזה דבר, זה אחד, לעניין הדיור להשכרה. שתיים, לעניין יחידות הדיור, אז יש לנו פה, אני מדברת כרגע על יחידות הדיור במגדלים, ולא יחידות דיור בבינוי הנמוך, כי זה לא משמעותי, וזה לא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

כי היא שטויות.

איציק שוויקי:

למה? זה 100 יחידות,

מרים לנדי:

אנחנו,

איציק שוויקי:

בדיור הנמוך זה 100 יחידות,

יוחנן וייצמן:

104.

איציק שוויקי:

כי יש עוד,

רועי לביא:

לא, את מדברת על המבנים לשימור,

איציק שוויקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

איציק שוויקי:

לא הבתים לשימור,

יוחנן וייצמן:

המבנים הנמוכים למעט המבנים לשימור.

מרים לנדי:

כן, בדיוק,

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת הבניינים,

מרים לנדי:

אז אנחנו מדברים על כרגע כ – 900 יחידות דיור,

אורנה אנג'ל:

זה שימור מחמיר,

מרים לנדי:

מתוכם אנחנו מתחייבים, יש לנו הרי, אנחנו מחויבים להוראה שאומרת, שכ – 20% מספר יחידות
הדיור, יהיה בשטח קטן,

יוחנן וייצמן:

כן, בסדר,

מרים לנדי:

זה משהו שנמצא בתוך התקנון,

יוחנן וייצמן:

כן, זה התמ"א זה בסדר.

מרים לנדי:

נדרשים פה לשאלה של תמהיל הדירות, שזה שאלה שאנחנו, אנחנו מתכננים כרגע מטרים, אנחנו
מתחייבים עליהם,

יוחנן וייצמן:

יופי, אז בואי נדבר על מטרים,

מרים לנדי:

אז אנחנו, במכפיל,

יוחנן וייצמן:

זה גם המצב, כן,

מרים לנדי:

אולי יהיה לנו יותר נוח להסתכל,

יוחנן וייצמן:

יופי.

מרים לנדי:

במטרים אלה, עוד משהו שגם אני רוצה להגיד,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נדבר על מטרים דקה, אז אני,

מרים לנדי:

רגע,

יוחנן וייצמן:

כן,

מרים לנדי:

יש לנו פה 8000 מטר רבוע של משרדים, במצב הנכנס יש 2000, מעל 2000 מטר של משרדים שאנחנו צריכים לתת בחזרה. עכשיו מבחינתנו אנחנו נוריד את המשרדים האלה, וגם קיבלנו הנחייה מהשמאי, הוא שמאי המחוז, הוא שמאי הוועדה, להסתכל על הדבר הזה, מורידים,

רועי לביא:

להבין את המשמעויות,

מרים לנדי:

כן, בדיוק, יש לנו פה מעל 5000 מטר רבוע, של מלון, שוב שגם זה הנחייה שקיבלנו אם לבדוק, אם זה קיים או לא, אבל זה משהו שאנחנו מאמינים בעירוב שימושים, השטחים האלה מבחינתנו אין להם ערך כלכלי גבוה.

איציק שוויקי:

רגע, איפה עושים את המלון, במגדיל?

מרים לנדי:

באחד מהמגדלים, באחד המגדלים יש,

ציפי רון:

אחד משלושת המגדלים.

מרים לנדי:

מלון, ואחד מהמגדלים יש,

יוחנן וייצמן:

הוא 5000 מטר.

מרים לנדי:

עכשיו לעניין הפרשות לצורכי ציבור, אנחנו כרגע לא התחייבנו בתוכנית, למשהו מסוים, היה דיבורים על אודיטוריום שאנחנו צריכים לעשות, כיתות לימוד, אולם ספורט.

יוחנן וייצמן:

ראית את ההמלצה של אמי ארבל יום רביעי?

מרים לנדי:

כן, ביום רביעי יש לנו ב - ,

יוחנן וייצמן:

כן,

מרים לנדי:

כן, וגם חשוב לי להגיד, שה – 5000 מטרים האלה שאתם רואים, חסר שם שטח של אולם, של ספורט,

ציפי רון:

למה?

מרים לנדי:

700 מטר רבוע.

אורנה אנג'ל:

כדי שהם יוכלו להגדיל כיתות.

מרים לנדי:

אנחנו מדברים פה על 6000 מטר,

ציפי רון:

בשלושת המגדלים של,

אורנה אנג'ל:

מה?

ציפי רון:

איפה?

אורנה אנג'ל:

במגדל של הגן יהיה, אולם,

מרים לנדי:

המטרה,

ציפי רון:

של שלושת המגדלים של גן שרמן?

איציק שוויקי:

יש מגדל בשרמן.

אורנה אנג'ל:

אחד, יש מגדל אחד.

אביגיל בן שמחון:

בשרמן יש אחד.

איציק שוויקי:

אחד.

אורנה אנג'ל:

זה המגדל, שרמן יהיה אולם ספורט,

מרים לנדי:

אנחנו עשינו את זה בחלוקה כזאת,

אורנה אנג'ל:

והספרייה.

מרים לנדי:

על הפארק, יותר, על הפארק,

אורנה אנג'ל:

וזה מאפשר להם עוד 13 כיתות.

איציק שוויקי:

זה כמו שעיריית ירושלים עץ חיים שם את בית העם,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

ספריית בית העם. 1500,

יוחנן וייצמן:

זה יפה דווקא.

מרים לנדי:

גם אתה רואה שבאמת על הפארק יהיה ממשק לילדים,

איציק שוויקי:

לעצור אותם?

מרים לנדי:

לאולם ספורט,

איציק שוויקי:

מתחת ל - ,

אורנה אנג'ל:

הסיבה שזה בגן שרמן, ולא במגדלים האחרים,

ניסים אללו:

לשמור על הספרים.

אורנה אנג'ל:

כדי שהם יוכלו ללכת דרך הפארק.

מרים לנדי:

הפארק בעצם ולא לעבור דרך הכביש,

אורנה אנג'ל:

לעשות פריצה.

מרים לנדי:

זאת המטרה.

איציק שוויקי:

היום הכול דיגיטלי.

מרים לנדי:

אז זה, אם יהיה איזה שאלה, אני,

יוחנן וייצמן:

בסדר, למישהו יש עוד שאלות? בסדר, נכנסנו לפנימי.

ציפי רון:

יש לי רק, כן,

יוחנן וייצמן:

רק שנייה,

ציפי רון:

יש לי שאלה אחת לגבי, לוחות זמנים, יש לי שאלה אם אנחנו כאן בוועדה הזאת נוכל לקבל הדמיות, נוכל לקבל תשובה לשאלה שלי לגבי רחוב קינג ג'ורג', שמירה על התצפיות, שמירה על המשמעות, יש שמירה על מסת הבנייה ותשובות על העניין של החנייה, המטלות ששאלנו, היו כמה שאלות, אם אנחנו נוכל לתחזק את זה, שנייה תנו לגמור משפט.

יוחנן וייצמן:

בוא לא נשקר את עצמנו.

ציפי רון:

תנו לגמור משפט.

לורה ורטון:

אפשר להקשיב?

ציפי רון:

תנו לגמור את השאלה,

יוחנן וייצמן:

אפשר להעביר לך את זה במייל, בפקס.

ציפי רון:

רגע, השאלה שלי, אבל אני רוצה, ולא שיהיה, תהיה הקלטה מבולבלת, רק שנייה, רק שנייה חברים סליחה,

לורה ורטון:

סליחה,

ציפי רון:

שלא תהיה הקלטה, שלא יהיה בלבול,

אורנה אנג'ל:

שלא יהיה בלבול.

ציפי רון:

אדריכל מה השאלות, אני מקווה שלא שכחתי כלום, תצפיות מכיוון הר הזיתים,

מרים לנדי:

בסדר,

ציפי רון:

המשמעות של ה - , המשמעות של המסה הזאת על קינג ג'ורג', איפה נשארות תצפיות קינג ג'ורג', לכיוון מזרח. לגבי המקום עצמו, הכניסה לחניות וכן הלאה, השמירה עלה גינה, השטח של הילדים, שטח המשחקים של הילדים, והעיצוב, ומספר הקומות, המספר קומות נראה לי כאן קולוסאלי, אני לא יודעת מה זה עושה לקו הרקיע של, לא רק של קינג ג'ורג', של העיר בכלל. אז אני הייתי מבקשת מאוד התייחסות. ושאלה אחרונה שלא שמענו עליה שום דבר, זה חומרים, ממה הבניין הזה יהיה בנוי, איך יהיה העיצוב שלו, היום אנחנו בדילמה קשה מאוד בירושלים, אני חייבת להגיד, רק שנייה, אין תוכנית מתאר,

יוחנן וייצמן:

אבל בין אם זה 30 קומות, בין אם זה 60.

ציפי רון:

שנייה, אין תוכנית, אז אני אומרת להקלטה, אין תוכנית מתאר בתוקף, יש נזילות, וזילות בעניין חומרי הבנייה, ומאחר שמדובר פה על רחוב ייצוגי, אחד הרחובות הכי ייצוגיים בירושלים, הבניין של המוסדות, הבניין של ישורון.

איציק שוויקי:

דרך המלך,

ציפי רון:

הבניין, הבניין של בית מרכז בית הרב,

איציק שוויקי:

דרך האבות, דרך האבות.

ציפי רון:

היכל שלמה, וטרסנטה, וקו פרשת המים, כל אלה מחייבים התייחסות סופר רגישה, לכל הנושאים האלה, נראה לי שעוד לא קיבלנו תשובה לזה, ואולי התוכנית עוד לא התייחסה לזה, אז אני מבקשת, אנחנו וועדת שימור לי אכפת מאוד מאופי של ירושלים, אכפת לי מאוד מהאופי של העיצוב, אכפת לי מאוד מהאופי של הרחוב, אכפת לי מה יהיה בגן הזה, אז לכל הנושאים האלה לא קיבלנו תשובות, אני מאוד מבקשת לפני שזה עובר הלאה, שתהיה התייחסות,

שרון דינור:

זה עובר הלאה, זהו.

ציפי רון:

תוכנית מתאר,

יוחנן וייצמן:

ואמרת את זה כבר, סיימנו.

ציפי רון:

אני מבקשת,

יוחנן וייצמן:

כן, שוויקי,

איציק שוויקי:

קודם כל אני רוצה להגיד כמה דברים, תוכנית שימור, לא מדבר על המגדלים, אבל התוכנית היא שימורית ישמר את אזור מרכז ירושלים, זה חסבון, הבתים האלו, אני לא, לא בהכרח ש - , אם אתה אומר שזה עולה לעירייה הרבה כסף, אז יכול להיות שיוזם שייקח את זה לעצמו, ואז הוא יכול להוריד מהעלויות, כי הוא דיבר על בניינים לשימור, לשימוש לשימור. דבר נוסף שרציתי להגיד, שאלתי את השאלה, מתוך ה - 100 דירות שקיימות כרגע, ברחוב קינג ג'ורג', הלל יש אולי 30% מהם משרדים,

מרים לנדי:

לא, זה לא, לא הכללתי בפנים,

איציק שוויקי:

לא, השאלה אם, לא, השאלה אם ברחוב הלל, אני חושב שאני מכיר את רחוב הלל,

מרים לנדי:

כן,

איציק שוויקי:

שיש לי, היה גר חבר בקומה 2, יש שם שלוש,

רועי לביא:

מה?

איציק שוויקי:

שלוש,

ציפי רון:

של משרדים,

מרים לנדי:

חשוב, כן,

ציפי רון:

המשרד נעמי וייל יושב שמה.

איציק שוויקי:

לא, המשרד של נעמי וייל, יושב (לא ברור) למטה,

ציפי רון:

היה, ישב שמה.

איציק שוויקי:

בכל מקרה השאלה שלי, יש הרבה משרדים,

ציפי רון:

אני לא יודעת,

איציק שוויקי:

בהלל, השאלה מה, אתם, המשרדים האלו לא יהיו בדירות.

מרים לנדי:

אז אני,

איציק שוויקי:

ומה שקרה, הנדירות, נגיד,

מרים לנדי:

כן,

איציק שוויקי:

הרופאים התנחלו, יש מלא מסחר,

מרים לנדי:

אפשר לחלק את זה לשניים, יש שם באמת דירות שהוסבו למשרדים, שהם מקבלים דירות,

איציק שוויקי:

דירות, הם מקבלים דירות.

מרים לנדי:

וכמובן זאת ההעדפה שלהם, וזה גם זה תוכנית המתאר, זה מה שהיא מאושרת. ויש שם משרדים כמו את הבנק, אם אתה מכיר על רחוב הלל, ואת התת-קרקע שלו שהוא מקבל משרד, כי במהות שלו הוא משרד, וזה הייתה, אז לכן יש לנו פה כ- , מעבר ל- 110 יחידות דיור שבנויות כיום, יש גם משרדים, יש סך הכול 195, תתי-חלקות בפרויקט הזה, מתוכם 110 מגורים נקי, לכן עשיתי את ההפרדה שיהיה, אז כן, יש גם משרדים.

איציק שוויקי:

יש 90 יחידות משרדים.

מרים לנדי:

יש שם כל מיני שימושים, מסחר, מחסנים וכולה.

ציפי רון:

עוד דבר אחד מאוד חשוב, תיעוד, תזכרו, אני לא יודעת אם אני אהיה בוועדה או לא, אבל אני לא יודעת מתי הפרויקט הזה יגיע למימוש וילבש עור וגידים.

מרים לנדי:

כו,

ציפי רון:

אני מבקשת איזה שהוא סיפור במסגרת הפרויקט, איפה שהיום רונדו וכן הלאה, של הרחוב של הבלוק שהיה,

איציק שוויקי:

(לא ברור).

ציפי רון:

לתת איזה שהוא את הסיפור של המקום.

שרון דינור:

אפשר לעשות גן ציבורי,

ציפי רון:

שכל מי שעובר, יוכל לראות את זה,

יוחנן וייצמן:

בדיון הפנימי.

לורה ורטון:

טוב.

אביגיל בן שמחון:

אתה לא רוצה שהם יתייחסו,

יוחנן וייצמן:

יש להם התייחסות,

ציפי רון:

וגם חסבון.

אביגיל בן שמחון:

יש פה,

יוחנן וייצמן:

האם קראתם את ההמלצה, והאם יש לכם,

ניסים אללו:

נראה לי שהעברנו,

שרון דינור:

מה? מה?

מרים לנדי:

יש לנו התייחסות, אבל היא לא הועברה, אני לא יודעת מה, אני אוכל להעביר לכם עכשיו, אם זה לא,

יוחנן וייצמן:

יש דברים שאתם לא מרוצים מההמלצה, זה הרגע.

שרון דינור:

שעיה ישב איתי שבוע שעבר,

אביגיל בן שמחון:

אבל לא עברנו,

שרון דינור:

אבל אין לנו, אין לנו התייחסות, כי היא לא נשארה אצלנו התייחסות שלכם, אז מה שאני זוכרת אני יכולה,

מרים לנדי:

את רוצה שאני אעביר לך? שרון.

שרון דינור:

כן, בוודאי.

אביגיל בן שמחון:

אבל זה משהו שהוועדה צריכה (לא ברור) שלה.

שרון דינור:

בסדר, אנחנו יכולים גם לעשות את ה - ,

מרים לנדי:

המסמכים העדכניים שלנו הם כבר נפתרו, אבל,

יוחנן וייצמן:

למה?

אביגיל בן שמחון:

לא ראיתי שהיה,

שרון דינור:

פשוט תעבירו לנו את זה,

אביגיל בן שמחון:

היה הרבה דברים,

מרים לנדי:

תעביר למי ש - ,

שרון דינור:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

טוב, סיימנו.

לורה ורטון:

מה?

מרים לנדי:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

את יודעת על הסתייגויות פה?

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

את יודעת על הסתייגויות?

שרון דינור:

רגע, היה, היה כמה דברים,

יוחנן וייצמן:

יש דברים פתוחים לדיון, חבל, אז,

שרון דינור:

אני רוצה, אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

את ההמלצה.

אביגיל בן שמחון:

הם לא התייחסו ספציפית לסעיפים, כי יש פה המון המון דברים,

יוחנן וייצמן:

הם קראו זה,

אביגיל בן שמחון:

שצריך לתקן,

מרים לנדי:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז הם אומרים שהם יקראו,

אורנה אנג'ל:

תדברי עם אמי,

אביגיל בן שמחון:

לא, מה זאת אומרת?

שרון דינור:

הם יעבירו, לא, לא, סליחה, את הדיון הזה, שעיה היה,

יוחנן וייצמן:

זה יהיה אחרי זה. טוב, בוא ניכנס לדיון פנימי, חברים.

שרון דינור:

כן.

אורנה אנג'ל:

תודה רבה.

שעיה רוט:

תודה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו הולכים, שוויקי, את דעתך.

איציק שוויקי:

מבחינת שימור אין לי בעיה, מבחינת מגדלים, אני משאיר את זה (לא ברור) של,

שרון דינור:

אפשר את האלחוטי הזה רגע?

איציק שוויקי:

מבחינת השימור,

יוחנן וייצמן:

מבחינת שימור אתה מרוצה, מגדלים,

איציק שוויקי:

מגדלים, והבנייה החדשה בגן, זה, זה באחריות מהנדס העיר ועיריית ירושלים, ואתם, תחליטו על הבנייה לגובה.

שרון דינור:

מאוד,

איציק שוויקי:

זה לא יכול להיות שהפריצה הזאת.

איציק שוויקי:

אמירה מאוד מוזרה מוועדת שימור, אגב סליחה, אני חייבת להגיד,

ציפי רון:

מה? מה?

שרון דינור:

כי אני חושבת שאי-אפשר להתעלם ממה שקראתם לו הפיל שבחדר צרח אליו להגיד יש פה משהו שהוא לא קל אולי לעיכול, אבל זה, אנחנו ב - ,

יוחנן וייצמן:

אני יכול רק שנייה,

שרון דינור:

א' אפשר לבקש לצמצם, אפשר לבקש לבחון צמצום, אפשר לבקש לצמצם תכסית, נגיד אמרת שהמגדל היה צריך,

רועי לביא:

אפשר להגיד שזה סבבה, אבל להגיד,

שרון דינור:

ואפשר להגיד תקשיבו, החלופה שתיבנה שמה, מבנה של 30 קומות שהוא בלב המתחם, הוא, היא פחות טובה מאשר שני מגדלים, או אחד בחוץ שמרווחים ושומעים את הרעשים, בגרסה של המגדל אחד בפנים, המבנים לשימור נשאים מגורים פרטי, אוקי, שזה נשאר. וצריך להבין את כל הזמן דברים האלה, אבל רק להגיד, זה לא וועדת שימור, זה לא בסדר להגיד.

יוחנן וייצמן:

אני יכול להגיד את דעתי?

איציק שוויקי:

קודם כל משמרים את השימור, ועושים את העבודה של השימור. עכשיו זה שעיריית ירושלים לא רוצה את המבנים, כי,

שרון דינור:

אני רציתי להגיד להם,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא אמרתי, אמרתי זה צריך דיון,

שרון דינור:

רגע, רגע, רציתי להגיד משהו, רגע משהו חשוב,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

שאני רוצה להגיד לכם, זה מה שאנחנו רואים כרגע, אתם צריכים להבין, שהתוכנית שב - , זה לא התנאי שעמדה שם, תוכנית שעמדה בתנאי סף,

יוחנן וייצמן:

זה לא משנה,

שרון דינור:

רגע, לא, לא, תנו לי להשלים את המשפט, זה חשוב.

לורה ורטון:

בבקשה,

שרון דינור:

אוקי, כי אני חושבת, לא אני, ולא מהנדס העיר, להיפך, עמדנו על שני דברים פה בלב הפנימי, אחד, שזה לא יסומן כחום, אנחנו לא רוצים שיקרה לנו שנלך, אמרנו שזה יהיה מעורב מסחר, ותרבות, כאילו חום, ואנחנו נעשה עם זה אחרי זה את החשיבה של (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה לא עיריית ירושלים,

שרון דינור:

אוקי,

רועי לביא:

גם וגם.

שרון דינור:

לא רצינו, לא רצינו שמבנים, אתם צריכים להבין,

איציק שוויקי:

לא ענייני,

לורה ורטון:

רגע, סליחה,

שרון דינור:

עכשיו נדבר פה,

לורה ורטון:

תקשיב לה, אי-אפשר כל הזמן,

שרון דינור:

אתם צריכים להבין משהו, שקשה להבין אותו רק מהשולחן של השימור ברמה של ההיבטים הכלכליים,

רועי לביא:

זה חשוב.

שרון דינור:

השמאיים של זה, אם הדבר הזה כולו עכשיו הוא בהפקעה מלאה, הוא מגיש לנו חשבון על ההפקעה, זה לא מה שביקשנו. הוא אומר - הנה נתתי לכם, לא, זה לא מה שביקשנו, אנחנו עושים איתו הסכם, מחוץ לתב"ע, כדי שהמבנים האלה יהיו גם ציבוריים, וגם לא. דבר שני, אמרנו שמה שאת התיירות עם כל הכבוד, קודם כל אני רוצה להגיד לכם שיש בדיוק ממול את מלון עדן שהוא לא מלון קטן בכלל, ואין שם צורך, אוקי, ואם אתה רוצה מלונאות אהלן וסהלן, תעשה בחדש, כי לקחת את המבנים הקטנים האלה, ולעשות אותם מלונאות זה יחרב אותם, אוקי, כי צריך לעשות שם,

יוחנן וייצמן:

מלון,

שרון דינור:

וכו' וזה לא מספיק חדרים, זה אומר שזה יהיה חדר וחצי,

איציק שוויקי:

אבל הם לא מבקשים,

שרון דינור:

לאוליגרך וחצי, אוקי,

איציק שוויקי:

הם לא רוצים,

שרון דינור:

אז הם לא רוצים, זה מה שאתה אומר,

איציק שוויקי:

לא, הם לא רוצים מלון,

שרון דינור:

אז,

לורה ורטון:

סליחה איציק,

איציק שוויקי:

היום המלון הוא פה. היא מנסה לדבר, זה ממש לא פייר, אתה לא נותן לה לדבר,

שרון דינור:

לא רק שאני מנסה לדבר, להגיד לי זה לא נכון, בין אם זה אתה או הם,

איציק שוויקי:

שאלתי אותה,

שרון דינור:

שזה מה שהם הציגו, וזה מסמן מלונאות כרגע, זה לא בסדר. אז אנחנו חייבים להשאיר את זה בהתייחסות שלנו. דני, למה אתה כל כך מבסוט?

עו"ד דני ליבמן:

זה לא קשור לזה,

שרון דינור:

אוקי, באופן כללי.

יוחנן וייצמן:

גברת רון,

ציפי רון:

הוא קיבל הודעה משמחת.

יוחנן וייצמן:

אני יכול להגיד את דעתי, או שאת רוצה לתקוף.

לורה ורטון:

אולי תגיד אתה,

יוחנן וייצמן:

אני אומר דעתי, דעתי אסור לאשר את התוכנית בצורה, במתכונת הזאת. תסלחו לי שאני כל כך בוטה, לא הגובה, ולא ה - , את השימור של המבנים האלה היה לנו מלפני 2000 שנה, הגובה זה תסלחו, אני לא רוצה להשתמש במילים לא יפות, לא לעניין לפחות במרכז העיר, 30 קומות די והותר, זה לא 2000 זה לא, זה לא תוכנית 2000, זה לא ה - 852 שנרשם, זה לא בתוכנית הרק"ל, שלא יספרו לי שפינוי בינוי זה המכפיל, אנחנו פחות או יותר יודעים מכפילים, בלי להיות שמאי גדול. עכשיו עוד דבר, גם ה - , עכשיו גם אפילו בוא נדבר דקה על המתחם חסבון, זה דבר אחד. דבר שני, גם ההצרכה הזאתי זה לקחת שטח מהציבור, ומפזרים לי את השטח הזה בין הבניינים, שוב את אומרת זה לא שנלך, אני בא לשנלר השומר לא נותן לך להיכנס לשטח הירוק הזה בכלל.

לורה ורטון:

נכון.

יוחנן וייצמן:

עכשיו, אני לא יודע אם כן ייתנו, לא ייתנו, ידידותי לילדים לשחק שמה, זה לא יקרה, לכן אני מציע לא לאשר את התוכנית הזאת. עוד דבר, אז שוב, גם על המתחם חסבון, את שואלת אותי זה יהיה מגורים או לא, השטח הזה, בוא נגיד נשאיר אותו ליזם לשיקול דעתו, אני מבטיח לכם שהוא לא יעשה את זה מגורים, כי מטר מגורים שמה, בוא נגיד שעולה 150 אלף שקל למטר, מגזים, מטר מסחר למסעדה או לדברים,

שרון דינור:

יותר?

יוחנן וייצמן:

עולה יותר יקר שם באזור,

ציפי רון:

ברור.

שרון דינור:

מה ברור? א', 50 אלף מטר מה זה, עשית הפחתה, כי אני עכשיו ראיתי מהשמאי שעושה לנו את העבודה על פרק השימור וזה, שבמקומות הרבה פחות מרכזיים, נגיד במקור ברוך, אמרתי לוייצמן, לא, דבורה הנביאה 74 אלף שקל מטר רבוע,,

יוחנן וייצמן:

אני מדבר על אדלר,

שרון דינור:

רגע, מה זה?

דוד היימן:

אל תשווי,

שרון דינור:

מגורים, מגורים, במקור ברוך ראינו כבר,

רועי לביא:

זה מעולה זה אפשר,

שרון דינור:

נושק ל – 40 אלף למגורים.

רועי לביא:

לנייד לכם את כל הזכויות,

ציפי רון:

למטר 40 אלף

שרון דינור:

במקור ברוך, שזה לא מרכז העיר,

ציפי רון:

למסחר?

שרון דינור:

לא, למגורים,

ציפי רון:

למגורים.

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי היא כזאת,

ציפי רון:

רגע, וכמה למסחר?

יוחנן וייצמן:

את מסכימה עם זה ההמלצה שלי? או שיש לך התנגדות?

שרון דינור:

נכון, אני אומרת,

ציפי רון:

שרון,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

אני מסכימה איתך,

יוחנן וייצמן:

אדריכלית דינור, רועי, אתה חבר פה? אתה מסכים או לא?

שרון דינור:

הוא אמר,

יוחנן וייצמן:

אנחנו 3, ואחד נגד.

משה גורא:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להקריא את ההחלטה,

רועי לביא:

אני אגיד שני, את עמדתי. אני חושב ש - ,

יוחנן וייצמן:

אנחנו קיימנו את ההצבעה, אתה יכול להסביר,

רועי לביא:

לא, בסדר,

לורה ורטון:

רגע, רגע, בוא נקשיב.

רועי לביא:

אני רק רוצה להגיד מילה, אני חושב שאפשר לתת הערות וכל מיני, אבל אם האמירה היא, אנחנו מתנגדים גורפת לזה, אז אני מתנגד לתוכנית.

יוחנן וייצמן:

ברור, אז הסברתי שני נקודות ראשיות שמטרידות,

רועי לביא:

אין בעיה,

יוחנן וייצמן:

אחד להצרכה, שתיים לגובה,

שרון דינור:

מה? מה?

יוחנן וייצמן:

אז ממילא התוכנית לא,

רועי לביא:

אני כמי שליווה את התוכנית,

שרון דינור:

מי מצביע פה, סליחה.

יוחנן וייצמן:

זהו. רועי, גורא, וייצמן וורטון.

שרון דינור:

ומה לורה אומרת?

לורה ורטון:

אני מסכימה איתו, זאת אומרת תשמע אם אפשר היה,

שרון דינור:

אני מבקשת שתעזרו לי בזה,

לורה ורטון:

לאשר בחצי,

יוחנן וייצמן:

אני ניסחתי.

שרון דינור:

לא, רגע, עכשיו אנחנו, אני נכנסת לזה, ואני רוצה שנפתח את זה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אתה יכול ללכת.

רועי לביא:

יש פה משהו חשוב שנייה ברמה הקונקרטית שנייה לפני הדיון העקרוני. ברגע ש –

יוחנן וייצמן:

לא, דיון עקרוני היה,

לורה ורטון:

לא, לא,

רועי לביא:

שנייה, תן לי שנייה,

יוחנן וייצמן:

שנייה תתנו לי להקריא החלטה, ואחרי זה נדבר, כי,

רועי לביא:

וייצמן שאלה,

לורה ורטון:

אני דווקא, אני הייתי קודם רוצה לשמוע.

רועי לביא:

שאלה קטנה,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

רועי לביא:

וויצמן, שאלה קטנה, אם אתה מייצר החלטה, שהיא לגיטימית לגמרי שאומרת, אנחנו מתנגדים לתוכנית בגלל שתי הסיבות שאתה אמרת, עדיין יש מלא הערות תכנוניות שימוריות, שאני אומר, שגם אם החלטנו שלא, אני רוצה שהם איכשהו יופיעו בפרוטוקול, כדי ככל ולא, אני לא יודע אם דבר כזה, לא יקבלו את ההמלצה שלכם,

יוחנן וייצמן:

מקובל עלי,

רועי לביא:

אז בוא נמצא את הדרך להכניס את זה,

יוחנן וייצמן:

הכול, פה נכנס. עוד רגע, דקה, שנייה אחת, אני רוצה רק להחליט, וועדת השימור ממליצה לוועדה המקומית,

ציפי רון:

ויש את ההערות שלי,

יוחנן וייצמן:

שלא, דקה אחת, וועדת השימור ממליצה לוועדה המקומית של לאשר את התוכנית, התועלות הציבוריות מהתוכנית אינן מצדיקות את פריצת מדיניות הגובה המוצג בלב העיר (לא ברור).

שרון דינור:

אתה חושב שאני,

יוחנן וייצמן:

אני אשלח לך את זה,

שרון דינור:

בוא, בוא, למה? אתה בלחץ ללכת?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שהוא ילך,

שרון דינור:

אז לא, לא, לא, אתה גם אמרת,

יוחנן וייצמן:

סיימנו את הדיון, אני אומר לכבות הקלטה, אין בעיה.

שרון דינור:

לא, אין בעיה, אז תשלח לי, ואני אכתוב את ה - ,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מחכה לי בבית. מה?

שרון דינור:

בגלל שמחכים לך, אז תשלח לי, בסדר, תשלח לי ואני אעשה את ה - ,

איציק שוויקי:

תשלח לה את זה ותתקן את שלך.

אביגיל בן שמחון:

ומה עם כל הסעיפים?

יוחנן וייצמן:

לא, עכשיו, אני, אני זורם עם ההמלצה של רועי לביא, אנחנו נכניס את הכול למעט סעיף השימושים
שסותר אותו, סעיף ח' אז זה, אז זה שאנחנו סותרים אותו בהחלטה, אז אנחנו נכניס את הכול.

שרון דינור:

מה זה סעיף ח' סליחה? אני לא יודעת,

לורה ורטון:

כן, אין כזה ח' שימושים?

יוחנן וייצמן:

כן.

לורה ורטון:

שימושים גם מהתב"ע הקודמת,

יוחנן וייצמן:

אני מציע שוב, שהוא לא יהיה לי נדיב, בוא נשאיר אותו בשימוש מגורים, ומסחר, מה שהתב"ע הקודמת נותנת לו את כל השימושים, אני אומר לכם שהוא לא יעשה מגורים.

שרון דינור:

תעשה רק מסחר אז.

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר, אני אומר כזה דבר, ברגע שאני מתחיל להטיל עליו מטלות בחשבון, הוא יתחיל לבוא ו להתבכין, ולהגיד, הנה נתתי לכם את חשבון, תנו לי 20 קומות, 70 קומות, 80 קומות.

איציק שוויקי:

זה מה שהוא רוצה.

ציפי רון:

זה מה שהוא רוצה.

יוחנן וייצמן:

אבל, ולכן אני אומר לא נתת לי כלום בחשבון, תודה רבה לך, חשבון נשאר כמו שהוא. בוא נראה אותך עושה שמה דווקא מגורים.

שרון דינור:

אז לא יהיה לי, גם לא את המעבר, זה ממש פוגע בתוכנית שלו, גם לא את המעברים בתוך חשבון, כלום,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר יהיה מעבר בתוך חשבון, כי בחשבון זה בכל מקרה יש מעבר, התוכנית הקודמת ה – 9464 נותנת שם מעבר.

איציק שוויקי:

יש מעבר, יש מעבר.

שרון דינור:

רגע, אני רוצה להסתכל שנייה,

ציפי רון:

תגידו, סתם אני רוצה לשאול,

איציק שוויקי:

יש מעבר,

ציפי רון:

אני רוצה לשאול,

יוחנן וייצמן:

תנו לי רק להקריא לתמליל, ואחרי זה נדבר. וועדת השימור, שקט, דקה,

לורה ורטון:

רגע,

יוחנן וייצמן:

וועדת השימור ממליצה לוועדה המקומית שלא לאשר את התוכנית, התועלות הציבוריות מהתוכנית אינן מצדיקות את פריצת מדיניות הגובה המוצע בלב העיר היסטורית, בשונה מתוכנית 2000, ואף בניגוד למדיניות הרק"ל. מתחם חסבון,

שרון דינור:

אין פה זיקת הנאה סליחה, ממש כל המתחם הזה יהיה סגור ופרטי, וזה יהיה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא שיעשה את זה,

איציק שוויקי:

לא, יש,

יוחנן וייצמן:

מתחם חסבון, דקה, מתחם חסבון נקבע לשימור בתוכנית 9464, כאשר עלויות השימור הוטלו על היזם בתמורה לקבלת זכויות פי 3 מהחלק המשומר. נראה כי גם ליזם יש אינטרס כלכלי שהמבנים במתחם חסבון יהיו בשימוש ציבורי (מסעדות וכולה), בנוסף, אין הצדקה לגריעת שטח שצ"פ מהציבור לטובת הבניין המוצע, תמורת פיזור בין הבניינים, מה שיוביל לכך מה שיוביל לכך, שהציבור לא ייהנה מהשטח.

יוחנן וייצמן:

עכשיו לגבי הבית מלון,

יוחנן וייצמן:

זה בסדר, על זה קיבלנו, זה היה,

איציק שוויקי:

לא, לא,

שרון דינור:

וייצמן, אתה שולח לי?

איציק שוויקי:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

לא, עוד דבר,

יוחנן וייצמן:

עכשיו כמובן, אני מבקש,

איציק שוויקי:

עכשיו (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

שככל, הוועדה מבקשת שככל שיוחלט שכן, חלילה וחס לאשר, אז להכניס,

שרון דינור:

אני אעשה את זה,

יוחנן וייצמן:

את הכול, שוב למעט סעיף השימושים,

איציק שוויקי:

על בית מלון,

יוחנן וייצמן:

גם להשאיר אותו כמגורים.

שרון דינור:

אני אכתוב את הזה,

לורה ורטון:

לא, רגע, אם, אם חלילה וחס כמו שאתה אומר,

דוד היימן:

לחילופין במידה,

לורה ורטון:

אתה מוציא מלונאות, אתה מוציא את הדברים האלה,

יוחנן וייצמן:

התב"ע, לא, אם יחליטו לאשר את זה על הראש שלנו,

לורה ורטון:

כן, מה? אוקי,

עו"ד דני ליבמן:

לא תהיה הפתעה.

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז זה,

ציפי רון:

זאת אומרת לא לגעת בגן שרמן.

איציק שוויקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, הפוך.

איציק שוויקי:

לא יהיה להם תוכנית.

ציפי רון:

נכון,

לורה ורטון:

רגע, אז,

ציפי רון:

לא להתנות.

לורה ורטון:

אני רוצה להבין מה שאתה אומר, אתה אומר אם,

אביגיל בן שמחון:

השימושים שדיברת עליהם, היא דיברה עכשיו על מתחם חסבון,

יוחנן וייצמן:

מתחם חסבון בנפרד, סעיף ח', סעיף ח'.

ציפי רון:

את הבניין שם,

אביגיל בן שמחון:

האם הוא יקבל גם וגם וגם, גם וגם.

יוחנן וייצמן:

שמעשה מה שהוא רוצה.

אביגיל בן שמחון:

לסגור את המתחם.

יוחנן וייצמן:

למה?

אביגיל בן שמחון:

אני יודעת,

יוחנן וייצמן:

כמה הבן אדם ישלם שם על וילה למגורים של 2000, (לא ברור).

איציק שוויקי:

אבל שמה,

שרון דינור:

זה ממש משנה את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

אני בכוונה עושה לך את המשחק הזה.

איציק שוויקי:

למה הוא, למה מחשבים את התוכנית לפז – גז לטור דירות שלו, כי זה רק תוכנית, זה על הנייר, למה עושים את זה ככה? שאלה, למה אתה מחשב את ה – 300 דירות של פז – גז באחוזים.

רועי לביא:

לא חישבנו,

איציק שוויקי:

חישבת, כי סך הכול שאתה אומר,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, הוא לא חישב, רועי לא חישב, לא, לא,

איציק שוויקי:

יש לו סך הכול 100 דירות, 190,

רועי לביא:

אני אסביר שוב, שנייה, יש תוך, הסברתי את זה קודם, יש דו"ח שמאי, הדו"ח שמאי עושה מצב מאושר, מצב נכנס, עלויות, תה תה תה. הוא לוקח, כשזה דירה רגילה, אוקי, אז הוא נותן לו עוד 25 מטר, ממך לה את השכירות כמו בפינוי בינוי רגיל בתקופת העבודה, ואז כל זה נכנס לסך העלויות, וסך הרווחים בפרויקט צריך להתקזז, עם רווחיות של יום של 18 עד 21 אחוז.

איציק שוויקי:

הוא אמר פי 9.

רועי לביא:

שנייה, מה?

איציק שוויקי:

פי 9.

רועי לביא:

אבל הסברתי קודם, איך, למה זה, מה מייצר את המכפילים המאוד מאוד הזה, הממ"קים, שזה דבר טוב, כל דבר שמייצר זה הם דברים טובים, האם הדבר האלה שווים את המחיר, של הכמות הזאת או לא, זה דיון ראוי, בסדר? אנחנו עברנו דבר דבר ועל חלקם יכול להיות ששווה באמת לבטל, יכול להיות ששווה לוותר על חלק מהתעסוקה, יכול להיות ששווה לוותר על, איכויות בנייה.

איציק שוויקי:

שיפוץ הגן.

רועי לביא:

של שיפוץ הגן, יכול להיות, בסדר.

איציק שוויקי:

מי אמר שצריך,

רועי לביא:

בכל דבר כזה, יש משמעות, זה מה שהסברתי קודם. זה לא קשור לזכויות של חשבון,

ציפי רון:

שלא ייקחו מהגן,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב אני מציע, אני הייתי מציע את ההצעה שלך, שככל שמאשרים בוא נוריד את שיפוץ הגן, ושיריד את הקומות. מה קורה?

רועי לביא:

ואז נדע להגיד בצורה יותר מושכלת, אתה מבין?

יוחנן וייצמן:

מציגי בוא נוריד לו את שיפוץ הגן ולעשות לו, רק,

רועי לביא:

אני מציע שנבין את המשמעות ואז.

איציק שוויקי:

מה?

ציפי רון:

כתוב תיעוד,

רועי לביא:

זה לא לדיון פה.

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

רגע, אז, שוב, אז כל הדברים האלה,

ציפי רון:

יש לי עוד הערה אחת, יש לי עוד הערה אחת, ברשותכם,

איציק שוויקי:

תיק תיעוד,

ציפי רון:

יש לי עוד הערה,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

אביגיל.

אביגיל בן שמחון:

כן,

ציפי רון:

אם לא הוגש תיק תיעוד לגבי אחת מהמבנים,

אביגיל בן שמחון:

לא, רגע, על זה, זה באמת משהו שהשתנה מאז, הם כן הגישו עוד שני תיקי תיעוד, עדיין חסר, אבל הם הגישו על בית עילית הגישו, וגם על הבניין הפינתי של (לא ברור) רוכמן בית פיגמליון קוראים לו,

ציפי רון:

לא, הבית של רחל.

אביגיל בן שמחון:

לא, זה,

לורה ורטון:

קוראים לזה,

אביגיל בן שמחון:

זה יש תיק תיעוד,

ציפי רון:

כן,

אביגיל בן שמחון:

קודם, יש תיק תיעוד של בית מר חיים, זה הלל 2,

ציפי רון:

כן, זה הפינה,

אביגיל בן שמחון:

כן, הפינתי העגול, זה יש,

איציק שוויקי:

4 כתוב,

אביגיל בן שמחון:

החסר, היחיד שחסר כרגע,

איציק שוויקי:

הלל 4.

אביגיל בן שמחון:

זה 4, הלל 4.

ציפי רון:

אוקי, אז הוא ישלים את זה,

אביגיל בן שמחון:

הם משלימים את זה. וגם ביקשנו, האמת גם איזה שהוא תיעוד ראשוני או משהו מתחמי על גן העצמאות.

ציפי רון:

אוקי, אני רוצה לספר לכם קוריוז קטן, קוריוז, קוריוז חברים, לא חייב להיות בהקלטה, סתם קוריוז, הבית של מר חיים,

שרון דינור:

וייצמן, אתה נשאר?

ציפי רון:

הבית של מר חיים, אביגיל, תקשיבי שנייה, הייתה שמה בית מרקחת אורה, שהיה אחד מבתי המרקחת הכי וותיקים בירושלים,

איציק שוויקי:

שלחו,

ציפי רון:

ושם פיתחו את מה שנקרא אורה קרם, הקרם של התינוקות.

איציק שוויקי:

לתחת לתחת.

ציפי רון:

על התחת, ומשמה לחיתולים,

איציק שוויקי:

זה היה (לא ברור).

ציפי רון:

משם פיתחו את זה, והיום זה ברמה הארצית, וכל הקופות חולים, וזה נקרא אורה קרם.

שרון דינור:

אבל למה זה נקרא ככה?

ציפי רון:

כי בגלל,

איציק שוויקי:

אורה.

ציפי רון:

אורה, לבית מרחקת בפינה שם קראו אורה,

לורה ורטון:

כן, אני זוכרת,

ציפי רון:

והם פיתחו את זה, לא, (לא ברור) מחנה יהודה, אבל זה אורה בפינה כאן עשרות שנים.

איציק שוויקי:

היה,

ציפי רון:

כשהילדים שלי היו קטנים, והם המציאו את האורה קרם, ומשם זה התפרס על כל הארץ.

איציק שוויקי:

היה אדון,

דוד היימן:

זה כמו טיטולים, זה כמו פלאפון.

ציפי רון:

וכל הקופות חולים,

דוד היימן:

אמורים להיות דברים כאלה.

ציפי רון:

אז אני חושבת שזה יכול להיות נורא נחמד, שרון בתור קוריוז, שרון, הלו.

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

בתור קוריוז, לכל האימהות,

איציק שוויקי:

היום זה סופר – פארם.

ציפי רון:

טוסיקים בארץ,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

לשים שם שלט על העניין הזה, כי זה אחד מה - , זה אחד מהאטרקציות החמודות בעיר הזאת.

לורה ורטון:

יש לי שאלה לגבי,

ציפי רון:

(לא ברור).

לורה ורטון:

סעיף ח', מה שכתוב פה - יש לאשר שימושים מסחריים ולהוסיף ייעוד ציבורי לצורכי תרבות.

שרון דינור:

(לא ברור) את הדבר הזה,

לורה ורטון:

מה עם כל העניין של החינוך? זה, אתם שומעים?

אביגיל בן שמחון:

מדובר רק על הארבעה בניינים לשימור,

לורה ורטון:

מה?

אביגיל בן שמחון:

רק על הארבעה בניינים לשימור, אנחנו לא רוצים חינוך.

לורה ורטון:

אוקי, בסדר.

אביגיל בן שמחון:

החינוך יהיה במגדלים.

לורה ורטון:

אם יהיה בכלל, נשמע לי טירוף, אבל רק רציתי להבין,

שרון דינור:

טוב, אני,

אביגיל בן שמחון:

כדי לאפשר מעברים ציבוריים, אז צריך שהשימושים יהיו מאוד ספציפיים,

לורה ורטון:

הבנתי,

אביגיל בן שמחון:

למסחר ותרבות.

לורה ורטון:

אוקי, מסחר וזה, נשמע לי הגיוני, רק לא ידעתי איך להתייחס.

אביגיל בן שמחון:

אני רק רוצה שתשימו לב כן בארבעה הבניינים האלה, כן מסומן משהו להריסה,

לורה ורטון:

כן,

אביגיל בן שמחון:

איזה שהוא אגף היסטורי של אחד הבניינים, שזה דורש דיון, אם כן להרוס או לא להרוס,

ציפי רון:

לא ראיתי את זה,

אביגיל בן שמחון:

כן,

ציפי רון:

תראו את התמונה.

יוחנן וייצמן:

ככל שמישהו יחליטו ביום מן הימים שהתוכנית הזאת כן טובה אז,

ציפי רון:

תגיד,

לורה ורטון:

לא, עדיין,

ציפי רון:

מה שהם ביקשו לבית ספר מעלות,

לורה ורטון:

למזער את הנזק.

ציפי רון:

שזה סגרו,

איציק שוויקי:

זה לדעתי התוכנית הזאת הוגשה עם,

אביגיל בן שמחון:

צריכים לשנות את זה,

ציפי רון:

לחום.

איציק שוויקי:

9 קומות, 20,

ציפי רון:

לשנות לחום.

איציק שוויקי:

לדעתי ככה אני מעריך זה,

אביגיל בן שמחון:

זה מסחרי יותר.

ציפי רון:

זה מסחרי.

יוחנן וייצמן:

מה היה (לא ברור) שלך?

ציפי רון:

ומה זה הצבע הזה?

יוחנן וייצמן:

60 קומות, 40 קומה בגובה 5 מטר.

אביגיל בן שמחון:

הם מבקשים גם תיירות, שזה אומר שאפשר להפוך את זה למלון.

ציפי רון:

בשום פנים ואופן לא,

איציק שוויקי:

ואז זה ירד הרבה, זה חצי.

לורה ורטון:

עוד נראה מה יהיה עם זה,

ציפי רון:

זה צריך להיות פתוח לציבור.

איציק שוויקי:

אתה מכיר את הסיפור, איך דפקו את עיריית תל – אביב? זה פעם ראשונה שקרה ואז עיריית תל – אביב הבינה, עשו, עשו, לקחו את כל זכויות השימור במגדל צדק,

ציפי רון:

בנווה צדק.

איציק שוויקי:

בנווה צדק, סליחה, בנווה צדק, את כל זכויות השימור, העבירו למפעל נחושתן. ואמרו במסגרת הפרשה יבנו מגדל,

ציפי רון:

איפה זה?

דוד היימן:

זה רחוב (לא ברור) בתל – אביב.

איציק שוויקי:

רחוב,

יוחנן וייצמן:

תביא את זה אולי דרך,

איציק שוויקי:

מה שקרה, תשמע מה היזם עשה, תשמע מה היזם עשה, היזם עשה שם תרגיל, הוא אמרו לו מותר לך, נגיד גובה, לא אמרו את הגובה,

דוד היימן:

30,

איציק שוויקי:

לא אמרו לו גובה, ואז הוא בנה קומות כפולות, ומה שקרה פתאום העירייה הגיעה, ונתן מגדל עצום, הוא אמר - לא עברתי, אתם לא דיברתם על הגובה, דיברתם על הקומות, והקומות הן כפולות, אז הוא בנה שם, ואז מה שקרה מאז, עיריית תל – אביב אומרת - לא, עכשיו אנחנו מדברים רק על נקודת גובה, תבנה 30 קומות הנקודה הזאת, כמה שתעשה בפנים, זה לא מעניין.

לורה ורטון:

זה מה שהיה עם בורג' חליפה גם, נתנו 40 קומות, וזה בגובה של 60, כן,

איציק שוויקי:

נכון,

דוד היימן:

איציק, (לא ברור) נכון לירושלים.

איציק שוויקי:

לא, אבל ככה הם עבדו, אבל זה כבר אי-אפשר לעשות.

לורה ורטון:

כן,

איציק שוויקי:

אז המגדל הזה עומד,

אביגיל בן שמחון:

פה יש קומות,

איציק שוויקי:

לא כמו (לא ברור). לפי תל – אביב,

אביגיל בן שמחון:

קומות גבוהות.

דוד היימן:

כן,

אביגיל בן שמחון:

גם בגלל,

איציק שוויקי:

תיסעי לתל – אביב הבניין הזה עומד. בתוך שכונה לשימור מוגדר לשימור,

ציפי רון:

זה על יד, זה ליד (לא ברור) שלום שם.

איציק שוויקי:

לא, לא,

דוד היימן:

לא, לא,

איציק שוויקי:

רחוב,

דוד היימן:

מול יפו.

איציק שוויקי:

זה הבניין הישן שעשו את כל,

ציפי רון:

גם את המגדל של נווה צדק.

איציק שוויקי:

כן, זה המגדל של נווה צדק.

ציפי רון:

כן,

איציק שוויקי:

הוא רימה.

דוד היימן:

זה זאתי,

איציק שוויקי:

מי?

דוד היימן:

היה לה תקופת,

איציק שוויקי:

קפץ בסוף?

לורה ורטון:

זה היה מעצבן.

דוד היימן:

במשטרת תל – אביב,

איציק שוויקי:

לא, זה,

ציפי רון:

לא,

דוד היימן:

אשתו קנתה את זה.

איציק שוויקי:

היא קנתה את זה מזה?

דוד היימן:

זה עבר,

איציק שוויקי:

לא,

לורה ורטון:

בינתיים יש, יש, מה עם הרשימה בסוף?

ציפי רון:

מה שם המשפחה שלהם?

איציק שוויקי:

הוא היה בבנק הפועלים.

יוחנן וייצמן:

היא בסך הכול מנסחת יותר טוב ממני.

לורה ורטון:

כן,

איציק שוויקי:

בנק הפועלים, בנק הפועלים.

ציפי רון:

כן,

איציק שוויקי:

הוא קפץ מהחכירה, טיפש. טיפש.

דוד היימן:

אשתו קנתה את זה, ליאורה, אני חושב.

איציק שוויקי:

לא ליאורה.

יוחנן וייצמן:

לא, מה שאני כתבתי לא,

שרון דינור:

למה? זה בדיוק מה שאמרת.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, סעיף ג', אני מדבר על סעיף ב'.

שרון דינור:

אין, א' אני אשנה את זה למספרים שיהיה לי יותר קל.

עו"ד דני ליבמן:

שרון, 2000 תכתבי במספר.

יוחנן וייצמן:

יש פה שני פרקים הפרק ש - ,

שרון דינור:

למה זה לא,

איציק שוויקי:

גליה, גליה,

דוד היימן:

גליה,

איציק שוויקי:

כן, גליה,

לורה ורטון:

יש פה נפש של פיני (לא ברור).

שרון דינור:

אני מצטערת את תצטרכי לתקן את זה אחר כך, אני לא יודעת למה זה לא מוסיף. מתחם חסבון, מה? זה השתיים לא אהבתי.

יוחנן וייצמן:

על 2, על 2, לא על 3. על 2, אני אמרתי דבר פשוט, ליזם, אמרתי את זה גם בוועדה המקומית אז בזמנו, ליזם נורמאלי יהיה כדאי לקחת את חסבון לא לעשות שמה וילה למגורים, לאוליגרף, שוב, בערכי קרקע גבוהים, אני מסכים. אלא להשמיש אותו לציבור, מסעדות וכולה, זה עוד יותר כלכלי, אז, אתה לא עושה סליחה, במירכאות אומר, אתה לא עושה לי טובה,

שרון דינור:

אבל אני לא,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע איך לנסח את זה.

שרון דינור:

אני לא רוצה לכתוב, ולהיכנס לנעליו,

ציפי רון:

גליה (לא ברור).

שרון דינור:

ולהגיד לו - לך שווה, ולך לא שווה, כי זה המקום שבו הוא יכול.

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה לדעת, אני רוצה שהוא, להסביר שאין פה תרומה ציבורית.

שרון דינור:

כתבתי ממה שאתה אומר, זה שאתה לא הוספת, זה לא שלקחת.

איציק שוויקי:

לא, זה המגדל מול השכונה,

שרון דינור:

אתה בתוכנית החדשה שלך, לא עשית לנו טובה עם השימור,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

ורק הוספת שימושים,

יוחנן וייצמן:

לא, השימושים האלה נמצאים, לא השימושים בתוקף, בתוכנית,

שרון דינור:

בתוכנית המאושרת, מאפשרת מסחר או מגורים, התוכנית הנוכחית לא מייצרת שימור חדש, אלא רק מוסיפה שימושים,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אולי,

עו"ד דני ליבמן:

צד שני, תכניסי צד שני, יכול להוסיף פה, יותר טוב.

שרון דינור:

זה לא, זה וייצמן,

עו"ד דני ליבמן:

אני יודע,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

לא אמרתי שזה שלך.

שרון דינור:

בסדר, אוקי, לא, והוא העיר לי על העברית.

יוחנן וייצמן:

לא, בשביל זה אתה יועץ משפטי פה, לא אני.

עו"ד דני ליבמן:

רק את העברית.

איציק שוויקי:

(לא ברור) קפץ (לא ברור), אבל לא, לא כתוב שיש לתת.

דוד היימן:

היא הייתה, היא התנגדה, היא מכרה את זה בשם רבין,

איציק שוויקי:

לא היה דירה,

יוחנן וייצמן:

אני כן הייתי חושב,

איציק שוויקי:

אני זוכר את זה,

יוחנן וייצמן:

לבקש למצוא,

ציפי רון:

של המועדון חיילים, היא אמרה מועדון לחיילים, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

וכעת ההנחיות הבאות,

שרון דינור:

המלצות,

יוחנן וייצמן:

ההנחיות, הנחיות,

שרון דינור:

הנחיות,

יוחנן וייצמן:

הנחיות הבאות,

שרון דינור:

אני רוצה הנחיות מחלקת שימור,

יוחנן וייצמן:

לא, ואל תקראי לזה הנחיות,

שרון דינור:

איך אני אקרא לזה?

יוחנן וייצמן:

הבאות, הבאות,

שרון דינור:

אני לא יכולה, אני לא אחזור,

יוחנן וייצמן:

הנחיות כדלקמן,

אביגיל בן שמחון:

למה לא?

שרון דינור:

לא, כי רציתי להפנות לשמה, לא רציתי,

יוחנן וייצמן:

לא, תשאירי את הכו (לא ברור), תשאירי את הכול בהחלטה.

עו"ד דני ליבמן:

תשאירי את הכול,

יוחנן וייצמן:

את ההנחיות דלקמן.

שרון דינור:

רגע, רגע, הרגע אמרנו שנתקן כאן כמה דברים.

אביגיל בן שמחון:

אז תיקי תיעוד,

שרון דינור:

הוא שלח, אני רוצה שאת תסתכלי על זה כן. תיכף זה. אני אומרת, להגיע להחלטה.

יוחנן וייצמן:

אז בואי נראה,

מורן בן זיו:

היינו אמורים לסיים מוקדם.

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

רוצים לרמות אותם, לכתוב.

מורן בן זיו:

אני אשלח להם סדר יום אחר.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

(לא ברור) הלבנה מחכה לך.

(מדברים ביחד ברקע)

שרון דינור:

למה היום אין זה?

מורן בן זיו:

כי היינו אמורים לסיים ב – 11.

שרון דינור:

אני אגיד את זה, אז אני אגיד את זה. למה לא היה אוכל היום?

יוחנן וייצמן:

כי אמרנו שב – 10 גומרים.

מורן בן זיו:

11.

איציק שוויקי:

מה? כאן ארוחה, הוא בא לפה עם ארוחה ולא שם?

יוחנן וייצמן:

אני יכול לחלק לבנים, וקוטג'.

איציק שוויקי:

תודה רבה.

ציפי רון:

איפה הארוחה? מה קרה?

שרון דינור:

וייצמן החליט שאנחנו בדיאטה.

יוחנן וייצמן:

אני מחליט, הבת שלי מחליטה.

איציק שוויקי:

נו באמת. הבת הקטנה שלך בת כמה?

יוחנן וייצמן:

17.

איציק שוויקי:

שנה הבאה.

יוחנן וייצמן:

צריכים דירה בשבילה.

איציק שוויקי:

מה?

יוחנן וייצמן:

צריך דירה בשבילה. מה?

ציפי רון:

צריך דירה. תשמע אתה נראית יפה בטלוויזיה.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

מה? היו לה, רק שנייה אחת היה את זה,

יוחנן וייצמן:

הורידו את כל הקטע.

ציפי רון:

מה הורידו?

יוחנן וייצמן:

היה לה קטע גדול, הורידו אותו.

ציפי רון:

היה קטע גדול בדה – מרקר. דה – מרקר של הארץ היה עמוד שלם על (לא ברור). אף אחד לא קיבל.

יוחנן וייצמן:

שכל מי מקורב לגולקנוף שבאותה שעה הוא היה מקורב אליו.

איציק שוויקי:

הוא היה במכרז, לא?

יוחנן וייצמן:

כן, הוא היה אחראי פה ברשימה.

ציפי רון:

מי גר שם בפנטהאוס? מי גר שמה? אח שלו?

איציק שוויקי:

רגע, הוא אחריך ברשימה, ולא זכה.

יוחנן וייצמן:

מה?

דוד היימן:

הכול מוקלט.

איציק שוויקי:

וייצמן, יותר טוב שאתה לא שם (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בפריימריז.

איציק שוויקי:

מה?

ציפי רון:

אבל אתה גר שם, לא?

איציק שוויקי:

לא,

ציפי רון:

הייתי באינספור דיונים בוועדה לקידום מעמד האישה בכנסת, שבאו לבכות על המעונות, איך הם מקפחים שמה את העובדות וכאלה.

שרון דינור:

ועכשיו אני רק רוצה, למצוא את המקום, כן, כן. אני רוצה שתסבירי, אני רוצה להגיד על הכניסה לחניון.

אביגיל בן שמחון:

רגע, אבל,

ושרון דינור:

אתה – ח' בסדר.

יוחנן וייצמן:

אתם רוצים אולי לעבור לרשימת השימור ואתם תמשיכו עם זה,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

הפרטים הטכניים?

שרון דינור:

רגע, אז בוא, אז נעשה SAVE. שחר, בוא. יופי תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

אני מאשר את זה כן.

מורן בן זיו:

לא, מלחה זה אצל אלונה. שחר, שחר, זה אצלך?

שרון דינור:

אנחנו, אני מתכבדת להציג את אדריכל,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

שחר פוני, שעמל על רשימה, שהתחלנו לדבר עליה.

רועי לביא:

תודה לכולם.

שרון דינור:

בוועדה הקודמת, רשימת השימור של בית יעקב, אגב גם עשינו שם ממש לאחרונה סיור עם כל המהנדסי ערים בארץ, שבוע שעבר זה היה מאוד נחמד. בקיצור, ישר מעבירה את רשות השידור לשחר פוני.

שחר פוני:

רשות השידור.

לורה ורטון:

רשות הדיבור.

שחר פוני:

הדיבור, הייתי שמח, מורן אם תפתחי את המצגת שאני,

שרון דינור:

זאת המצגת שלך.

שחר פוני:

לא, לא, ממש לא.

שרון דינור:

לא? אז איפה שמרת אותה? וועדת שימור?

שחר פוני:

בחומר, רק שנייה.

שרון דינור:

פה אולי, לא, לא.

מורן בן זיו:

תיכנסו אולי רגילה.

שרון דינור:

אני נכנסתי לתיקייה שלו בחומר וועדת שימור,

מורן בן זיו:

לא, אולי בתיקייה הרגילה שלך?

שרון דינור:

אין, אין,

שחר פוני:

הרגילה זה בטוח אין, כן, מצוין, מצוין.

שרון דינור:

בית יעקב?

שחר פוני:

כן, פה, אני אתחיל דווקא בזה. את יכולה אפילו להעביר אחד הלאה, טוב, אז אני אשמח להציג את הרשימה למעשה, שגיבשנו, רשימת המבנים שאנחנו ממליצים עליהם, כהכרזה למבנים לשימור,

בשכונת בית יעקב, או הייתי אומר בית יעקב רבתי, כי למעשה זה לא רק הבתים שנמצאים משני צידי רחוב דוד אבישר, שזה למעשה שמה זה גרעין השכונה, כי למעשה גם בשכונה לאחר שהיא למעשה התרחבה דרומה, וגם מזרחה, למעשה השוק, שוק מחנה יהודה, הרי שכונת מחנה יהודה נמצאת מהצד הצפוני כמו שכולם יודעים, למעשה נבלעה בתוך השכונה הזאת, שכונת בית יעקב הרחבה יותר למעשה כוללת גם את החלק המערבי של שוק מחנה יהודה. למעשה, אני בכוונה התחלתי דווקא בלהציג את התצלום אוויר פה, מה שאפשר לראות פה, וגם בשקפים הבאים, זה שלמעשה לא לקחנו את כל הבתים כיחידה אחת, וביקשנו להכריז על כולם כמבנים לשימור, בגלל שמראש האזור הזה נקרא לזה, הוא קצת אזור שהוא הופר, הוא אזור מופר במובן, במובן הזה שלאורך השנים בעיקר בשנים האחרונות נבנו שמה בתים חדשים, וחלק מהמבנים המקוריים, למעשה כבר לא קיימים, ולכן מה שחשוב לי כאן להדגיש, שאנחנו למעשה עברנו בית בית, מבנה מבנה וקודם כל זיהינו האם בכלל נשארו בו, האם נשארו בו ערכים או לא. ואפשר לראות פה במבנן הזה את הבנייה, את המבנים שאנחנו, שנשארו כמבנים מקוריים מהתקופה העות'מאנית, את ה - , בסגול את הבנייה המנדטורית, ובצהוב ובירוק את הבנייה המאוחרת יותר, שנות ה - 50, עד ה - 80, ושנות ה - 90 ועד ימינו. תמורת נעבור גם,

יוחנן וייצמן:

שחר, 20 שניות נושא אחר.

איציק שוויקי:

תראה, מה הירוק הזה, ירוק שזה שטח ירוק.

שרון דינור:

מה?

שחר פוני:

לא, עזוב, זה סימון עכשיו,

איציק שוויקי:

לא, אבל זה יהיה אחד לרחוב עצמו, כל השטח הירוק הזה?

שחר פוני:

זה לא ירוק,

שרון דינור:

נקרא תגיד, תסתכל רגע, זה לא תב"ע, זה,

לורה ורטון:

מצד שמאל.

שרון דינור:

עשינו שנות בנייה,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

הטיים – ליין של זה.

שחר פוני:

זה לא ירוק במובן של ירוק בתוכנית,

שרון דינור:

ייעודי קרקע, זה לא ייעודי קרקע.

שחר פוני:

יכלתי לבחור פה גם צבעים אחרים,

לורה ורטון:

הבנתי.

שחר פוני:

כן, כן, אפשר לבחור פה גם צבע אחר.

איציק שוויקי:

לא, זה שטח פתוח.

שחר פוני:

אז תחשוב לרגע שזה צבע אחר, זה לא משנה. תחשוב שזה צבוע בחום, כתום, זה לא ייעודי קרקע, זה סתם בשביל להעביר את הצבעים השונים.

ציפי רון:

זאת המציאות שאתה מצאת, זה המצב הקיים.

איציק שוויקי:

כשאני רואה את זה בירוק, אז אני מסתכל, אני רואה את זה בנייה מודרנית, ושם זה שטח פתוח.

שחר פוני:

זה בחירה של צבעים שהיו שונים, זה לא ייעודי קרקע,

לורה ורטון:

בסדר.

שחר פוני:

בוא נעבור רגע, תעברי רגע ל - , למבן הבא, וגם למבן שבא אחריות, אתם יכולים לראות פה, קודם כל את החלוקה לפי התקופות, ואנחנו למעשה מבקשים להכריז כמבנים לשימור רק על הבנייה המקורית העות'מאנית ועל הבנייה המנדטורית, המבנים המאוחרים יותר הם לא בגלל שהם מאוחרים, והם מבנים בשנות ה - 50, 60, 70, 80, אלא באמת בגלל שאין בהם ערכים אדריכליים שהם ראויים לשימור, את יכולה לעבור הלאה. אפשר לראות את זה גם במבן הזה, למעשה זאת בדיקה מקדימה שאנחנו עשינו. לכל מבנה כזה למעשה לאחר שאנחנו זיהינו את הערכים שלו, הכנו כרטיס שכולל את כל המידע על המבנה, כולל צילומים, כולל פירוט, כולל תיאום מילולי של כל מבנה, כאן אפשר, עכשיו הייתי עובר פה למבנים עצמם, מורן, המצגת ש - , בעצם,

שרון דינור:

נעבור למצגת אחרת.

שחר פוני:

מה?

שרון דינור:

נעבור למצגת אחרת?

שחר פוני:

כן, כן, זה מצגת אחרת, המצגת השנייה.

שרון דינור:

רק ה - , סליחה, אני פשוט, עוברת למצגת אחרת.

שחר פוני:

כן, עד שהם עוברים למצגת. אני יכול להגיד שבגדול, אנחנו זיהינו שמה, שני טיפוסים, הייתי אומר של בנייה, יש את הבנייה באמת הקדומה יותר, העות'מאנית, עם הכיפות, עם המבנים החד – קומתיים, וגגות הרעפים. הבנייה המנדטורית שזה רוב, אלה רוב המבנים באזור הזה, הם למעשה מבנים של סגנון בינלאומי, שזה היה די מדהים לגלות את כמות המבנים, שנמצאים באזור של השוק, שעם מאפיינים מאוד מאוד ברורים לסגנון הבינלאומי, עם חדר המדרגות, ומודגש,

ציפי רון:

(לא ברור)באבן גם.

שחר פוני:

כן, אבל זה למעשה סגנון הבינלאומי שזה הדבר שהוא די אגב היה מדהים, זאת אומרת באמת מבנה ליד מבנה בשוק, עם מאפיינים מאוד מאוד ברורים של הסגנון הבינלאומי, ואפשר לראות כאן לדוגמא, דוגמא נפלאה, זה פשוט נפלא הסימטריה פה, והמרפסות האופייניות שתוספות את הפינה, למעשה רוב המבנים שאנחנו מבקשים להכריז עליהם, זה מבנים שהם בהחלט עונים להגדרה של סגנון בינלאומי, אפשר לראות גם פה, את ההדגשה של חדר המדרגות,

שרון דינור:

אני מצטערת, לא, אני לא צריכה,

איציק שוויקי:

את צריכה עם המגדל, אתה רואה אותו?

לורה ורטון:

ברקע, כן,

יוחנן וייצמן:

אתה מרגיז אותנו?

איציק שוויקי:

מה?

שחר פוני:

גם אפשר לראות,

יוחנן וייצמן:

בעניין הזה.

איציק שוויקי:

שזה קפץ לי הספריות.

שחר פוני:

אפשר לראות פה אפילו, בחלק, אפשר לראות בצד ימין, זה בטוח חצר כזאת, חצרות שתי דירות מוזנחות כיום, לא כיום, בעשרות השנים האחרונות, אבל אפשר לראות שגם שמה יש את ה - , בצד ימין, את ההדגשה של חדר המדרגות עם החלונות העגולים, ממש סגנון בינלאומי, שאם רק היו, יום אחד ינקו את התשתיות, ואת מנועי המזגנים, יש לזה גם פוטנציאל לא רק שימורי, אלא גם פוטנציאל תיירותי.

שרון דינור:

זה של תמ"א/38 שמגיעה לנו,

איציק שוויקי:

דרך אגב זה אזור שהכי,

שרון דינור:

ברמה הכי בסיסית כאילו,

איציק שוויקי:

זה מקום שיהיה אחרי הכותל,

שרון דינור:

מה?

איציק שוויקי:

שוק מחנה יהודה,

ציפי רון:

כל השכונות שמסביב לשוק.

איציק שוויקי:

שוק מחנה יהודה מבחינה תיירות זה מספר 2.

שחר פוני:

הלאה,

איציק שוויקי:

הכותל מספר 1.

שחר פוני:

אפשר לראות בחלק גדול מאוד את ממש מהתקופה המנדטורית, גם את רמת ההשתמרות, כולל את התריסים, זה בשוק עצמו ממש ברחוב השוק, רמת השתמרות נפלאה.

שרון דינור:

איך קראת לזה? להרים את העיניים?

שחר פוני:

מעל גובה המלפפונים, אפשר לראות פה את ה - , המרפסות העגולות שתופסות את הפינות,

לורה ורטון:

זה ממש יפה.

שחר פוני:

באמת מבנה אחרי מבנה, סגנון בינלאומי,

שרון דינור:

זה אגב תספר אולי שזה מה שסיפרת לי.

שחר פוני:

המבנה הזה, אולי אתה זוכר, בצילומים קצת קשה לראות את זה, אבל כולנו מכירים את ה - , על רחוב יפו את שורת המבנים עם הכיפות,

שרון דינור:

של כל (לא ברור).

שחר פוני:

למעשה של השכונה עצמה, המבנים הראשוניים,

איציק שוויקי:

לא, רוצים לבנות,

שחר פוני:

של שכונת בית יעקב, 1877.

שרון דינור:

30, אתה מתכוון, כי זה מה שיש היום.

איציק שוויקי:

30? דיברו על 12 קומות.

שרון דינור:

זה היה לפני 15 שנה, עכשיו הם עושים,

שחר פוני:

על כל פנים, את הסטריפ הזה של המבנים הראשונים של השכונה, 1877, את המבנים של שכונת בית יעקב, זה לכאורה, אפשר לחשוב שאולי, חוץ מהרצועה הזאת, לא נשארו עוד מבנים בצד השני, וכן נשארו, יש כאן מבנה בודד, המבנה הזה הנמוך יותר שיש לו כיפה שהוא למעשה נמצא בצד השני של רחוב דוד,

ציפי רון:

אבישר.

שחר פוני:

אבישר, שלמעשה אותה כ - , כמאפייה של, כמאפייה של השכונה, ונשאר ממש באותה מתכונת.

שרון דינור:

אם מציצים פה מתוך החלון פה,

שחר פוני:

זה נחמד לגלות.

שרון דינור:

מיד אבל, מגלים שהכול שם קמרונות עם רוזטות כזה.

איציק שוויקי:

למה,

לורה ורטון:

איזה יופי.

איציק שוויקי:

אל חצר סיידוף, למשל שימרו שני קומות, למה פה צריך להרוס?

שרון דינור:

למה צריך להרוס, מה?

איציק שוויקי:

את מה שאת אומרת 30 קומות,

שרון דינור:

לא, לא הורסים.

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

שרון דינור:

בונים בזיז, כמו 12, רק 30. כמו,

איציק שוויקי:

על יפו.

אביגיל בן שמחון:

איך אפשר לעשות את זה.

שרון דינור:

אוקי,

איציק שוויקי:

לא,

שחר פוני:

פה אפשר לראות את המרפסות האופייניות, את ההדגשה של חדר המדרגות, הלאה. יש גם מבנים שבעצם הם ראויים לשימור מחמיר, בית כנסת בית יעקב, השתמרות מדהימה של בית הכנסת המקורי של השכונה,

שרון דינור:

שגם יש בו בור מים.

איציק שוויקי:

לדעתי, לדעתי הוא נמצא במונומנטים, לדעתי.

שחר פוני:

אין ספק שהוא מונומנט.

שרון דינור:

גם הריצוף שיש בו, הוא הריצוף אבן הוא מסודר כמו ריצוף שטיח שזה מאוד יפה.

שחר פוני:

שזה די מדהים, שעד היום הוא לא הוחזר, לא הוכרז כמבנה לשימור.

שרון דינור:

מה?

שחר פוני:

גם פה אפשר לראות,

שרון דינור:

זה מבנה שכבר עבר.

שחר פוני:

מבנה שכבר עבר, ובנינו מעליו, דווקא בנסיגה שמוסיפה למבנים, מדגישה אותם.

איציק שוויקי:

זה היה לדעתי בוועדת שימור, איך זה נקרא? המקווה הראשון של ירושלים,

שחר פוני:

כן,

איציק שוויקי:

ואנחנו לזה התנגדנו, כי אמרנו זה המקווה של ירושלים.

אביגיל בן שמחון:

לא, זה אחד ליד.

שחר פוני:

זה מבנה ליד.

אביגיל בן שמחון:

זה אחד ליד.

שחר פוני:

מבנה ליד.

איציק שוויקי:

וייצמן, אתה זוכר את המקווה של (לא ברור), או שלא היית בוועדת שימור?

יוחנן וייצמן:

לא,

אביגיל בן שמחון:

זה הדקל,

שחר פוני:

המבנה הפינתי ברחוב דוד אבישר, אפשר לראות כאן את הפרטים המדהימים, את ההדגשה פה של הפתחים, בהחלט יש כאן סיפור בכל השכונה, הלאה.

שרון דינור:

נמשיך הלאה.

שחר פוני:

השוק עצמו, באמת רמת השתמרות נפלאה, גם של המרפסות, וגם של התריסים, הלאה. הלאה.

שרון דינור:

תראו, זה עבר ניקוי, אתם רואים שהוא נראה יותר טוב.

לורה ורטון:

כן,

שחר פוני:

המבנה הזה מראה את הפוטנציאל של שאר המבנים, ברגע שיורידו מהם את כל התשתיות, והמזגנים, הרבה מזגנים.

שרון דינור:

זה איפה ש - , זה אישטבח? זה אישטבח, לא?

אביגילי:

זה אולי פלורה.

שרון דינור:

כן, הדקל.

איציק שוויקי:

רחמו, שמתי את רחמו בתור שימור?

שרון דינור:

שימור רחמי.

איציק שוויקי:

רחמו זה אתר שימור, אתה יודע למה, כי מתקופת המנדט.

שרון דינור:

עכשיו שהם השתמשו בזה בתור (לא ברור).

איציק שוויקי:

לא, לא.

שרון דינור:

טוב.

איציק שוויקי:

שעועית,

שרון דינור:

הלאה, השקמה, תראו איזה נחמד.

שחר פוני:

כן, גם פה, אפילו החדר מדרגות, אם רק היו מורידים פה,

איציק שוויקי:

יש את החנות של רמי לוי,

שחר פוני:

פותחים את המרפסות הסגורות,

ציפי רון:

בקיצור יש לו פוטנציאל.

שחר פוני:

ללא ספק, בהחלט,

איציק שוויקי:

מי זה אתה אומר רמי לוי? זה הרמי לוי הראשון.

לורה ורטון:

כן, שם הוא התחיל.

איציק שוויקי:

כן, משם הוא נהיה מיליארדר.

דוד היימן:

איפה השקמה.

שחר פוני:

כן,

ציפי רון:

זה ברחוב השקמה.

איציק שוויקי:

זה רחוב השקמה.

שרון דינור:

אומר לי רואי פה, ואני רוצה להדגיש, מה שיש מעבר למבנים, אוקי, החצרות שבתוך הבלוק, זה משהו שצריך למנף אותו, אני לא יודעת כמה מכם נוסעים לשכנה שלנו, לתל – אביב, שמה יש כמה מקומות שמינפו את החצרות, ויש שם, כי זה בדיוק המקום הכי מדהים לעשות את זה בו, כי יש לנו כזאתי ג'נטריפיקציה של העסקים המסחריים, מחנה יהודה כזה שפותח גם את החזית האחורית שלו לחצר אחורית שהיום יש בה (לא ברור). תולים שם גרילאנדות, עושים תחנת עגינה לאופניים, זה הולך פשוט להרים את המרחב הציבורי, וזה,

איציק שוויקי:

יש חצר אחד בשוק, שפתחו אותה, זה איפה שהיה, איך זה נקרא,

שרון דינור:

הזה של העיראקים,

ציפי רון:

עזורא, עזורא,

איציק שוויקי:

איפה שהיה,

ציפי רון:

למטה,

איציק שוויקי:

המאפייה, (לא ברור) המאפייה מאחורה.

יוחנן וייצמן:

בעצם רועי אומר הפוך ממה שאני אמרתי שבוע שעבר.

ציפי רון:

(לא ברור), יש שם בתי קפה, יש שמה מסעדות,

איציק שוויקי:

אז זה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני לא אומר את זה בציניות,

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

משליך קו בנושא הזה שוטטות שמה בשעות לא חיות,

איציק שוויקי:

אתם יודעים מה זה,

שרון דינור:

רגע, אני לא יכולה את שניכם, רגע אני רק אגיד שאיציק צודק, יש דוגמא אחת מוצלחת, באמת בסיור הם אמרו לי, איפה יש לך, אמרתי, הייתי כזה בלחץ, ולא, בשוק עצמו, יש את ה - , יש לו את ה - , לא, זה לא אפילו, אני לא יכולה לקרוא לזה ג'נטריפיקציה ממש כאילו במקביל לירקות ולכל הזה, בלילה בעיקר, הקזינו דה – פריז שיש לו, בחבה, שהוא גם לפה, וגם לפה נפתח, וזה מדליק וגם המקומות האלה מרגישים לנשים שבינינו בעיקר אני אומרת בטוחים, 24/7, יש גם פעילויות וזה,

רועי לביא:

בניגוד לחצרות השוממות, (לא ברור) היום.

שרון דינור:

אז אני, אפילו יש לי זוג, אמרתי לויצמן, יש לי זוג חברים עם ילדים שגרים שם מעל השוק, וזה כאילו, מקום מגניב, את יודעת, אני לא יודעת אם את זה המתאים,

ציפי רון:

בימים כתיקונם, ערבים כתיקונם אי-אפשר לעבור שם מרוב עומס של אנשים.

שרון דינור:

אז למה לא לפתוח עוד יותר את החצרות האלה, של עומס,

ציפי רון:

אין בעיה, גם החצרות, הכול.

שרון דינור:

אני מעבירה הלאה, יפו 125, זה ה - , אתם מכירים את הבור מים פה, בטוח.

יוחנן וייצמן:

רק שנייה אחת אני רוצה להיכנס (לא ברור) רבע לשתיים, חוץ ממני, יש מישהו שיכול להמשיך? יש קוורום לדעת.

ציפי רון:

מה? מה אתה שואל?

יוחנן וייצמן:

כשהוא יבוא, אז אנחנו (לא ברור) את הדיון.

איציק שוויקי:

למה? יש לך קוורום בכל מקרה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, יש קוורום.

שרון דינור:

אני ממשיכה להריץ, כי אנחנו על שוק מחנה יהודה עצמו, בבקשה, תסתכל רגע על המבנים החמודים האלה, כשמרימים את העיניים מהמלפפונים, מקבלים פה בנייה מסורתית, מרפסות שמלוות, תריסי הברזל, כאילו בנייה אופיינית ירושלמית.

ציפי רון:

אלמנטים ירושלמים,

שרון דינור:

אנחנו ירושלמים, גם בשוק אנחנו ירושלמים. אז זהו בעצם, זה אחרון.

איציק שוויקי:

נראה לי עשיתי מצגת על השוק.

שרון דינור:

כן, אני רוצה להראות לכם, בגלל ששחר יראה לכם גם כרטיס אתר לדוגמא.

איציק שוויקי:

יש לי מצגת על שוק מחנה יהודה.

שחר פוני:

כן, כן, מצוין.

שרון דינור:

אנחנו נראה לכם כרטיס אתר, אנחנו שמים לכל אחד כזה, היה לנו פה את האפשרות למלא אותם בצורה הכי מיטבית שיכולה להיות,

שחר פוני:

כן,

שרון דינור:

אז,

שחר פוני:

רגע,

שרון דינור:

לדוגמא.

שחר פוני:

כן, שנייה.

איציק שוויקי:

השאלה שלי אם אני מגדיר את זה לשימור,

שרון דינור:

כן,

איציק שוויקי:

לעשות 30 קומות זה נראה הגיוני?

שרון דינור:

רגע, שנה, כרטיס אתר.

שחר פוני:

אני אומר כל, באופן כללי, גם ברשימה הזאת, וגם ברשימות הקודמות אם אתם זוכרים שהיה את האוהל משה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שחר פוני:

למעשה יש לנו כאן פרטים, פרטים של נתוני מקום, שנת בנייה, תב"ע, ייעוד וכולה, צילומים של המבנים לפחות משתי חזיתות. מספר קומות, גג, טיפולוגיה, תיאור כללי שממש תיאור של חזית חזית של המבנה. הלאה, אפשר לגלגל את זה. הערות, מילוי נתונים ותאריך,

שרון דינור:

זה מה שפעם היינו לוקחים,

ציפי רון:

שרון, שרון,

שרון דינור:

מה?

ציפי רון:

רק שנייה, חבל שלא צירפתם לחומר, דף אחד כמו שהוא מציג פה בתור דוגמא.

שרון דינור:

אוקי, בסדר.

ציפי רון:

כדאי בפעם הבאה, לצרף.

שרון דינור:

אבל רק שתדעו לכם שנשמכנו על איך שעושים את האתרים, כרטיס גם איך שעשו מעבר, גם אצלנו אותם פחות או יותר נתונים פשוט בצורה מאירת עיניים עם תמונה, אז את זה אנחנו נשלב באתר.

לורה ורטון:

רציתי לשאול, זאת אומרת איפה החומר הזה נשמר?

שרון דינור:

אז אני אראה לכם, אני אראה לכם רגע,

לורה ורטון:

אם אפשר להנגיש את זה לציבור,

שרון דינור:

אוקי, שאלה מצוינת,

רועי לביא:

תשובה טובה.

לורה ורטון:

איפה החומר הזה?

שרון דינור:

אוקי, הגענו לשכונת בית יעקב, אני תייר, אני הולך לבית יעקב, או אני מדריך תיירות, אני יודע שיש לעיריית ירושלים אתר מצוין, האתר שלה הוא כולל את, כל הנקודות האלה ש - , בזכותכם אני מקווה יהפכו לירוקות, שזה אומר שהם עברו וועדה, זה שכבת השימור שלי, ואז אני הולכת לצרופות, אני מקווה שזה יעבוד.

איציק שוויקי:

איפה את? השימור לא היה שם, זה שימור למטה בכחול, זה לא שם למעלה, בסרגל. השימור היה תמיד פה כחול, פה למטה.

שרון דינור:

הנה, את זה, זה הטופס הישן, אנחנו עכשיו נעדכן את הטופס החדש, אבל זה, זה הדרך ש - , עוד לא הטמענו את זה נכון. עכשיו זה יוטמע אחרי הוועדה.

איציק שוויקי:

רגע,

לורה ורטון:

מצוין,

איציק שוויקי:

לא, לא,

שרון דינור:

זה דוגמא שהוא ישן.

איציק שוויקי:

אני נכנס לשימור בצורה אחרת, לא כמו שאת נכנסת.

שרון דינור:

אז אני רציתי, אני הסברת.

איציק שוויקי:

את נכנסת פה ל - , לכלים, אני מדבר על השימור שם.

שחר פוני:

איציק, זה הכי פשוט שבעולם, אתה כותב שימור ואז כותב את השימור, אתה מדליק את ה - , את,

איציק שוויקי:

אבל פה, פה כאן, אם אתה יורד למטה, תראה, תרדי קצת, יש פה שימור,

שרון דינור:

נו, בסדר. זה שכבה של השימור,

שחר פוני:

תגיע לנושא, אתה יכול להגיע גם משמה.

שרון דינור:

הנה, הנה, השכבה של השימור, היא דלוקה כרגע, אוקי,

איציק שוויקי:

כן, כן.

שחר פוני:

כן, כן, וברגע שאתה לוחץ על העיגול הירוק,

איציק שוויקי:

נכון, ואז אני יודע, אני יודע, זה מה שאני הבנתי, כי היא הייתה צריכה להסביר לה, שיש, יש שימור, כי היא לא הראתה את זה,

שחר פוני:

כן, כן.

שרון דינור:

אוקי, אז אוקי, אני אגיד, רגע, רגע, גם באתר של מחלקת שימור, אז כל התוכניות והסקרים שלנו צריכים, מופיעים שם, זה גם.

יוחנן וייצמן:

שלום חברים, חברים, בואו נעשה הפסקה מהרשימות שימור,

איציק שוויקי:

למה? יש עוגה?

ציפי רון:

יש לי הערה לעניין הזה,

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה, עצירה, אנחנו עוברים נושא, חוזרים לנושא הקודם בסדר היום, מהנדס העיר מבקש לדבר עליו.

רועי לביא:

מה (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

כן, כן. ואנחנו עוזבים לכמה רגעים את הרשימת שימור, בסדר?

איציק שוויקי:

מה הדיון?

יוחנן וייצמן:

מהנדס העיר רוצה לדבר על,

ציפי רון:

על חסבון וכו'.

רועי לביא:

על חסבון וכו'.

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן, מה שאתה אומר,

לורה ורטון:

בסדר, אבל,

עו"ד דני ליבמן:

מהנדס העיר, אתה שומע?

יואל אבן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

מה שבעצם יוחנן אומר ש - , כיוון שלא ישבה עוד הדיו על ההחלטה של הוועדה, וטרם קמנו מכיסאנו, אתה הגעת אז שומעים אותך.

יוחנן וייצמן:

אחד החברים איננו,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, תיכף נראה, קודם כל אחד החברים איננו אבל,

יואל אבן:

אז מה? מה הדילמה? אני אעלה אולי,

יוחנן וייצמן:

שני הסוגיות שעלו פה, אז אני, אני אסביר את שני הסוגיות שבעצם, כמעט כל חברי הוועדה למעט רועי שאמר, אני רוצה להיצמד, הוא גם, בוא נגיד אמר את זה בצורה אולי, אני לא רוצה להגיד פרווה, זאת אומרת הוא אמר,

לורה ורטון:

לא, הוא אמר,

יוחנן וייצמן:

אני הייתי כל הזמן איתם ביחד, אז אני לא יכול לומר אחרת.

לורה ורטון:

לא, הוא אמר בוא נגיד,

שרון דינור:

זה לא מה שהוא אמר,

יוחנן וייצמן:

לא, לא אמרת, אז סליחה, אז תגיד שלא, סליחה,

רועי לביא:

אני אגיד את מה שאני,

יוחנן וייצמן:

מתנצל, מתנצל.

יואל אבן:

לא, רק, תגידו מה הטענות קודם כל.

יוחנן וייצמן:

שני, שני הטענות המרכזיות, שני הדברים המרכזיים שעלו לנו, אחד זה הנושא של הבנייה של 56 קומות בלב העיר ההיסטורית,

רועי לביא:

רוצים להוריד את זה, להוריד.

יוחנן וייצמן:

זה הנושא הראשון. הנושא השני שהיה, זה הצרכה של השטחים, עם רונדו, זה לא, אם זה היה עם הרונדו, בסדר, זאת אומרת אנחנו ראינו די, את הכתם הירוק, כמה הוא נהיה קטן יותר, ובאמת מפזרים את זה בין הבניינים, אבל אנחנו מכירים איך נראה השצ"פ בין הבניינים, בוא, הוא לא באמת לטובת הציבור, הוא לא באמת לציבור. לדיירים אולי יהיה כיף, או בשטחים המסחריים, רווח בין הבניינים, אתה יודע גם איזה נפילה קטנה, זה בסדר, מהחלון אני אוכל לראות את הילדים שלי משחקים למטה, אבל זה לא שטח עירוני, זה לא,

עו"ד דני ליבמן:

שצ"פ אמיתי.

יוחנן וייצמן:

זה לא, זה במקום להיות חלק משצ"פ ענק ואיכותי, זה נהיה איזה סוג של גינת כיס שאולי לדיירים אולי לא.

רועי לביא:

אני רק אגיד שתי מילים על זה, אני הסברתי לוועדה בצורה מאוד מאוד ארוכה, בסופו של דבר אנחנו מדברים פה על פרויקט של פינוי בינוי עם תקן 21, וש - , בתוך התקן יש, כפי שהוגש לנו, יש המון אלמנטים שיכול להיות, ככל ונחליט לוותר על חסבון, אפשר יהיה להוריד את הנפחים, זה – 50 קומות או – 49 קומות יכולים גם לרדת בהתאם לזה, וגם הצפיפות יכול לרדת, זה בסופו של דבר זה כן פרויקט פינוי בינוי קלאסי מהבחינה הזאת. אני כן חושב שחשוב להגיד, שההוצאה החוצה של הבניין המאושר היום, שבעצם קיים, החוצה מייצרת ברמה האורבאנית בלוק שמתפקד יותר טוב, אני כן אומר, וגם אנחנו אמרנו את זה לאורך כל הדרך ליזם, זה מה שאמרתי שהיה לאורך כל הדרך, ניסיון להפחית את המסות של הפרויקט הזה, הוא עוצמתי, אבל בסוף זה תולדה של ה - , של התקן, וגם אני אגיד בכנות שדרישות שלנו במסגרת התקן, ככל ולא יהיה שם דיור להשכרה, או יהיה פחות דיור להשכרה, אז יכול להיות שהנפחים ירדו, ככל ו - , יש שם, עם המלון או בלי המלון, שחלקם, וכל זה עלה בדיון, ובעצם עוד מילה אחת, היושב ראש העביר הצעת החלטה שבעצם אומרת אנחנו מתנגדים לתכנון הזה בגלל שתי הסיבות האלה, גם הגובה וגם עצם הבנייה,

לורה ורטון:

בגן.

רועי לביא:

בגן העצמאות, כאשר היה חשוב לנו אם עובר את ההמלצה הזאת, יהיה אבחנה ברורה בין האמירה אל מול המבנים לשימור, וגם את זה אמר היושב ראש שמבחינתו הטיפול במבנים לשימור, והעשייה

אל מול המבנים מעבר לגובה והצרכה, ברמת וועדת השימור מקובלים, בסדר, זה אבחנה שנאמרה גם בהחלטה עצמה, שעלתה פה.

יוחנן וייצמן:

אני אוסיף עוד דבר אחד לא אמרתי קודם, אנחנו לא שמאים אף אחד במקצועה, וניסינו להשוות את זה לפרויקטים של פינוי בינוי אחרים, באמת כמו שאמר רועי, אם נגרע (לא ברור) יכול להיות שתוציא אותם מהיטל השבחה, אחרת, וניקח רק את הפרויקט הזה ונעשה אותו כפינוי בינוי רגיל, נשאיר את פז – גז במספר שלה, כמו שיוצא ונכנס, היא ניטראלית בוא נגיד מה שאושר, אושר כבר, אז 100 יחידות דיור במקום הזה המכפיל הוא 2.5 זה הרבה, בשמואל הנביא עשינו מכפיל 2.2, אז זה לא קרייט יובל שהמכפיל הוא 4, ערכי קרקע גבוהים.

איציק שוויקי:

פה זה 5.

לורה ורטון:

וכאן זה 6.

איציק שוויקי:

5, 6.

יוחנן וייצמן:

אז פה הגענו, אז,

יואל אבן:

אני אסביר הכול,

יוחנן וייצמן:

בעיניים לא מאוד מקצועיות, זה היה נראה לנו, הזוי.

יואל אבן:

אז אני אשמח להסביר, קודם כל תודה רבה שבאמת דנתם כשאני, ידעתי מקודם, ואתם מחדשים את הדיון, וזה אירוע מודה לכם (לא ברור) את ההזדמנות. אני אגיד כמה דברים, קודם כל זה אכן פינוי בינוי, וזה לא פינוי בינוי קלאסי משתי סיבות. קודם כל יש פה השבחה, אוקי, בכל אזורי התחדשות עירונית שאנחנו עושים זה משמעותי מאוד. אם יש משהו היום שמשפיע ומוריד בצורה משמעותית, את העצימות שלנו למקומות אחרים יחסית, אפשר נגיד ב – 30, 35 קומות, גם פינוי בינוי רגיל. פה יש השבחה של 25%.

יוחנן וייצמן:

של (לא ברור).

יואל אבן:

כן, זה אזור שיש בו השבחה. ההשבחה הזאתי זה יוצר מצב שבו, בגלל זה תמיד אני אומר אני נורא שמח על ההחלטה שקיבלנו, שהמועצה קיבלה להפחית את ההשבחה כמעט ב – 80% באזורי העיר, כי אם אנחנו היינו עושים השבחה בפרויקט בינוי בקריית יובל, אז היינו מתגעגעים ל – 30 קומות שאנחנו עושים היום, זה היה מגיע ל – 40, ל – 50 קומות גם בקריית יובל, כי השבחה מייצרת את המצב הכלכלי, כרגע שעוד לא נבחן. אוקי, זה נושא אחד. נושא שני בפרויקט פינוי בינוי אין את התוספות שקיימות פה המשמעויות שמתייחסות לאלמנטים שהיום, במצב הריביות הרווחים, זה ייבדק בכל מקרה בתקן 21, יש שמאי שיבדוק את זה, כמו תעסוקה שזה לא קיים בהיקפים כאלה. מלונאות, דיור להשכרה, אלה דברים שנכון להיום הם מורידים בצורה משמעותית את הכלכליות, יותר מזה אני אגיד, כשמכניסים דיור להשכרה, וחשוב לנו להכניס דיור להשכרה למרכז העיר, חשוב לנו, אוטומטית זה משקולת על הכלכליות של הפרויקט. היום נכון למצב לריביות שיש היום, ע"פ זה זה גם נבדק, זה ממש מינוס גדול מאוד, זה דבר אחד. דבר שני, התעסוקה, שמכניסים בהיקפים אדירים, אין את זה היום במרכז העיר, ואנחנו חייבים תעסוקה, ואין את זה בפינוי בינוי בקריית יובל, זה גם דבר שהוא משקולת כלכלית על הפרויקט שמצריכה תוספות כאלה ואחרות. דבר שלישי זה השימור, וזה וועדת שימור, יש כאן שלושה מבנים של שימור,

איציק שוויקי:

ארבעה.

יואל אבן:

ארבעה מבנים לשימור שאני חושב שהפרויקט הזה מכבד מאוד, את המבנים לשימור, מה שהוא עושה, מה שהוא משאיר שם, הוא הופך את הסטאטוס הנוכחי שקיים שם לדיור, למשהו ציבורי, למשהו מסחרי, וזה לא יחידות דיור לאוליגרכים שיגורו שם, כי זה מה שהיה קורה עם המבנים האלה, זה הופך אותם למשהו הרבה יותר ציבורי ומשמעותי לטובת, ויותר לטובת הציבור. דבר נוסף זה השצ"פ עצמו, הטיפול בשצ"פ עצמו. זה משקולות שלא קיימות היום בכלל בפרויקט התחדשות עירונית רגילים, ולמרות כל מה שאמרתי, ולמרות הכול זה ייבדק ע"י תקן 21. לא ניתן יחידת דיור אחת מעבר למה שצריך, ע"פ הבדיקה השמאית שתקרה, שנייה, דקה, כולכם רוצים, אני רק אשלים. לא ניתן, התחייבות שלי יחידת דיור אחת מעבר למה שהכלכליות תגיד, אני רק מבקש, את האמת זה וועדה מקומית תדון, כי אצלכם זה לא הנושא,

יוחנן וייצמן:

אנחנו ממליצים,

יואל אבן:

אני רק מבקש לעשות מאמץ לא לשנות את המעד שקיים פה, כי אני חושב שהיחס בין המגורים לבין התעסוקה, לבין הדיור להשכרה, לבין השטח המלונאי, לבין המסחר, הוא קריטי, והוא חשוב יותר אם זה יהיה מגרש של 45 קומות, או 40 קומות, או לא יודע כמה יגידו. אני אומר לטעמי הגובה כשאתה מגיע לגובה מסוים, עדיף לנו לאפשר תעסוקה במרכז העיר, דיור להשכרה במרכז העיר, ולתת איכות מאוד מאוד גבוהה שקיימת פה, אני לא יודע אם הציגו לכם את האיכות, ויש איכות משמותי, זה קריטי יותר,

שרון דינור:

הם לא הציגו את זה, אני,

יואל אבן:

הם לא הציגו?

שרון דינור:

אני חושבת שההצגה הייתה לא טובה.

יואל אבן:

אז אולי זה לא היה טוב, צריך להציג את זה, כי יש כאן איכות שהיא חסרת תקדים, האדריכלים שהביאו לפה, רגע שנייה תנו לי, תקשיבו אני רואה שכולכם רוצים, אני,

לורה ורטון:

כי אנחנו דנו בזה כבר.

יואל אבן:

תנו לי, תנו לי,

לורה ורטון:

שעתיים ובאמת.

יואל אבן:

אני מתנצל, מתנצל, פעם הבאה, אם אני אד הייתי מגיע מראש.

לורה ורטון:

לא, בסדר,

יואל אבן:

מתנצל ממש. אבל אני אומר שוב, האיכות שיש פה, היא דרמטית, המשרד שהבריאנו לפה, זה משרד מחו"ל מהולנד, אחד מהחמישה המשרדים הגדולים בעולם, הם יצרו פה משהו אחר, ובהקשר הזה גם זה עולה כסף, גם על איכות משלמים. גם על איכות משלמים, רוצים לייצר משהו לא איכותי, להביא פה משהו זה, זה לא מכבד את מרכז העיר. אני חושב שהאיכות שקיימת פה, אני אומר לכם היא שווה, אם זה שווה עוד 5 קומות, 7 קומות, אני גם לא חושב שצריך להגיע לחמישית, צריך להיות פחות, אבל אני שם זה בצד. התעסוקה, המלונאות, המסחר, כל המהלך הגדול שקיים פה, חשוב יותר לטעמי, זה שנייה, זה לגבי ההיבט הזה. לגבי סוגית השצ"פ, ועל זה היו לנו המון המון דילמות בצוות, המון, האם באמת צריך להוציא מגדל אחד החוצה, או לא. ההחלטה שקיבלנו היא זאת, ואני אגיד לכם מכמה טעמים, קודם כל חלק מהשטח הזה, הוא חלק שהוא מופר היום, אמנם זה גן העצמאות באופן תיאורטי,

יוחנן וייצמן:

רונדו,

יואל אבן:

זה גם שמה, אבל חלקו מופר בכל מקרה. האפשרות שקיימת בזכות הוצאת המגדל החוצה, מבחינתנו היא דרמטית, ומשפר את המרחב. שלושה מבנים, ולא צריך להתייחס כרגע למרכז של חסבון, כאילו זה שייך למישהו פרטי, המרכז שהולך להיות שם, סטייל, מכיר את שרונה? אתם מכירים את שכונה, נכון?

לורה ורטון:

כן,

יואל אבן:

המרכז שהולך להיות שם בין המבנים, המרווח שהולך להיות שם, האזור של ה - , מסחר, והמסעדות ובתי הקפה, והמרחב המסחרי שהולך לקום בתוך המתחם הזה שנקרא חסבון, בזכות הוצאת המגדל, אחד המגדלים החוצה, הוא דרמטי, והוא משפר מאוד את המרחב. החיבור של השצ"פ להלל, היכולת של אנשים להגיע מהלל עד היום לגן העצמאות לא פתוח, פתוח קצת, אי-אפשר להגיע לשם. החיבור הזה שרואים פה בירוק, השטח המסחרי במרכז, החיבור מכיוון הלל, שנכנס בתוך גן העצמאות, הוא משפר את המרחב. אני לא חושב, אני לא יודע מי היה פה בגן שרמן עד עכשיו, זה לא גן שמשרת את הציבור בצורה כזאת דרמטית, הוא משרת,

לורה ורטון:

יש גני ילדים, יש שמה לילדים.

יואל אבן:

אני מכיר, אבל אני אומר לכם, אני רציתי אותו, אני אומר לכם שלפי דעתי, עוד פעם לטעמי, החיבור הזה הוצאת המגדל החוצה, והיכולת לחבר את גן העצמאות, ומבחינת מטרז', מרוויחים פה דונם ווחצי יותר שצ"פ, מאשר שקיים היום.

יוחנן וייצמן:

זה לא נראה טוב.

יואל אבן:

זה לא משנה כרגע, יכול להיות שהעיצוב יהיה אחר. אבל אני אומר לכם, כן, זה נראה לא טוב התמונה הזאת האמת, אבל אני אומר לכם,

שרון דינור:

הם רחפנים תשימו לב הוא מדבר על,

יואל אבן:

כן, אוקי, זה אולי, אולי תמונה הזאת.

שרון דינור:

המצגת שלכם,

ציפי רון:

תחזיר,

יואל אבן:

יכול להיות יותר טוב,

ציפי רון:

תחזירו רגע את המגדלים.

יואל אבן:

על זה צריך לעבור פה, זה תב"ע, זה עדיין לא,

שרון דינור:

סליחה,

יוחנן וייצמן:

על הגובה, לא משנה הצורה.

יואל אבן:

לא משנה. עכשיו אני אומר לכם שאם אנחנו עכשיו נהפוך את זה לפרויקט סטנדרטי,

שרון דינור:

כולם מצלמים את זה,

יואל אבן:

כן מצלמים זה נראה.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני אשלח את המצגת שלהם.

לורה ורטון:

מה זה עוזר?

יואל אבן:

רגע,

עו"ד דני ליבמן:

מחר זה באינטרנט.

יואל אבן:

אני מבקש דבר אחד שתדעו, זה לא היתר, אתם סתם עושים דברים מניפולציה שלא אוהב, לעשות מניפולציה כמה אתם רוצים, אבל זה לא, זה לא מה שיהיה.

ציפי רון:

מי עושה מניפולציה?

לורה ורטון:

זה לא מניפולציה,

יוחנן וייצמן:

זה מה שיהיה,

לורה ורטון:

זה מה שיש,

יואל אבן:

שנייה, לא, לא,

לורה ורטון:

זה פשוט טירוף מוחלט.

יואל אבן:

אני אגיד לך מה זה כן מניפולציה, כי מה שרואים פה, זה אין פה נספח בינוי, זה לא היתרים, זה לא כלום. זה הדמיות.

איציק שוויקי:

רגע, רגע,

יואל אבן:

אין פה נספח בינוי, הנספח בינוי לא מאושר.

איציק שוויקי:

זה מלון טירת בת שבע, אתה יודע זה מלון גבוה,

יואל אבן:

זה לא נספח בינוי מאושר, אנחנו לא בשלב היתר, זה שלב תב"ע, מדברים פה על נפחים,

עו"ד דני ליבמן:

זה לא טירת בת שבע.

יואל אבן:

מדברים פה בסך הכול על נפחים, כל המבנה הזה יכול להיות בצורה אחרת לגמרי, זה לא קשור. זה שהיועצים חושבים שזה זה יפה, זה בסדר גמור. יש על זה עוד הרבה מאוד עבודה תכנונית שצריכה להיעשות, זה לא המוצר שהולך להיות, כי יש לנו עוד היתרים,

ציפי רון:

אנחנו לא מדברים על העיצוב.

יואל אבן:

אז זה,

ציפי רון:

על מסה.

יוחנן וייצמן:

הוא אומר על קו שמיים,

יואל אבן:

אז אני אומר לכם, שמה שחשוב פה לטעמי, זה התעסוקה שמכניסים פה, והדיור להשכרה שמכניסים פה,

איציק שוויקי:

לא,

יואל אבן:

אז אני חושב,

איציק שוויקי:

זה קק"ל, זה קק"ל.

יואל אבן:

אני חושב שאם אנחנו,

איציק שוויקי:

זה קק"ל,

עו"ד דני ליבמן:

של הכביש, אתה רואה?

איציק שוויקי:

זה המוזיאון,

יואל אבן:

אם אנחנו עכשיו,

איציק שוויקי:

זה המלון, וזה קק"ל.

יואל אבן:

אם אנחנו נוריד את ה - , מערכת היחסים שקיימת היום בתוכנית, בין התעסוקה, למסחר, ונוריד משהו, וגם נוריד 5 קומות, אני לא חושב (לא ברור), אני לא חושב שאם עכשיו, זה דרך אגב עוד פעם זה ייבדק בתקן, אני ממש לא בטוח שזה יעבור, שזה יאושר בסוף כי התקן יגיד מה שהוא יגיד. אבל אני אומר לכם שלי, אותי, יצער מאוד,

איציק שוויקי:

אבל זה מסה.

יואל אבן:

יצער מאוד, אם אנחנו נוריד תעסוקה, הרי בקלות, היזם מרוויח אותו דבר, אין בעיה תורידו תעסוקה, אבל אם אנחנו נוריד את התעסוקה במרכז העיר, עושים טעות. ואם נוריד את הדיור להשכרה במרכז העיר, עושים טעות.

איציק שוויקי:

אבל אומר לך תעסוקה,

יואל אבן:

ואם את המסחר, שנייה, ואם את המסחר, שאנחנו עושים שם בבתי קפה, באזור של המבנים לשימור יהפוך דירות לאוליגרכים, כי זה יותר כלכלי, עושים טעות. ואני חושב שהנושא הזה, של הגובה ייבחן, אבל אני אומר לכם שמערכת היחסים שקיימת היום בין השימושים של הדיור הרגיל, לבין השימושים, השימושים האחרים, הוא דרמטי, והוא חשוב לשמור. עכשיו אני מזכיר, זה וועדת שימור זה לא וועדה מקומית, עם כל הכבוד. וועדה מקומית עוד תדון בזה, ודרך אגב היא דנה בזה בהצטרפות, וועדה מקומית הצטרפה. כולכם פה חברי הוועדה מקומית, הדבר הזה הוצג והצטרפה לתוכנית,

יוחנן וייצמן:

לא, לא הוצג.

יואל אבן:

זה הוצג, והצטרפה לתוכנית.

איציק שוויקי:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

באופן,

יואל אבן:

היא הצטרפה, היא הצטרפה. בסדר, אבל היא הצטרפה, לקונספט הזה, של,

יוחנן וייצמן:

התמונה הזאתי לא הייתה בוועדה,

יואל אבן:

שנייה, אין בעיה, זאת תמונה רעה, ואני לא חושב שזה, וזה גם לא מה שיהיה, אבל אני אומר לכם,

שרון דינור:

זה מאוד לא (לא ברור) משהו אחר.

יואל אבן:

זה לא היתר בנייה כרגע, וזה לא רלוונטי, זה דבר שישתנה. אנחנו לא אישרנו את זה, ולא נאשר את זה גם.

שרון דינור:

החללים שבתוך, זה מה שהוא רוצה לעשות ב - , רק תבין שהם לא דיברו, לא הציגו לוועדה פה, שום דבר מהאיכויות לצערי. הדופן של גן העצמאות הם רוצים לייצר פה איזה שהוא מבנה ציבורי, שגם יעשה בין ספרייה כזאתי שמדברת עם הגן,

יוחנן וייצמן:

ראו את זה,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא הציגו, ראו,

שרון דינור:

זה מה שאני אומרת, זה המצגת שלהם,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני מציגה לכם, את המצגת שלהם.

איציק שוויקי:

אבל למה (לא ברור) עם הספריות, אנחנו בבית ספר ללימודי אדריכלות?

שרון דינור:

זה מה ש - , זה מה שהם בוחרים, הדבר השני, שבתוך הבניין עצמו, הם מייצרים חללים, שהם חללים שיתופיים לדיירי המבנה. וזה, זה מה שזה מייצר כל מיני,

יוחנן וייצמן:

עוד 2000 שקל למטר.

איציק שוויקי:

לא, ספריה פסה.

יוחנן וייצמן:

החללים הציבוריים האלה, באמת.

שרון דינור:

זה החללים הציבוריים האלה שהם עושים בתוך המבנה עצמו, זה אומר שחלק מהשטחים העיקריים עוברים לאן, לגובה, כאילו זה המשמעות.

יואל אבן:

אתם רוצים שהאדריכלית שלהם היא כן נמצאת פה.

איציק שוויקי:

אני רוצה להגיד,

לורה ורטון:

אני חייבת להגיד, יואל, רק שאלה,

יואל אבן:

החבר'ה,

לורה ורטון:

אני רק רוצה להגיד, יואל, בזמנו, בזמנו היינו בשיחה איתך, ודיברנו על שימור, וגבהים וזה, ואתה אמרת, קינג ג'ורג' ודרומה,

דובר לא מזוהה:

כולל אגרון.

יואל אבן:

לא נכון, מי אמר את זה? קינג ג'ורג' מגדלים, מה פתאום, קינג ג'ורג'? זה הכול מגדלים, יפו, קינג ג'ורג',

לורה ורטון:

עד 30 קומות,

יואל אבן:

עד בית אמיר,

לורה ורטון:

מאיפה זה בא 60 קומות?

יואל אבן:

שנייה,

לורה ורטון:

מאיפה זה בא?

יואל אבן:

קודם כל, 60,

לורה ורטון:

על מה, אני אשאל אותך, אני אשאל אותך,

יואל אבן:

60 קומות זה לא,

לורה ורטון:

שאלה אחרת,

יואל אבן:

זה 40 ומשהו,

לורה ורטון:

יש מקום,

יואל אבן:

מי אמר? זה לא נכון, זה 42, איפה רשום? יש כאן טעות.

לורה ורטון:

56,

אביגיל בן שמחון:

זה רשום בתב"ע.

יוחנן וייצמן:

זה נושק.

יואל אבן:

אז יש פה,

יוחנן וייצמן:

זה הטבלה,

יואל אבן:

זה לא המלצה שלנו, זה לא המלצה שלנו.

לורה ורטון:

אני רוצה לשאול,

יואל אבן:

זה לא עובר,

לורה ורטון:

אני אציג את זה כשאלה,

יואל אבן:

זה לא נכון,

לורה ורטון:

אני אציג את זה כשאלה, יואל.

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך מה אמי ארבל כתב בוועדה המקומית,

לורה ורטון:

אני אשאל, יואל,

יואל אבן:

וועדה (לא ברור).

לורה ורטון:

יואל, אני אפנה את זה כשאלה,

יואל אבן:

תראה מה אמי רשם.

לורה ורטון:

יש מקום בעיר שאתה לא לאשר מוכן לתת להם, לתת למישהו לבנות עד?

יואל אבן:

ברור שיש מקומות,

לורה ורטון:

60 קומות?

יואל אבן:

את יודעת איפה?

לורה ורטון:

אז איפה? כי אני חשבתי שאנחנו בלב העיר, ששמה,

יואל אבן:

זה לא נכון.

לורה ורטון:

לא,

יואל אבן:

שנייה, לורה,

לורה ורטון:

מילא ב - , לא יודע, הר חומה,

יואל אבן:

את טועה לגמרי.

לורה ורטון:

קריית יובל, וזה,

יואל אבן:

לא, לא,

לורה ורטון:

אם כאן מאשרים 60 קומות, אז איפה לא?

יואל אבן:

לורה, שנייה, שני דברים אני חייב להגיד לך, אחד זה לא 60 קומות, מי שאמר את זה מה שקרה.

לורה ורטון:

זה רשום.

ציפי רון:

59,

יואל אבן:

זה לא מה שהם הגישו, לא יודע מה יש בוועדה, אני מסביר לכם וייצמן, אני מקווה שקראתם את מהנדס העיר לוועדה,

ציפי רון:

הם אמרו 59 קומות,

יואל אבן:

אז אני אומר לך שזה לא מה שאנחנו אישרנו, זה אין בעיה, זה 40 פלוס.

איציק שוויקי:

כמה אישרת?

יואל אבן:

אחד 49, אני חושב, אחד איזה?, אחד 42.

איציק שוויקי:

זה 50, מה?

יואל אבן:

מופיע פה. עכשיו אני אומר לך,

איציק שוויקי:

50.

יואל אבן:

שעל מדיניות של הגובה לגמרי בקינג ג'ורג' קיימת, אני הצגתי לכם את זה, כן אני אומר לא,

לורה ורטון:

60 קומות,

יואל אבן:

לא על בנייה גבוהה, אני חסיד שלא על בניין גבוה במקומות ספציפיים, כל העיר ההיסטורית.

לורה ורטון:

אז אני אומר איפה לא,

יואל אבן:

כל העיר היסטורית,

לורה ורטון:

זה לא עיר ההיסטורית?

יואל אבן:

לורה, קינג ג'ורג',

לורה ורטון:

סליחה, זה לא עיר היסטורית?

יואל אבן:

אני מסביר לך שוב, כל מי שרוצה, עכשיו נרד לבית המודל, אני אסביר לכם. קינג ג'ורג', שמתחיל מאזור בית אמיר, יש שם מגדלים שאושרו מגדלים כבר, הוועדה הזאת אישרה מגדלים של 30 קומות, קינג ג'ורג', כל הציר של קינג ג'ורג',

לורה ורטון:

של כמה קומות?

יואל אבן:

עולה לכיוון יפו, בנייה גבוהה, חד-משמעית זה חלק מהמדיניות. מתחיל להיות לא מדיניות, כל המקטע שיורד קינג ג'ורג' ומטה, לכיוון כיכר ציון שם, שם, אין עלייה לגובה.

איציק שוויקי:

על הרכבת אתה מדבר.

יואל אבן:

על אזור העיר ההיסטורית רחביה, טלביה, מושבה גרמנית, מרכז העיר, קינג ג'ורג' ויפו לחלוטין הם לא גובה. יפו זה עיר היסטורית, לא אעשה שם מגדלים.

לורה ורטון:

אז זה קינג ג'ורג', אז,

יואל אבן:

קינג ג'ורג' ויפו, עולה לגובה,

לורה ורטון:

וגם הלל. הלל זה מזרחה משם,

יואל אבן:

לורה, אני הסברתי לכם את זה,

לורה ורטון:

זה מזרחה קינג ג'ורג'.

יואל אבן:

אני הסברתי לכם את זה, הדבר הזה חלק מהמדיניות, החד – משמעות שלנו. קינג ג'ורג' ויפו עולים לגובה, תלכי תראי,

יוחנן וייצמן:

המלצת מהנדס העיר זה 54 או 55.

לורה ורטון:

זה הלל.

יואל אבן:

לא נכון,

לורה ורטון:

זה זה, מה?

יוחנן וייצמן:

הנקודה מה אמי ארבל רשם.

דוד היימן:

56 כאן בטבלה, יואל.

יואל אבן:

זה לא,

יוחנן וייצמן:

זה המלצת מהנדס, אני לא, זה לא (לא ברור).

יואל אבן:

עכשיו, הגענו עד 49 קומות,

יוחנן וייצמן:

50 לא כולל שתי קומות גג,

איציק שוויקי:

(לא ברור).

יואל אבן:

זה לא, זה טעות.

יוחנן וייצמן:

לא, זה הטבלה. זה טבלה.

יואל אבן:

המילה 50 היא לא נכונה, 41, 43, כמו שאמרתי.

שרון דינור:

59,

יוחנן וייצמן:

אני מקריא,

יואל אבן:

שנייה יש פה,

יוחנן וייצמן:

זה המלצת מהנדס העיר, אני לא עובד עליך.

יואל אבן:

שנייה,

ציפי רון:

אני רשמתי כשהם דיברו.

יואל אבן:

התוכנית מציעה שלושה מגדלים, 41, 43 ורשום פה 50, כאשר אני אומר לכם זה 49.

יוחנן וייצמן:

תמשיך לקרוא אחרי המילה 50,

יואל אבן:

ללא ספקות.

יוחנן וייצמן:

קומות טכניות, ולא שתי קומות גג.

יואל אבן:

שנייה אני,

יוחנן וייצמן:

56.

יואל אבן:

אני אומר לכם, הגובה ייבדק בכל מקרה בתקן 21, אני אומר לכם. שאם אנחנו נוריד, את התעסוקה בדיוור להשכרה, עושים פה טעות.

לורה ורטון:

לא, המלון, למה אנחנו צריכים מלון שם?

יואל אבן:

מלון במרכז העיר צריך,

לורה ורטון:

יש מלון בצד השני של הכביש.

יואל אבן:

כי מלון מרכז העיר צריך,

לורה ורטון:

למה עושים כאלה,

יואל אבן:

אני חושב שלהפוך את זה לדירה לאוליגרכים זה טעות.

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך אדוני מהנדס העיר משהו,

איציק שוויקי:

למה?

יוחנן וייצמן:

שוויקי דקה,

יואל אבן:

זה טעות.

יוחנן וייצמן:

להגיד לך משהו זה לא (לא ברור), דירה לאוליגרכים יכול להיות שמישהו יקנה את כל המתחם הזה, 150 אלף שקל למטר, נגיד.

יואל אבן:

לא מדבר,

יוחנן וייצמן:

המסחר שמה שווה יותר, אני אומר לעשות את זה מסחר, אם אני היזם, ארבע בתים האלה

יואל אבן:

יש פה שטחים ציבוריים,

יוחנן וייצמן:

דקה, לא, לא הסברתי אני מדבר על ארבעת המבנים של חסבון, שאמי הראה, אני זוכר את הדיון,

יואל אבן:

שימור, שימורי,

יוחנן וייצמן:

ארבעת המבנים שנקבעו בתב"ע לשימור,

איציק שוויקי:

אז מה?

יוחנן וייצמן:

לא כתוב כלום.

יואל אבן:

לא, רשום שם לדיר, ואנחנו הוספנו שם דיר,

יוחנן וייצמן:

יופי, אז אני אומר אנחנו לא, העיר לא מרוויחה מזה כלום, כבר דיברנו על זה בזמנו, והוועדה המקומית גם,

יואל אבן:

מסחר אתה דירות לאנשי,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, כי יהיה מסחר בכל מקרה. התב"ע מאפשרת גם מגורים ליד המסחר.

יואל אבן:

לא רוצה, זה טעות.

יוחנן וייצמן:

אתה צודק, אני מסכים איתך,

יואל אבן:

יפה.

יוחנן וייצמן:

רק אני אומר לך שהיזם לא ייתן שמה מגורים, כי המסחר עולה פשוט יותר,

יואל אבן:

אני לא יכול,

יוחנן וייצמן:

זה פונקציה של מחיר,

יואל אבן:

תמיד המגורים יותר יקר.

יוחנן וייצמן:

תלוי במה, קומת קרקע, אזור מסחרי,

יואל אבן:

הרווח של מגורים,

יוחנן וייצמן:

זה בהחלט בסמטה, אז יותר יקר מקומת קרקע, מיעדים יותר קרקע ממסחר.

יואל אבן:

בניין מגורים, אני אומר,

יוחנן וייצמן:

למה אתה צוחק ממני?

יואל אבן:

אם יהיה מאושר, יהיה מאושר,

יוחנן וייצמן:

אני שואל אותך על נחלת שבעה, אתה מכיר את הרחוב.

יואל אבן:

מגורים רווחיים,

יוחנן וייצמן:

מה פתאום, ברור שקומת קרקע מסחר שווה יותר.

יואל אבן:

ואם הוא ייקח למעלה, אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

זה מסעדות, זה בתי קפה.

יואל אבן:

אבל זה לא מה שיהיה, אנחנו צריכים להפוך ממגורים למסחר, זה לא קיים היום, היום זה מגורים.

איציק שוויקי:

אני רוצה, אפשר?

יואל אבן:

חזית מסחרית זה לא על ה - , את כל הקומות,

יוחנן וייצמן:

בשביל זה הוא יקבל עוד 26 קומות?

יואל אבן:

זה לא רק זה,

יוחנן וייצמן:

זה 26 קומות,

יואל אבן:

זה גם ההשבחה, זה גם ההשבחה, גם השימושים האלה, גם ההשכרה.

יוחנן וייצמן:

ההשבחה שהוא ייתן,

יואל אבן:

גם השדרוג של גן העצמאות, והכנסה של,

לורה ורטון:

זה לא שדרוג של גן העצמאות,

יוחנן וייצמן:

אז בוא ניתן, אני בעד לבנות, אולי, קריית יובל.

יואל אבן:

לקחנו, לקחנו שטח מופר.

איציק שוויקי:

מי זה, מי זה?

יוחנן וייצמן:

הכניסה לעיר תעשה אותה 100 קומות, לא אכפת לי.

איציק שוויקי:

שרמן, מאיר שרמן מי זה? הוא תרם על הגן הזה.

לורה ורטון:

הוא דיפלומט.

יואל אבן:

זה שטח שהוא מופר.

איציק שוויקי:

מה?

יואל אבן:

רוב השטח שאתה מדבר עליו כרגע הוא אושר, שהוא מופר ע"י,

יוחנן וייצמן:

לא,

יואל אבן:

אספלט, רוב, זה לא הכול, לא הכול.

יוחנן וייצמן:

זה חלק גדול, חלק גדול, לא הכול.

יואל אבן:

חלק גדול מופר היום, אין שם גן.

לורה ורטון:

לא רק זה, אתה לוקח,

יואל אבן:

אין שם גן.

לורה ורטון:

שטח ירוק, וגן המרכזי,

איציק שוויקי:

ובונה עליו,

יואל אבן:

צריכים,

לורה ורטון:

איך זה שדרוג?

יואל אבן:

תראו, אני, (לא ברור) שמציגים ככה את הפרויקט הזה, צריך להציג את זה,

יוחנן וייצמן:

לא חייב שיהיה עוד דיון יותר,

שרון דינור:

צריך אדריכל שימור,

יואל אבן:

עם אדריכל,

שרון דינור:

שיציגו את זה,

יואל אבן:

שיציגו את זה בצורה,

לורה ורטון:

הם הציגו את זה,

שרון דינור:

אני הייתי צריכה לעזור להם בדיון,

רועי לביא:

אורנה הייתה פה.

שרון דינור:

כל הצוות היה פה.

לורה ורטון:

כן, כן,

יואל אבן:

עכשיו הם הציגו את זה?

לורה ורטון:

כולם היו,

יוחנן וייצמן:

שעה וחצי הם דיברו, זה לא דיון של 5 דקות.

איציק שוויקי:

אורנה אנג'ל הייתה פה,

לורה ורטון:

אורנה, והיזם,

יואל אבן:

לא הבנתי, לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

בדיוק התחיל ב – 10:30, אתה יודע מתי הוא נגמר? שעתיים הם היו פה.

עו"ד דני ליבמן:

רגע לא לדבר בבת אחת.

איציק שוויקי:

רגע, אני רוצה גם כמה דברים, אפשר לדבר כמה דברים?

יואל אבן:

בטוח, ברור, זה הזמן.

שרון דינור:

אגב זה מה שיואל אמר עליו, תסתכלו רגע על השטח,

יואל אבן:

שמעת? ראיתם מה שאורנה מציגה?

איציק שוויקי:

לא, אני רוצה,

יואל אבן:

זה שטח של אספלט,

שרון דינור:

כמה אספלט יש היום בתוך השטח וזה כאילו, כמה ריצוף? כמה ירוק?

איציק שוויקי:

כי אתם בתכנון, זה אדריכל גנים עשה את זה,

שרון דינור:

כן,

יואל אבן:

הם מקבלים,

איציק שוויקי:

זה אדריכל מתאים עשה את זה, זה אדריכל גנים, לא אני עשיתי את זה.

יואל אבן:

לא, יש יותר גן מאשר במצב הקיים, במצב הקיים,

איציק שוויקי:

אני רוצה להגיד כמה דברים, בסדר? קודם כל על הגובה, אתה גם אומר את זה, וגם (לא ברור), באזור הזה אז נקבע 24 קומות פה,

יואל אבן:

איפה?

איציק שוויקי:

ברחוב קינג ג'ורג' מה שאתה מדבר, דיברו על 24, וככה היה כל הזמן,

יואל אבן:

יש היום אושר 30 קומות בבית המאיר.

איציק שוויקי:

תקשיב מה אני מספר לך עכשיו,

יואל אבן:

פז – גז זה 30 קומות.

עו"ד דני ליבמן:

הוא אומר את ההיסטוריה.

איציק שוויקי:

אני מדבר איתך, עד לפני 5 שנים, בסדר? לפני 5 שנים, היזם מכרו את ה - ,

יואל אבן:

30 קומות פה בתוך ה - ,

איציק שוויקי:

מכרו את, אתה היית בתפקיד, כי היה לי איתך,

יואל אבן:

דיבור על זה,

איציק שוויקי:

דיבור על זה, ונחום קנה את השטח, מהיזם שרצה בזמנו להוסיף 8 קומות על הבתים, אני זוכר, הוא קיבל 6 קומות ומכר את השטח לנחום. עכשיו מה שקורה ככה, לגבי הגובה, העירייה צריכה להיות מדיניות, כן זה לא יכול להיות, כל אדריכל יגיע, עם תוכנית פינוי בינוי, ההוא בונה בקריית יובל ככה, הבורג' בזה בונה ככה, אין מדיניות,

יואל אבן:

זה לא מדיניות,

איציק שוויקי:

לגובה, אתם צריכים לקבוע אם הוועדה המחוזית, איפה ירושלים נבנית, ואיפה כל גובה, ועם 30 מגדלים, כי ירושלים יש את המגדלים האלו, כל הזמן מגדלים יש פה.

יואל אבן:

המגדלים האלה הם במקומות שהוגדרו כמגדלים,

איציק שוויקי:

אבל מה שקורה זה ככה, היה 24 קומות, אמרו בוא ניתן לך זכויות, עוד שב"ס זה זכויות, תבנה עוד 6 קומות אז זה 130, עץ חיים היה 24, הוא ביקש תב"ע ל - 60, הוא קיבל, אתה יודע מה עשו לו? הוא מעביר את ספריות בית העם, זאת אומרת הוא קיבל 6 קומות מכל מגדל, והוא נותן לעירייה 1200 מטר (לא ברור) לגמרי.

יואל אבן:

אתם הטעות שלכם לפי דעתי,

איציק שוויקי:

זה לא הטעות, אין לי טעות.

יואל אבן:

שאתם לא,

איציק שוויקי:

תבנה מה שאתה רוצה.

יואל אבן:

אני אומר לך שלהסתכל בפרויקט כזה, לאור המצב הקיים שלו,

איציק שוויקי:

אתה צריך להגדיר אבל, לא יכול להיות,

יואל אבן:

זה טעות לפי דעתי,

איציק שוויקי:

מחר יבוא אדריכל אחר יגיד,

יואל אבן:

לקבל פרויקט גרוע שיעמוד ב – 35,

איציק שוויקי:

אבל היה אותו דבר עם הפירמידה, הפירמידה הם רצו 50 קומות,

יואל אבן:

זה 41 קומות, 43 קומות,

איציק שוויקי:

לא, מחר הם יבואו עוד אחד כמו הפירמידה, היה לנו את הסיפור של הפירמידה.

יואל אבן:

הפירמידה זה משהו אחר,

איציק שוויקי:

מה זה משהו אחר? זה בדיוק הגובה, לא, הוא ירד בגלל הגובה.

ציפי רון:

רק שנייה,

יואל אבן:

עוד פעם, אני לא מדבר על תקופות עבר, אני בודק על המצב הקיים,

איציק שוויקי:

לא גמרת.

ציפי רון:

חשבתי שגמרת.

איציק שוויקי:

לגבי הגובה אתה צריך, אתה צריך לקבוע מדיניות, לא יכול להיות שכל יומיים, משהו אחר יגיד משהו אחר,

לורה ורטון:

60 קומות,

איציק שוויקי:

זה חייב להיות,

לורה ורטון:

75 קומות, למה לא?

יואל אבן:

מקומות שיש בהם פינוי בינוי,

לורה ורטון:

אין שם מגבלה.

יואל אבן:

תקן 21 ומקבלים מוצר מסוים, אנחנו בוחנים את המוצר, לא תמיד,

איציק שוויקי:

תגיד כמה, אני לא אומר כמה,

יואל אבן:

תקשיב, אם אתה חושב שלקבל היום 30 קומות גבוהות עדיפות ב – 45 קומות טובות, אני חושב שבמקרה הזה עדיף 45 קומות טובות, אם תעשו קו, עם דיור להשכרה, עם מלונאות, עם דברים שמורידים,

איציק שוויקי:

אתה עושה,

יואל אבן:

אני לא חושב,

איציק שוויקי:

אתה הורס את העיר, אתה עושה אותה, אתה עושה אותה ניו – יורק, אתה עושה אותה מנהטן, אתה עושה אותה,

יואל אבן:

אני חושב שהפער בין 30 ל – 40 קומות, לאור כל הנסיבות, עדיף קצת יותר טוב.

איציק שוויקי:

תן לי להמשיך. דבר שני, שאני אומר, לגבי השימור, תשמע, הבתים האלו מוגדרים לשימור בתב"ע כבר, אני לא ממציא המצאות, אתה רצית להוסיף עליו שתי קומות ואני אמרתי לך לא, הוא רוצה לתת את זה לעירייה, השאלה, אתה יכול להפחית לו מהקומות, להגיד לו תשמע, זה שלך, תא השטח מה שאתה רוצה,

לורה ורטון:

אנחנו לא,

איציק שוויקי:

אבל תגדיר לו מסחרי, אתה יכול לעשות את זה. צריך לקחת את זה ממנו,

יואל אבן:

101, הוא לא יודע כמה זה יוריד פשוט.

איציק שוויקי:

הוא רוצה לתת לך את זה, למה תיקח את זה? אתה יכול להגיד לו, תשמע, אתה מתיר לו זה רק מסחר.

יואל אבן:

של האלה של ה - ?

איציק שוויקי:

כל חסבון, כל חסבון הוא,

יואל אבן:

זה תאמין לי מתנה שאתה כעירייה, כאילו,

איציק שוויקי:

אני בעד,

יואל אבן:

אני אשמח לתת לו את זה, רק לפי דעתי העוול הכלכלי (לא ברור).

איציק שוויקי:

בסדר.

יואל אבן:

כי לקחת מבנים לשימור ולעשות להם מה שרוצים לעשות, זה רק יהיה יותר העוול הכלכלי רק יעלה.

איציק שוויקי:

אז תשמע,

יואל אבן:

אני לא אגיד לך, בגלל שנתת לי את זה, אני צריך עוד קומה, ולא פחות מזה.

איציק שוויקי:

לא, אז בשביל זה אני אומר,

לורה ורטון:

אבל עד מתי,

ציפי רון:

הסבר לגבי הבניינים האלה.

לורה ורטון:

אם הוא מבקש 70 קומות?

ציפי רון:

שימור,

איציק שוויקי:

עכשיו לגבי,

יואל אבן:

לורה, זה בא, אני אומר לך חישוב כלכלי, תקן 21.

איציק שוויקי:

אדוני, לא גמרת.

יואל אבן:

את רוצה להוריד,

לורה ורטון:

אני לא מבינה את זה,

יואל אבן:

את רוצה להוריד את התעסוקה שיש שם?

לורה ורטון:

מה?

יואל אבן:

רוצה להוריד תעסוקה?

איציק שוויקי:

רגע, יש לי עוד שני נושא, אתה שומע?

יואל אבן:

את האיכות, מה את רוצה להוריד?

לורה ורטון:

אני רוצה להוריד את המלון, ובכלל אני לא חושב שצריכים 60 קומות במרכז העיר.

יואל אבן:

אני מבין מה את אומרת,

לורה ורטון:

אני גם לא חושבת,

יואל אבן:

המשמעות היא אומרת, המשמעות היא,

לורה ורטון:

שאני צריכה לקחת מגן עצמאות, כמה גנים יש כבר בעיר הזאת?

יואל אבן:

אבל את מקבלת יותר לפי דעתי,

לורה ורטון:

הם לא מקבלים יותר.

איציק שוויקי:

מקבל (לא ברור),

לורה ורטון:

ובלי מה שבתוך המתחם חסבון,

איציק שוויקי:

לגבי (לא ברור) הציבור.

לורה ורטון:

שעליו ישבו את כל ה - , לא יודעת 600 יחידות דיור,

יואל אבן:

לא, למה (לא ברור).

לורה ורטון:

לא, הוא סגור, סליחה,

יואל אבן:

זה מתחם פתוח.

לורה ורטון:

נכון, זה פתוח,

יואל אבן:

להיפך, אתה מזמין,

לורה ורטון:

אתה לא יודע כמה אנשים יבואו, אבל אתה מוסיף לשם, גם 600 יחידות דיור, יש שם 600 יחידות דיור, אז אתה מוסיף אנשים, ואתה מוריד משטח הירוק.

איציק שוויקי:

רגע, אני עוד לא,

יואל אבן:

האיכות שנאבד פה לא שווה את ה - , אוקי, נוריד שתי קומות, בשביל להוריד, אני חושב ששמענו,

איציק שוויקי:

עוד דבר שאני רוצה להגיד,

לורה ורטון:

שתי קומות,

יואל אבן:

אין בעיה, 28 אז נוריד,

איציק שוויקי:

עוד דבר תשמע, מה,

לורה ורטון:

אני מחליפה אותו.

איציק שוויקי:

רגע,

לורה ורטון:

אני מחליפה אותו,

עו"ד דני ליבמן:

אם מישחו משנה את ההנחיה שלו מהדיון הקודם, יודיע ואז נראה מה, אני אגיד לכם מה התוצאות של זה,

איציק שוויקי:

אתה שומע?

לורה ורטון:

לא, אני לא רוצה,

עו"ד דני ליבמן:

אתה לא, אז תישאר (לא ברור) ההחלטה.

איציק שוויקי:

אתה שומע? לגבי שיפוץ הגן, אני לא חושב,

יוחנן וייצמן:

אני חייב לעזוב,

איציק שוויקי:

אמרו ששיפוץ הגן יעלה 50 מיליון שקל. זה נראה הגיוני?

יוחנן וייצמן:

את מלחה תוריד מסדר היום, או את רוצה.

איציק שוויקי:

הוא רוצה גן, נראה לך שזה עולה 50 מיליון שקל? כי זה מה שהם אמרו,

דובר לא מזוהה:

50 מיליון.

איציק שוויקי:

50 מיליון שקל שיפוך גן? נו באמת, נו בחייד. שיפוך גן לא עולה 50 מיליון שקל. דבר שני,

יואל אבן:

זה לא (לא ברור).

איציק שוויקי:

עוד דבר שצריך לחשוב.

יואל אבן:

אתה איש מקצוע בתחום, למדיניות תכנון כלכלה, למדיניות תכנון כמה עולה גן? אני לא יודע, שמאי
יבדוק את זה,

איציק שוויקי:

דבר נוסף אחרון שאני, שצריך לשים לב לזה, יש לנו בניין ממול, אם הבניין הזה ממול, השטח הזה
מול אמור להיות שגרירות רוסית. שהרוסים רוצים לבנות, זה לא שאנחנו צריכים לזרוק אותם.

יואל אבן:

איד זה ישפיע עליהם?

איציק שוויקי:

זה ישפיע עליהם, הגובה ישפיע עליהם, בטח ישפיע עליהם.

יואל אבן:

שנלר זה 30 קומות או 40 קומות,

לורה ורטון:

זה לא (לא ברור) אני יודעת,

איציק שוויקי:

בבוסטון בעיר, בבוסטון בעיר ההיסטורית אין אפילו מגדל אחד, אין אחד.

שרון דינור:

לא, לא,

איציק שוויקי:

אני אומר, אם היו בונים את השגרירות, היו מקדישים יותר (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

יואל אבן:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

לגן העצמאות.

יואל אבן:

לא, אני שומע את האנשים ומכבד, אבל זה,

איציק שוויקי:

עכשיו עוד דבר אחרון שאני מדבר, לדבר עניינית, כל אחד מספר, בירושלים מספר לך סיפורים, בוא נעשה ספריות, ספריות, ספריות, חבר'ה זה נקרא פסה. עכשיו אתה דיברת 1200 מטר,

יואל אבן:

בסדר, משהו אחר זה בסדר.

איציק שוויקי:

לא, צריך לחשוב על דברים אחרים.

יואל אבן:

בסדר,

איציק שוויקי:

כי מראים לך מהדמיות.

יואל אבן:

(לא ברור) שלא יהיה פרויקט, אז,

רועי לביא:

השאלה המרכזית היא, האם כוועדת שימור,

ציפי רון:

רק שנייה,

רועי לביא:

אתם, שנייה, האם כוועדת שימור אתם,

איציק שוויקי:

השימור הוא בעד השימור,

לורה ורטון:

רגע, סליחה,

רועי לביא:

רגע, תנו לי שנייה, אתם כוועדת שימור אמרתם את, שמבחינה שימורית המבנים תה תה תה.

איציק שוויקי:

נכון,

רועי לביא:

אבל הגובה, זה הבנייה בזה היא, מה שמפריע לכם.

איציק שוויקי:

נכון.

רועי לביא:

עכשיו יכול להיות שאפשר כוועדת שימור, במקום לתת המלצה של וועדה, אנחנו דוחים את התוכנית,

איציק שוויקי:

הוא עשה את זה, אני לא אמרתי לך,

רועי לביא:

אתה הצבעת,

לורה ורטון:

כן,

רועי לביא:

כולכם אמרתם,

ציפי רון:

זכות הצבעה,

לורה ורטון:

במקום זה, כן,

רועי לביא:

הכול בסדר, לבוא ולהגיד חבריה, אנחנו כוועדת שימור ממליצים לבחון הפחתת נפחים, לאור שיקולים תכנוניים,

איציק שוויקי:

ברור.

רועי לביא:

שהאם יהיה שם תעסוקה או לא, זה פחות.

איציק שוויקי:

צריך להציע את ההצעה הזאת, לא הצעת אותה.

לורה ורטון:

אם יש רגע,

ציפי רון:

רק רגע, אני רוצה להעלות,

יוחנן וייצמן:

היית מראה את התוכנית, היית אומר, בוא נצביע,

עו"ד דני ליבמן:

רגע,

לורה ורטון:

רגע, סליחה,

רועי לביא:

אז אני אומר,

לורה ורטון:

סליחה, איציק, סליחה, אני רוצה לשמוע את היועץ המשפטי, כן,

עו"ד דני ליבמן:

הדיון מערכת כבישים הוא תיאורטי, בגלל שאנשים שלא פה, יש ההצבעה שלהם נשאת, רק אם לורה תשנה את ההצבעה שלה, אז ההצבעה של יוחנן צריכה להיות קול כפול, ואני לא רואה שלורה משנה את ההצבעה שלה. אפשר להמשיך, אפשר להמשיך לדבר על זה, אבל,

יואל אבן:

אני פשוט רגע, כל הדיון פה הוא לא דיבר, מה שאני שמעתי עם כל הטיעונים שלהם, כולם אחד אחד לא דיברתם על ביטול הפרויקט, אתם כולכם דיברתם על הגובה, ועל העצימות, אני חושב שהחלטה של מה שמציע רועי, בדיוק תואם את מה שאתם אומרים,

ציפי רון:

אתה לא שמעת את מה שיש לי להגיד.

לורה ורטון:

לא שמעת.

ציפי רון:

אני לא הצלחתי להבקיע מה שנקרא. ואני אומרת ככה, קודם כל אני מטפלת בעניין של השימור של חצר חסבון כמה עשרות שנים, ואני מאוד שמחה, שזה הולך להיות, שזה נקבע לשימור, ואני מאוד,

לורה ורטון:

רגע, סליחה. כן, ציפי.

ציפי רון:

ואני מאוד שמחה שזה יהיה לשימור, אני מקווה שזה לא ישמש למגורים, אלא באמת יהיו מבני ציבור, עם נגישות טובה לציבור, שיוכלו ליהנות מזה, וזה אני בהחלט מברכת. לגבי העניין של הבנייה על גן שרמן, אני הייתי מבקשת, ואני אמרתי את זה גם קודם, ואני אגיד את זה עוד אלף פעמים, רחוב קינג ג'ורג' הוא לא רחוב רגיל, רחוב קינג ג'ורג' הוא רחוב מיוחד בירושלים, גם בגלל מבני ציבור שיש פה, שזה היכל שלמה, זה ישורון, שזה כל מה שיש מסביב, כל המבנים החשובים האלה, וגם כמובן בית המוסדות, שבאים אליו אנשים מכל העולם, יש להם משמעות, אי-אפשר לתת לכוחות השוק, לתכנן את ממול, את גדרה שממול, במיוחד לאור העובדה שזה גם אזור התצפית, אל אגן העיר העתיקה. זה קו פרשת המים של ירושלים, וזה לא מקרה ששם, מבני ציבור, בתור קו פרשת המים של ירושלים, ואתר היסטורי של תצפית מירושלים החדשה, אל אגן העיר העתיקה, וכולה, זה צריך להילקח בחשבון, זה לא נלקח בחשבון, אף אחד לא שם על זה, אף אחד לא חישב את זה, ואף אחד לא תכנן את זה,

יואל אבן:

אבל יש (לא ברור) מגדלים.

ציפי רון:

שנייה, שנייה, נכון,

יואל אבן:

חלק,

ציפי רון:

והגיע הזמן, הגיע הזמן להסתכל על החלק הזה של רחוב קינג ג'ורג', כעל משהו איכותי שמחייב התייחסות כללית בתכנון, כדי לשמר את האופי שלי, לא רק כוחות השוק והמגדלים, צריכים לקבוע, בהעדר תוכנית מתאר מאושרת לירושלים, אנחנו חיים עוד על תוכנית המתאר משנת 62, של התוכנית המנדטורית, ומתקופת המנדט ותוכנית המתאר 2000 שלא אושרה, יש לי אישית כאזרחית העיר, כמורת דרך, כמי שאכפת לה, ומי שמלווה את התכנון פה עשרות שנים, יש לי בעיה, עם מה שקורה בקינג ג'ורג'. זה לא יכול להימשך ככה, חייבים לעשות תכנון לגדה הזאת של קינג ג'ורג', חייבים להשאיר מצפורים, חייבים לראות מה עושה הבינוי הזה למי שצופה על העיר מכיוון אגן העיר העתיקה, מהר הזיתים ובכלל, כי זאת נקודת התייחסות של העיר החדשה, משני הצדדים זה דו – כיווני, זה לא יכול להיות שזה יבוא בתור תכנון. אנחנו צריכים לתת פתרון לחצר חסבון לתת עוד מגדל, ונעשה עוד מגדל וזה, זה לא, מוכרחים לתת לזה ראייה כוללת, זה לא יכול להיות משהו

שנע מתוכנית לתוכנית, וכל פעם יש יותר ויותר, ועוד קומות, ועוד מרווחים, ועוד משטחים. זה לגבי התוכנית המוצעת עצמה, אני מבקשת מאוד שתיקחו את זה בחשבון, ושתתייחסו לרחוב הזה כאל רחוב פנוראמי איכותי בירושלים, שבירושלים בעיר ההיסטורית של ירושלים, ייתנו לזה מחשבה. אני מדברת על מכיכר, מהכיכר של רחוב אגרון, של רחוב אגרון רב"ן שזה קו פרשת המים העולמי, העולמי, מכל העולם גיאוגרפי ותיירים, ואנשים שמתעניינים בידעת הארץ, ובידעת כדור הארץ באים ומכירים את המקום הזה. וקו פרשת המים בין ים המלח וכל המזרח, לבין הים התיכון זה נקודה חושבה, דבר שצריך לקבל ציון, אזכור ושימור, ואותו דבר לגבי הרחוב עצמו. עכשיו אני אומרת עוד משהו, לגבי התוכנית הזאת, גן שרמן, הוא גן מאוד חשוב, הוא גן שיש בו שימוש עצום, בפינת המשחקים, בפינת המשחקים יש תורות, כל יום אחרי הצהריים, אין, אין עוד גן כזה בכל מרכז העיר, ובאים לשם אנשים גם מרחוק, באים לשם אנשים גם מהשכונות החרדיות, אי-אפשר לבטל את זה, אי לא התייחסו לזה בכלל בתוכנית כאן, לא הזכירו את זה בכלל. אז זה דבר שצריך התייחסות, לא הזכירו את הגן פינת חלקת המשחקים, לא הזכירו את זה פה.

יואל אבן:

אתם לא ראיתם את התוכנית, יש שמה העצמה של פינת המשחקים.

ציפי רון:

תקשיב, מה שהציגו לפנינו,

יואל אבן:

כן,

ציפי רון:

לא הייתה שום התייחסות, שאלתי, לא קיבלתי התייחסות,

יואל אבן:

זה ממש, את יודעת זה שלא הציגו פה,

ציפי רון:

שנייה,

שרון דינור:

יואל, אני אגיד לך משהו,

ציפי רון:

אני רוצה להמשיך, רגע, רגע, לא גמרתי.

יואל אבן:

יש שתי דברים,

שרון דינור:

לא, לא,

ציפי רון:

שנייה, תנו לי לגמור.

יואל אבן:

יש כאן העצמה של,

ציפי רון:

שנייה, לא יקטעו לי את חוט המחשבה,

יואל אבן:

אני צריך לסיים, כי,

לורה ורטון:

רוצים לסיים, כי,

ציפי רון:

לגבי הדירה, אז,

שרון דינור:

להגיד את זה,

לורה ורטון:

רגע, סליחה,

ציפי רון:

שרון, רגע אחד,

יואל אבן:

לא רק זה, יש כאן העצמה.

לורה ורטון:

יואל, סליחה,

ציפי רון:

רק שנייה,

לורה ורטון:

עם כל הכבוד,

ציפי רון:

תנו לי לסיים.

לורה ורטון:

את יכולה להוסיף, אבל תסיימי.

ציפי רון:

אני עומדת על לסיים,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

אני אומרת שכן העצמאות הוא גן חשוב מעין כמוהו, השטח הירוק היחיד, במרכז העיר, גן שרמן הוא חלק בלתי נפרד ממנו, אנחנו גם היום כבר במחסור בשטח ירוק שם, הגן הזה, הבנייה המוצעת היא לא רק הבנייה הזאת, אלא גם יש את הכניסה לבנייה, ואני לא יודעת מה קורה עם הגינה, או מגרש שמשמש כמגרש חנייה ליד קרן, אני חושבת שזה צריך להיות חלק מהשימור, לא ראינו פתרונות לזה, תשמעו, יש לנו כאן,

יואל אבן:

אני אומר שיש פה פתרונות,

לורה ורטון:

ציפי, יש (לא ברור).

יואל אבן:

מי שלא הציג פה, מי שעשה, בהצגה.

ציפי רון:

רק שנייה,

שרון דינור:

אני אומרת,

יואל אבן:

לא הציגו את כל מה (לא ברור).

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אז אני אומרת לך, אני רוצה להגיד לך משהו,

ציפי רון:

עוד נקודה, לא, עוד נקודה אחת, מאוד חשובה, לא, לא, רגע, רגע.

לורה ורטון:

בקצרה.

ציפי רון:

לא, הנקודה,

לורה ורטון:

שתיים.

ציפי רון:

הנקודה האחרונה בהעדר תוכנית מתאר לירושלים ובהתבונן ובהסתכלות על מה שקורה היום בעיר, שהולכים ומציגים לנו מגדל של 56 קומות, אני אמרתי את זה קודם, מה החומרים, מאיזה חומרים הוא ייבנה, מה יהיה העיצוב שלו, היום אנחנו רואים בירושלים שפחות אלה, יותר כל מיני חומרים,

לורה ורטון:

אוקי,

ציפי רון:

יותר זכוכית,

יואל אבן:

(לא ברור) מחר מדברת על,

ציפי רון:

הכי ייצוגי שיש בעיר הזאת.

לורה ורטון:

תודה. רצית להגיד משהו? כן,

שרון דינור:

אני רציתי להגיד משהו ש - , אני חושבת שהיה פה הצגה מתחת לכל ביקורת, חוץ מאדריכל שימור, שנתן לנו סקירה היסטורית. אם אתה בא לוועדת השימור מתייחס בצורה שהיא לדעתי לא מקצועית, ואדריכל עצמו שהוא הציג אותו היה, הציג את זה בצורה כל כך יבשה, בלי לעשות שום ניתוח של המרחב הזה, ומצפים מהם להגיד להם, מילא זה באמת, אני כמה, כמה אפשר, זה באמת לא,

יואל אבן:

הדילמות שאתם העליתם אצלנו הייתה על השולחן, ואני אומר לכם ששוכנעו כולנו, הצוות המקצועי בגלל שראינו פה דברים, שאתם לא ראיתם כנראה, הזאת הטעות. עכשיו אני אומר שוב, קינג ג'ורג' כל היום לקינג ג'ורג' אני לגמרי מכבד את זה, רק אני אומר שוב, קינג ג'ורג' כולו, מבית אמיר, מהפינה של כיכר פריז, עד לרחוב יפו, כולל החלק העליון שמגיע לרחוב כיח עם כל המגדלים, כולל מה שקיים לאורך, הוא יפו שזה העיר ההיסטורית, רחוב יפו זה עיר ההיסטורית, אבל יש שם מגדלים היום, שאתם אישרתם, כי זה חלק מקונספט שבא ואומר, לורה, אי-אפשר כל הזמן לקפוץ, באמת.

לורה ורטון:

סליחה,

יואל אבן:

אני הצגתי לכם את זה, ואתם התרשמתם מזה, אז אל תגידו שאתם לא מכירים, הצגתי לכם את זה, אפילו בית המודל, הראיתי לכם את הציר הזה, אני הראיתי לך, לחביליו, לארבעתם.

ציפי רון:

אני לא,

יואל אבן:

אני מוכן להציג לכם.

ציפי רון:

אני לא מכירה.

יואל אבן:

את כל הציר שמגיע מכניסה לעיר, על יפו, יורד לכיוון קינג ג'ורג', המקומות שבהם מדברים על בנייה גובה, כל הגגות האדומים ששומרים עליהם, שיורד לנחלאות, ונחלת שבעה, ומרכז העיר, בכל האזורים האלה שאנחנו מקפידים לא לעלות לגובה, ומי שלא חושב את זה, הוא לא מכיר, אני לא בא בטענה לאף אחד, אבל פשוט לא מכיר את המדיניות הזאת, וחבל. כי יש אמירה מאוד ברורה, איפה עולים לגובה, ואיפה לא עולים לגובה, איפה אנחנו על חצי קומה, או לא נותנים לה יותר, ואיפה אנחנו אומרים אפשר לעשות מגדלים של 30 קומות ו- 40 קומות אם צריך,

ציפי רון:

יש התייחסות לנקודות התבוננות לעיר העתיקה שביקשתי?

לורה ורטון:

סליחה, ציפי,

יואל אבן:

עכשיו,

לורה ורטון:

בוא ניתן לו לסיים.

יואל אבן:

אז אני אומר שוב, יש מדיניות מאוד ברורה לגבי איפה כן, ואיפה לא. אני אומר לכם שיש מקומות שבהם באו, וביקשו מאיתנו חצי קומה יותר, ולא נתנו, ויש מקומות שהסכמנו לבנייה גבוהה, וזה מדיניות מאוד ברורה, שמקפידים עליה בהכי חזק שאפשר להקפיד עליה. אנחנו יודעים טוב מאוד לא צריך ללמד אותנו, כמה חשוב לנו הזהות של העיר, והשימור של העיר, אל מול הפיתוח שלה. ותאמינו לי, שאני יודע טוב מה אתם אומרים, ואנחנו מקפידים משמרים את זה במדיניות שלנו. ובתוכנית מתאר לא הייתה בכלל מגיעה לרזולוציות של אבן עושים, זה לא נכון, זה מטעה. עכשיו

אני אומר שוב, הגובה פה הוא נגזר מתקן 21 שנולד כתוצאה מ - , הסיפור של ההשבחה שקיים פה, שהוא דרמטי, זה 25% השבחה, זה בדיוק הפער בין ה - 35 קומות, בשביל קריית יובל, לבין 45 קומות של חסבון, יש כאן פער משמעותי, וכל התוספות הנוספות שיש בפרויקט הזה. ואני מצר הזה, שכל מה שאנחנו ישבנו, בעשרות ישיבות, דרך אגב אני אין לי טענה אליכם, טענות ליזם, עשרות הישיבות שישבנו איתם, ברמה של ימי עיון שעשינו איתם, שהשתכנעו שהדבר הזה הוא נכון, אני הצוות השימור, זה לא אנשים שמטורללים שלא חשוב להם השימור של העיר, זה שאנחנו באנו והאמנו שכנראה זה נכון נבע מזה ששוכנענו, שיש פה עבודה תכנונית משמעותית, ששווה את המחיר. עכשיו מה המחיר צריך לדבר עליו, ואפשר כמו שרועי אמר להוריד גובה, אם מוותרים על דברים מסוימים, אני אומר את הדעה שלי, אני חושב שאם אנחנו נייצר 35 קומות, בלי שום דבר חשוב, של תעסוקה וזה, עדיף לי, אני זה עמדתי כמהנדס העיר, כמובן שהוועדה סוברנית לקבל החלטות אחרות. אבל אני חושב זה טעות, בגלל 5 או 10 קומות נוספות לוותר על כל מה שאמרתי.

איציק שוויקי:

זה מתחת לאדמה.

יואל אבן:

לדעתי זה טעות. להביא לפה לפרויקט, אפשר להביא,

איציק שוויקי:

מתחת לאדמה, תבנה מתחת לאדמה.

יואל אבן:

אז אני חושב, שוויקי שנייה, זה לא הדיון כרגע. אני אומר כקונספט, הפרויקט הזה יש בו הרבה מאוד איכויות תכנוניות, אמי, לא ראיתי נכנסת יופי, הרבה מאוד יחידות תכנוניות, משמעותיות מאוד, יש כאן דילמות לגבי הגובה שאנחנו גם מצויים בהם, היה כאן דילמות משמעותיות, האם נכון להוציא את המגדל השלישי החוצה, או להשאיר אותו בתוך המתחם. אנחנו סברנו שנכון להוציא אותו החוצה, בשביל לייצר מרחב טוב יותר, וזה היה אחרי דילמות אמיתיות, ערכיות, שלוקחות בחשבון את כל מה שאנחנו עושים בעיר ההיסטורית, ולמרות זאת חשבנו כן במקרה הזה. ומה שאתם רואים פה זה לא הפרויקט שאנחנו אישרנו, זה פרויקט, זה יש כאן הדמיה, אנחנו לחלוטין נצטרך להפחית לחלוטין, אנחנו לא, אני לא אוהב את המבט הזה, זה ברור, אבל זה לא הפרויקט, יש כאן הרבה דברים אחרים טובים שקורים בפרויקט הזה. ואני חושב שהיה כאן טעות בהצגה, כי אם לא הציגו לכם את מה שאנחנו רואים, אז עשו פה טעות. עשו פה טעות. אני הייתי בטוח שדווקא הם ישבו בנפרד אתכם, אני באמת חשבת, אני יודע שישבו עם חביליו בנפרד, והציגו לו, אני לא יודע אם את היית בישיבה הזאת.

לורה ורטון:

לא, אני לא הייתי,

יואל אבן:

אז חבל, הם באו והציגו את זה כדי לבוא ולהסביר, ואנשים הבינו את המשמעות של הפרויקט הזה, חבל תתייעצי עם ה - ,

לורה ורטון:

אני דיברתי איתו,

יואל אבן:

עם בעל הזה, הוא כן, לפחות מה שאמרו לי, אבל בסדר, אין מה לעשות, היה כאן טעות של ה - ,

לורה ורטון:

אני רק אגיד תודה שבאת, תודה לכולם, אני לא השתכנעתי בכלל,

יואל אבן:

בסדר.

לורה ורטון:

בוודאי לא על 56 קומות,

יואל אבן:

כי לא הציגו לכם את זה,

לורה ורטון:

לא, לא, בכלל,

יואל אבן:

אולי (לא ברור).

לורה ורטון:

לא בגדר הסביר, ואני גם מניחה, גם אם היו מציגים את זה אחרת. גם היו מציגים את זה אחרת, לא נראה לי שלא וייצמן ולא גורא היו משתכנעים. אבל, בסדר,

יואל אבן:

כל מה שיש לנו זה להציג את האמת שלנו. מה?

אמנון ארבל:

לא, אמרתי שהמספרים טיפה שונים, 51, או 56 זה לא הנושא. הופעתי גם הדיון לשימור, אז אני לא יודע, הנושא (לא ברור), זה הנושא של הגובה?

יואל אבן:

כן,

לורה ורטון:

לא, היה פה גם, היו שימושים,

שרון דינור:

על גן העצמאות,

רועי לביא:

והגובה, זה שתי האלמנטים שזה, בסופו של דבר.

שרון דינור:

ויעצמן אומר בגדול ש - , (לא ברור) המבנים לשימור, ואני לא רוצה שימוש ציבורי בהם, אז כאילו, תשאירו את המבנים לשימור, והוא לא עושה לנו טובה.

רועי לביא:

תשאירו את התוכנית כמו שהיא.

איציק שוויקי:

ויעצמן (לא ברור),

שרון דינור:

לא, זה נכון שהם לשימור גם היום, המבנים לשימור,

רועי לביא:

למגורים.

יואל אבן:

כן,

שרון דינור:

נכון, אמרנו לו את זה,

לורה ורטון:

זה יכול להיות מגורים.

שרון דינור:

הוא אומר שמבחינתו המחיר לא שווה את זה, זה עניין של סדרי עדיפות.

איציק שוויקי:

לא זה מה שמייצר את ההיקפים הגדולים של ה - ,

יואל אבן:

לא היית בדיון, מה מייצר את ההיקפים?

אמנון ארבל:

זה לא שאלה, לא, בסדר, אין ספק ש - , א' היה באמת המון ישיבות פה לאורך, לדעתי כבר, אני לא יודע,

שרון דינור:

שנה וחצי.

אמנון ארבל:

שנתיים או משהו כזה שהציגו את כל התוכנית, והיה הרבה מאוד דילמות גם, מבחינת אגף התכנון זה לא שכאילו שתוכנית כאן, גם אנחנו אמרנו כן, סבבה יופי. אבל כן שוכנענו,

ציפי רון:

השכרה מגורים ותעסוקה.

אמנון ארבל:

רוב הפרויקט הוא פרויקט מגורים,

לורה ורטון:

ומלונאות, וחינוך, וכל מיני דברים שזרקו,

אמנון ארבל:

לא, אבל זה נכון, זה נכון אבל,

ציפי רון:

זה מגרש,

אמנון ארבל:

שנייה, שנייה, שאלתם שאלה, ואני אענה,

לורה ורטון:

רגע, רגע, סליחה, כן,

אמנון ארבל:

רוב הפרויקט, רוב הפרויקט הוא פרויקט מגורים, גם במצב הנכנס, פרויקט מגורים, יש פה שני היבטים, יש פה שני היבטים למגורים, יש פה את השני הבניינים שהם בניינים יותר שניים, הגדולים לצורך העניין שמסומנים להריסה, יש פה שאלה של מכפיל כלכלי בשני השיכונים הגדולים שהורסים אותם, אחד על, על הלל ואחד על קינג ג'ורג', ועוד כמה בתים קטנים שהם פחות בכמות, אבל עדיין בסוף מסתבר כמות כן נכבדה של כמות יחידות דיור, יש תוכנית כלכלית תקן 21 שאומר מה צריך, זה אחד. שתיים נושא של מגדל פז – גז, אני אזכיר לכולם שאושרה שם תוכנית באמצע המתחם, בלי מגדל פז – גז, התוכנית מאושרת שמחר בבוקר, אפשר להוציא לו היתרי בנייה מגדל של 30 קומות, 10 קומות על רחוב המלך ג'ורג', ו – 30 קומות מאחורה, זה תוכנית מאושרת. במסגרת כל הדיונים שהיו איתנו, אמרנו ש - , אם רוצים לייצר פה במתחם הזה כולו בכל המתחם המרובע הזה שיש היום כבר אחד מגדל, מגדל אחד שבנוי בפינה של רבי עקיבא, שהוא כבר בניין בנוי, ועוד אחד של פז – גז, היינו רואים את זה פה, אז כבר יש פה שני בניינים בתוך המתחם הזה, להוסיף ארבעה מגדלים בתוך המתחם הזה, חשבנו שזה עומס שהוא לא, הוא מוגזם לצורך העניין, ולכן ההחלטה הייתה שכן מייצרים את כל החלל הפנימי הזה, שהוא גם מנקים את הבניין של פז – גז,

איציק שוויקי:

זה המגדל, נכון? זה המגדל?

אמנון ארבל:

לא, לא, ממש לא,

איציק שוויקי:

זה פה?

אמנון ארבל:

ממש לא, היום הבניין,

איציק שוויקי:

איפה המגדל?

אמנון ארבל:

התוכנית המאושרת,

שרון דינור:

איזה?

אמנון ארבל:

של פז – גז,

שרון דינור:

רגע, רגע, אני אפתח.

אמנון ארבל:

התוכנית המאושרת זה הבניין שהוא,

שרון דינור:

רגע אני אפתח את ה - ,

איציק שוויקי:

לא, זה לא זה, זה בפנים, פז – גז זה,

שרון דינור:

הנה. הוא קפץ, סליחה, זה תקוע הנה.

אמנון ארבל:

זה מגדל פז – גז בסדר? זה הבניין הקטן של 10 קומות המלך ג'ורג', ומאחורה פה יש מגדל בערך בגודל הזה.

ציפי רון:

איציק, זז קצת.

אמנון ארבל:

של 30 קומות, יש פה בניין אחד כבר קיים בפועל ובנוי, זה שנייצר פה 3 ו 4 מגדלים במתחם הזה, זה יותר מידי, לכן לפנות את זה, ולייצר פה את כל המרחב הציבורי הגדול הזה, עם הבתים לשימור, ושימושים של, וכל המרחב הזה שהוא הופך לשצ"פ, גם אם היה מבנה קטן של בניין שיכול לתרום קצת למרחב, ולכן (לא ברור).

איציק שוויקי:

אמני, אבל אתה בונה שני מגדלים.

אמנון ארבל:

פה אחד, ופה אחד.

איציק שוויקי:

שני מגדלים,

אמנון ארבל:

נכון,

רועי לביא:

היה אפשר גם לעשות שני מגדלים, אבל אז הם היו מגיעים,

שרון דינור:

של 100.

רועי לביא:

60, 70 קומות.

לורה ורטון:

אז עושים לנו טובה שיהיו שלושה,

אמנון ארבל:

לא, לא עושים טובה.

לורה ורטון:

שלושה מגדלים במקומם.

אמנון ארבל:

לא, שנייה, לורה, אנחנו לא עושים טובה לאף אחד.

איציק שוויקי:

כרגע יש שניים,

אמנון ארבל:

זה שאלה תכנונית, אנחנו חשבנו שנכון, שפה להכניס ארבעה מגדלים זה לא מתקבל על הדעת, ולכן עלה הרעיון להוציא את זה לרונדו, רונדו היום שנכון יושב על גן העצמאות בניין יחסית קטן, אבל רוב התכנית של המגדל המוצע, הוא בשטח שהוא מופר היום, והוא לא גן העצמאות, יש שמה אולי עצים ספורים לעקירה, כי רוב השטח מופר, בקירות תמך ובניין אפשר לראות את זה כאן.

איציק שוויקי:

השטח שייך למי?

ציפי רון:

זה שטח של הגן.

אמנון ארבל:

שטח של רמ"י, מה זה משנה למי זה שייך, זה שאלה תכנונית,

איציק שוויקי:

השאלה של העירייה אולי.

ציפי רון:

אני חושבת שזה שטח של הגן.

אמנון ארבל:

לא, לא של העירייה,

ציפי רון:

שטח של הגן.

אמנון ארבל:

לכן המתחם שכרגע המגדל שמוצע פה כרגע, הוא ברובו בשטח שהוא מופר, (לא ברור) שאין פה בכלל עצים, אבל הוא לא חלק בלתי נפרד מגן העצמאות, ולכן היה הרעיון.

יואל אבן:

בסוף גם עצים, עצים,

ציפי רון:

זה שטח של הגן,

יואל אבן:

עוד פעם אתם, עוד פעם זה בעיה, כי לא הציגו לכם זה טוב כנראה, כי אני אומר לכם, אתם לא רואים את התמונה שאנחנו רואים,

איציק שוויקי:

רגע, מה זה הקו הצהוב?

שרון דינור:

זה גן,

רועי לביא:

גם לנו לקח כמה זמן,

איציק שוויקי:

מה זה הקו הצהוב?

רועי לביא:

להשתכנע, זה לא, זה באמת,

שרון דינור:

זה אתר טבע עירוני,

ציפי רון:

מה זה הקו הצהוב?

שרון דינור:

זה אתר טבע עירוני מהתוכנית הקודמת,

איציק שוויקי:

מה?

שרון דינור:

הנה, אני אוריד את זה,

אמנון ארבל:

אתר טבע עירוני,

עו"ד דני ליבמן:

לא, זה לא קשור.

אמנון ארבל:

לא, זה סתם שכבה ב – GIS, סתם.

ציפי רון:

הרסו את האתר טבע עירוני של החלמוניות בבית צפפה, והפכו אותו למגרש חנייה לאוטובוסים למשאיות.

איציק שוויקי:

הבית ספר חורב שהיה,

אמנון ארבל:

כן, מה זה?

יואל אבן:

מה זה קשור?

ציפי רון:

סתם אני מסומן ואין לזה שום משמעות.

יואל אבן:

אני אומר לכם אתם, אני אומר לכם אמיתי,

שרון דינור:

כל דבר שרוצים לראות,

אמנון ארבל:

שנייה, החורב מה זה?

יואל אבן:

אני, אני אומר לכם ובהמשך למה שאמי אמר, ש - , היינו (לא ברור) ולא שמעתי את מה שאמרתי.

שרון דינור:

שימור מבקש תצפית, אפילו את הניתוח של הרחוב, אתם זוכרים היינו עם, עם גדי מילר, בקטן עשה לנו, הוא אומר אין,

אמנון ארבל:

אבל יש צוות מצוינים, למה לא באו.

שרון דינור:

מה זה?

אמנון ארבל:

יש פה (לא ברור) מצוינים למה לא לאשר באו.

שרון דינור:

אף אחד לא בא, כי כנראה וועדת שימור לא מספיק חשובה, ואחרי זה אומרים, כועסים כאילו כשהם לא,

יואל אבן:

הם עשו טעות בהצגה, אני אומר לכם, אתם כאילו, אתם (לא ברור), שנייה אני אומר לך שאתם פורצים לדלת פתוחה, כי אנחנו חושבים ככה, אנחנו עוד פעם, יושבים פה אנשים, גם השימור וגם הזה. אני אומר לכם זה שאנחנו השתכנענו.

איציק שוויקי:

הייתה הצבעה,

יואל אבן:

זה נבע מזה שאנחנו ראינו תמונה שאתם לא ראיתם, כי אני בטוח שאם הייתם רואים את כל התמונה,

שרון דינור:

מציינת שלא התנגדנו,

יואל אבן:

לפחות (לא ברור).

איציק שוויקי:

יש לי הצעה חלופית,

יואל אבן:

הייתם אומרים, (לא ברור). בסדר גמור.

ציפי רון:

לא קיבלנו תשובה לשאלות שלנו.

יואל אבן:

זה תקלה,

שרון דינור:

לא, החלטה של (לא ברור).

ציפי רון:

אבל יואל, אני באמת חושבת, יואל, רחוב קינג ג'ורג' צריך לתכנן לכל האורך שלו, מהקטע של מול בית פרומין, ועד,

אמנון ארבל:

רחוב קינג ג'ורג', רחוב קינג ג'ורג' יהיו מגדלים זה כבר עובדה, זה לא שאלה,

ציפי רון:

אבל לא הכול,

אמנון ארבל:

זה ציר רכבת קלה, ויהיו שם מגדלים.

ציפי רון:

אבל גם את המגדלים שאושרו,

לורה ורטון:

יש 30,

ציפי רון:

יש בין המגדלים, יש עוד דברים, תנו את הדעת על המקום הזה. תשמרו עליו,

יואל אבן:

אנחנו חייבים היום את קינג ג'ורג' בבחינה כוללת.

אמנון ארבל:

מאיזה בחינה?

ציפי רון:

שישארו בבתים, שתהיה נגישות למבטים, שיהיה לה ניצול המרחב, ולא כל יום כל יום בא ועושה מה שהוא רוצה,

לורה ורטון:

אנחנו, יש עוד סעיף שאת רוצה להעלות?

יואל אבן:

אני אמרתי לכם, אני, טוב, זה לא פרויקט של העירייה, זה גם פרויקט (לא ברור) לי אותי, זה לא, רק חבל לי שאתם לא ראיתם את התמונה, אתם קיבלתם החלטה, כשהם הציגו, לא הצוות שלי, היזם, ומצידי ש - ,

איציק שוויקי:

הוועדה הייתה של הוועדה הראשונה, של החברי וועדה,

יואל אבן:

אני חושב שבסופו של דבר,

איציק שוויקי:

לא של הוועדה,

יואל אבן:

לא סתם היינו בכאלה דילמות, ובסוף החלטנו להביא אנשים, החלטנו, פתרונות.

לורה ורטון:

כמו שאמרתי, שמענו אותם, לא השתכנענו, קיבלנו החלטה,

איציק שוויקי:

וייצמן אישר.

שרון דינור:

מה זה?

לורה ורטון:

אם הם רוצים אגב, אם הם רוצים, סליחה יואל, אם הם רוצים להציג תוכנית אחרת שיבואו, מה שהציגו לנו,

יואל אבן:

(לא ברור) לוועדה,

לורה ורטון:

לא אהבנו, בלשון המעטה. הם רוצים להביא משהו אחר, שיביאו משהו אחר.

יואל אבן:

בסדר.

לורה ורטון:

שיתקנו, ויגישו מחדש.

יואל אבן:

אין מה לעשות.

איציק שוויקי:

הם רוצים לשכנע את וייצמן.

יואל אבן:

מה זה?

איציק שוויקי:

רק את וייצמן,

יואל אבן:

לא, בסדר גמור,

אמנון ארבל:

רק את וייצמן.

איציק שוויקי:

מה לעשות?

יואל אבן:

תודה.

לורה ורטון:

תודה רבה.

איציק שוויקי:

וייצמן הביא את גורא, וזה נגמר, מה קרה לך?

אמנון ארבל:

אבל הוא התנגד, אתה אומר,

איציק שוויקי:

לא, אף אחד לא התנגד, רק הוא (לא ברור), לא אף אחד לא התנגד.

אמנון ארבל:

יש פה את החברים אבל,

איציק שוויקי:

אבל הם לא יכולים להצביע.

אמנון ארבל:

(לא ברור) רצו להתנגד.

לורה ורטון:

תודה רבה.

שרון דינור:

חברים אנחנו בסוף הוועדה,

אמנון ארבל:

כן,

שרון דינור:

תודה רבה. אבל באמת אני אומרת שההצגה שלהם, אני ראיתי הצגות כל כך הרבה יותר יפות, זה לא בסדר לבוא לוועדת שימור, ולהגיד,

איציק שוויקי:

גם ההתניה הזאת,

שרון דינור:

ולצפות ש - , שתחליטו ותגידו אמן בלי להראות, אפילו לא פתוחים,

איציק שוויקי:

גם ההדמיה,

לורה ורטון:

עוד בייחוד משהו ענק,

שרון דינור:

כל כך חשוב,

לורה ורטון:

וזה תוכנית הכי גדולה שדיברנו עליה,

שרון דינור:

מה את חושבת שזה? אני חכייתי לוועדה היום, אמרתי, נראה דברים שהם יופי, נראה את זה פעם אחת מסודר,

איציק שוויקי:

גם ההדמיה לא יפה.

שרון דינור:

לא, יש ויש,

איציק שוויקי:

לא, הדמיה שהיא הראתה,

שרון דינור:

ההיא שהראיתי, כן,

איציק שוויקי:

היא בומבה, מה?

אביגיל בן שמחון:

אבל גם אי-אפשר להגיד בתיאוריה - כן, כן, נתקן.

שרון דינור:

נכון, צריך,

לורה ורטון:

שיביאו משהו אחר,

אביגיל בן שמחון:

דנים בתוכנית,

לורה ורטון:

מה זה,

ציפי רון:

תגידו זה עולה לוועדה המקומית? זה עולה לוועדה המקומית?

לורה ורטון:

56, 59 קומות ומביאים לנו, איזה שרטוט מעפן, זה לא,

מורן בן זיו:

השבוע, השבוע זה עולה לוועדה.

ציפי רון:

זה עולה לוועדה המקומית השבוע.

עו"ד דני ליבמן:

של וועדת שימור,

ציפי רון:

שכל הדברים נשארו פתוחים בעצם, אז זה בסדר.

איציק שוויקי:

וועדת שימור,

לורה ורטון:

רגע, סליחה, יש לנו עוד סעיף עכשיו?

שרון דינור:

ממש בקטנה, אוקי, כי אני חושבת שזה בקונצנזוס, אז בואו רק נתקדם. שכונת מלחה, שכונת מלחה ההיסטורית, אנחנו דחו אותנו גם בוועדת הערר, גם לעשות את המדיניות, וגם לעשות רשימת שימור, כרגע יש בה מעט מאוד מבנים שהם,

איציק שוויקי:

למה לא,

ציפי רון:

לא, זה שטח,

לורה ורטון:

יש פה מומחית תושבת השכונה.

איציק שוויקי:

לא, השאלה שלי,

שרון דינור:

אני לא יודעת, הם רוצים,

לורה ורטון:

רגע, סליחה, סליחה, אני רוצה לשמוע, כן,

שרון דינור:

אז מה שקרה זה שהתוכנית ההיסטורית היא תוכנית באוריינטציה שימורית,

לורה ורטון:

רגע, סליחה, אני רוצה לשמוע אותה שנסיים.

איציק שוויקי:

אני רוצה להגיד משהו,

לורה ורטון:

כן, סליחה, נשמע אותה, כן, סליחה.

איציק שוויקי:

לפני שאני שומע אותה.

לורה ורטון:

לא, בוא, ניתן לה לדבר. כן,

איציק שוויקי:

לא, אני רוצה להגיש משהו לפני, הרשימה של מלחה, היא רשימה לא טובה, לא צריך לשבת עליה, כי יש תב"ע שהגדירה את כל הבתים לשימור, והבתים האלה שהוגדרו לשימור, לא נמצאים ברשימה, וזה מרגיז.

שרון דינור:

אז אני, אתה מוזמן להעביר לי את ההערות שלך,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אבל אני עברתי על התב"ע וראיתי שמתוך התב"ע יש מעט מאוד מבנים לשימור, זה אלה שמסומנים בירוק, זה גם מה שעלה בוועדת הערר,

איציק שוויקי:

לא, לא,

שרון דינור:

התב"ע היא הייתה לשימור מרקמי,

לורה ורטון:

סליחה, סליחה, בואו נקשיב לה,

שרון דינור:

זה בדיוק הבעיה שאליה הגענו, שהתב"ע הייתה שימור מרקמי, ונתנה הנחיות מרקמיות, לגבי נפחים וכו', היא לא הגדירה מבנים לשימור,

איציק שוויקי:

מרקמים, כל השכונה שימור,

לורה ורטון:

סליחה בבקשה תן לה לדבר,

שרון דינור:

באמת אני אומרת לכם שגם אני גם רעבה, ולא, וייצמן,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אז בואו,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אז בקיצור, אנחנו עשינו השלמה של רשימת השימור, ושלחנו לכם אותה, כדי שאם יש חוסרים תגידו לנו, עשינו בית בית, עברנו והסתכלנו עכשיו יכול להיות שפספסנו, אבל כל מה שהיה ראוי לשימור, ולא נהרס מאז שהייתה התוכנית, כלומר נכון למצב היום, הכנסנו אותו, זה כל הנקודות האדומות שאתן רואות, רואים פה, ואם יש מבנים נוספים שאתם חושבים, שאנחנו צריכים להוסיף אותם, בשמחה רבה, בגלל זה ביקשתי גם מאסנת, וגם מאלונה שלחו ועברו בית בית, ביקשתי

מהמומחית מספר 1 לשכונה, שזאת ציפי, לשאול אותה, כי אנחנו רוצים לעשות משהו לטובת השכונה, אז אם יש משהו שטעינו, בבקשה, אבל להגיד קטגורית, כל מיני מבנים שהיום הוא כבר לא מבנים שנותרו בהם ערכים, זה בעייתי. אנחנו רוצים אחד אחד שתראו לי, איזה מבנה פספסנו, ואני אשמח להכליל אותו בוועדת שימור, אבל בואו רגע, בואו נתחיל מזה, שאתם מסכימים עם ה - , שקודם כל אתם מאשרים את הרשימה שכן זה, כי נכניס אותה.

איציק שוויקי:

גם אנחנו מאשרים, אבל אנחנו רוצים להוסיף,

שרון דינור:

אנחנו נשלים עוד לוועדה הבאה.

לורה ורטון:

תודה, תודה רבה.

איציק שוויקי:

אני רוצה, אני רוצה,

לורה ורטון:

כן,

איציק שוויקי:

אני רוצה בגלל שזה מרקם לשימור, מרקם, אנחנו בעיקרון כשיש מרקם, כל המרקם הוא לשימור,

שרון דינור:

זה לא נכון, זה לא נכון,

איציק שוויקי:

בסדר,

שרון דינור:

המבנה לשימור, יש הבדל בין מרקם לשימור, למבנה שימור,

איציק שוויקי:

אבל לא (לא ברור).

שרון דינור:

משנות ה – 90,

איציק שוויקי:

לא, לא, לא לזה.

שרון דינור:

יש לך עבירת בנייה,

איציק שוויקי:

אני מדבר על בתים היסטוריים, לא, אני מדבר על בתים היסטוריים,

שרון דינור:

בסדר, אז איפה יש פה? בבקשה תראה לי.

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו בדיון, אנחנו בדיון עכשיו.

שרון דינור:

בבקשה.

ציפי רון:

כולם לשימור, כל המבנים.

שרון דינור:

אתם יודעים מה? אתם תעבירו לי רשימה, תעבירו לי בבקשה רשימה, אני אשלים אותה לוועדה הבאה, חבל, בוא נסגור את הדיון, מה שאתם רוצים שלא הכנסנו תעבירו לי רשימה, אני בודקת פרטנית, מוסיפה לוועדה הבאה, תעבירו לי רשימה.

ציפי רון:

רק רגע, ביקשו ממני להגיד, שאני לא משתתפת בדיון על, על מספר 92, ועל מספר 82.

איציק שוויקי:

92, 82,

ציפי רון:

62 ו – 82, אני לא משתתפת.

לורה ורטון:

איפה זה 92?

שרון דינור:

איפה? פה כאילו?

מורן בן זיו:

כאן.

לורה ורטון:

אני רואה 92.

שרון דינור:

אז ציפי ואיציק היקרים,

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

אני מבינה שזה מגיע מכם בקשה, אני מחכה שתעבירו לי.

איציק שוויקי:

אני לא קשור ל – 92,

שרון דינור:

לא, אם אתם רוצים להשלים לי את הרשימת שימור, בואו נסכים ש - ,

ציפי רון:

אני רוצה להגיד משהו אחר,

לורה ורטון:

כן.

ציפי רון:

לעין כרם יש רשימת שימור לפי בתים?

איציק שוויקי:

כן,

ציפי רון:

לעין כרם?

איציק שוויקי:

כן, כן,

עו"ד דני ליבמן:

בתים שמסומנים בתוכנית בריבוע שחור, הן לשימור,

איציק שוויקי:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

ובמלחה, רגע, תודה איציק. במלחה לא היה דבר כזה, ולכן עושים את זה.

שרון דינור:

נכון, התוכנית של עין כרם ממש מפרטת,

איציק שוויקי:

אחד, אחד, עשינו אחד אחד.

שרון דינור:

הנה הרשימת שימור,

עו"ד דני ליבמן:

אבל הם צבועים,

ציפי רון:

אבל יש,

איציק שוויקי:

לא, מה שקרה בעין כרם,

ציפי רון:

אבל יש תוכנית,

איציק שוויקי:

שהיה זה, וחצי היה,

ציפי רון:

אבל יש תוכנית כללית לשימור, של עין כרם,

איציק שוויקי:

בסדר,

ציפי רון:

תוכנית 2610, כן, נכון, שלא עושים שם (לא ברור).

שרון דינור:

רגע,

ציפי רון:

אני חושבת שלאור העובדה שלמלחה יש את תוכנית 3718 שהיא תוכנית היסטורית,

לורה ורטון:

רגע, סליחה, את איתנו?

ציפי רון:

סליחה, שהיא תוכנית שימור, אני חושב שצריך להפקיד את התוכנית שקיימת כמו 2610 של עין כרם, והיא תוכנית תב"ע מאושרת (לא ברור) אותו מעמד, שכל הבתים במלחה,

שרון דינור:

זה לא קשור לרשימת שימור,

ציפי רון:

יש פה אזור של, של קאסבה, שהוא לא מסומן פה כקאסבה, למשל אזור שאחד בנוי, אחד על השני, והוא לא מסומן כאן כקאסבה, ויש כאן אזורים אחרים, השכונה, הבתים הם מגובבים זה כפר

שנבנה יסודות, מימי תקופת ההתנחלות בית ראשון, ממש עד בעצם היום הזה, וזה צריך להישמר כמכלול, ולא בית בית בנפרד.

שרון דינור:

ציפי, אין בינינו ויכוח, את רוצה תעבירי לי רשימה, ואם את רוצה שנכליל את כל הבתים, כולל בתים משנות ה-2000, בבקשה תעבירי לי,

ציפי רון:

כל המרקם כולו.

עו"ד דני ליבמן:

אבל ציפי מחר יבואו מישהו,

שרון דינור:

אוקי,

עו"ד דני ליבמן:

ויגיד אני רוצה להרוס אחד מהבתים פה, ולעשות פה מגרש כדורסל.

שרון דינור:

אם תראו את הדבר הזה חדש לחלוטין,

עו"ד דני ליבמן:

אז ברגע שיהיה פה בית שהוחלט פה לשימור,

שרון דינור:

יש איזה רשימת שימור, לדעתי מבחינתי,

עו"ד דני ליבמן:

צפוי שלא ייתנו לו לעשות את זה, יגידו לו - לך לבית אחר שלא הוכרז לשימור, זהו.

ציפי רון:

אז זהו, אז אני חושבת שהדוגמא,

שרון דינור:

כמו (לא ברור) הנחיות מרקמיות בבניין לשימור,

ציפי רון:

בתוך מלחה ההיסטורית לא יהרסו בית כדי לעשות מגרש כדורסל.

לורה ורטון:

טוב,

שרון דינור:

רגע,

ציפי רון:

אז לרשום מרקם הכפרי, שהוא כולו לשימור, זה הכול.

איציק שוויקי:

דרך אגב,

לורה ורטון:

רגע, סליחה, אני רוצה רק לשאול כי זה, זאת בעיני השאלה כמה שהבנתי אותה, של שרון, האם יש פה בית שרשום, שלא צריך להיות שם,

עו"ד דני ליבמן:

לא, זה לא,

לורה ורטון:

כי כל עוד שאין, אז נוכל לאשר, ונקבל את הבקשה של שרון, להוסיף מה שציפי,

ציפי רון:

אני רוצה להגיד,

לורה ורטון:

אז יש מישהו שמתנגד למשהו שרשום פה? שיהיה רשום לשימור?

ציפי רון:

שבית 80, בית 84 למשל, בית 84, הוא בית חשוב מעין כמוהו, ויש פה עוד בתים, שלא מסומנים בכלל.

לורה ורטון:

אוקי, אבל,

ציפי רון:

שלא מסומנים.

לורה ורטון:

זהו. השאלה היא אם יש, לא, אבל השאלה היא פה, אם יש כאן משהו רשום, שלא צריך להיות, להוסיף אחר כך נעשה.

מורן בן זיו:

חלקה 80.

לורה ורטון:

בסדר, סליחה, בואו, למי יש זכות הצבעה רק לי ושרון?

איציק שוויקי:

ושרון,

שרון דינור:

לא, אחד מהם.

איציק שוויקי:

לא, אנחנו פורום.

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא, אין להם זכות הצבעה.

לורה ורטון:

לא,

איציק שוויקי:

אנחנו פורום.

לורה ורטון:

אבל לי יש,

שרון דינור:

הם קוורוס, אבל רק להם יש זכות הצבעה.

לורה ורטון:

אוקי, אז יש לנו,

עו"ד דני ליבמן:

הכי כיף,

לורה ורטון:

אז אני בעד לאשר את הרשימה, ולבקש תוספות מכל מי שרוצה להוסיף, בסדר? אפשר לסכם את זה ככה? שרון.

שרון דינור:

אוקי,

לורה ורטון:

תודה, אז אישרנו לכל מי שיש לו מה להוסיף שיוסיף.

שרון דינור:

תעבירו לי בבקשה, כי, בעוד שבועיים שניפגש, אנחנו נרצה להשלים את זה, בסדר? אז,

עו"ד דני ליבמן:

ב – 24.

ציפי רון:

אז אני מציעה, אז אני מציעה גם, ואני חוזרת עוד פעם, תיקחו את 3718, שקבעה לכל בית מה מותר לו, ומה אסור לו. וצריך להמשיך לקיים את התוכנית הזאת.

שרון דינור:

זה מרקמי, זה לא קשור לרשימת שימור,

לורה ורטון:

זה בנפרד, זה על המדיניות נוסף.

שרון דינור:

תביאי לי את זה,

לורה ורטון:

אם הבנתי נכון, זה בנוסף, יש גם רשימה וגם מדיניות כללית.

שרון דינור:

בדיוק,

לורה ורטון:

נכון?

שרון דינור:

כן,

לורה ורטון:

טוב, בסדר?

איציק שוויקי:

אני תן לך דוגמא,

ציפי רון:

כל הבתים, של הבתים לשימור,

מורן בן זיו:

רגע, אפשר לסגור את ההקלטה?

לורה ורטון:

כן, אני חושבת, מישו, למישו יש עוד משהו לפרוטוקול?

מורן בן זיו:

היא אומרת לא,

איציק שוויקי:

אפילו את הבית שלו הכנסנו.

לורה ורטון:

אוקי, תודה רבה, אנחנו סוגרים את הישיבה. טוב.

מורן בן זיו:

ביי, רק תשמרי את זה, אתה יכול לסגור את ההקלטה? סיימנו, כן.

סיום הדיון